การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบัญชี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ปีการศึกษา 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เรื่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

โดย นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

..... รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสาวณิต สุขภารังษี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณินท์ ตั้งภิญโญพุฒิคุณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย ละตา)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ วรรธนโกมล)

ชื่อ : นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี
ชื่อวิทยานิพนธ์ : การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย
สาขาวิชา : การบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย ละตา
ปีการศึกษา : 2569

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานขององค์กรภาคอุตสาหกรรม 2) เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรภาคอุตสาหกรรม 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก 4) เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ กิจการในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวน 398 ราย ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารองค์กร ผู้จัดการฝ่ายการเงินหัวหน้าฝ่ายการเงิน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การจัดการเงินทุน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น เพศหญิง อายุ 30 - 50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 50,000 บาท และตำแหน่งงานผู้จัดการฝ่ายการเงิน/หัวหน้าฝ่ายการเงิน ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร พบว่า ส่วนใหญ่กิจการมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป มูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป รูปแบบ

การลงทุนโดยคนไทยมากกว่า 50% ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และโปรแกรม SAP ที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก 2) การจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3) ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก 4) ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5) ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป สินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป รูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก 6) โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่ใช้ โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก 7) ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม และรูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป มูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป และรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป 8) การจัดการเงินทุน โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง และระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประโยชน์ของงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ประกอบการทราบการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินด้านที่สำคัญ เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและความอยู่รอดอย่างยั่งยืนต่อไป

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 403 หน้า)

คำสำคัญ : การจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

_____ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Name : Miss Nutthawikarn Puntee

Thesis Title : The Impact of Financial Management and Financial Technology Systems on the Efficiency of Liquidity Management in Thailand's Industrial Sector

Major Field : Accounting
King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Thesis Advisor : Associate Professor Dr. Pannarai Lata

Academic Year : 2026

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to examine the operational characteristics of organizations in Thailand's industrial sector; 2) to investigate financial management, financial technology systems, and efficiency of Liquidity management in these organizations; 3) to compare differences in financial management, financial technology systems, and liquidity management efficiency based on duration of operation, total asset value, investment pattern, industry type, and the primary financial software used by organizations; and 4) to analyze the impact of financial management and financial technology systems on liquidity management efficiency in Thailand's industrial sector. The sample consisted of 398 industrial enterprises in Thailand. Data were collected from key informants, including organizational executives, finance managers, and heads of finance, using a questionnaire as the research instrument. The reliability coefficients (Cronbach's alpha) were 0.98 for financial management, 0.91 for financial technology systems, and 0.91 for liquidity management efficiency. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested using the independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Scheffé's multiple comparison test, and multiple regression analysis.

The findings revealed that: 1) most respondents were female, aged 30–50 years, held a bachelor's degree or equivalent, had more than 10 years of work experience, earned an average monthly income below 50,000 baht, and served as finance managers or heads of finance; most organizations had operated for more than 10 years, had total assets exceeding 200 million baht, were majority Thai-

owned, operated in the petrochemical industry, and primarily used SAP as their main financial software; 2) overall financial management was rated at a high level, with business risk having the highest mean score; 3) overall financial technology systems were also rated at a high level; 4) overall liquidity management efficiency was rated at a high level, with debt and receivable management efficiency showing the highest mean score; 5) differences in duration of operation, total asset value, investment pattern, and primary financial software resulted in differences in financial management, especially among organizations that had operated for more than 10 years, had total assets exceeding 200 million baht, were majority foreign-owned, and used SAP as their main financial software; 6) differences in primary financial software also resulted in differences in financial technology systems, particularly among organizations using SAP; 7) differences in duration of operation, total asset value, and investment pattern resulted in differences in liquidity management efficiency, especially among organizations that had operated for more than 10 years, had total assets exceeding 200 million baht, and were majority foreign-owned; and 8) Overall capital management affected the efficiency of liquidity management. When considering each dimension separately, working capital management, long-term financing, accounts receivable management, and business risk management affected the efficiency of liquidity management. In addition, the overall financial technology system affected the efficiency of liquidity management. The findings of this research provide guidelines for business operators to identify the key aspects of capital management and financial technology systems and apply the information in formulating organizational strategies that are aligned with the economic environment, thereby enhancing competitive advantage and ensuring sustainable business survival.

(Total 403 pages)

Keywords: Financial Management, Financial Technology System, Efficiency of Liquidity

_____ Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามกำหนดการของแผนการดำเนินงานวิจัย โดยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ญาณินท์ ตั้งภิญโญพุฒิคุณ เป็นประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ วรรธนโกมล คณบดีคณะบริหารธุรกิจ เป็นกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย ละตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือ แก้ไข และการตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ของข้อมูลอย่างดียิ่ง จนทำให้วิทยานิพนธ์ ฉบับนี้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการประเมินแบบสอบถามงานวิจัย และช่วยชี้แนะเนื้อหา และปรับแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนครบถ้วนสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้ตอบ แบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณ บุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือวิทยาเขตระยอง ทุกท่านที่ให้ความ อนุเคราะห์ในการช่วยเหลือ ตลอดช่วงของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ซึ่งเป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาจนงานเสร็จ และอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนช่วยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ณัฏฐวิกานต์ ปันถี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ต
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	7
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	7
1.4 ขอบเขตการศึกษา	9
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	10
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	10
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง	14
2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเงินทุน	14
2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	30
2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	43
2.1.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทย	53
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
2.3 กรอบแนวคิดงานวิจัย	66
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	69
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	73
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน	76
บทที่ 4 ผลการวิจัย	79
4.1 สัญลักษณ์การวิเคราะห์ข้อมูล	79

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล 80
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร 82
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจัดการเงินทุน 84
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน 89
4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง 91
4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1-21 94
4.7.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 94
4.7.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 104
4.7.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 115
4.7.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 125
4.7.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 147
4.7.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 180
4.7.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 184
4.7.8 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 188
4.7.9 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9 190
4.7.10 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10 198
4.7.11 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 11 215
4.7.12 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 12 221
4.7.13 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 13 227
4.7.14 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 14 232
4.7.15 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 15 242
4.7.16 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 16-21 264
บทที่ 5 สรุปผลอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 279
5.1 สรุปผลการวิจัย 283
5.2 อภิปรายผลการวิจัย 291
5.3 ข้อเสนอแนะ 300
บรรณานุกรม 303
ภาคผนวก 319

สารบัญ(ต่อ)

		หน้า
ภาคผนวก ก	รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	321
	แบบประเมินตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (IOC)	323
ภาคผนวก ข	แบบสอบถาม	337
ภาคผนวก ค	ผลการประเมินตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา หรือจุดประสงค์และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม	349
ภาคผนวก ง	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (ReliabilityStatistics)	359
ภาคผนวก จ	ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์(Correlations)ผลการวิเคราะห์ถอดถอยเชิงพหุคูณ (RegressionAnalysis)	363
ประวัติผู้วิจัย		403

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3-1	จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับตอบกลับ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	74
4-1	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ	80
4-2	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ	80
4-3	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านระดับการศึกษา	80
4-4	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านประสบการณ์ทำงาน	81
4-5	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	81
4-6	จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านตำแหน่งงาน	82
4-7	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านระยะเวลาในการดำเนินงาน	82
4-8	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านมูลค่าสินทรัพย์รวม	83
4-9	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านรูปแบบการลงทุน	83
4-10	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านประเภทอุตสาหกรรม	83
4-11	จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	84
4-12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญของจัดการเงินทุน	84
4-13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญของ ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	89
4-14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญของ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	91
4-15	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ ความแตกต่างการจัดการเงินทุนจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน	94

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-16	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุนจำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม	104
4-17	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุนรูปแบบการลงทุน	115
4-18	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม แตกต่างการจัดการเงินทุนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	125
4-19	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	137
4-20	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุนจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	145
4-21	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	161
4-22	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวมจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	168
4-23	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	169
4-24	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	170

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-25	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ข้อที่วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาสจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	171
4-26	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาวข้อที่ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าและจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	172
4-27	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ข้อที่ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้าเพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	173
4-28	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ข้อที่กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	174
4-29	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจข้อที่ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	175
4-30	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจข้อที่กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวังจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	176

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-31	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสมดุลทางการเงินและลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไปจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	177
4-32	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน	178
4-33	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม	182
4-34	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามรูปแบบการลงทุน	186
4-35	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	190
4-36	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	192
4-37	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	198
4-38	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	204
4-39	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวมจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	208

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-40	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	209
4-41	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุนเพื่อวางแผนการลงทุนจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	210
4-42	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้ารับ-จ่ายสินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้าจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	211
4-43	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	212
4-44	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้ายอดลูกหนี้คงเหลือในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงินจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	213
4-45	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินข้อที่มีใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	214
4-46	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน	215

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-47	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม	221
4-48	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรูปแบบการลงทุน	227
4-49	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	232
4-50	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	238
4-51	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	242
4-52	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	250
4-53	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	254
4-54	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	255
4-55	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	256

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-56	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	257
4-57	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	258
4-58	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	259
4-59	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐานพร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงินจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	260
4-60	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่าพร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	262
4-61	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโตข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุนจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่	263

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-62	ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม	266
4-63	ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินรายด้าน	267
4-64	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยี ทางการเงินส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวมและรายด้าน	269
4-65	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยี ทางการเงินโดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน	271
4-66	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 16–21	273

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ค-1	ผลการวิเคราะห์ค่า IOC และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ตอนที่ 1 และตอนที่ 2	350
ค-2	ผลการวิเคราะห์ค่า IOC และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ถึงตอนที่ 6	350
ง-1	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุนโดยรวม (All Variables)	360
ง-2	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุนด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital Management)	360
ง-3	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Financing)	360
ง-4	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management)	361
ง-5	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk)	361
ง-6	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	361
ง-7	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม (All Variables)	361
ง-8	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency)	362
ง-9	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency)	362
ง-10	ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency)	362

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	ภาพรวมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย ปี 2565– ปี 2568	3
1-2	รายงานแสดงสถิติจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ ปี พ.ศ.2565–2568	4
2-1	แบบจำลองการยอมรับของผู้ใช้งานเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model :TAM)	44
2-2	กรอบแนวคิดงานวิจัย	67
4-1	กรอบแนวคิดสมมติฐานที่ 16-21	274

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

บทที่1
บทนำ

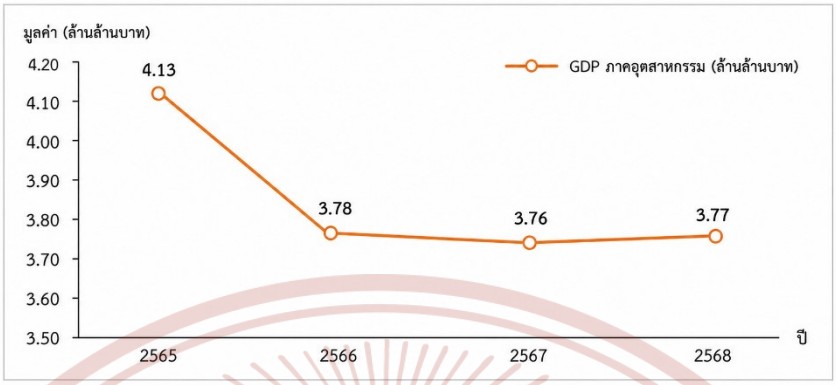
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เศรษฐกิจโลกในระยะ 3 ปี พ.ศ.2566 – พ.ศ.2568 มีแนวโน้มเติบโตชะลอลงจาก 3.2% ในปี พ.ศ.2565 สู่ 2.7% ในปี 2566 ก่อนจะปรับตัวขึ้นเล็กน้อยสู่ราว 3.0% ในปี พ.ศ.2567 - พ.ศ.2568 การใช้นโยบายอัตราดอกเบี้ยสูงในปี พ.ศ.2565 - พ.ศ.2566 เพื่อคุมเงินเฟ้อ ท่ามกลางราคาพลังงานที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อต้นทุนและภาระหนี้ของภาครัฐและเอกชน ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไทยไตรมาสที่ 2 ปี 2567 เมื่อพิจารณาจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) มีค่าอยู่ที่ 94.76 ลดลงร้อยละ 0.24 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจภายในประเทศ ปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงทำให้อุปสงค์ในประเทศมีข้อจำกัดส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อในประเทศ ตลอดจนต้นทุนการผลิตและต้นทุนการขนส่งปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของภาคเอกชนต่อฐานะการคลังของประเทศ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 2567) และการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันทางการค้าจากคู่แข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะทางเศรษฐกิจสังคม การเมือง และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการลงทุน เศรษฐกิจโลกต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ประเทศต่างๆมีความเกี่ยวโยงกันมากขึ้นทั้งทางด้านการค้า การเงินและการลงทุน ธุรกิจอุตสาหกรรมและธุรกิจต่างๆได้ขยายตัวเพิ่มขึ้น และมีความต้องการเครื่องจักร อุปกรณ์เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับมีการพัฒนาเทคโนโลยีของเครื่องจักรอุปกรณ์ทางด้านการผลิตให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้น ดังนั้น องค์กรจึงจำเป็นต้องมีการจัดการเงินทุนที่ดีโดยมีการวางแผนและควบคุมการใช้จ่ายและการลงทุน การจัดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเงินทุนถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน การจัดการเงินทุนที่ดีช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน ส่งเสริมการตัดสินใจด้านการลงทุน การขยายธุรกิจ ลดความเสี่ยงจากหนี้สินที่เกินตัวหรือปัญหาสภาพคล่อง อีกทั้งยังเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน (นิภาพร, 2565)

การส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม โดยหน่วยงานภาครัฐ อาทิ เช่น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ. หรือEEC) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้มีนโยบายจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นบริเวณในชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของอ่าวไทย ซึ่งถือเป็นพื้นที่ทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ในชื่อโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาค

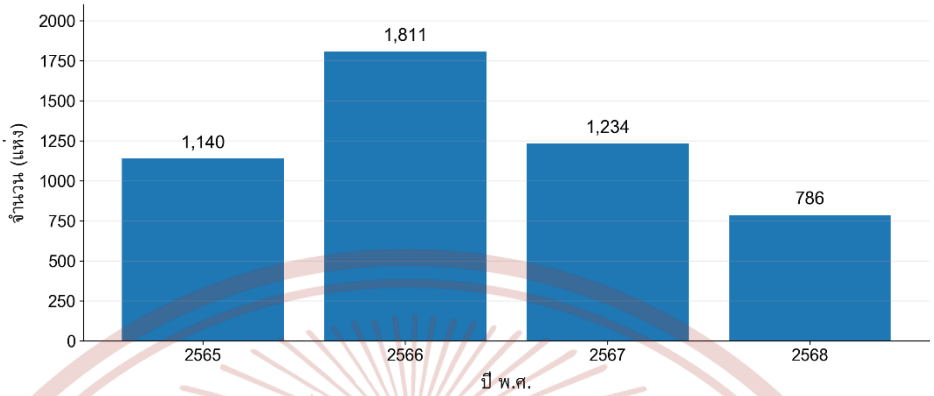
ตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) หรือเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Special Development Zone: ESDZ) มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการลงทุน ยกระดับนวัตกรรม และพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงในประเทศไทย และเพื่อให้ยกระดับประเทศไทยสู่การแข่งขันระดับโลก รัฐบาล จึงต้องเร่งยกระดับภาคบริการสู่ภาคบริการสมัยใหม่ (Modern services) ซึ่งจำเป็น ต้องใช้เทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาระบบนิเวศน์โดยรวม เพื่อกระจายการเติบโตไปสู่ภาคบริการอื่น ๆ รวมถึงการเพิ่มมูลค่าและสร้างความแตกต่างให้ตัวสินค้าในภาคอุตสาหกรรมการส่งออกบริการที่หลากหลายจะช่วยลดทอนความเสี่ยงต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้ และภาครัฐได้เร่งแก้ไขกฎเกณฑ์ให้ทันสมัยและเอื้อต่อการปรับตัวของภาคธุรกิจอย่างเท่าทัน มีมาตรการจูงใจให้ธุรกิจลงทุนในเทคโนโลยีสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักรอัตโนมัติ หรือ AI รวมถึงต้องเร่งพัฒนาแรงงานให้มีทักษะสอดคล้องกับเทคโนโลยี โดยปัจจุบันซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทอย่างสูงต่อองค์กรธุรกิจในการปรับเปลี่ยนเป็นองค์กรยุคดิจิทัลในทุกๆ สาขา เช่น ภาคอุตสาหกรรมการผลิต การเงิน การค้า การตลาด บันเทิง สุขภาพ การศึกษา ฯลฯ ที่องค์กรล้วนแล้วแต่จะต้องใช้ซอฟต์แวร์และดิจิทัล เช่น การทำธุรกรรม e-Payment เพื่อประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อ เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ไปจนถึงการสร้างนวัตกรรมสินค้าและบริการต่าง ๆ ดังนั้น จึงถือได้ว่าซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์สามารถนำมาประยุกต์และต่อยอดในธุรกิจด้านต่าง ๆ ได้อย่างไม่จำกัด ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกประเทศล้วนให้ความสำคัญอย่างมาก (สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล, 2567)

ในสภาวะเศรษฐกิจซบเซาธุรกิจไม่สามารถขายสินค้าหรือเก็บหนี้ได้ ส่งผลให้รายได้ของธุรกิจลดลง สถาบันการเงินจะระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อมากขึ้น การดำเนินงานของภาคธุรกิจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงแบบฉับพลันจากอุปสงค์และอุปทาน ความเสียหายและความเชื่อมโยงนำไปสู่แนวโน้มที่แย่ของเศรษฐกิจโดยรวม เพราะส่งผลกระทบต่อรายได้และการทำกำไรของภาคธุรกิจ (สุภัทร, 2562) จากข้อมูลสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ภาพรวมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยในช่วงปี พ.ศ. 2565–2568 มีแนวโน้มลดลง โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมไทย หรือ GDP ภาคอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2565 มีมูลค่า 4.13 ล้านล้านบาท และลดลงเหลือ 3.78 ล้านล้านบาทในปี พ.ศ. 2566 หรือลดลง 0.35 ล้านล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ. 2567 มีมูลค่า 3.76 ล้านล้านบาท ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า 0.02 ล้านล้านบาท ขณะที่ปี พ.ศ. 2568 มีมูลค่า 3.77 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ. 2567 จำนวน 0.01 ล้านล้านบาท สะท้อนให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมไทยยังคงเผชิญภาวะชะลอตัว แม้ในปี พ.ศ. 2568 จะเริ่มมีสัญญาณฟื้นตัวเล็กน้อยก็ตาม แสดงดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 ภาพรวมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย ปี 2565 – ปี 2568
(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2568)

จากสภาวะเศรษฐกิจดังกล่าว ทำให้ธุรกิจขาดสภาพคล่องทางการเงิน ประสบกับปัญหาทางการเงิน ไม่สามารถขายสินค้าได้ ไม่มีกระแสเงินสดและทุนหมุนเวียนเพียงพอในการดำเนินกิจการขาดความเชื่อถือจากคู่ค้าและสถาบันการเงิน ทำให้ไม่สามารถชำระค่าสินค้า หรือไม่สามารถคืนเงินกู้ระยะสั้นให้กับเจ้าหนี้ได้ หรืออาจถูกฟ้องร้องจากเจ้าหนี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ การลงทุน และหากกิจการขาดสภาพคล่องยาวนาน ไม่สามารถชำระหนี้ภาระผูกพันต่าง ๆ ในเวลาที่กำหนด ก็อาจนำไปสู่ภาวะล้มละลายหรือปิดกิจการได้ อันเป็นผลสะท้อนความเชื่อมโยงระหว่างกันของธุรกิจ ทั้งในอุตสาหกรรมเดียวกันและข้ามอุตสาหกรรม หากมีธุรกิจใดปิดกิจการลงก็จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของอีกธุรกิจหนึ่ง ซึ่งจะทำให้จำนวนธุรกิจที่ไม่มีสภาพคล่องเพียงพอต่อการชำระหนี้สูงขึ้น เช่น การปิดกิจการร้านอาหารแห่งหนึ่ง จะมีผลต่อรายได้ของซัพพลายเออร์วัตถุดิบ และต่อเนื่องไปยังภาคเกษตรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเพิ่มความเสี่ยงที่ธุรกิจในอุตสาหกรรมนั้นจะปิดกิจการ โดยข้อมูลจากรายงานแสดงสถิติจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ ปี พ.ศ. 2565–2568 ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พบจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ พบว่า ปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการสูงสุด จำนวน 1,811 แห่ง เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 ซึ่งมีจำนวน 1,140 แห่ง ขณะที่ปี พ.ศ. 2567 มีจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ 1,234 แห่ง และปี พ.ศ. 2568 ลดลงเหลือ 786 แห่ง แสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านสภาพคล่องและภาวะเศรษฐกิจยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความอยู่รอดของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม แสดงดังภาพที่ 1-2

ภาพที่ 1-2 รายงานแสดงสถิติจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ ปี พ.ศ. 2565 – 2568 (กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม, 2568)

ดังนั้น เพื่อไม่ให้ธุรกิจต้องเผชิญกับปัญหาด้านสภาพคล่องทางการเงิน ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ในการจัดการเงินทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนกลยุทธ์ทางด้านการเงิน โดยการรักษาสถานะทางการเงินเกี่ยวกับเงินสดและเงินสำรอง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้า การบริหารจัดการหนี้และลูกหนี้ การกำหนดการใช้เงินทุนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของดำเนินงานของกิจการ พิจารณาถึงการได้มาซึ่งเงินทุนหมุนเวียนที่มีต้นทุนค่าคุ้มค่ากับการลงทุน และความสามารถในการหากำไรและผลตอบแทน รวมถึงการรักษาระดับอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ที่เหมาะสมกับประเภทธุรกิจ (ทัศนัย ละเมียด และทิพวรรณ, 2562)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาดังนี้ 1) ปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้รายได้ลดลง 2) ไม่สามารถชำระหนี้ได้และต้องปิดกิจการ 3) ผู้ประกอบการขาดความรู้ในการจัดการเงินทุน จากปัญหาดังกล่าวทำให้เป็นที่มาของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารเงินสดและเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สร้างความเติบโตให้กับธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย มีดังต่อไปนี้ ชมภูนุช (2560) พบว่า การบริหารการเงินมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวแปรด้านการจัดหาเงินทุน ด้านความสามารถในการทำกำไร ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ และตัวแปรด้านสภาพคล่อง ตามลำดับ มยุรี (2558) พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจลีสซิ่ง มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการบริหารลูกหนี้โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์ลูกหนี้

และด้านการกำหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้และผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจลีสซิ่ง มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลการดำเนินงาน ด้านต้นทุน และด้านเวลา ปฐมพร (2559) พบว่า ด้านพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs ด้านแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการมีการระดมทุนในส่วนของเจ้าของและผู้ถือหุ้นรวมถึงกู้เงินจากธนาคารพาณิชย์มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 90 สำหรับปัญหาในการดำเนินธุรกิจส่วนมากเกิดจากปัญหาเรื่องสภาพคล่องของเงินทุนหมุนเวียน การกู้ยืมสินเชื่อและสินเชื่อเบิกเกินบัญชีมีมากที่สุดซึ่งเป็นการกู้ยืมเงินระยะสั้นและระยะกลาง ผู้ประกอบการบางรายเห็นว่าเศรษฐกิจส่งต่อผลประกอบการค่อนข้างมากในเรื่องแรงงาน ต้นทุนการผลิต การแข่งขันภายในธุรกิจ ส่วนความคิดเห็นต่อมาตรการรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือ SMEs พบว่า ผู้ประกอบการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และวงเงินค้ำประกัน สามารถช่วยเหลือธุรกิจ SMEs ในการลดภาระด้านวงเงินค้ำประกันไปได้จำนวนหนึ่งแต่ก็ยังไม่พอต่อความต้องการของผู้ประกอบการที่มีอย่างต่อเนื่อง สรฑัต (2563) พบว่า การบริหารสภาพคล่องอัน ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนส่งผลต่อความเติบโตของกิจการ การบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ ได้แก่ ด้านบริหารเงินสด มีค่าเฉลี่ย 4.39 ด้านการบริหารเงินทุนมีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านกำไรสุทธิ มีค่าเฉลี่ย 4.21 และด้านยอดขาย มีค่าเฉลี่ย 4.01 ตามลำดับ ส่งผลต่อการบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ ศศินันท์ และกอบชัย (2564) พบว่า 1) ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน คือ การขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จากสถาบันการเงิน การทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการขอกู้ไม่ชัดเจน แนวทางในการแก้ไขปัญหา คือ การสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขการให้กู้ การเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการ การเขียนแผนธุรกิจ เพื่อให้สามารถเข้าเงื่อนไขการขอสินเชื่อจากแหล่งเงินทุน 2) การเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน กรณีใช้ทุนตนเองในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน เงินกู้จากแหล่งต่าง ๆ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่เคยกู้เงินนอกระบบกับผู้ไม่เคยกู้เงินนอกระบบ มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหา พบว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความสัมพันธ์กันแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน อินทร์ทิรา (2565) พบว่า สภาพคล่องของกิจการที่วัดด้วยระยะเวลาเก็บหนี้ และระยะเวลาขายสินค้า ส่งผลในเชิงบวกต่อการตัดสินใจลงทุนที่วัดด้วยอัตราการจ่ายเงินปันผล

การจัดการเงินทุน ในการดำเนินธุรกิจจำเป็นต้องมีการวางแผนการถือเงินสดในจำนวนที่เหมาะสม ให้เพียงพอต่อการจ่ายชำระหนี้การค้า เพียงพอต่อการดำเนินงานและมีเพียงพอในกรณีฉุกเฉิน แต่หากมีการถือเงินสดจำนวนมากเกินไปอาจจะทำให้กิจการเสียโอกาสในการสร้าง

ผลตอบแทนจากเงินสดนั้นได้ ในด้านของระยะเวลาการถือครองสินค้านั้นมีความสำคัญเนื่องจากหากการสำรองสินค้าในจำนวนที่น้อยเกินไป จะประสบปัญหาสินค้าขาดมือไม่มีสินค้าตอบสนองความต้องการของลูกค้าแต่หากสำรองสินค้าในจำนวนที่มากเกินไปจะทำให้เกิดต้นทุนการเก็บรักษาที่เพิ่มสูงขึ้น และมีโอกาสที่สินค้าจะกลายเป็นสินค้าล้าสมัย นอกจากนี้ระยะเวลาการปล่อยสินเชื่อแก่ลูกหนี้เป็นปัจจัยสำคัญ หากกิจการไม่มีลูกหนี้หรือการขายเชื่อจะมีผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งได้ ดังนั้นกิจการจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเงินทุนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดสภาพคล่องในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและจะสามารถบรรลุเป้าหมายในการดำเนินธุรกิจ (จิรัญญา และจิรพงษ์, 2565) แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในประเทศไทย ทุกภาคส่วนธุรกิจต่างๆ ให้ความสนใจเพราะเปรียบเสมือนเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างการเงิน และเทคโนโลยี (Jampangoen, 2019) โดยเฉพาะสถาบันการเงินของไทยมีความตื่นตัวที่จะเข้ามาปรับปรุงขั้นตอนวิธีการดำเนินงาน และรูปแบบธุรกิจเพื่อเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขีดความสามารถของตนให้สามารถแข่งขันในยุคดิจิทัล (Bank of Thailand, 2019) โดยระบบเทคโนโลยีทางการเงินเป็นการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ เชื่อมโยงกับระบบเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทางการเงิน การจัดการเงินและการลงทุน การตัดสินใจ การพยากรณ์ การวางแผน และการวิเคราะห์ให้เกิดความเสถียรภาพ มีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน กระตุ้นการเติบโตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรอุตสาหกรรม

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร ซึ่งประกอบด้วยรายการทางการเงินที่เกี่ยวกับเงินสด เงินสำรอง และรายการทางการเงินที่มีสภาพใกล้เคียงเงินสด และโอกาสที่จะได้รับเงินสดในอนาคต ได้แก่ ลูกหนี้และสินค้า ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจมีความจำเป็นและควรให้ความสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่เกี่ยวกับการใช้จ่ายในการดำเนินงานด้านต่างๆ หากปัญหาการขาดแคลนทางการเงินของผู้ประกอบการได้เกิดขึ้นจากสภาวะทางเศรษฐกิจ หรือการ แข่งขันทางการตลาด หรือความผิดพลาดในการบริหารงาน หรือการบริหารเงินผิดประเภทและผิดวัตถุประสงค์ทำให้กิจการขาดแคลนเงินสดและเงินสำรองของกิจการ ซึ่งเป็นผลกระทบที่จะทำให้กิจการมีความเสี่ยงในการหยุดชะงักหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้ เหตุการณ์ดังกล่าวคือการขาดสภาพคล่องในการดำเนินงาน หมายความถึงว่าหากกิจการไม่สามารถหาเงินทุนมาหมุนเวียนจากการกู้ยืมระยะสั้น หรือเงินทุนประเภทอื่นๆ มาใช้ในการดำเนินงานของกิจการได้ กิจการก็จะมีความเสี่ยงต่อการหยุดการดำเนินงานหรือเลิกกิจการได้ (สรฑัต, 2563) ประสิทธิภาพการบริหารสภาพ

คล่องขององค์กรสามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต

จากปัญหางานวิจัยและการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย ภายใต้ข้อคำถามที่ว่า 1) การจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน และประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรเป็นอย่างไร 2) ลักษณะการดำเนินงานขององค์กรส่งผลต่อการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงินอย่างไร 3) การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรอย่างไร โดยการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์และผลการศึกษาที่ได้สามารถเป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้ทราบถึงการจัดการเงินทุนระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานขององค์กรภาคอุตสาหกรรม

1.2.2 เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรภาคอุตสาหกรรม

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

1.2.4 เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรม

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 สมมติฐานที่ 1 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

1.3.2 สมมติฐานที่ 2 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

1.3.3 สมมติฐานที่ 3 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

1.3.4 สมมติฐานที่ 4 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

1.3.5 สมมติฐานที่ 5 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

1.3.6 สมมติฐานที่ 6 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

1.3.7 สมมติฐานที่ 7 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

1.3.8 สมมติฐานที่ 8 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

1.3.9 สมมติฐานที่ 9 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน แตกต่างกัน

1.3.10 สมมติฐานที่ 10 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

1.3.11 สมมติฐานที่ 11 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

1.3.12 สมมติฐานที่ 12 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

1.3.13 สมมติฐานที่ 13 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

1.3.14 สมมติฐานที่ 14 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

1.3.15 สมมติฐานที่ 15 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

1.3.16 สมมติฐานที่ 16 คือ การจัดการเงินทุนโดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.3.17 สมมติฐานที่ 17 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.3.18 สมมติฐานที่ 18 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.3.19 สมมติฐานที่ 19 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.3.20 สมมติฐานที่ 20 คือ การจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.3.21 สมมติฐานที่ 21 คือ ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย มีขอบเขตวิจัยเป็น 4 ข้อ ดังนี้

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กิจการในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวนทั้งสิ้น 73,710 ราย ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2568 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2567) โดยมีกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 ราย ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารองค์กร ผู้จัดการฝ่ายการเงิน/หัวหน้าฝ่ายการเงิน

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งได้ดังนี้

1.4.3.1 ทดสอบสมมติฐานที่ 1-15

1.4.3.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

1.4.3.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน และประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร

1.4.3.2 ทดสอบสมมติฐานที่ 16-21

1.4.3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ 1) การจัดการเงินทุนประกอบไปด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ 2) ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

1.4.3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร

1.4.3.2.3 ตัวแปรควบคุม (Control Variables) คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานและขนาดของกิจการ

1.4.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตั้งแต่ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 ถึง กันยายน พ.ศ. 2568 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและสร้างแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ก่อนปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย มีข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัยเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1.5.1 การบรรยายรายละเอียดของตัวเลือก “อื่น ๆ (โปรดระบุ)” ในข้อคำถามจะแสดงต่อเมื่อผู้ตอบเลือกตอบในหัวข้อนี้มากกว่าร้อยละ 10 โดยนำรายการที่มีผู้ตอบมากที่สุดเพียง 1 รายการแสดงไว้ต่อท้ายผลของการวิจัยในหัวข้อนั้น ๆ

1.5.2 การคำนวณตัวเลขตัวสุดท้ายจะใช้วิธีการปัดทศนิยม เพิ่มหรือลด เพื่อให้ได้ค่าเต็ม 100% โดยยึดตามหลักสากลของมาตรฐานการเงินและบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป

1.5.3 กรณีผลการวิเคราะห์ งานวิจัยมีค่าเป็น 0 จะไม่อ่านค่าและอธิบายผล

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 การจัดการเงินทุน (Financial Management) หมายถึง การวางแผน ควบคุม และใช้ทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินธุรกิจหรือการลงทุน การจัดการเงินทุนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินทุนสำหรับโครงการต่างๆ การตัดสินใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน การจัดการเงินทุนที่ดีจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเติบโต ลดต้นทุนในการดำเนินงาน และเพิ่มผลตอบแทนในระยะยาว

1.6.2 ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน (Working Capital Management) หมายถึง การจัดการระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อรักษาสภาพคล่องให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับธุรกิจ

1.6.3 ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Long-Term Financing) หมายถึง การเลือกแหล่งเงินและวิธีการเงินทุนที่เหมาะสม เพื่อระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสถาบันการเงิน

1.6.4 ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management) หมายถึง กระบวนการในการจัดการเกี่ยวกับลูกหนี้ เพื่อให้ธุรกิจมีต้นทุนของลูกหนี้ต่ำสุด ลดความเสี่ยงจากหนี้สูญ และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า

1.6.5 ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) หมายถึง การกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุน มีการประเมิน และจัดการกับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานและเป้าหมายของธุรกิจ พร้อมทั้งพัฒนากลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร

1.6.6 ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (Financial Technology System) หมายถึง อุปกรณ์ เครือข่าย ซอฟแวร์ ที่นำมาใช้บริการเกี่ยวข้องกับการเงินและการลงทุนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การทำธุรกรรมรับ-จ่ายเงินออนไลน์ การจ่ายเงินเดือนพนักงานผ่านระบบ Payroll หรือการยื่นภาษีผ่านระบบ e-Filing

1.6.7 ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (Efficiency of Liquidity Management) หมายถึง ความสามารถในการแปลงสินทรัพย์กลับเป็นเงินสด การที่มีสภาพคล่องสูง นั่นหมายความว่าสินทรัพย์ที่มีนั้นสามารถแปลงเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว

1.6.8 ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency) หมายถึง ศักยภาพขององค์กรในการจัดการเงินสดเข้าและออกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อรักษาสภาพคล่อง ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพทางการเงิน โดยรวมถึงการวางแผน การควบคุม และสนับสนุนการดำเนินงานและการลงทุนในระยะสั้นและระยะยาว

1.6.9 ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency) หมายถึง ศักยภาพขององค์กรในการบริหารจัดการหนี้สินและลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาสภาพคล่อง ลดความเสี่ยงทางการเงิน และเพิ่มประสิทธิภาพในด้านการเงินโดยรวม โดยเกี่ยวข้องกับการวางแผน การควบคุม และการจัดการกระบวนการเรียกเก็บหรือชำระหนี้ให้เป็นไปตามเป้าหมายทางการเงิน

1.6.10 ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency) หมายถึง ความสามารถของกิจการในการใช้ทรัพยากรที่มี เช่น เงินทุน กำลังการผลิต บุคลากร และเทคโนโลยี เพื่อขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ เพิ่มกำลังการผลิต พัฒนาสินค้า หรือขยายตลาด โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงทางการเงิน

1.6.10 องค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย (Organizations in the Thai Industrial Sector) หมายถึง องค์กรหรือสถานประกอบการที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการผลิต การประกอบ หรือการแปรรูปสินค้าในประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ โดยจำแนกตามประเภท

อุตสาหกรรมออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ด้านผู้ประกอบการ

1.7.1.1 ใช้เป็นแนวทางให้องค์กรทราบเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปเป็นข้อมูลในการกำหนดกลยุทธ์ขององค์กร ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและความอยู่รอดอย่างยั่งยืนต่อไป

1.7.1.2 เพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องขององค์กร

1.7.2 ด้านหน่วยงานภาครัฐ

1.7.2.1 เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่หน่วยงานภาครัฐในการพิจารณาสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินต่อองค์กรภาคอุตสาหกรรม

1.7.2.2 เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมนโยบาย สิทธิประโยชน์และกำกับดูแลองค์กรภาคอุตสาหกรรมให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างธุรกิจสู่ดิจิทัล ทำให้องค์กรภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบนิเวศเศรษฐกิจสมัยใหม่มากขึ้น

1.7.3 ด้านสถาบันการศึกษา

1.7.3.1 เพื่อเป็นแนวทางแก่สถาบันการศึกษาในการนำองค์ความรู้ด้านการจัดการเงินทุนและเทคโนโลยีทางการเงินมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน การวางแผนจัดการเงินทุน การบริหารหนี้สินและลูกหนี้ รวมถึงการประเมินความเสี่ยงทางธุรกิจ อันจะช่วยเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพและการทำงานในสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.7.3.2 เพื่อส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน และซอฟต์แวร์บริหารจัดการข้อมูลดิจิทัล ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้เป็นเครื่องมือหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องและสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย” นี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

2.1.1.1 ความหมายการจัดการเงินทุน

2.1.1.2 ความสำคัญการจัดการเงินทุน

2.1.1.3 องค์ประกอบของการจัดการเงินทุน

2.1.1.4 ทฤษฎีของการจัดการเงินทุน

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.2.1 ความหมายระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.2.2 ความสำคัญระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.2.3 องค์ประกอบของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.2.4 ทฤษฎีของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.3.1 ความหมายประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.3.2 ความสำคัญประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.3.3 องค์ประกอบของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.3.4 ทฤษฎีของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทย

2.1.4.1 รูปแบบการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทย

2.1.4.2 ประเภทของอุตสาหกรรมไทย

2.1.4.3 บทบาทและความสำคัญของภาคอุตสาหกรรมไทย

2.1.4.4 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.4.4.1 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับการจัดการเงินทุน

2.1.4.4.2 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

2.1.4.4.3 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย มีดังต่อไปนี้

2.1.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

การจัดการเงินทุน เป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการวางแผนและควบคุมการใช้จ่ายและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพในองค์กร การจัดการเงินทุนถือเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน การจัดการเงินทุนที่ดีช่วยให้เกิดการวางแผนและควบคุมการใช้จ่าย รวมถึงการลงทุนในโอกาสที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินขององค์กรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ การจัดการเงินทุนไม่ได้เป็นเพียงการบริหารรายรับและรายจ่ายในองค์กรเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงการวางกลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากร และการควบคุมความเสี่ยง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความท้าทายทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการด้านการเงินจึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นแนวทางสำหรับการตัดสินใจและการพัฒนาแผนการจัดการเงินทุนในองค์กร ดังนั้น แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนตามมุมมองของนักวิชาการที่หลากหลาย มีดังต่อไปนี้

2.1.1.1 ความหมายของการจัดการเงินทุน

นิภาพร (2565) ได้นิยามคำว่า การจัดการ คือ M= Management and Man การจัดการ (Management) และ คน (Man) หรืออาจจะเรียกว่า การบริหาร หรือ การบริหารจัดการ กำหนดทิศทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างเฉลียวฉลาด และคุ้มค่า ตัดสินใจ

อย่างถูกต้อง และมีการปฏิบัติการได้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ผลสำเร็จของการจัดการต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กันไป

อภิสิทธิ์ (2565) ได้นิยามคำว่า “เงินทุน” หมายถึง เงินตราที่กิจการจัดหามา เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้ผลตอบแทนจาการลงทุนอย่างคุ้มค่า เงินทุนมีความสำคัญต่อธุรกิจ เพราะเป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ตั้งแต่เริ่มตั้งกิจการ และระหว่างดำเนินกิจการ เงินทุนทำให้การผลิต การซื้อขายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้ธุรกิจขยายตัวได้อย่างรวดเร็ว เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินกิจการแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) เงินทุนคงที่ หมายถึง เงินทุนที่กิจการจัดหาเพื่อนำมาใช้ในการจัดหาสินทรัพย์ถาวร สินทรัพย์ถาวร หมายถึง สินทรัพย์ที่อายุการใช้งานนานเกินกว่า 1 ปี ดังนั้น เงินทุนคงที่ กิจการจึงนำมาใช้ในการลงทุนซื้อที่ดิน สร้างอาคาร ซื้อเครื่องจักร ซื้อเครื่องใช้สำนักงาน เป็นต้น 2) เงินทุนหมุนเวียน เงินทุนที่กิจการจัดหาเพื่อนำมาใช้ในการจัดหาสินทรัพย์หมุนเวียนหรือใช้ในการดำเนินกิจการ สินทรัพย์หมุนเวียน หมายถึง สินทรัพย์ที่อายุการใช้งานไม่เกินหนึ่งปี ดังนั้นเงินทุนหมุนเวียน กิจการจึงนำมาใช้ในการซื้อวัตถุดิบ ซื้อสินค้า จ่ายค่าแรงงาน จ่ายค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายค่าขนส่ง จ่ายค่าโฆษณา จ่ายค่าสาธารณูปโภค เป็นต้น

นิภาพร (2565) ได้นิยามคำว่า “การจัดการเงิน” หมายถึง การบริหารจัดการ การวางแผน การดูแล การจัดการกระแสเงินสด เป้าหมายในการจัดการทางการเงิน เทคนิคในการวิเคราะห์ การควบคุมภายในของกิจการกับกิจกรรมทางการเงิน เพื่อการนำมาใช้ประโยชน์สูงสุดกับองค์กร

ผุสชา (2559) ได้นิยามคำว่า การจัดการเงินทุน คือ กระบวนการวางแผน ควบคุม และจัดสรรเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสร้างผลตอบแทนที่คุ้มค่า โดยครอบคลุม ดังนี้ 1) การจัดหาเงินทุน (Capital Acquisition) คือ กระบวนการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาทรัพยากรทางการเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการ หรือลงทุนในกิจการต่าง ๆ การเลือกแหล่งเงินทุน เช่น เงินกู้เงินลงทุนจากหุ้นส่วน หรือกำไรสะสม และการพิจารณาโครงสร้างเงินทุนเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างหนี้สินและทุน 2) การจัดสรรเงินทุน (Capital Allocation) คือ กระบวนการวางแผนและกำหนดการใช้ทรัพยากรทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานและบรรลุเป้าหมายขององค์กร โดยต้องคำนึงถึงความสำคัญ ความเร่งด่วน และผลตอบแทนจากการลงทุน หรือการใช้เงินทุนในแต่ละด้าน เช่น การลงทุนในเครื่องจักร อาคาร หรือโครงการใหม่ หรือการจัดสรรงบประมาณสำหรับการดำเนินงานและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ 3) การบริหารเงินสด (Cash Management) คือ กระบวนการวางแผน การควบคุม และการติดตามการเคลื่อนไหวของเงินสดในองค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีเงินสดเพียงพอสำหรับการดำเนินงานในแต่ละวัน การชำระหนี้ การลงทุน และการรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยเน้นให้เกิดสภาพคล่องสูงสุดพร้อมลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการถือครองเงินสด 4) การควบคุมและติดตามผล (Monitoring and Control) คือ กระบวนการตรวจสอบและ

ประเมินผลการใช้ทรัพยากรทางการเงินที่ได้จัดสรรไปเพื่อให้มั่นใจว่าเงินทุนถูกใช้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการบริหารเงินทุนที่ไม่เหมาะสม

พิรญาณ์ (2559) ได้อธิบาย การวางแผนและควบคุมทางการเงินของธุรกิจ คือ กระบวนการกำหนดเป้าหมาย วางแผน จัดการ และติดตามการใช้ทรัพยากรทางการเงินของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างยั่งยืนและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว หลักของการวางแผนและควบคุมทางการเงินของธุรกิจ ดังนี้ 1) การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) การกำหนดแผนการใช้จ่าย รายได้ การลงทุน และการจัดหาเงินทุน โดยพิจารณาจากเป้าหมายและทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบัน ตัวอย่าง เช่น การกำหนดงบประมาณประจำปี การวางแผนกระแสเงินสด และการประเมินความต้องการเงินทุนในอนาคต 2) การควบคุมทางการเงิน (Financial Control) การติดตาม ตรวจสอบ และปรับปรุงการดำเนินงานทางการเงินเพื่อให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้ รวมถึงการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน เช่น การควบคุมต้นทุน การตรวจสอบรายงานทางการเงิน และการบริหารหนี้สิน

จากความหมายที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเงินทุน เป็นการวางแผน บริหาร และควบคุมทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการให้บรรลุเป้าหมาย โดยครอบคลุมการจัดการทุนหมุนเวียน การจัดหาเงินทุนระยะยาว การบริหารลูกหนี้ และความเสี่ยงทางธุรกิจ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเพิ่มความยั่งยืนขององค์กรในระยะยาว

2.1.1.2 ความสำคัญของการจัดการเงินทุน

โครงสร้างทางการเงิน คือ เงินทุนทั้งหมดที่กิจการสามารถจัดหามาได้ เพื่อใช้ในการบริหารงานของกิจการ ประกอบด้วย หนี้สินหมุนเวียน หนี้สินระยะยาว และส่วนของผู้ถือหุ้น โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่าง หนี้สินรวม เทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นรวม ถือเป็นอัตราส่วนที่นักลงทุนนิยมใช้ทุกครั้งก่อนการตัดสินใจลงทุน (โชติกา, 2564) การจัดการเงินทุนสามารถกำหนดเป้าหมายในอนาคตสำหรับองค์กรและวางแผนกำหนดกิจกรรมเพื่อดำเนินการปฏิบัติงานได้โดยมีการจัดการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เพื่อนำมากำหนดกิจกรรมและวิธีการปฏิบัติงานได้ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่และการจัดการทรัพยากรทั้ง 4M ประกอบไปด้วย คน เงิน วัตถุดิบ กระบวนการบริหารธุรกิจ (นิภาพร, 2565) เพื่อให้แน่ใจว่ามีเงินทุนเพียงพอที่จะดำเนินธุรกิจ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในโครงการต่างๆหรือเข้าไปถือหุ้นในบริษัทต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์ได้รับเงินปันผลที่เพียงพอและคุ้มค่ากับการลงทุน และแผนการลงทุนต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ หากปรากฏ

ข้อบกพร่องหรือประเด็นที่ควรปรับปรุงใด ๆ จะได้นำมาพิจารณาแก้ไข เพื่อประโยชน์ในการวางแผนทางการเงินในครั้งต่อไปให้มีความรัดกุมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (กาญจนา, 2566)

พัชรพล (2566) มองว่า การจัดการเงินทุน ทั้งการกู้ยืมระยะสั้น และระยะยาวหรือการระดมเงินทุนจากส่วนของผู้ถือหุ้น ให้เพียงพอเหมาะสมกับช่วงระยะเวลา เพื่อรักษาสภาพคล่องของธุรกิจ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่มีอยู่นั้นจะเป็นตัวกำหนดความอยู่รอดของกิจการ ความจำเป็นในการบริหารระดับหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น ให้เหมาะสมกับการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อรองรับการดำเนินงานของกิจการ เพื่อให้เกิดต้นทุนการกู้ยืม อยู่ในระดับที่เหมาะสมอันเป็นประโยชน์ต่อกิจการ การที่กิจการจะสามารถดำเนินงานและอยู่รอดได้ในยุคปัจจุบันนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเงินทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประสิทธิภาพของการจัดการเงินทุนเป็นตัวบ่งชี้สำคัญของกิจการที่จะประสบความสำเร็จทางการเงิน กิจการจำนวนมากที่มีความสามารถในการทำกำไรนั้นจะมีการจัดการเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (Johnson & Soenen, 2003) เนื่องจากเงินทุนของกิจการเปรียบเสมือน “น้ำมันหล่อลื่นของเครื่องจักร” ที่จะช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ผู้บริหารการเงินจึงต้องให้ความสนใจ ควบคุมและติดตามการจัดการเงินทุน เนื่องจากการจัดการเงินทุนมีผลต่อสภาพคล่อง ความเสี่ยงและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ อันส่งผลให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุด โดยหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหารการเงิน มีดังนี้ พีรณัฏฐ์ (2561) 1) หน้าที่ในการพยากรณ์และวางแผน (Forecasting and Planning) โดยการคาดการณ์รายรับรายจ่ายเงินสดของกิจการ เพื่อให้ทราบจำนวนเงินสดส่วนเกินหรือเงินสดขาดมือ ซึ่งช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผนว่าควรนำเงินสดส่วนเกินไปลงทุนอย่างไร หรือเดือนใดที่เงินสดขาดมือควรจัดหาเงินสดมาจากแหล่งใด การพยากรณ์และวางแผนการเงินช่วยให้กิจการได้ใช้เงินทุนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และรักษาสภาพคล่องของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ 2) หน้าที่ในการตัดสินใจลงทุนและจัดหาเงินทุน (Investment and Financial Decision) โดยมีหลักการว่าในการจัดหาเงินทุนควรเป็นแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำที่สุด และความเสี่ยงต่ำที่สุด โดยเงินทุนที่ได้มาจากหนี้สินจะมีต้นทุนในรูปของดอกเบี้ยจ่ายซึ่งจะต่ำกว่าเงินทุนจากส่วนของเจ้าของที่จะมีต้นทุนในรูปของเงินปันผลหรือกำไร (ขาดทุน) และการตัดสินใจนำเงินทุนไปใช้ แบ่งออกเป็น 2 ทาง คือ ใช้ลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนซึ่งจะทำให้กิจการมีสภาพคล่องสูง แต่ความสามารถในการทำกำไรจะต่ำกว่าเมื่อเทียบกับการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร 3) หน้าที่ในการประสานงานและควบคุม (Coordination and Control) ในการปฏิบัติงานผู้บริหารการเงินจะต้องประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในการดำเนินกิจการเพื่อมั่นใจว่ากิจการจะมีผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ การตัดสินใจแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับการเงินเสมอ เช่น การตัดสินใจด้านการตลาดเกี่ยวกับการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ การจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จะมีผลกระทบต่อความต้องการในการขยายการลงทุน หรือผลกระทบต่อนโยบายสินค้าคงคลัง และความสามารถในการใช้กำลังการผลิตอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานเหล่านี้จะเกิดประสิทธิภาพได้จะต้อง

อาศัยการประสานงานกันระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะนำข้อมูลมาช่วยตัดสินใจในการวางแผนในการปฏิบัติงาน และสามารถควบคุมการดำเนินงานของกิจการได้ 4) หน้าที่ในการเป็นตัวแทนติดต่อกับตลาดการเงิน (Dealing with the Financial Market) ผู้บริหารการเงินจำเป็นต้องติดต่อกับตลาดการเงินเพื่อการระดมทุน โดยพิจารณาวัตถุประสงค์ในการใช้เงิน หากเป็นการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนควรจัดหาเงินทุนจากตลาดเงิน และการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรควรใช้เงินทุนจากตลาดทุน ทั้งนี้ ต้องพิจารณาต้นทุนและความเสี่ยงของแหล่งเงินทุนแต่ละประเภท เพื่อเลือกแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนและความเสี่ยงต่ำที่สุด 5) หน้าที่ในการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ความเสี่ยงมี 2 ลักษณะ คือ ความเสี่ยงในระบบเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากภายในกิจการ สามารถควบคุมได้ และความเสี่ยงภายนอกระบบเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากภายนอกกิจการ ซึ่งไม่สามารถที่จะควบคุมได้ การจัดการเงินทุนให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุด ผู้บริหารจะต้องพยากรณ์ทิศทางการเปลี่ยนแปลง รู้ข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจ ทั้งในส่วนของงบประมาณในการลงทุน ขนาดของธุรกิจ สภาพคล่องของธุรกิจ กำไรและความเสี่ยง หรือที่เรียกกันว่าแผนธุรกิจ เพื่อวางแผนการเติบโตในอนาคตได้อย่างเหมาะสม

ผุสชา (2559) มองว่า สินทรัพย์ในอุตสาหกรรมการผลิตจะเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ จึงจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญและพิจารณามากเป็นพิเศษสำหรับการจัดการเงินทุน หากมีการจัดการอย่างไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลประทบต่อสภาพคล่อง ความสามารถในการทำกำไรและมูลค่าของกิจการได้ หากกิจการมีสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น ลูกหนี้การค้า และสินค้าคงคลังในระดับที่สูงเกินไป จะส่งผลทำให้กำไรเชิงเศรษฐศาสตร์ของกิจการลดลง ซึ่งกระทบถึงอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร แต่ในทางกลับกันหากมีระดับสินทรัพย์หมุนเวียนที่น้อยเกินไป อาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการผลิตเนื่องจากมีปริมาณวัตถุดิบไม่เพียงพอ ซึ่งก่อให้เกิดต้นทุนค่าเสียโอกาสขึ้นได้

2.1.1.3 องค์ประกอบของการจัดการเงินทุน

2.1.1.3.1 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital) หมายถึง เงินลง ทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนที่กิจการนำมาลงทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงาน สินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ เงินสด หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ลูกหนี้และสินค้าคงเหลือ (ภานุรุจ, 2561)

การจัดการทุนหมุนเวียน หมายถึง การบริหารจัดการและการควบคุมสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับลักษณะของธุรกิจ เป็นการวางแผนและตัดสินใจในเรื่องปริมาณหรือขนาดของสินทรัพย์หมุนเวียนที่กิจการลงทุน รวมทั้งส่วนประกอบของสินทรัพย์หมุนเวียนแต่ละรายการและการเลือกใช้แหล่งเงินทุนที่เหมาะสมสำหรับเงินทุนหมุนเวียนแต่ละประเภท เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลกำไรได้ตามที่ต้องการ (อัมรินทร์, 2559)

ทุนหมุนเวียนในองค์กรธุรกิจแยกเป็น 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ การกำหนดนโยบายการจัดการทุนหมุนเวียน จำเป็นต้องมีการพิจารณาหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของธุรกิจที่มีความแตกต่างกัน อุตสาหกรรมที่ต่างกัน จะมีความต้องการทุนหมุนเวียนที่แตกต่างกัน เช่น กิจการที่อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิตต้องการเงินทุนในส่วนของสินค้าคงเหลือทั้งวัตถุดิบ สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า ทำให้ต้องการทุนหมุนเวียนจำนวนมากและยาวนาน ขณะที่กิจการที่อยู่ในอุตสาหกรรมค้าปลีกมีความต้องการเงินหมุนเวียนในส่วนสินค้าสำเร็จรูปเป็นหลัก การขายสินค้าส่วนใหญ่เป็นเงินสดหรือลูกหนี้ช่วงเวลาสั้น ๆ ความต้องการทุนหมุนเวียนจึงน้อยกว่า ส่วนบริษัทในอุตสาหกรรมบริการยิ่งมีความต้องการเงินทุนหมุนเวียนลดลงไปอีก เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องลงทุนในสินค้าคงเหลือและลูกหนี้การค้า (เถกิงศักดิ์, 2562)

การกำหนดนโยบายการจัดหาเงินทุนมาลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนจำเป็นต้องมีการพิจารณาหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ลักษณะของธุรกิจที่มีความแตกต่างกัน อุตสาหกรรมที่ต่างกัน ทำให้มีลักษณะการเลือกนโยบายการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนที่ต่างกันที่อาจส่งผลต่อการเลือกใช้นโยบายการจัดหาเงินทุนที่แตกต่างกันด้วย จากเหตุผลดังที่กล่าวการเลือกใช้นโยบายการจัดการทุนหมุนเวียนและการเลือกใช้นโยบายการจัดหาเงินทุน อาจไม่สามารถกำหนดได้โดยใช้ข้อมูลทางการเงินของเฉพาะกิจการนั้น แต่ต้องอาศัยการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างกิจการที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน นอกจากนี้อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมักมีความความยุ่งยากในการระดมทุนระยะยาวมากกว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ทำให้หนี้สินหมุนเวียนเป็นส่วนสำคัญในการจัดหาเงินทุนจากภายนอก และสินทรัพย์หมุนเวียนรวมถือเป็นสินทรัพย์ส่วนใหญ่ของกิจการ (เถกิงศักดิ์, 2562)

การจัดการเงินทุนโดยสร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อรักษาสภาพคล่องของกิจการ ประกอบด้วย 1) การสำรองเงินสดให้อยู่ในระดับที่เพียงพอ โดยควรแบ่งการสำรองเงินดังกล่าวตามความเร่งด่วนของการใช้เงินในแต่ละวัตถุประสงค์ 2) การบริหารลูกหนี้ควรประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกหนี้อย่างรอบคอบและติดตามสถานะด้านความสามารถในการจ่ายชำระหนี้อย่างสม่ำเสมอและใกล้ชิด 3) การบริหารสินค้าคงเหลือควรจัดเก็บสินค้าคงคลังตามความเหมาะสม เพื่อความประหยัดด้านต้นทุนการบริหารและค่าขนส่ง นอกจากนี้ยังควรวางแผนการซื้อและการสั่งซื้อให้มีประสิทธิภาพมีจำนวนที่ประหยัด และเหมาะสมต่อความเร็วในการระบายสินค้าคงคลัง 4) เจ้าหนี้การค้า ต่อรองสินเชื่อทางการค้ากับเจ้าหนี้ให้มากขึ้นเพื่อลดการพึ่งพาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนจากภายนอก (ชมภูนุช, 2560) หรืออาจพิจารณาทางเลือกในการจ่ายหนี้ ให้เร็วขึ้นซึ่งช่วยให้ได้รับส่วนลด การขอเงื่อนไขการชำระหนี้ที่สมเหตุสมผลจากเจ้าหนี้และการกระจายซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อป้องกันความเสี่ยงและเพิ่มการต่อรองให้กับตนเอง (โชษิตา, 2561)

ปิระมิดจะแสดงถึงระดับที่จะสนับสนุนการบริหารการเงินที่ดี และการจัดสมดุลทางการเงินเริ่มจากความต้องการทางการเงินขั้นพื้นฐานด้านการจัดการรายรับ รายจ่าย ซึ่งอยู่ที่ฐานของปิระมิด

คือ เน้นสร้างความแข็งแรงและความมั่นคงของรากฐานทางการเงินและเลื่อนระดับไปจนถึงยอดปิระมิด ซึ่งเน้นกระจ่ายความมั่นคง ซึ่งเป็นเป้าหมายสุดยอดของการจัดการทุนหมุนเวียน (Gordon, 2001) การรักษาความสมดุลของเงินทุนระยะสั้นให้อยู่ในสภาวะที่เหมาะสม โดยสามารถดูหรือคาดคะเนได้จากการพยากรณ์การตลาด การจัดทำงบการเงิน และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ช่วยให้เราสามารถคาดการณ์เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต การลดโอกาสเกิดปัญหาติดขัดในการดำเนินกิจการ ผู้บริหารต้องมีการจัดการเงินทุนระยะสั้น ทั้งทางด้านการขายสินค้าและการบริหารลูกหนี้การค้าให้รายรับที่เข้ามา ให้มีความสมดุลกับต้นทุนในการบริหารธุรกิจ โดยการขายสินค้าที่มีอยู่ในคลังสินค้า เนื่องจากสินค้าที่คงค้าง จะเสี่ยงต่อการเสียเงินทุนหมุนเวียนในกิจการ การสร้างแรงจูงใจให้กับลูกหนี้การค้า เพื่อซื้อสินค้า หรือชำระหนี้เร็วขึ้นซึ่งเป็นผลดีต่อธุรกิจ (โชติกา, 2564)

หลักการควบคุมภายในเกี่ยวกับการจ่ายเงินโดยพื้นฐาน คือ การจ่ายเงินทุกรายการควรจ่ายด้วยเช็คโดยเปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพื่อเพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม ส่วนรายการที่ไม่สามารถจ่ายด้วยเช็คได้ให้นำ “ระบบเงินสดย่อย” มาใช้เพื่อเป็นการควบคุมการจ่ายเงิน เพื่อเป็นควบคุมการใช้เงินสดในมือให้มีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย โดยมีการกำหนดให้มีผู้รักษาเงินสดย่อยเพียงผู้เดียวเพื่อรับผิดชอบดูแลการจ่ายเงินสดย่อย และควบคุมด้วยการจัดให้มีการสุ่มตรวจสอบเงินสดย่อยอย่างสม่ำเสมอ (ณัฐสุดา, 2561)

การบริหารเงินสดเป็นการตรวจสอบการหมุนเวียนเงินสดของกิจการ ซึ่งสามารถวัดได้จากวงจรเงินสด โดยพิจารณาจากลูกหนี้การค้า สินค้าคงเหลือ และเจ้าหนี้การค้า เริ่มจากการซื้อวัตถุดิบหรือสินค้าเข้ามาในกิจการ เพื่อนำมาผลิตและขายสินค้าออกไป จนกระทั่งลูกค้านำเงินสดมาชำระและกิจการจ่ายชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้การค้า (โชษิตา, 2565) นโยบายการบริหารเงินสด เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง กิจการจะเน้นนโยบายการเก็บเงินจากลูกหนี้การค้าให้อยู่ในเงื่อนไขเทอมการชำระเงินให้ได้มากที่สุด โดยจะไม่ให้เกินกำหนดการชำระเงิน กรณีที่กระแสเงินสดของกิจการเป็นบวก จะพิจารณานำไปชำระหนี้สินระยะสั้นก่อนครบกำหนดก่อน หลังจากนั้นจึงจะพิจารณานำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์และสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้เร็ว (กาญจนา, 2566)

การบริหารสินค้าคงคลังเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญ เนื่องจากสินค้าคงคลังเป็นสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงที่สุดของการผลิต ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารสินค้าคงคลังอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่นำมาไปสู่ความล้มเหลวของการประกอบกิจการได้ ถ้าวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนต่างๆ มีอยู่ไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ อาจทำให้เกิดปัญหาต้องหยุดชิ้นสายการผลิตหยุดชะงักได้ และอาจทำให้สูญเสียลูกค้าได้ เนื่องจากการส่งสินค้าให้ลูกค้าไม่ได้ หากมีการเก็บสินค้าคงคลังไว้มากเพื่อป้องกันการขาดแคลนของวัตถุดิบ ชิ้นส่วน หรือสินค้าสำเร็จรูป จะต้องใช้เงินทุนอีกจำนวนหนึ่งด้วยเช่นกัน (Dobler et al,

1984) มีการกำหนดรอบเวลาสั่งสินค้า กำหนดช่วงห่างของการตรวจสอบระดับและสั่งสินค้าคงคลังแต่ละครั้งเป็นระยะเวลาคงที่ หากระดับสินค้าคงคลังไม่เพียงพอกับความต้องการก่อนถึงกำหนดการตรวจสอบครั้งต่อไป ให้ทำการสั่งสินค้าไว้ก่อนกำหนดการตรวจสอบได้ โดยปริมาณการสั่งจะเป็นการประมาณการล่วงหน้าและครอบคลุมความต้องการใช้เป็นระยะเวลาสั้นๆ เช่น สองสัปดาห์ สี่สัปดาห์ หรือสิบสองสัปดาห์ และกำหนดจุดสั่งซื้อและปริมาณการสั่งซื้อไว้ล่วงหน้า (ธีรพันธ์, 2559)

2.1.1.3.2 ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Financing) หมายถึง การเลือกแหล่งเงินและวิธีการเงินทุนที่เหมาะสม เพื่อระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสถาบันการเงิน

โครงสร้างเงินทุน หมายถึง เป็นโครงสร้างจากการระดมเงินทุนหรือจัดหาเงินทุนของกิจการโดยการรวมแหล่งเงินทุนหรือแหล่งจัดหาเงินที่แต่งต่างกัน โดยเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว ประกอบไปด้วยเงินลงทุนจากผู้ถือหุ้น หนี้ที่มีระยะยาว หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ และกำไรสะสม (ศิรประภา, 2561)

การประกอบธุรกิจมีปัจจัยด้านเงินทุนเป็นหัวใจหลัก เนื่องจากกิจการจำเป็นต้องจัดหาเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ดำเนินงาน ขยายธุรกิจ ลงทุนในโครงการใหม่ และเพิ่มโอกาสการเติบโตในอนาคต การจัดหาเงินทุน โดยมีกำหนดโครงสร้างทางการเงินซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งยังช่วยไม่ให้ติดปัญหาและอุปสรรคทางการเงิน โครงสร้างทางการเงินถือเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของธุรกิจ และการเลือกแหล่งเงินทุนในการสร้างโครงสร้างทางการเงินเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวิเคราะห์ธุรกิจนั้นว่าอยู่ในระดับที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ การวางแผนโครงสร้างทางการเงินที่ดีจะช่วยให้การบริหารต้นทุน และผลกำไรมีประสิทธิภาพมากขึ้น การจัดหาเงินทุนจะต้องคำนึงถึงแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำ และเหมาะสมกับความเสี่ยงของผู้ประกอบการ โดยแต่ละแหล่งเงินทุนจะมีลักษณะต้นทุนแตกต่างกัน ตามนโยบายของธุรกิจ ซึ่งแหล่งเงินทุนของกิจการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (ภัทราวดี, 2562) 1) แหล่งเงินทุนภายใน เป็นการใช้แหล่งเงินทุนภายในกิจการ ได้แก่ กำไรสะสมแปลงสินทรัพย์เป็นเงินทุน เป็นต้น 2) แหล่งเงินทุนภายนอก เป็นการใช้แหล่งเงินทุนจากภายนอกกิจการ ซึ่งตรงกันข้ามกับการจัดหาเงินทุนภายใน และมีความแตกต่างกันของค่าใช้จ่ายในการจัดหาแหล่งเงินทุน สามารถจัดหาเงินทุนได้จากแหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้ระยะยาว ได้แก่ การกู้ยืมเงินระยะยาวจากสถาบันการเงิน การออกหุ้นกู้ และแหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ ได้แก่ การออกหลักทรัพย์ขายให้แก่บุคคลทั่วไป เช่น การออกหุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ

อัญชิสา (2562) ได้อธิบาย การจัดหาเงินทุน เป็นกระบวนการที่องค์กรดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรทางการเงินที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงาน การลงทุน หรือการขยายกิจการ โดยการจัดหาเงินทุนมีวิธีการจัดหาแหล่งเงินทุนได้หลากหลายรูปแบบจากแหล่งเงินทุนภายใน เช่น เงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ กำไรสะสม และแหล่งเงินทุนภายนอก เช่น การกู้ยืม

สถาบันการเงินการระดมทุนจากนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ในรูปแบบต่าง ๆ การออกตราสารหนี้ การออกหุ้น เพิ่มทุน สิ่งหนึ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเมื่อต้องจัดหาเงินทุนจากภายนอก คือต้นทุนและผลเสียในการระดมทุนจากแต่ละแหล่งเงินทุน กิจการจึงควรใช้เงินทุนจากแหล่งเงินทุนภายในก่อน เนื่องจากมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำ จากนั้นเมื่อไม่เพียงพอในการดำเนินงานจึงจัดหาเงินทุนจากภายนอกโดยจะต้องเลือกวิธีการที่มีต้นทุนทางการเงินต่ำที่สุด ก่อให้เกิดความเสี่ยงกับกิจการน้อยที่สุด เพื่อให้มูลค่าของกิจการสูงที่สุด

โชติกา (2564) กล่าวว่า โดยทั่วไปปัญหาในเรื่องของการขาดเงินทุน หรือสภาพคล่องของธุรกิจเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการ ผลกระทบตามมาก็คือกิจการขาดเงินทุนที่จะชำระหนี้สินและใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งธุรกิจอาจแก้ปัญหาได้ด้วยกันหลายวิธี เช่น 1) การร่วมทุน ซึ่งสามารถช่วยลดต้นทุนทางการเงิน และช่วยกระจายความเสี่ยงได้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องมีการทำสัญญา กำหนดข้อตกลงกันอย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเสียผลประโยชน์ในอนาคต 2) การเพิ่มหุ้น หรือหาผู้ถือหุ้นเพิ่มเป็นอีกวิธีหนึ่งในการเพิ่มเงินทุน เป็นการระดมทุนโดยให้สิทธิความเป็นเจ้าของแก่นักลงทุนเพื่อนำเงินไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ และ 3) การขอสินเชื่อกับธนาคาร เป็นวิธีที่ผู้บริหารกิจการส่วนมากนิยมใช้มากที่สุด แต่อาจทำให้กิจการแบกรับภาระต้นทุนทางการเงิน และสภาวะผกผันของดอกเบี้ยจ่ายภายในประเทศ เนื่องจากรัฐบาลสามารถเพิ่มอัตราภาษีได้ ดังนั้นธุรกิจจึงต้องให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน

การเข้าถึงแหล่งเงินทุน หรือความสามารถในการจัดหาเงินที่สำคัญมีสองแห่ง คือ การจัดหาโดยการก่อหนี้ และการจัดหาเงินจากส่วนของเจ้าของ ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่เงินทุนของส่วนของเจ้าของไม่เพียงพอ จึงมักจัดหาเงินทุนของธุรกิจโดยการก่อหนี้ ซึ่งเป็นแหล่งใหญ่ของเงินทุน (Sarapaivanich, et. al, 2006) กิจการควรรักษาอัตราหนี้สินต่อทุนให้อยู่ในระดับที่พอเหมาะ สร้างสัมพันธภาพกับธนาคารหลายแห่งจัดลำดับต้นทุนของเงินทุน โดยเลือกใช้แหล่งเงินกู้ที่ต้นทุนต่ำก่อนตลอดจนพยายามบริหารหนี้สินให้สอดคล้องกับสินทรัพย์ และอาจใช้ประโยชน์จากการยกผลขาดทุนสะสมมาใช้ลดภาษีในปีที่มีกำไร ขณะเดียวกันก็ควรเตรียมทุนสำรองเพื่อฉุกเฉินไว้ด้วย (ชมภูนุช, 2560)

ต้นทุนของเงินทุน มีบทบาทสำคัญในแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชี้วัดประสิทธิภาพทางการเงิน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนด้วยวัตถุประสงค์หลัก คือ การสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับผู้ถือหุ้นและกิจการในอนาคตที่คาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุน แสดงให้เห็นว่า มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์มีการปรับปรุงยอดกำไรขาดทุนทางบัญชี ให้เป็นกำไรขาดทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อให้สะท้อนถึงส่วนมูลค่าเพิ่มขององค์กรอย่างแท้จริง และแสดงต้นทุนค่าเสียโอกาส โดยเฉพาะต้นทุนทางการเงินในส่วนเจ้าของ ที่ต้องนำกลับมาคำนวณเป็นต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ด้วย ดังนั้น มูลค่าเพิ่มเชิงเศรษฐศาสตร์จึงถูกใช้วัดผลตอบแทน จากประสิทธิผลการดำเนินงานที่มุ่งเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้น หรือเป็นตัวชี้วัดผลการดำเนินงานเชิงมูลค่า ทำให้ผู้บริหารสามารถประเมินผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อใช้ในการ

ตัดสินใจในกลยุทธ์ธุรกิจและลงทุนในสินทรัพย์ทุน (โชติกา, 2564) การพิจารณาต้นทุนเงินทุนของกิจการ คือ เงินปันผลโดยปกติแล้วทุกกิจการย่อมต้องการให้ต้นทุนเงินทุนของกิจการมีค่าน้อยที่สุด หรืออย่างน้อยควรมีค่าต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่กิจการต้องการได้รับจากการลงทุน สิ่งหนึ่งที่กิจการทราบอยู่แล้ว คือ ต้นทุนเงินทุนที่เป็นดอกเบี้ยจ่ายนั้นมีผลต่อการคำนวณภาษีเงินได้ของกิจการ กล่าวคือ ดอกเบี้ยจ่ายสามารถนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรขาดทุนของกิจการได้ ส่วนอัตราดอกเบี้ยคงที่และอัตราดอกเบี้ยลอยตัวทำให้กิจการมีดอกเบี้ยจ่ายที่ควบคุมไม่ได้ในอนาคต แต่หากกิจการตัดสินใจจัดหาโดยการออกจำหน่ายหุ้นกู้ให้แก่นักลงทุนซึ่งดอกเบี้ยที่กิจการต้องจ่ายให้แก่ผู้มาลงทุนนั้นกิจการจะสามารถควบคุมอัตราดอกเบี้ยให้คงที่ตลอดอายุหุ้นกู้ได้ (ศิรประภา, 2561)

2.1.1.3.3 ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management) หมายถึง กระบวนการในการจัดการเกี่ยวกับลูกหนี้ เพื่อให้ธุรกิจมีต้นทุนในการมีลูกหนี้ต่ำสุดโดยจะต้องพิจารณาให้เหมาะสมระหว่างค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของยอดขาย อันได้แก่ เงินลงทุนในบัญชีลูกหนี้เพิ่มขึ้น ค่าใช้จ่ายติดตามจัดเก็บหนี้ ค่าใช้จ่ายหนี้สูญกับยอดขายที่อาจสูญเสียไป (มยุรี, 2558)

การบริหารลูกหนี้ หมายถึง กระบวนการในการจัดการเกี่ยวกับลูกหนี้ เพื่อให้กิจการมีต้นทุนในการมีลูกหนี้ต่ำสุด กระบวนการบริหารจัดการลูกหนี้ เริ่มจากการจัดสรรสัดส่วนการขายระหว่างการขายเป็นเงินสด และการขายเป็นเงินเชื่อ การคัดสรรลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามที่กิจการต้องการ การเลือกใช้นโยบายการเก็บหนี้จากลูกหนี้ การรักษาลูกหนี้ที่ดีให้มีการติดต่อค้าขายกับกิจการในระยะยาว (วนิดา, 2557)

โชติกา (2564) ได้กล่าวว่า การพิจารณาลงทุนในลูกหนี้ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อธุรกิจตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้จะต้องมีวิธีการบริหารลูกหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องกำหนดหลักการในการบริหารลูกหนี้ไว้ ดังนี้ 1) การกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ (Credit Policy) การกำหนดขั้นตอนในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้ วงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย อัตราส่วนลดเงินสดกับลูกหนี้เพื่อให้ลูกหนี้ชำระหนี้เร็วขึ้น 1.1) กำหนดระยะเวลาให้เครดิต และมาตรฐานการให้สินเชื่อของค้าเพื่อช่วยลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน 1.2) เงื่อนไขการให้สินเชื่อ ประกอบด้วย 1.2.1) อัตราส่วนลดเงินสดเป็นสิ่งจูงใจให้ลูกหนี้ชาระหนี้เร็วขึ้น ลูกหนี้จะได้รับส่วนลดเมื่อชาระหนี้ตามที่กาหนด ทางด้านผู้ให้ส่วนลดจะได้รับประโยชน์จากเงินที่ได้รับชาระหนี้เร็วขึ้นนั้น มาลงทุนหรือทาประโยชน์ด้านอื่น 1.2.2) ระยะเวลาให้ส่วนลด เป็นการให้ส่วนลดจะมีผลต่อยอดขาย เช่น ระยะเวลาให้ส่วนลดเพิ่มขึ้นอาจทาให้ยอดขายสูงขึ้นได้ เพราะลูกหนี้มักสนใจเครดิตที่ให้เวลานานแล้วยังได้รับส่วนลดจากการชาระหนี้ด้วย ถึงแม้ธุรกิจจะต้องมีภาระในการจ่ายส่วนลดแต่ก็ได้รับประโยชน์จากเงินที่รับชาระหนี้เร็วขึ้น 1.2.3) ระยะเวลาในการให้เครดิต จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงยอดขาย มีระยะเวลาให้เครดิตนานเท่าใดยอดขายยิ่งสูงขึ้นตาม จะต้องใช้เงินทุนในลูกหนี้เพิ่มขึ้น รวมทั้งมีค่าใช้จ่ายในการเก็บหนี้และหนี้

สูญอาจมากขึ้น 2) การประเมินผลและวิเคราะห์ลูกหนี้ (Accounts Receivable Analysis) การวิเคราะห์และประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลกระทบต่อการให้เครดิต การตรวจสอบฐานะทางการเงินของลูกหนี้เพื่อนำมาพิจารณาการให้เครดิต และตรวจสอบคุณสมบัติของลูกหนี้เพื่อความมั่นใจในการชำระหนี้โดยเมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว ก่อนการให้เครดิตควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาเพื่อประกอบการพิจารณา โดยใช้หลักเกณฑ์ 5'C ดังนี้ ความสามารถในการชาระหนี้ ความตั้งใจชำระหนี้ เงินทุนจากข้อมูลการเงินของลูกค้า หลักประกันในการกู้ยืม และเงื่อนไขสภาวการณ์แวดล้อมและปัจจัยต่างๆ 3) การกำหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้ (Collection Period Policy) เป็นแนวปฏิบัติเพื่อติดตามทวงถามหนี้ โดยกำหนดวิธีการและค่าใช้จ่ายไว้ เช่น การจำแนกลูกหนี้จากคุณลักษณะของลูกหนี้ที่แตกต่าง ลักษณะของธุรกิจ อัตรากาไรของกิจการ ลักษณะการแข่งขัน ลักษณะของนโยบายการจัดเก็บหนี้ และวิธีการเรียกเก็บหนี้ เพื่อการวิเคราะห์และควบคุมเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายไม่ให้สูงขึ้นมากเกินไป โดยมีจุดมุ่งหมายในการรักษาและสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า รวมทั้งความนิยมในกิจการ

จากการบริหารลูกหนี้ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจการจำเป็นต้องมีลูกหนี้เพื่อส่งเสริมการขายและสร้างความสัมพันธ์กับลูกหนี้ ซึ่งการให้สินเชื่อหรือเครดิตกับลูกค้าไม่ควรที่จะมากเกินความจำเป็น หรือมากเกินกว่าที่กิจการอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน เพื่อลดต้นทุนเสียโอกาสและโอกาสที่จะเกิดหนี้สูญ การวิเคราะห์ความสามารถของลูกหนี้ในการชำระหนี้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการลดความเสี่ยงของการผิดชำระหนี้ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์ลูกหนี้ และด้านการกาหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้ (มยุรี, 2558)

2.1.1.3.4 ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน หรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรทั้งในด้านยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานการเงินและการบริหารงาน ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกหรือทางลบโดยวัดจากผลกระทบ ที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิดของเหตุการณ์ (บุญศิริ, 2559)

ปาจรีย์ (2557) กล่าวว่า ความเสี่ยงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับการดำเนินธุรกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากไม่มีความเสี่ยงอาจไม่มีโอกาสสำหรับธุรกิจเช่นกัน แต่ในการดำเนินธุรกิจต้องบริหารให้ความเสี่ยงและผลตอบแทนมีความสมดุลกัน ดังนั้น ความเสี่ยงจึงไม่ใช่สิ่งที่ไม่ดีต่อธุรกิจเสมอไป ความเสี่ยงจึงเป็นความไม่แน่นอนของจำนวนผลประโยชน์ต่าง ๆ ของธุรกิจที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งผลกำไรและผลขาดทุน

เริงรักษ์ (2544) กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีความยุ่งยากและซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆและมีปัจจัยภายนอกสำหรับผู้บริหารที่อาจมามีปัญหาจากแวดล้อมภายนอกมากขึ้น ดังนั้น ธุรกิจจึงจำเป็น

จะต้องมีการคาดการณ์ที่จะดูแลอย่างเป็นระบบว่า บริษัทจะพบปัญหาอะไรบ้างในอนาคต และหาทางป้องกันเพื่อให้ความสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตน้อยที่สุด

การจัดการความเสี่ยงขององค์กร (Enterprise Risk Management : ERM) คือ การพยายามใช้การจัดการความเสี่ยงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมักจะมีความล้มเหลวเกิดขึ้นที่การตัดสินใจของผู้จัดการและในกระบวนการธุรกิจ นอกจากนี้ในองค์กรจะต้องมผู้เชี่ยวชาญในการจัดการความเสี่ยงที่สามารถวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงได้ เพื่อสนับสนุนผู้บริหารในการรับผิดชอบด้านการจัดการความเสี่ยงโดยเฉพาะ (Marika Arena et al., 2010)

ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงิน (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินและขัดขวางการบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการเงิน รวมไปถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงิน โดยอาจเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน เช่นการบริหารจัดการด้านสภาพคล่อง ด้านเครดิต ด้านเงินลงทุน หรือจากปัจจัยภายนอก เช่นการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน หรือความเสี่ยงที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันที่ตกลงไว้อันส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ รวมถึงส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อองค์กร ดังนี้ 1) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกระแสเงินสด เป็นความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อทุกองค์กร หากองค์กรมีปัญหาในการจัดหาเงินทุนไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ ก็จะเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น งานล่าช้าเนื่องจากขาดเงินในการซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ 2) ความเสี่ยงด้านชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือขององค์กร ซึ่งนับเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีรูปร่าง แต่เป็นสิ่งที่มีมูลค่ามหาศาลต่อการดำเนินธุรกิจ และหากเกิดเพียงครั้งเดียวและอาจจะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ ก็สร้างความเสียหายมหาศาล 3) ความเสี่ยงด้านหนี้สินและสินทรัพย์องค์กร ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการโดยรวมขององค์กรอย่างรุนแรงถึงขั้นที่ทำให้เกิดผลขาดทุน การตัดสินใจด้านการบริหารความเสี่ยงด้านหนี้สินและสินทรัพย์องค์กรที่ดีจึงช่วยให้กิจการสามารถทำกำไรได้ จึงจำเป็นต้องเริ่มต้นมาจากระดับนโยบาย กรอบแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน รวมไปถึงกระบวนการทบทวนหนี้สินและสินทรัพย์องค์กร (ฐิตารีย์, 2559)

ความเสี่ยงทางธุรกิจ หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำไรของผู้ถือหุ้น บริษัทอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความมั่นคงสูง แต่ปัจจุบันนี้สภาพการเปลี่ยนไป บริษัทที่มีความผันผวนมากทำให้มีความเสี่ยงทางธุรกิจตามไปด้วย ในขณะที่อุตสาหกรรมที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยมีปัจจัยความเสี่ยง 1) ความผันผวนของความต้องการสินค้า ถ้าความต้องการสินค้าของบริษัทลดลง ความเสี่ยงก็เพิ่มขึ้น 2) ความผันผวนของราคา บริษัทที่มีผลิตภัณฑ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงราคาย่อมมีผลกระทบต่อยอดขายมาก จะมีความเสี่ยงทางธุรกิจ 3) ความผันผวนของต้นทุนขาย บริษัทที่มีผลิตภัณฑ์ที่การเปลี่ยนแปลงราคาขายมีผลกระทบต่อยอดขายมาก จะมีความเสี่ยงทางธุรกิจสูง 4) ความสามารถที่จะปรับราคาขายเมื่อต้นทุนมีการเปลี่ยนแปลง บางบริษัทสามารถที่จะปรับราคาขายให้สูงขึ้นได้เมื่อ

ต้นทุนสูงขึ้น โดยที่ไม่มีผลกระทบต่อยอดขายมากนัก ซึ่งบริษัทเหล่านี้จะถือว่ามีความเสี่ยงทางธุรกิจต่ำ และปัจจัยนี้จะมีความสำคัญมากขึ้นในช่วงที่เกิดภาวะเงินเฟ้อสูง 5) ความสามารถที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ทันเวลาโดยที่ต้นทุนไม่สูงมาก บริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูง เช่น ชิ้นและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ จะต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่อยู่ตลอดเวลา ถ้าผลิตภัณฑ์ที่ยังล้าสมัยมีระยะเวลานาน ความเสี่ยงทางธุรกิจของบริษัทที่มีสูงขึ้นเช่นกัน 6) ความเสี่ยงจากต่างประเทศ บริษัทที่ผลกำไรส่วนใหญ่มาจากต่างประเทศอาจจะมีกำไรลดลงได้ จากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน นอกจากนี้ถ้าบริษัทตั้งอยู่ในประเทศที่ไม่ค่อยมีเสถียรภาพทางการเมือง ก็จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงทางการเมืองอีกด้วย 7) จำนวนของต้นทุนคงที่ ต้นทุนคงที่มีอัตราส่วนที่สูงและต้นทุนผันแปรที่น้อยไม่ลดลงเมื่อยอดขายลดลงกรณีเช่นนี้จะทำให้ความเสี่ยงทางธุรกิจเพิ่มขึ้น (ธนานันท์, 2561)

ประเภทความเสี่ยงทางธุรกิจ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจมีหลายประเภท ในปัจจุบันธุรกิจต่าง ๆ ต้องดำเนินงานอยู่ภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนและไม่อาจคาดการณ์ได้ล่วงหน้า จึงจำเป็นต้องจำแนกประเภทความเสี่ยง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อธุรกิจในรูปแบบขององค์กรต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์แผนดำเนินงานและการไปปฏิบัติไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับปัจจัยภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ส่งผลกระทบต่อรายได้หรือความอยู่รอดของกิจการ 2) ความเสี่ยงทางด้านการตลาด เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ราคาสินค้าและตราสารในตลาดเงินตลาดทุนที่มีผลกระทบในทางลบต่อรายได้และฐานะการเงินของกิจการ 3) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการที่กิจการไม่สามารถชำระหนี้สินและภาระผูกพันเมื่อถึงกำหนด เนื่องจากไม่สามารถเปลี่ยนสินทรัพย์เป็นเงินสดได้ทันไม่สามารถจัดหาเงินทุนได้เพียงพอ หรือการกู้เงินมีเงื่อนไขที่ไม่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจมากนัก ระดับที่ของบริษัทได้ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้และฐานะการเงินของกิจการ 4) ความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อหรือความเสี่ยงด้านเครดิต เป็นโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระที่ตกลงไว้ รวมถึงโอกาสที่ลูกค้าจะถูกปรับลดอันดับทางเครดิต ซึ่งมีผลกระทบต่อรายได้หรือฐานะการเงินของกิจการ 5) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการเป็นความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการขาดการกำกับดูแลกิจการที่ดีหรือจำรีตธรรมาภิบาลในองค์กรและการขาดการควบคุมที่ดี โดยอาจเกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานภายในบุคลากร ระบบงาน หรือเหตุการณ์ภายนอกและส่งผลกระทบต่อรายได้และฐานะการเงินของกิจการ (บุญศิริ, 2559)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงของธุรกิจ คือ 1) การที่ผู้ประกอบการตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความเสี่ยง และสามารถสื่อสารถึงพนักงานในองค์กรให้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) การมีแผนการจัดการความ

เสี่ยงแบบ เป็นองค์รวมที่เชื่อมประสานเข้าไปในทุกกิจกรรมขององค์กรโดยมองว่าการจัดการความเสี่ยงนั้นเป็นส่วน หนึ่งในการดำเนินงานในทุกกระบวนการในองค์ 3) การเข้าใจในการจัดการความเสี่ยงในการบริหารต้นทุนของกิจการ เพราะธุรกิจต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้เกิดการได้เปรียบทางการแข่งขัน เช่น ต้นทุนการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังรวมถึงต้นทุนของการพัฒนาบุคคลากรและเทคโนโลยี การบริหารจัดการต้นทุนมีความสำคัญมาก หากจัดการได้ไม่ดีพอก็จะมีผลกระทบต่อกำไรขององค์กรและเกิดเป็นความเสี่ยงในที่สุด และทำความเข้าใจในปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร และติดตามดูแลการจัดการความเสี่ยง ในแต่ละประเภทของความสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญกับทุกขั้นตอนพร้อมทั้งการสื่อสารแผนกลยุทธ์ การจัดการความเสี่ยงขององค์กรไปยังทุกหน่วยงานในองค์กร เพื่อให้มีทิศทางในการปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ต้องตระหนักถึงการจัดการต้นทุนของกิจการในด้านต่างๆ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำกำไรของกิจการ (ญาณิศา, 2562)

การบริหารความเสี่ยง คือ กระบวนการดำเนินงานขององค์กรที่เป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อช่วยให้องค์กรลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้สามารถประเมินผลได้ควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีระบบ การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการวางแผนการทำงานในอนาคตอย่างมีเหตุผลมีหลักการ และการหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า กรณีที่พบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด โอกาสที่จะประสบปัญหาน้อยในขณะที่องค์กรอื่นที่ไม่เคยมีการเตรียมการหรือไม่มีการนำแนวคิดของกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ เมื่อเกิดสถานการณ์วิกฤตขึ้น องค์กรเหล่านั้นจะประสบกับปัญหาและเกิดความเสียหายตามมาโดยยากที่จะแก้ไข หรือลดความเสียหายลงได้ โดยการบริหารความเสี่ยงในองค์กรควรจัดให้มีการบริหารทั้งภายในและผลกระทบจากภายนอก (รุ่งทิวา, 2564)

2.1.1.4 ทฤษฎีของการจัดการเงินทุน

John Maynard Keynes (1936) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีแรงจูงใจในการถือครองเงินสด 1) ถือไว้เพื่อใช้ในการดำเนินงานประจำวัน ทั้งการผลิต การขาย การชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าสินค้า ค่าจ้าง และค่าสาธารณูปโภค เพื่อให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้เป็นปกติ 2) ถือไว้เพื่อใช้จ่ายเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ไว้ เช่น นำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เกิดเหตุอุทกภัย อัคคีภัย อุบัติเหตุ การประท้วง เป็นต้น บริษัทจึงควรมีการสำรองเงินสดไว้เพื่อความปลอดภัยต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต 3) ถือไว้เพื่อแสวงหากำไร ซึ่งมีช่วงเวลาจำกัดในการตัดสินใจลงทุน ช่วยสร้างความได้เปรียบทางธุรกิจและทำให้ไม่พลาดโอกาสในการลงทุนในสินทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงเพื่อเก็งกำไร

จากหนังสือ Supply Chain Finance Solution ของ E. Hofmann and O. Belin (2011) เสนอทฤษฎีการบริหารห่วงโซ่อุปทานทางการเงิน (Supply Chain Finance) ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างกระบวนการทางธุรกิจกับกระบวนการทางเงินที่ต้องมีความสัมพันธ์กันเพื่อสร้างทุนหมุนเวียนและสภาพคล่องทางการเงิน ทำให้เพิ่มมูลค่าของตัวกิจการอย่างยั่งยืน เช่น ขายสินค้าและบริการแล้วต้องเก็บเงินได้ในเวลา และจำนวนที่ตกลงกันด้วยต้นทุนและค่าใช้จ่ายทางการเงินที่ต่ำทฤษฎีนี้จะเสริมทำให้สภาพคล่องทางการเงินลดความเสี่ยงและมีประสิทธิภาพตามไปด้วย

ทฤษฎีการจัดหาเงินทุนตามลำดับขั้น (Pecking Order Theory) มีแนวคิดพื้นฐานมาจากความไม่สมมาตรของข้อมูลระหว่างผู้บริหารกับนักลงทุนและต้นทุนตัวแทน ดังนั้น เมื่อกิจการมีการประกาศเพิ่มทุนโดยการออกหุ้นเพิ่ม นักลงทุนจะมีการประเมินมูลค่าหุ้นที่ออกจำหน่ายใหม่ไว้ต่ำให้ราคาหุ้นลดลง ดังนั้น กิจการจึงไม่ควรออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นทางเลือกอันดับแรกแต่ขณะเดียวกันความสามารถ ในการทำกำไรก็มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับระดับหนี้สิน กิจการจึงควรตัดสินใจเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนดังนี้ 1) กิจการมักใช้แหล่งเงินทุนจากภายในกิจการมากกว่า 2) การพยายามหลีกเลี่ยงการจ่ายเงินปันผลทันที ผู้บริหารใช้วิธีปรับเปลี่ยนอัตราการจ่ายเงินปันผลเป้าหมายให้กลายเป็นโอกาสในการลงทุน 3) นโยบายเงินปันผลที่รัดกุม บวกกับความผันผวนของกำไรและโอกาสในการลงทุนซึ่งไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ทำให้กิจการซึ่งสามารถสร้างกระแสเงินสดได้มากกว่าค่าใช้จ่ายลงทุนกิจการอาจตัดสินใจชำระหนี้สินทั้งหมด หรือนำไปลงทุนในหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด แต่ถ้ากิจการมีกระแสเงินสดน้อยกว่าค่าใช้จ่ายลงทุน กิจการจะใช้วิธีการถอนเงินสดจากบัญชีหรือขายหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดแทนเพื่อไม่ให้กระทบต่อการจ่ายเงินปันผล 4) ถ้ากิจการต้องการแหล่งเงินทุนจากภายนอก กิจการจะเลือกออกตราสารที่มีความปลอดภัยที่สุดก่อนเริ่มจากการก่อหนี้ การออกหุ้นกู้แปลงสภาพและออกหุ้นทุนเป็นอันดับสุดท้ายเนื่องจากการออกตราสารรูปแบบต่างกันจะเป็นการส่งสัญญาณที่แตกต่างกันไปยังตลาดทุน การก่อหนี้ถือเป็นสัญญาณในทางบวก แต่การออกหุ้นหุ้นถือเป็นสัญญาณในทางลบ ทางเลือกในการกำหนดโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจตามทฤษฎีลำดับขั้นในการจัดหาเงินทุน ได้จัดลำดับการพิจารณาเลือกแหล่งเงินทุน ดังนี้ 4.1) ใช้แหล่งเงินทุนจากภายในกิจการ ได้แก่ กำไรสะสม 4.2) ใช้แหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้สิน 4.3) ใช้แหล่งเงินทุนจากการออกหุ้นสามัญ 4.4) ใช้แหล่งเงินทุนจากการออกหุ้นบุริมสิทธิ (นฤพนธ์, 2560)

ทฤษฎีต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดจากการก่อหนี้ (Trade-off Theory) เป็นการเปรียบเทียบต้นทุนและประโยชน์จากการก่อหนี้และหาโครงสร้างเงินทุนที่ดีที่สุด โดยประโยชน์จากการก่อหนี้ได้แก่ ประโยชน์ทางภาษี การก่อหนี้จะช่วยประหยัดภาษีได้เนื่องจากสามารถนำดอกเบี้ยจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายก่อนเสียภาษีนิติบุคคล และอีกประการคือ สามารถควบคุมการบริหาร กล่าวคือ หากบริษัทมีภาระหนี้มาก ผู้บริหารจะต้องทำงานเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ธุรกิจมีกระแสเงินสดเข้ามาในกิจการและมีความสามารถในการชำระเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยได้ ดังนั้นการที่กิจการมีหนี้สินจึงเป็นกลไกหนึ่งในการ

ควบคุมให้ผู้บริหารทำงานได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยต้นทุนของการก่อหนี้ที่ควรนำมาพิจารณา ได้แก่ 1) ต้นทุนล้มละลาย คือ การหลีกเลี่ยงที่จะทำธุรกรรมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้จัดหาวัตถุดิบ ลูกค้า เป็นต้น และ ค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย การสูญเสียรายได้เนื่องจากบุคคลทั่วไปรับรู้ว่าบริษัทมีปัญหาด้านการเงินจึงไม่มาซื้อสินค้าหรือทำธุรกรรมกับบริษัท ซึ่งอาจสรุปว่า ถ้าบริษัทมีหนี้ในระดับต่ำ ต้นทุนล้มละลายก็ต่ำ และหากมีหนี้ในระดับสูงต้นทุนล้มละลายก็สูง 2) ต้นทุนตัวแทน เป็นต้นทุนที่เกิดจากปัญหาความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Jensen & Meckling, 1976) โดยสรุปได้ว่ากิจการใช้แหล่งเงินทุนจากการก่อหนี้ ทฤษฎีนี้จึงกล่าวถึงการเลือกโครงสร้างเงินทุนเพื่อหาความสมดุลระหว่างผลประโยชน์และผลเสียที่ได้จากการก่อหนี้ หากการก่อหนี้เพิ่มทำให้บริษัทได้รับผลประโยชน์มากกว่าผลเสีย Kraus and Litzenberger (1973) ได้เสนอแนวคิดการหาจุดเหมาะสมของโครงสร้างเงินทุนระหว่างผลประโยชน์และผลเสียจากการก่อหนี้ โดยแสดงว่ากิจการจะก่อหนี้จนกว่าผลประโยชน์จากภาษียังมากกว่าค่าเสียโอกาส การล้มละลาย และผลกระทบอื่น ๆ การก่อหนี้ที่เหมาะสม: ผลประโยชน์จากภาษีเงินได้ > ผลเสียจากหนี้สิน และ Jensen and Meckling (1976) ได้เสนอแนวคิดเรื่องต้นทุนตัวแทน (Agency Cost) ที่กล่าวว่าผู้ถือหุ้นอาจได้ประโยชน์จากการก่อหนี้ (Trade Off) ระหว่างผลตอบแทนกับปัญหาต้นทุนตัวแทน จากแนวคิดดังกล่าว จึงเกิดทฤษฎีโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมตามแนวคิดของ Modigliani, F. and Miller, M.H. (1958) โดยมีแนวความคิดหลักว่าระดับหนี้ที่เหมาะสมที่กิจการควรมีผู้บริหารต้องพิจารณาระดับหนี้ที่คุ้มทุนที่สุด และให้ผลประโยชน์มากกว่าต้นทุนการก่อหนี้ (ภัทราวดี, 2562)

Michael E. Porter (2011) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีกลยุทธ์ความร่วมมือ (Cooperative Strategy) ในโลกธุรกิจการค้าไร้พรมแดนในปัจจุบัน องค์กรธุรกิจหลายแห่งต่างเผชิญกับภาวะการแข่งขันสูง การจะอยู่รอดในธุรกิจและสามารถขยายกิจการออกไปได้จำเป็นต้องอาศัย Business Collaborative Arrangement หรือ ความร่วมมือทางธุรกิจเพื่อนำพากิจการให้สามารถฝ่าวงล้อมของปัญหาไปสู่ความสำเร็จได้ ข้อดีของความร่วมมือทางธุรกิจ คือ 1) ช่วยลดต้นทุนการผลิตและประหยัดเวลาในการติดต่อ จากการมีสัญญาเพื่อแบ่งปันรูปแบบการลงทุนและผลประโยชน์ 2) ได้รับความร่วมมือกับผู้ประกอบการท้องถิ่นซึ่งช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินงานของธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบการท้องถิ่นย่อมทราบข่าวสารข้อมูลภายในประเทศของตนได้ดีและรวดเร็วกว่า 3) นำสัญลักษณ์และชื่อเสียงของอีกบริษัท มาช่วยเสริมภาพลักษณ์สินค้าของตนให้เป็นที่ดึงดูดใจ 4) เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ความร่วมมือทางธุรกิจที่ได้รับความนิยม คือ การร่วมลงทุน การร่วมถือหุ้น การให้สัมปทาน การให้สิทธิในการผลิตและจำหน่ายสินค้า และการบริหารงานตามสัญญา ความร่วมมือทางธุรกิจจะเป็นการผสมผสานจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบของแต่ละฝ่ายเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งในการดำเนินธุรกิจ และขจัดจุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบให้หมดไปหรือลดน้อยลง ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเงินทุน เป็นตัวบ่งชี้สำคัญของกิจการที่จะประสบความสำเร็จทางการเงิน กิจการจำนวนมากที่มีความสามารถในการทำกำไรนั้นจะมีการจัดการเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเงินทุนของกิจการเปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่นของเครื่องจักรที่จะช่วยให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ติดขัด ซึ่งเป็นปัจจัยที่สามารถจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ เพราะการจัดการเงินทุนเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนกิจการ และการวางแผนทางการเงินได้อย่างเหมาะสม ส่งเสริมการตัดสินใจด้านการลงทุน การขยายธุรกิจ ลดความเสี่ยงจากหนี้สินที่เกินตัวหรือปัญหาสภาพคล่อง อีกทั้งยังเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการลงทุนในเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือกลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างความได้เปรียบในตลาด

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีขับเคลื่อนให้โลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลมากขึ้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของระบบการเงินไทย ซึ่งเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ในการปฏิรูประบบรองรับนวัตกรรมทางการเงินของประเทศไทยตามนโยบายภาครัฐในการเดินหน้าประเทศไทย 4.0 ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศนั้น จะต้องอาศัยปัจจัยแวดล้อมที่จะกระตุ้นการพัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ประกอบด้วยระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่มีความปลอดภัยข้อมูลและมีการประมวลผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง Big Data เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี (Infrastructure) ที่สำคัญในการเชื่อมโยงข้อมูลจำนวนมากระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ตลอดจนภาครัฐได้เร่งดำเนินการออกกฎหมายดิจิทัลมารองรับการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินและการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจ ในการดำเนินธุรกิจด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมถึงผู้ให้บริการทางการเงินในการออกผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงิน และประชาชนให้มีความปลอดภัยในการใช้บริการทางการเงินในยุคดิจิทัล (สิราภรณ์, 2561) ซึ่งนักวิชาการได้ให้คำนิยามของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ดังนี้

2.1.2.1 ความหมายของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ปีเตอร์ (2559) ได้นิยามว่า เทคโนโลยี หมายถึง การนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูล ซึ่งรวมถึงระบบเครือข่ายและอินเทอร์เน็ต ในการประมวลผล จัดเก็บ ค้นคืน และแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมี

ประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา อุตสาหกรรม การแพทย์ และธุรกิจ

การเงิน เป็นการศึกษาและกำหนดวิธีการที่บุคคล หน่วยงานธุรกิจการค้า และองค์การต่าง ๆ จะจัดหา แบ่งสรร และใช้ทรัพยากรเงิน โดยมีการคำนึงถึงความเสี่ยงต่าง ๆ อันอาจจะเกิดผลกระทบกับโครงการได้ คำว่า การเงิน จะเกี่ยวข้องกับเงินตราและสินทรัพย์ต่าง ๆ การบริหารจัดการสินทรัพย์หรือการลงทุน และการประเมินและการจัดการความเสี่ยง (สารานุกรมเสรี, 2567)

ธนาคารแห่งประเทศไทย (2561) ได้อธิบายความหมายของ เทคโนโลยีการเงิน หมายถึง ธุรกิจที่มีการนำเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เช่น อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ โปรแกรมทางบัญชี มาประยุกต์ใช้กับผลิตภัณฑ์ หรือบริการของธุรกิจ

ชัชฎาภรณ์ (2562) ได้นิยามคำว่า เทคโนโลยีทางการเงิน ในภาษาอังกฤษย่อมาจากคำว่า Financial Technology หมายถึง การนำนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้ามาช่วยส่งเสริมการทำธุรกิจและธุรกรรมทางการเงินผ่านอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารเงินสด การทำธุรกรรมมีความสะดวกสบาย มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความรวดเร็วกว่า ไม่ว่าจะเป็นการชำระเงิน การโอนเงิน การกู้ยืมเงิน การจัดหาเงินทุน และการบริหารจัดการเงินลงทุน

ณัฐรุจำ (2561) ได้อธิบายว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน หมายความถึง เครือข่าย ซอฟแวร์ ระบบ ที่นำมาใช้เกิดจากการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้การดำเนินกิจกรรมทางการเงินให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นกับธุรกิจอุตสาหกรรม

วรรณศร (2560) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีทางการเงิน หมายถึง การบวนการที่อาศัยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานด้านการเงินและการลงทุน ในการรวบรวม วิเคราะห์ ประมวลผลข้อมูลทางการเงิน ส่งเสริมให้การตัดสินใจทางการเงินมีความแม่นยำ และรวดเร็ว

นัดพลพิชัย, มนต์ทนา (2562) อธิบายไว้ว่า นวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบและนำเสนอบริการทางการเงิน การทำงานในรูปแบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงกันซึ่งก่อให้เกิดการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การคำนวณบนเครือข่าย และการนำระบบเทคโนโลยีทางการเงินมาประยุกต์ใช้ เช่น ระบบบัญชี ระบบต้นทุน เป็นต้น ระบบเหล่านี้ตอบสนองการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงิน ลดความผิดพลาดในการดำเนินงาน เพิ่มความโปร่งใส และสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิผล

จากความหมายของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน คือ การนำเทคโนโลยีคอมพิวตอร์ ประกอบด้วย อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ เชื่อมโยงกับระบบเครือข่าย และอินเทอร์เน็ต เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทางการเงิน การจัดการเงินและการลงทุน

ในการตัดสินใจ การพยากรณ์ การวางแผน และการวิเคราะห์ให้เกิดความเสถียรภาพ มีความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน กระตุ้นการเติบโตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรอุตสาหกรรม

2.1.2.2 ความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

Smith David (2006) นวัตกรรมและเทคโนโลยีนับเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการทางธุรกิจ (Innovation as a Core Business Process) เปรียบเสมือนหัวใจของกระบวนการทางธุรกิจ ที่แสดงถึงความคิดริเริ่ม ประกอบกับการนำความคิดริเริ่มเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งกระบวนการทางนวัตกรรมนี้เอง จะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้องค์กรสามารถดำรงอยู่และเจริญเติบโตต่อไปได้ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ 1) การค้นหา (Searching) เป็นการสำรวจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก เพื่อตรวจจับสัญญาณของโอกาสและอุปสรรค สำหรับการไปสู่จุดเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงในอนาคต 2) การเลือกสรร (Selecting) เป็นการตัดสินใจเลือกสัญญาณที่สำรวจพบแบบนั้น เพื่อจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กร ทั้งนี้ การเลือกสรรจำเป็นต้องมี ความสอดคล้องกับหลักกลยุทธ์ขององค์กรด้วย 3) การนำไปปฏิบัติ (Implementing) เป็นการแปลงสัญญาณที่มีศักยภาพไปสู่การสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ ๆ และนำสิ่งเหล่านั้นออกไปเผยแพร่สู่ตลาด ทั้งภายในและภายนอกองค์กรโดยมีขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) การรับ (Acquiring) คือ ขั้นตอนของการนำองค์ความรู้ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ให้เกิดเป็นนวัตกรรมขึ้น เช่น การสร้างสรรค์สิ่งใหม่จากกระบวนการทางการวิจัยและพัฒนา การทำวิจัยทางการตลาด ตลอดจนการได้รับองค์ความรู้จากแหล่งอื่น ๆ โดยการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี หรือการค้นคว้าร่วมกัน 2) การปฏิบัติ (Executing) คือ การนำโครงการดังกล่าว มาปฏิบัติงานภายใต้สภาพของความไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยทักษะของการแก้ปัญหา(3) การนำเสนอ (Launching) คือ การนำนวัตกรรมที่ได้นั้นออกสู่ตลาดโดยอาศัยการจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้นวัตกรรมนั้นสามารถเป็นที่ยอมรับจากตลาดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแรกของการนำออกสู่ตลาด 4) การรักษาสภาพ (Sustaining) คือ การรักษาสถานภาพการยอมรับจากตลาดให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคงอยู่ให้นานที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในขณะเดียวกันอาจต้องนำนวัตกรรมนั้น ๆ กลับมาทำการแก้ไขปรับปรุง ในแนวความคิดหรือทำการเริ่มใหม่ตั้งแต่ต้น (Re-innovation) เพื่อให้ได้นวัตกรรมที่ถูกพัฒนาให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตลาดมากขึ้น

4) การเรียนรู้ (Learning) เป็นสิ่งจำเป็นที่องค์กรควรที่จะศึกษาและเรียนรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการทางนวัตกรรมเพื่อก่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้พื้นฐานที่แข็งแกร่ง และสามารถนำไปใช้พัฒนาวิธีการสำหรับจัดการกับกระบวนการทางนวัตกรรมเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น

สฤณี (2560) ได้กล่าวว่า การนำระบบเทคโนโลยีการเงินมาใช้ในกิจการสามารถลดต้นทุนและเพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกรรม ระบบเทคโนโลยีการเงินจึงเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพสูง

มากในการขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินให้กับธุรกิจ โดยปัจจุบันระบบเทคโนโลยีการเงินได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการเงินเกือบทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงบริการทางการเงิน ความรวดเร็วในการให้บริการ ความปลอดภัยและความโปร่งใสในการทำธุรกรรม ทำให้ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย การบริหารเงินสดได้แม่นยำและระบบบัญชีอัตโนมัตินำเสนอรายงานทางการเงินได้ถูกต้องรวดเร็ว

DeLone and McLean (2003) ได้กล่าวว่า หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีแนวโน้มการใช้งานและการทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับระบบออนไลน์มากยิ่งขึ้น จึงได้พัฒนาแนวคิดปรับปรุงแบบจำลองความสำเร็จในการใช้ระบบสารสนเทศ โดยมีการเปลี่ยนปัจจัยเพื่อให้แบบจำลองมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) คุณภาพระบบ (System Quality) โดยคำนึงตัวแปรที่ใช้วัดคุณภาพของระบบ ได้แก่ ความสะดวกในการใช้งาน (Convenience of Access) เวลาที่ใช้ในการตอบสนอง (Response Time) ความง่ายในการใช้งาน (Ease of Use) ความมีเสถียรภาพ (Reliability) และความปลอดภัย (Security) 2) คุณภาพสารสนเทศ (Information Quality) โดยคำนึงถึงตัวแปรหลักที่ใช้วัดคุณภาพของสารสนเทศที่สามารถนำมาใช้ ได้แก่ ความถูกต้อง (Accuracy) ความครบถ้วนสมบูรณ์ (Completeness) ความเกี่ยวเนื่อง (Relevance) ความทันต่อเวลา (Timeliness) ความรัดกุม (Conciseness) รูปแบบของสารสนเทศ (Format) ความทันสมัยของสารสนเทศ (Currency) และความแม่นยำ (Precision) 3) คุณภาพการบริการ (Service Quality) การวัดเกี่ยวกับความสำเร็จของระบบสารสนเทศว่า คุณภาพในการบริการอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึงการรับรู้ของผู้ใช้บริการด้านคุณภาพที่ส่งผลให้การใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) ประสบความสำเร็จ และสัมพันธ์กับจำนวนที่เพิ่มขึ้นและลดลงของผู้ใช้บริการ มีจุดสำคัญในการวัดด้านคุณภาพการบริการ 3 ด้าน ดังนี้ (1) ด้านการรับประกัน (Assurance) หมายถึง ผู้ให้บริการสามารถให้บริการที่มีคุณภาพและช่วยเหลือผู้ใช้บริการได้อย่างมั่นใจ (2) ด้านความเอาใจใส่ (Empathy) หมายถึง ผู้ให้บริการให้ความสนใจต่อปัญหาของผู้ใช้บริการ(3) ด้านการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง ผู้ให้บริการตอบสนองอย่างเต็มใจและให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี 4) ความตั้งใจที่จะใช้งาน (Intend to Use) โดยคำนี้ถึงผู้ใช้ที่เกิดความตั้งใจที่จะใช้งานประกอบด้วยธรรมชาติของการใช้งาน (Nature of use) รูปแบบการเชื่อมโยง (Navigation patterns) และจำนวนครั้งในการเข้าใช้งาน (Number of site visits) 5) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ (User Satisfaction) โดยคำนี้ถึงความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีเหตุการณ์ที่ผู้ใช้บริการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการได้สำเร็จตามความคาดหวัง 6) ผลประโยชน์สุทธิ (Net Benefits) โดยคำนี้ถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้งานและปัจจัยด้านผู้ใช้บริการ ตำแหน่งที่ตัวช่วยประโยชน์สิทธิ์ที่ได้รับ ได้แก่ การประหยัดทรัพยากร การได้ตอบต่อความปลอดภัยระบบ เป็นต้น

Al-Mamary, Shamsuddin & Aziati (2014) ได้กล่าวว่า ความน่าเชื่อถือของระบบสารสนเทศมีความสำคัญต่อแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพของระบบสารสนเทศ เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีคุณภาพต่อผู้ใช้งานระบบ ต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1) ความถูกต้อง (Accuracy) หมายถึงเนื้อความในสารสนเทศที่มีความถูกต้อง เพื่อป้องกันการประเมินสถานการณ์ผิดพลาดและเกิดความสูญเสียตามมา 2) ความตรงตามจุดประสงค์ (Relevance) หมายถึง สารสนเทศที่มีเนื้อหาตรงตามความต้องการ มีประโยชน์และเหมาะสมกับงานของผู้ใช้ 3) ความสมบูรณ์ (Completeness) หมายถึง สารสนเทศที่มีเนื้อหาสมบูรณ์ทุกด้าน ทุกแง่มุม 4) ความทันเวลา (Timeliness) หมายถึง สารสนเทศที่มีการเตรียมไว้ให้พร้อมสำหรับการใช้งานได้อย่างทันท่วงที ข้อมูลเป็นปัจจุบันทันเหตุการณ์ 5) ความกระชับรัดกุม (Conciseness) หมายถึง สารสนเทศที่มีเนื้อหาสั้นกระชับ ตรงประเด็น ไม่มีข้อความยืดเยื้อ 6) การมีปริมาณที่เหมาะสม (Appropriate Amount of Information) หมายถึง สารสนเทศที่มีเนื้อหาพอเหมาะกับความต้องการใช้งาน ไม่มากเกินไปและไม่น้อยจนเกินไป 7) ความสอดคล้อง (Consistency) หมายถึง สารสนเทศที่มีรูปแบบในการนำเสนออย่างสอดคล้องกลมกลืนกัน 8) ความเข้าใจได้ง่าย (Understandability) หมายถึง สารสนเทศที่นำเสนอให้ง่ายต่อการเข้าใจ เนื้อหาได้ง่าย ตีความง่ายไม่สับสน 9) การเข้าถึง (Accessibility) หมายถึง สารสนเทศที่มีพร้อมให้ใช้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และสามารถกู้เอากลับคืนได้

2.1.2.3 องค์ประกอบของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

อุปกรณ์ (Devices) หมายถึง ฮาร์ดแวร์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการรับ ส่ง ประมวลผล หรือแสดงผลข้อมูล ซึ่งอาจเป็นส่วนหนึ่งของระบบเครือข่าย หรือทำงานร่วมกับระบบซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้

เครือข่าย (Network) หมายถึง ระบบที่เชื่อมโยงอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือทรัพยากรได้ เช่น อินเทอร์เน็ต หรือระบบเครือข่ายภายในองค์กร

ชลธิชา (2564) ฮาร์ดแวร์ หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานร่วมกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เรามองเห็นและสัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีทั้งที่ติดตั้งอยู่ภายในตัวเครื่องคอมพิวเตอร์ และที่ติดตั้งภายนอก เช่น คีย์บอร์ด เมาส์ จอภาพ เครื่องพิมพ์ ลำโพง เป็นต้น

กาญจนา (2566) ได้นิยามว่า ระบบ (System) หมายถึง กิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ 2 กิจกรรมขึ้นไปมาประกอบกัน เช่น คน ข้อมูล ขั้นตอน อุปกรณ์ ที่ทำงานร่วมกันอย่างมีแบบแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง โดยระบบเน้นที่โครงสร้างและกระบวนการทำงาน

โกลัญญา และพิมพ์รภัส (2565) ได้นิยามว่า เทคโนโลยี (Technology) หมายถึง เครื่องมือนวัตกรรม หรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ที่มนุษย์พัฒนาขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา หรือทำให้การทำงานในชีวิตประจำวันสะดวกขึ้น เทคโนโลยีเกี่ยวข้องกับการจัดหา วิเคราะห์ ประมวล จัดการและจัดเก็บด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของรูป เสียง ตัวอักษร หรือภาพเคลื่อนไหว

ชลธิชา (2564) ได้ดล่าวว่า ซอฟต์แวร์ หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ควบคุมระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยจะทำหน้าที่ร่วมกับผู้ใช้และฮาร์ดแวร์ มีคอมพิวเตอร์เป็นตัวกลางในการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ นำเข้าและแสดงผลควบคุมในเรื่องการส่งผ่านข้อมูล ประกอบด้วย 1) ซอฟต์แวร์ระบบ เป็นซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่ควบคุมระบบการ ทำงานของคอมพิวเตอร์ 2) ซอฟต์แวร์ประยุกต์ เป็นกลุ่มของซอฟต์แวร์ที่สามารถติดตั้งได้ภายหลัง ประยุกต์ใช้กับงานเฉพาะด้าน เช่น งานด้านบัญชี งานด้านเอกสาร หรืองานควบคุมสินค้าคงคลัง

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ได้นิยามไว้ว่าการ คำนวณแบบคลาวด์ เป็นตัวแบบที่ทำให้การเข้าถึงแหล่งรวมทรัพยากร และการคำนวณที่ใช้ร่วมกัน ประกอบด้วย เครือข่าย เครื่องให้บริการ หน่วยเก็บ โปรแกรมประยุกต์ และบริการ ที่ไม่ว่าผู้ใช้งานอยู่ที่ไหนก็สามารถเข้าถึงสภาพแวดล้อมของระบบได้ผ่านอุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ โดยมีลักษณะที่ง่ายต่อการใช้งาน และมีการใช้งานโดยการใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์ร่วมกันผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ให้บริการเกี่ยวกับ การประมวลผลข้อมูล การให้บริการพื้นที่จัดเก็บข้อมูล การให้บริการเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และการเข้าถึงการใช้งานอุปกรณ์ต่างๆ การใช้งานในการบริหารจัดการสามารถทำได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว หรือการทำงานร่วมกันของผู้ใช้บริการบนระบบการคำนวณเดียวกัน โดยการให้บริการคำนวณแบบคลาวด์ มีตัวแบบการบริการสามารถแบ่งได้ตามลักษณะการให้บริการเป็น 3 ตัวแบบ ดังนี้ 1) ตัวแบบบริการแพลตฟอร์ม (Platform as a Service: PaaS) เป็นการให้บริการในการอำนวยความสะดวกสำหรับการสนับสนุนการสร้างและการทำงานของซอฟต์แวร์ที่สามารถทำงานในรูปแบบที่กำหนดโดยส่วนใหญ่จะให้บริการผ่านเทคโนโลยีเว็บ 2) ตัวแบบบริการซอฟต์แวร์ (Software as a Service: SaaS) เป็นการให้บริการโดยวิธีการเสนอซอฟต์แวร์ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงซอฟแวร์ได้หลายเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย จากระยะไกลเป็นบริการโดยส่วนใหญ่เป็นการให้บริการในรูปแบบเว็บ (Web-based) 3) ตัวแบบบริการโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure as a Service : IaaS) เป็นการให้บริการของระบบคอมพิวเตอร์เป็นการให้บริการที่เกี่ยวกับการให้บริการพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สำหรับผู้ใช้บริการ โดยจะให้บริการแบบเสมือนจริงของอุปกรณ์ (สุระชัย และเทพฤทธิ์, 2559)

การพัฒนาซอฟต์แวร์ (Software Development) คือ กระบวนการสร้างซอฟต์แวร์ ที่มีขั้นตอนครอบคลุมทั้งแนวคิดและแนวทางปฏิบัติ ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การออกแบบ เขียนโปรแกรม ทดสอบ และการบำรุงรักษาซอฟต์แวร์ให้สามารถทำงานได้ดี เพื่อทำให้ความต้องการเกิดเป็นผลงานซอฟต์แวร์ที่ตอบสนองการใช้งานได้จริง กระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์ คือ แนวทางในการพัฒนาซอฟต์แวร์ เพื่อให้ระบบทำงานได้ดี มีประสิทธิภาพ และสามารถติดตามความคืบหน้าได้อย่างรอบคอบ โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ตามต่อไปนี้ 1) การวางแผนและวิจัย 2) การวิเคราะห์ 3) การออกแบบและสร้างต้นแบบ ขั้นตอนการออกแบบหน้าตาการใช้งานของซอฟต์แวร์ เพื่อให้เห็น

ฟังก์ชันหรือ Feature การใช้งาน ในขั้นตอนนี้ลูกค้าจะได้เห็นผลลัพธ์ของซอฟต์แวร์ที่เสมือนจริง และสามารถให้ Feedback ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการพัฒนาต่อไป มีประโยชน์ช่วยลดความเสี่ยงในการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใด ๆ และสามารถช่วยประหยัดเวลากับทรัพยากรได้ดีอีกด้วย 4) การพัฒนา 5) การนำไปใช้ 6) การบำรุงรักษา การพัฒนาซอฟต์แวร์มีวิวัฒนาจากโครงสร้างแบบ Monolith เป็น Microservices เป็นแนวคิดในการแบ่งแอพพลิเคชันเป็นชุดของบริการย่อย ๆ ที่สามารถทำงานได้อย่างอิสระต่อกันและสามารถเชื่อมต่อกันผ่าน API หรือการเรียกใช้งานแบบผ่านโปรแกรมประยุกต์ มักจะมีโครงสร้างและฐานข้อมูลของตนเอง ทำให้การแก้ไขหรือการพัฒนาส่วนใดส่วนหนึ่งไม่จำเป็นต้องกระทบกับระบบโดยรวม ประโยชน์ของ Microservices 1) ความยืดหยุ่นและอิสระในการพัฒนา 2) การทดแทนหรือการอัปเกรดที่ง่ายดาย 3) ความทนทานและความสามารถในการซ่อมแซม 4) การจัดการรหัสที่ง่ายขึ้น 5) ปรับขนาดได้ตามความต้องการ ตัวอย่างการใช้งาน Microservices เช่น ระบบการล็อกอิน ระบบการจัดการคลังสินค้า และระบบการจ่ายเงิน เป็นต้น (คณิต, 2563)

ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) หมายถึง ศาสตร์แขนงหนึ่งของวิทยาศาสตร์การคอมพิวเตอร์ ที่ต้องการประดิษฐ์เครื่องจักร เช่น คอมพิวเตอร์ หรือหุ่นยนต์ให้สามารถคิดและมีพฤติกรรมเลียนแบบมนุษย์เป็นกระบวนการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาได้ ซึ่งอาจจะต้องมีการวิเคราะห์หาหลักเหตุผล จากความรู้ที่จัดเก็บไว้ และนำความรู้นั้นมาเชื่อมโยงเพื่อหาข้อสรุปหรือผลลัพธ์ของปัญหานั้นได้ในที่สุด การนำปัญญาประดิษฐ์จากระบบผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในงานด้านอุตสาหกรรม เช่น ระบบ Expert Scheduling System ที่ใช้เพื่อจัดตารางงานผลิตในโรงงานโดยมีการเชื่อมโยงเข้ากับระบบอื่นๆ ของโรงงานด้วย เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างอัตโนมัติ นอกจากนี้ ยังมีการนำมาใช้เขียนแผนธุรกิจสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ของกิจการด้วย โดยระบบผู้เชี่ยวชาญจะให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์และตัดสินใจ และการนำโครงข่ายใยประสาทเสมือนมาใช้ในงาน เช่น ใช้พยากรณ์ราคาหุ้น ประเมินความเสี่ยงของการประกันภัยทรัพย์สิน ทำนายตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ พยากรณ์อากาศ สร้างกลไกการวินิจฉัยข้อผิดพลาด เป็นต้น (โกลัญญา และพิมพ์รภัส, 2565)

Zeng, Skibniewski (2017) ได้กล่าวว่า อุตสาหกรรมการผลิต เป็นแบบ Highly Dynamic และมีการแข่งขันที่สูง ทำให้ธุรกิจดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องมีโซลูชั่นแบบบูรณการที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่าย เพิ่มยอดขายและผลกำไร แต่ที่สำคัญที่สุดคือทำให้องค์กรมีความแม่นยำการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลและกลยุทธ์ ระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กรอาจเป็นคำตอบสำหรับความต้องการเหล่านี้ทั้งหมด ซึ่งเทคโนโลยีซอฟต์แวร์ ERP เป็นระบบสารสนเทศองค์กรที่นำแนวคิดและวิธีการบริหารของ ERP มาทำให้เกิดเป็นระบบเชิงปฏิบัติในองค์กร โปรแกรม ERP สามารถบูรณาการรวมงานหลักต่างๆ ในองค์กรทั้งหมด ได้แก่ การจัดจ้าง การผลิต การขาย การบัญชี และการบริหารบุคคล เข้าด้วยกันเป็นระบบที่สัมพันธ์กันและสามารถเชื่อมโยงกันอย่าง real time

โดยประโยชน์ของโปรแกรม ERP 1) การจัดเก็บข้อมูลที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น สามารถกำจัดกระบวนการที่เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย เข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายผ่านระบบเดียว สามารถให้สิทธิ์การเข้าถึงแก่พนักงานที่รับผิดชอบการจัดการข้อมูล โปรแกรม ERP บนคลาวด์ช่วยให้ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงสามารถจัดการข้อมูลได้ต่อเนื่อง เมื่อยังเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต 2) ควบคุมสินค้าคงคลังให้สมบูรณ์ การจัดการสินค้าคงคลังเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับกระบวนการผลิต การใช้โปรแกรม ERP สามารถติดตามการเคลื่อนไหวของสต็อคภายในและภายนอกได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น ระบบนี้ยังช่วยให้ระบุผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดได้ เพื่อให้สามารถจัดการการจัดซื้อและการจัดจ้างได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการนำนวัตกรรมออกสู่ตลาด 3) ทุกแผนกของบริษัทเชื่อมต่อกันทั้งหมด โปรแกรม ERP สามารถรวมทุกแผนกขององค์กร เช่น แผนกการเงิน ทรัพยากรบุคคล สินค้าคงคลัง ขาย บริการลูกค้าและอื่น ๆ แผนกทั้งหมดสามารถประสานงานผ่านระบบเดียวกันได้ 4) การจัดการคำสั่งงานโดยอัตโนมัติ โปรแกรม ERP สามารถสั่งงานได้โดยอัตโนมัติ ซึ่งรวมถึงวันที่และเวลาในการดำเนินการ ชื่อลูกค้า ใบสั่งขาย สัญญาขาย ปริมาณผลิตภัณฑ์ พนักงานที่รับผิดชอบและอื่น ๆ ใบสั่งงานแต่ละใบมีรหัสเส้นทางเพื่อให้ง่ายต่อการจัดการในการตรวจสอบเส้นทาง หัวหน้างานสามารถตรวจสอบแต่ละงานตามลำดับงานที่สร้างขึ้นและทำให้แน่ใจว่างานทั้งหมดทำงานอย่างถูกต้อง 5) โปรแกรม ERP สามารถรับข้อมูลที่สมบูรณ์แบบในทุกด้านของการดำเนินธุรกิจ เช่น ประสิทธิภาพการขายลูกค้ากำไรและขาดทุนหุ้นการเงินการเงินแรงงาน ข้อมูลทั้งหมดที่สร้างขึ้นนั้นมีประโยชน์อย่างแน่นอนสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประมาณการที่แม่นยำและการคาดการณ์ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นซึ่งจะช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างชาญฉลาดและรวดเร็วขึ้น

ระบบสนเทศด้านการบัญชีจะมีส่วนประกอบหลัก 2 ส่วน คือ 1) ระบบบัญชีการเงิน (financial AccountingSystem) เป็นการบันทึกรายการค้าที่เกิดขึ้นในรูปตัวเงิน จัดหมวดหมู่รายการต่าง ๆ สรุปผลและตีความหมายในงบการเงิน ได้แก่ งบกำไรขาดทุน งบดุล และงบกระแสเงินสด โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ นำเสนอสารสนเทศแก่ผู้ใช้และผู้ที่สนใจข้อมูลทางการเงินขององค์การ เช่น นักลงทุน และเจ้าหนี้ นอกจากนี้ยัง จัดเตรียมสารสนเทศในการตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งนักบัญชีสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการประมวลข้อมูลโดยจด บันทึกลงในสื่อต่าง ๆ เช่น เทป หรือจากแม่เหล็กเพื่อรอเวลาสำหรับทำการประมวล และแสดงผลข้อมูลตามความต้องการ 2) ระบบบัญชีบริหาร (Managerial AccountingSystem) บัญชีบริหารเป็นการนำเสนอข้อมูลทางการเงินแก่ผู้บริหาร เพื่อใช้ในการ ตัดสินใจทางธุรกิจ ระบบบัญชีจะประกอบด้วย บัญชีต้นทุน การงบประมาณและการศึกษาระบบ (พัชรินทร์ และกฤษฎา, 2560)

รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) คือ วิธีการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ โดยการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเครือข่ายสื่อสาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐปรับปรุงการบริการแก่ผู้รับบริการ รวมถึงการให้บริการด้านข้อมูลและสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) ได้นำหลักการการบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Services) มาปรับใช้ โดยได้มีการออกแบบระบบการให้บริการผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงการบริหารของหน่วยงานภาครัฐได้อย่างสะดวกรวดเร็ว เช่น การให้บริการด้านข้อมูลข่าวสาร การให้บริการยื่นแบบภาษีออนไลน์ การยื่นคำร้องขอต่าง ๆ การยื่นข้อร้องเรียน การยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์ การใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ และการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคธุรกิจ เป็นต้น การให้บริการผ่านระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานภาครัฐนั้น มีชื่อเรียกสากลว่า Government e-Services คือ การจัดการบริการต่าง ๆ ของหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่ให้บริการกับประชาชนผ่านช่องทางออนไลน์ โดยอกเป็น 5 องค์ประกอบ 1) ออกแบบระบบให้มีประสิทธิภาพ 2) ให้ประชาชนเข้าใช้งานได้อย่างสะดวก 3) ใช้งานครบ จบในที่เดียว 4) หน่วยงานรัฐสามารถจัดการได้ในที่เดียว 5) เชื่อมต่อหน่วยงานอื่น เพื่อบริการที่ครบวงจร (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2564)

อาภรณ์ (2561) ได้กล่าวว่า การบริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นหนึ่งแนวคิดสำคัญที่สอดคล้องกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ เป็นการปรับปรุงบริการภาครัฐ โดยการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการบริหารจัดการและพัฒนาหน่วยงานของภาครัฐ โดยการให้บริการประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนและองค์กรธุรกิจ หรือที่เรียกว่า เป็นการให้บริการของภาครัฐด้วยระบบออนไลน์ผ่านระบบเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต สื่ออิเล็กทรอนิกส์จึงถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงบริการภาครัฐ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ 1) การให้บริการของภาครัฐสู่ประชาชนโดยตรง ประชาชนจะสามารถดำเนินธุรกรรมโดยผ่านเครือข่ายสารสนเทศของภาครัฐ เช่น การชำระภาษี การจดทะเบียน การจ่ายค่าปรับ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เป็นต้น 2) การให้บริการภาคธุรกิจเอกชน โดยที่ภาครัฐจะอำนวยความสะดวกต่อภาคธุรกิจ และอุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันกันโดยความเร็วสูง มีประสิทธิภาพ และมีข้อมูลที่ถูกต้อง อย่างเป็นธรรม และโปร่งใส เช่น การจดทะเบียนทางการค้า การขอ ใบอนุญาตต่างๆ การลงทุน และการส่งเสริมการลงทุน การจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ การชำระภาษี การจ่ายคืนภาษี และการยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์ เป็นต้น 3) เป็นรูปแบบการทำงานระหว่างหน่วยราชการ ที่เปลี่ยนแปลงจากการติดต่อสื่อสารระหว่างกันโดยกระดาษมาเป็นการใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศ และลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มความเร็วในการดำเนินการ เพื่อลดต้นทุน ลดระยะเวลาในการส่งเอกสารและข้อมูลระหว่างกัน 4)) เป็นการให้บริการที่จำเป็นของรัฐบาลกับพนักงานของภาครัฐ โดยกลไกที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิต เช่น ระบบจ่ายค่าจ้างเงินเดือน ระบบสวัสดิการ ระบบที่ปรึกษาทางกฎหมายและ ข้อบังคับในการปฏิบัติราชการ ระบบการพัฒนาบุคลากรภาครัฐ เป็นต้น

e-filing คือ การยื่นเอกสารต่างๆ ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบที่ให้บริการ หรือการจัดเก็บไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ในระบบออนไลน์ โดยเปลี่ยนแปลงจากรูปแบบเดิมที่ผู้ยื่นเอกสารจะต้องเดินทางไปยื่นเอกสารด้วยตนเองที่จุดบริการ ในการดำเนินการรวมถึงการวิเคราะห์และประมวลผลต้องใช้ระยะเวลานานซึ่งแตกต่างจากระบบ e-filing ที่ให้บริการผ่านหน้าเว็บไซต์ สามารถใช้ได้แบบ real time ดำเนินการได้ทันทีสามารถประมวลผล สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานพันธมิตร เข้าถึงได้ทุกที่ที่มีอินเทอร์เน็ต สะดวกและรวดเร็ว กรมสรรพากรมีการนำระบบ e-filing ซึ่งเป็นการให้บริการยื่นแบบและนำส่งข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ผู้เสียภาษี และสำนักงานบัญชีตัวแทน (Tax Agent) สามารถยื่นแบบได้ (กรมสรรพากร, 2567) ระบบยังสามารถรองรับการยื่นแบบทุกประเภททั้งฉบับปกติและเพิ่มเติม โดยผู้ใช้งานสามารถเลือกยื่นแบบผ่านช่องทางต่าง ๆ ของระบบได้ตั้งแต่การกรอกข้อมูลในแบบแสดงรายการแทนการกรอกและยื่นแบบเดิมที่ใช้กระดาษ รวมถึงการชำระภาษีผ่านช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้เสียภาษีทั้งประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยื่นแบบและชำระภาษีทั้งภายในกำหนดและเกินกำหนดเวลา (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2563) ทั้งนี้ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้พัฒนาระบบการให้บริการรับงบการเงินผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี XBRL ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่เป็นมาตรฐานสากลสำหรับการรับงบการเงินทางอิเล็กทรอนิกส์การใช้เทคโนโลยี XBRL มีประโยชน์ช่วยให้เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้อย่างอัตโนมัติ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการปรับปรุงการรายงานข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ได้รับประโยชน์จากการรายงานข้อมูลทางการเงินอย่างรวดเร็วมี หลายส่วน อาทิ กรมสรรพากร ธนาคาร สำนักงานข้อมูลสถิติ และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ (อริชภัสร์, 2563)

ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ (e-Donation) เป็นระบบที่กรมสรรพากรพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการรองรับข้อมูลการรับบริจาคเปลี่ยนแปลงจากระบบเดิม คือ ระบบการบริจาคในรูปแบบกระดาษ เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เน้นความทันสมัย ความสะดวกและปลอดภัย โดยใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมการสื่อสารผ่านแพลตฟอร์ม (พระศุภกร และบุญฑวรรณ, 2566) หน่วยรับบริจาค ได้แก่ สถานศึกษา ศาสนสถาน สถานพยาบาล องค์กรสาธารณกุศลที่ได้รับการประกาศให้เป็นองค์กรสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2) เรื่อง กำหนดองค์การ สถานสาธารณกุศล สถานพยาบาลและสถานศึกษา ตามมาตรา 47(7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา 3(4)(ข) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 254) พ.ศ. 2535 และหน่วยรับบริจาคอื่นๆ ที่กฎหมายกำหนด ให้สามารถนำการบริจาคมาใช้สิทธิลดหย่อนภาษีได้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ธุรกิจ ให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีได้โดยไม่ต้องเก็บ

หลักฐานการบริจาคมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจได้รับเงินคืนภาษีได้รวดเร็วขึ้น โดยมีช่องทางการรับข้อมูลได้ 2 ช่องทาง ดังนี้ กรณีรับบริจาคเป็นเงินสด หน่วยรับบริจาคจะเป็นผู้บันทึกข้อมูลการรับบริจาคบนระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ กรณีรับบริจาคโดยผ่าน QR Code สถาบันการเงินเป็นผู้ให้บริการ และจะเป็นผู้ส่งข้อมูลการรับบริจาคให้กรมสรรพากรตามที่ผู้บริจาคแจ้งความประสงค์ (กรมสรรพากร, 2564)

ระบบชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ซึ่งเป็นกระบวนการชำระเงินระหว่างผู้จ่ายหรือผู้โอนเงินไปยัง ผู้รับเงิน โดยเป็นการโอนสิทธิการถือครองเงิน หรือการโอนสิทธิการถอนเงินหรือหักเงินจากบัญชีเงินฝากของผู้ใช้บริการที่เปิดไว้กับผู้ให้บริการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด หรือบางส่วนผ่านสื่อ และช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น การโอนผ่านทาง ATM บัตรเครดิต บัตรเดบิต การชำระเงินผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การชำระเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2562) การชำระเงินในรูปแบบรหัสคิวอาร์เป็นส่วนหนึ่งของ e-Payment ซึ่งเป็นการชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการโดยการสแกนรหัสคิวอาร์ด้วยโทรศัพท์มือถือผ่านโมบายแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการชำระเงิน หรือที่เรียกว่าโมบายเพย์เม้นต์ โดยผู้ใช้งานจะต้องผูกบัญชีธนาคารหรือบัตรเครดิตไว้ในแอปพลิเคชันเหล่านั้น ถือเป็นการชำระเงินที่สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย SuperSeeker (2017) ได้กล่าวว่า รูปแบบของรหัสคิวอาร์ที่ใช้สำหรับการชำระเงินสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบ ดังนี้ 1) การชำระเงินด้วยรหัสคิวอาร์แบบมีจำนวนเงินที่แน่นอน คือ ผู้ใช้งานสามารถสแกนรหัสคิวอาร์แล้วชำระเงินได้ทันที 2) การชำระเงินด้วยรหัสคิวอาร์แบบไม่มีจำนวนเงิน คือ ผู้ใช้งานต้องสแกนรหัสคิวอาร์ผ่านโทรศัพท์มือถือและกรอกจำนวนเงินที่ต้องการชำระ จากนั้นระบบจะทำการตัดเงินกับบัตรเดบิตหรือบัตรเครดิตที่ผู้ใช้งานผูกกับบัญชีไว้ (ภรวิสาร์, 2561) ระบบชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ จึงเป็นทางเลือกให้ผู้คนทำธุรกรรมทางการเงินโดยไม่ต้องใช้เงินสด นำไปสู่แนวคิดระบบสังคมไร้เงินสด และเกิดเป็นรูปแบบการชำระเงินที่มีความรวดเร็วและสะดวกขึ้น สะท้อนถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการเงินที่ชัดเจน ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคธุรกิจก้าวเข้าสู่การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างครบวงจร (ปรัชญ์ และปรีชญาณ์, 2561) โดยธนาคารที่เปิดบริการธนาคารอิเล็กทรอนิกส์แห่งแรก คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) E-Banking คือ การให้บริการ เช่น การฝากเงิน ถอนเงิน โอนเงิน หรือ สอบถามยอดเงิน ธุรกรรมการชำระเงินผ่านบริการ Mobile banking และ Internet banking ธนาคารอิเล็กทรอนิกส์ทำให้เกิดความรวดเร็วและสะดวกสบายในการทำธุรกรรมมากขึ้นและประหยัดทรัพยากร ลักษณะการให้บริการลูกค้า สามารถชำระค่าบริการต่างๆ ได้ทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง ลดเวลาการทำธุรกรรม สามารถโอนเงินให้คู่ค้าได้โดยไม่ต้องรอเดินทางไปธนาคารหรือรับชำระเงินจากลูกค้าได้ทันที นอกจากนี้ บางธนาคารยังอำนวยความสะดวก ให้โดยการมีระบบ

ตั้งเวลาชำระเงินอัตโนมัติที่สามารถตั้งเวลาชำระเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อตัดบัญชีให้ตรงกับวันที่ครบกำหนดชำระเงินได้ (กรกมล, 2560)

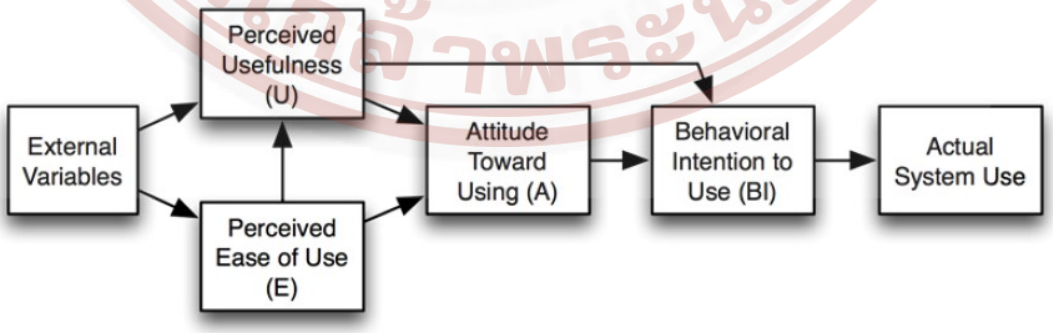
ระบบเทคโนโลยีทางการเงินเพื่อการพัฒนางานด้านทรัพยากรบุคคล โดยนำระบบบริหารจัดการเงินเดือน (Payroll) ระบบถูกออกแบบมาเพื่อใช้คำนวณเงินเดือนทั้งรายรับและรายหักต่าง ๆ เช่น โบนัส ค่าล่วงเวลาหรือ OT การหักภาษีและประกันสังคม เป็นต้น ผ่านทางระบบออนไลน์ โดยอาศัยความสามารถของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์โดยข้อมูลต่างๆ จะถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ การจ่ายเงินจะมีธนาคารที่ดูแลระบบ Payroll เป็นผู้รับผิดชอบในการส่งเงินเข้าบัญชีพนักงาน ช่วยให้การทำงานทำให้สามารถดูข้อมูลย้อนหลังและปรับรูปแบบการจ่ายเงินได้สะดวก (จำรุกิตติ์, 2565) มีการประมวลผลอย่างรวดเร็ว เกิดความสะดวก ช่วยลดระยะเวลาในการทำงาน ลดปริมาณการใช้กระดาษ ป้องกันข้อมูลเงินเดือนรั่วไหล ลดปัญหาความผิดพลาดในการทำงาน และจัดการกับการบริหารงานบุคคล เพื่อให้มีเพิ่มประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พิมพ์วิภา, 2568)

2.1.1.4 ทฤษฎีของการระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

Rogers E.M. (1983) ได้กล่าวถึงทฤษฎีขั้นตอนการยอมรับนวัตกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตื่นตัวหรือรับทราบ (Awareness) เป็นขั้นแรกที่บุคคลรับรู้ว่ามีความคิดใหม่ สิ่งใหม่หรือวิธีปฏิบัติใหม่ๆ เกิดขึ้น แล้วนวัตกรรมมีอยู่จริง แต่ยังไม่มีข้อมูลรายละเอียดของสิ่งนั้นอยู่ 2) ขั้นสนใจ (Interest) เป็นขั้นที่บุคคลจะรู้สึกสนใจในนวัตกรรมนั้นทันทีที่เขาเห็นว่าตรงกับปัญหาที่ เขาประสบอยู่ หรือตรงกับความสนใจ และจะเริ่มหาข้อเท็จจริงและข่าวสารมากขึ้น โดยอาจสอบถามจากเพื่อนซึ่งได้เคยทดลองทำมาแล้ว หรือเสาะหาความรู้จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมนั้นเพื่อสนองตอบความอยากรู้ของตนเอง 3) ขั้นประเมินผล (Evaluation) ในขั้นตอนนี้บุคคลจะพิจารณาว่านวัตกรรมนั้นจะมีความเหมาะสมหรือไม่ จะให้ผลคุ้มค่าเพียงใด หลังจากที่ได้ศึกษานวัตกรรมนั้นมาระยะหนึ่งแล้ว นวัตกรรมนั้นมีความยากและข้อจำกัดเพียงใด และจะปรับให้เข้ากับสถานการณ์ได้อย่างไร แล้วจึงตัดสินใจว่าจะ ทดลองใช้ความคิดใหม่ๆ นั้นหรือไม่ 4) ขั้นทดลอง (Trial) เป็นขั้นตอนที่บุคคลได้ผ่านการไตร่ตรองมาแล้วและตัดสินใจที่จะทดลอง ปฏิบัติตามความคิดใหม่ๆ ซึ่งอาจทดลองเพียงบางส่วนหรือทั้งหมด การทดลองปฏิบัตินี้เป็นเพียงการยอมรับนวัตกรรมชั่วคราวเพื่อดูผลว่าควรจะตัดสินใจยอมรับโดยถาวรหรือไม่ 5) ขั้นยอมรับปฏิบัติ (Adoption) ถ้าการทดลองได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็จะยอมรับความคิดใหม่ๆ อย่างเต็มที่และขยายการปฏิบัติออกไปเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งนวัตกรรมนั้นกลายเป็นวิธีการ ที่เขายึดถือปฏิบัติโดยถาวรต่อไป ซึ่งถือเป็นขั้นสุดท้ายของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร (พรรณทิพา อ้างถึงใน ณัฐรุจำ, 2561)

Davis (1989) ได้เสนอทฤษฎีแบบจำลองการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี (Technology acceptance model หรือ TAM) เป็นทฤษฎีที่นำเสนอซึ่งพัฒนาเพิ่มเติมมาจากทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุและผล (Theory of reasoned action : TRA) (Fishbein & Ajzen, 1975) และทฤษฎี

พฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior หรือ TPB) (Ajzen, 1985) แบบจำลองการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี เป็นทฤษฎีที่นิยมใช้ในการอธิบายพฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยีของบุคคลอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในระบบสารสนเทศ และถูกประยุกต์ใช้ในกระบวนการทางธุรกิจ (Aggelidis & Chatzoglou, 2016) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลัก 4 ประการ ดังนี้ 1) การรับรู้ถึงประโยชน์ที่เกิดจากการใช้งาน (Perceived usefulness) หมายถึง ระดับความเชื่อหรือปัจจัยที่กำหนดการรับรู้ถึงประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของแต่ละบุคคล ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถ เพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการใช้งาน ซึ่งถือได้ว่าเป็น การยอมรับการใช้งานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นไปด้วย (Kalimullah & Sushmitha, 2017; Natarajan et al., 2018) 2) การรับรู้ถึงความง่ายที่เกิดจากการใช้งาน (Perceived ease of use) หมายถึง ผู้ใช้บริการรับรู้ว่าระบบเทคโนโลยีนั้นมีลักษณะที่ง่ายต่อการใช้งาน เทคโนโลยีไม่ซับซ้อน ไม่ต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้การใช้งาน ซึ่งจะช่วยส่งผลต่อการยอมรับการใช้งานมากขึ้น (Venkatesh et al., 2003) 3) ทัศนคติในการใช้งาน (Attitude toward using) หมายถึง ความโน้มเอียงภายในจิตใจในการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นเรื่องของความชอบหรือไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สอดคล้องกับที่ Thurstone (1974) อธิบายว่า ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดเกี่ยวกับความรู้สึกต่าง ๆ หรือความกลัว ที่บุคคลหนึ่งสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ทัศนคติมีลักษณะเป็นมโนทัศน์ เชิงนามธรรมทั่วไปที่เกิดจากการสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่บุคคลหนึ่งคิด พูด กระทำ หรือเป็นเครื่องมือในการทำนายพฤติกรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต 4) ความตั้งใจใช้งาน (Behavioral intention to use) หมายถึง ความตั้งใจที่บุคคลหนึ่งพยายามใช้งาน หรือความคาดหวังเบื้องต้นที่บุคคลหนึ่งกำหนดไว้ก่อนการใช้งาน และประเมินหลังจากการใช้งานแล้วสามารถตอบสนองตามความต้องการได้ จึงตัดสินใจใช้บริการต่อไป (Valaei & Baroto, 2017)

ภาพที่ 2-1 แบบจำลองการยอมรับของผู้ใช้งานเทคโนโลยี
(Technology Acceptance Model :TAM)
ที่มา : David (1989), MIS Quarterly, Page 319-340

ทฤษฎีการแพร่กระจายของนวัตกรรม (Diffusion of Innovations) โดย Everett M. Rogers (1962) อธิบายว่าแนวคิด ผลิตภัณฑ์ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ แพร่กระจายสู่สังคมและสู่ภาคอุตสาหกรรมตามรูปแบบที่คาดเดาได้ ผ่านการตัดสินใจของคน 5 กลุ่ม คือ Innovators (ผู้บุกเบิก) Early Adopters (ผู้ตามบุกเบิก) Early Majority (คนส่วนใหญ่ตอนต้น) Late Majority (คนส่วนใหญ่ตอนปลาย) Laggards (คนตามหลังสุด)

สรุปความหมายของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (Financial Technology System) หมายถึง การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย อุปกรณ์ ฮาร์ดแวร์ ซอฟแวร์ เชื่อมโยงกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และการนำนวัตกรรมเข้ามาเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมทางการเงิน การจัดการเงินและการลงทุน การตัดสินใจ การพยากรณ์ การวางแผน และการวิเคราะห์ให้เกิดความเสถียรภาพเช่น การทำธุรกรรมรับ-จ่ายเงินออนไลน์ การจ่ายเงินเดือนพนักงานผ่านระบบ Payroll หรือการยื่นภาษีผ่านระบบ e-Filing การออกรายงานการเงินด้วยระบบสารสนเทศทางการบัญชี บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบด้วยโปรแกรม ERP เป็นต้น ทำให้การดำเนินงานขององค์กรมีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน กระตุ้นการเติบโตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (กาญจนา, 2566)

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง คือ ความสามารถของธุรกิจในการจัดการทรัพยากรทางการเงิน การวางแผนทางการเงิน การควบคุมต้นทุนทางการเงิน และการบริหารความเสี่ยง เพื่อช่วยทำให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่น เพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานโดยไม่เกิดปัญหาขาดแคลนหรือมีเงินสดมากเกินไป สนับสนุนการตัดสินใจลงทุนหรือขยายธุรกิจ และเสริมความมั่นคงให้ธุรกิจในระยะยาวอีกด้วย ซึ่งนักวิชาการได้ให้คำนิยามของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ดังนี้

2.1.3.1 ความหมายของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ประสิทธิภาพการบริหาร ประกอบด้วยคำว่า ประสิทธิภาพกับการบริหาร คำว่า “ประสิทธิภาพ”หมายถึง ความสามารถในการบรรลุจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติงานโดยใช้ทรัพยากรในทุกด้านต่ำสุด ทำให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า โดยมีเป้าหมายคือประสิทธิผล ส่วนคำว่า “การบริหาร” หมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่มีการวางแผน การจัดองค์กร การจัดบุคลากร การชี้นำหรือการนำ และการควบคุม (ศุกลวัฒน์ อ้างใน สันติ, 2564)

ศุภเจตน์ และธันยกร (2565) ได้นิยามคำว่า สภาพคล่องในทางการเงิน (Financial Liquidity) หมายถึง ความคล่องตัวในการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หรือหลักทรัพย์ให้เป็นเงินสดโดยไม่สูญเสียมูลค่า

ที่แท้จริง ในขณะที่สภาพคล่องของกิจการจะหมายถึงความสามารถของกิจการในการชำระหนี้ระยะสั้น และการบริหารสภาพคล่อง (Liquidity Management) หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงินสดและสินทรัพย์ของกิจการให้สามารถชำระหนี้และข้อผูกพันระยะสั้นได้อย่างเหมาะสม

รุ่งนภา (2563) สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนสิ่งของหรือทรัพย์สินเป็นเงินสด การมีสภาพคล่องทางการเงินที่สูง คือ การที่สามารถเปลี่ยนทรัพย์สินกลับมาเป็นเงินได้อย่างรวดเร็ว เพื่อการหมุนเวียนในกิจการหรือการใช้จ่ายในกิจการ การที่จะมีสภาพคล่องทางการเงินสูงหรือต่ำนั้น ก็ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเปลี่ยนสินทรัพย์ชนิดนั้นไปเป็นเงินสด

ศรัญณา (2562) ได้อธิบายว่า สภาพคล่อง (Liquidity) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนสิ่งของ หรือทรัพย์สินเป็นเงินสด การมีสภาพคล่องทางการเงินที่สูง คือ การที่สามารถเปลี่ยนทรัพย์สินกลับมาเป็นเงินได้อย่างรวดเร็ว

สภาพคล่อง (อังกฤษ : Market Liquidity) จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2567) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนสิ่งของหรือสินทรัพย์ไปเป็นเงินสด เช่น การขายสินค้าออกไปก็จะได้รับเงินสดกลับมาการที่จะมีสภาพคล่องสูงหรือต่ำนั้นขึ้นอยู่กับการที่จะเปลี่ยนของหรือสินทรัพย์ชนิดนั้นไปเป็นเงินได้ในระยะเวลาเท่าใด และเป็นสินทรัพย์ที่มีอุปสงค์และอุปทานมากพอสมควร สินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที ส่วนสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำจะไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ในทันที แต่ต้องใช้ระยะเวลาที่มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าเป็นสินทรัพย์ประเภทใด

ดารินทร์ (2565) ได้นิยามคำว่า “สภาพคล่อง” (Liquidity) หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการเปลี่ยนสินทรัพย์ไปเป็นเงินสดได้ในระยะเวลาอันสั้นสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที ส่วนสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำจะไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันทีแต่ต้องใช้ระยะเวลาหนึ่ง โดยขึ้นอยู่กับประเภทของสินทรัพย์นั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่อง หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการจัดการและควบคุมกระแสเงินสด ทรัพย์สินหมุนเวียน และหนี้สินหมุนเวียนอย่างเหมาะสม เพื่อให้มีเงินเพียงพอสำหรับดำเนินงาน และความสามารถในการชำระหนี้สินในระยะสั้น เพื่อช่วยให้ธุรกิจมีความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน และส่งเสริมการเจริญเติบโตในระยะยาว

2.1.3.2 ความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ศุภเจตน์ และธันยกร (2565) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของกิจการในการสร้างผลกำ ไร (Profit) จากการดำเนินงานเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดผลการดำเนินงานที่สำคัญของกิจการ ดังนั้นการยกระดับ ความสามารถในการทำกำไรจึงถือเป็นเป้าหมายสำคัญของการบริหารกิจการทุกประเภท ทั้งนี้ความสามารถในการทำกำไรของกิจการจะถูกกำหนดโดยปัจจัยหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารเงินทุนหมุนเวียน การบริหาร

ทรัพยากรมนุษย์ การกำกับดูแลกิจการ โครงสร้างเงินทุน โดยหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่กิจการต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การบริหารสภาพคล่อง ทั้งนี้สภาพคล่องถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัญหาการขาดสภาพคล่องจนไม่สามารถชำระหนี้ระยะสั้นได้ถือเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้กิจการจำนวนมากต้องประสบกับปัญหาทางการเงินและล้มละลาย ดังนั้น การบริหารสภาพคล่อง (Liquidity Management) ซึ่งหมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงินสดและสินทรัพย์ของกิจการ ให้สามารถชำระหนี้และข้อผูกพัน ระยะสั้นได้อย่างเหมาะสม จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญเป็นอย่างมากต่อการอยู่รอดของกิจการ (Ross, 2019)

หากเปรียบธุรกิจเป็นร่างกายมนุษย์ สภาพคล่องทางการเงินก็เปรียบเสมือนเลือดที่ไหลเวียนหล่อเลี้ยงอวัยวะต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกาย ทางด้านธุรกิจก็เช่นกัน จึงจำเป็นต้องมีสภาพคล่องที่ดี เพื่อให้ดำเนินกิจการได้อย่างราบรื่นและมีศักยภาพที่จะทำตลาดได้อย่างต่อเนื่อง หากธุรกิจมีสภาพคล่องที่ดีก็จะส่งผลดีในแง่ต่างๆ เช่น 1) มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ จ่ายค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลา 2) สามารถชำระหนี้และภาระผูกพันทางการเงินได้ตามกำหนด โดยไม่เกิดผิดนัดชำระหนี้ 3) มีเงินทุนพร้อมสำหรับการลงทุน พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือขยายกิจการ เพื่อสร้างความเติบโต 4) สร้างความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักลงทุน พนักงาน คู่ค้า และเจ้าหนี้ ดังนั้น การมีสภาพคล่องที่ดีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอยู่รอดและเติบโตของธุรกิจในระยะยาว ผู้ประกอบการจึงต้องให้ความสำคัญกับการบริหารสภาพคล่องควบคู่ไปกับการแสวงหากำไร เพื่อสุขภาพทางการเงินที่แข็งแรงและมั่นคงขององค์กร สภาพคล่องทางการเงินเป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้ประกอบการไม่ควรละเลย เพราะเป็นตัวชี้วัดถึงสุขภาพทางการเงินและความสามารถในการอยู่รอดของธุรกิจ หากธุรกิจมีสภาพคล่องที่ดี ก็จะสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น จ่ายชำระหนี้ได้ตรงเวลา มีโอกาสในการลงทุนและเติบโต ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรหมั่นประเมินสภาพคล่องของธุรกิจอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาจากงบกระแสเงินสด งบดุล อัตราส่วนทางการเงิน และเงินสดสำรองที่มี เพื่อให้ทราบถึงสถานะสภาพคล่องในปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้มในอนาคตที่อาจเปลี่ยนแปลงไป

ทัศนัย ละเมียด และทิพวรรณ (2561) ได้กล่าวว่า สภาพคล่องมีความสำคัญต่อกิจการทุกกิจการเพราะทำให้กิจการมั่นใจว่าจะสามารถจัดหาเงินสดเพียงพอจะรองรับความต้องการที่คาดหมายล่วงหน้าได้ และคาดหมายล่วงหน้าไม่ได้ที่มาจากกการดำเนินงานตามนโยบายของกิจการและมาจากคู่สัญญาและคู่ค้าที่เกี่ยวข้อง โดยต้องไม่ไม่ทำให้เกิดความเสียหายหรือผลขาดทุน สถานะสภาพคล่องของกิจการใดๆ มาจากทั้งส่วนที่เป็น (ก) สินทรัพย์ และ (ข) หนี้สิน ประกอบกัน ไม่ได้มาจากด้านใดด้านหนึ่ง

ทัศนัย ละเมียด และทิพวรรณ (2559) ได้กล่าวว่า การบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องจึงต้องเริ่มจากการวิเคราะห์ วัดขนาดความเสี่ยง หรือกำกับติดตามความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสมและมี

ประสิทธิภาพ การบริหารความเสี่ยงสภาพคล่องในกิจการ ควรจะมีประสิทธิภาพในทุกระดับ ซึ่งทั่วไปจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) การบริหารเงินสดประจำวัน เป็นหน้าที่ของฝ่ายการเงินหรือฝ่ายบริหารเงิน 2) การบริหารกระแสเงินสดระหว่างดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจในสภาพคล่องในระยะ 6-24 เดือน ข้างหน้า ใช้หลักการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินและการบริหารเงินกองทุนเป็นหลัก 3) การบริหารสภาพคล่องในภาวะวิกฤติ (Stress Liquidity Risk) เป็นการเตรียมความพร้อมในการบริหารความเสี่ยงในภาวะผิดปกติ หรือเกิดวิกฤติการณ์ ซึ่งไม่อาจใช้หลักการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน และการบริหารเงินกองทุน ที่เคยใช้อยู่ในภาวะปกติได้

ศิริกุล ฉัตร และรัชนียา บังเมฆ (2559) ได้กล่าวว่า การวางแผนการเงินถือเป็นหน้าที่บริหารที่สำคัญหน้าที่หนึ่ง การมีแผนที่ดีช่วยให้การดำเนินกิจกรรมของธุรกิจบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แผนจะต้องมีแผนระยะสั้นและระยะยาว มีการวางแผนกำไร ซึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และรายจ่าย โดยอาศัยข้อมูลที่หาได้อย่างมีระบบและมีหลักเกณฑ์ การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับแผนทางด้านการตลาด การผลิต ซึ่งจัดเตรียมออกมาในรูปของงบประมาณ ต้องกำหนดว่าเป็นงบประมาณเงินสดเพื่อทราบถึงแผนการจัดหาเงินทุนและแผนการจัดสรรเงินทุน ในท้ายที่สุดสามารถดำเนินงานล่วงหน้าและบรรลุเป้าหมายในอนาคตได้อย่างถูกต้อง เพราะเป็นการประมวลการสะท้อนทางการเงินของธุรกิจ ขณะใดขณะหนึ่งในอนาคตและการจัดทำงบกำไรขาดทุนล่วงหน้า ทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินการทำกำไรในอนาคตและใช้เป็นข้อมูลการวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3.3 องค์ประกอบของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

2.1.3.3.1 ด้านความสามารถในการบริหารเงินสด (Cash Management Capabilities) หมายถึง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศระบบเทคโนโลยีทางการเงินมาปรับใช้กับองค์กรเพื่อใช้ในการบริหารเงินสด ช่วยเพิ่มความสะดวก ความแม่นยำ และประสิทธิภาพในการจัดการวางแผนและควบคุมกระแสเงินสด (Cash Flow) อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อรักษาสภาพคล่องและหลีกเลี่ยงปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน

ภูริวัจน์ วิสุทธร และชัยวุฒิ อ้างถึงใน ชนากานต์ (2563) ให้ความหมายไว้ว่า เงินสด หมายถึง สินทรัพย์ที่ช่วยให้เกิดสภาพคล่องของบริษัทและเป็นปัจจัยสำคัญในการเจริญเติบโตและการอยู่รอดขององค์กร โดยการถือครองเงินสดมากช่วยหลีกเลี่ยงการจัดหาแหล่งเงินทุนภายนอก

สรฑัต (2563) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารเงินสด หมายถึง การบริหารจัดการทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมเงินสด การจ่ายเงินสด และการลงทุนในหลัก ทรัพย์ชั่วคราวของเงินสด ผ่านการจัดทำงบประมาณเงินสด การจัดการสภาพคล่องทางการเงินภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลก ความต้องการเงินสดในอนาคต และการควบคุม การดำเนินการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามงบประมาณ ดังนี้ 1) การเร่งเงินสดรับเข้า โดยมีการกำหนดแนวทางและมาตรการ ที่จะให้เงินสดไหล

เข้าสู่กิจการในแต่ละวันอย่าง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อดำรงสถานะเงินสดรับสุทธิเป็นบวก โดยการจัดทำงบประมาณเงินสดรายวันเพื่อเป็นตัวควบคุมตรวจสอบ สถานะเงินสดในแต่ละวัน การเร่งเงินสดรับเข้า สามารถทำได้ในหลายรูปแบบ โดยการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดราคา ชิงรางวัล มีของแถม เป็นต้น 2) การชะลอเงินสดจ่ายออก เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ กิจการมีสถานะเงินสดรับสุทธิเป็นบวกได้ ซึ่งแนวทางนี้อาจจะใช้ได้ดีในช่วงสภาวะที่เศรษฐกิจได้รับผลกระทบทางลบทำให้ยอดขายลดลง การชะลอการจ่ายเงินสดออกจึงเป็นแนวทางที่จำเป็น โดยเงินสดจ่ายออกที่เป็นตัวหลัก คือ ค่าวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ โดยสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การขอความร่วมมือกับผู้จำหน่ายวัตถุดิบในการชำระค่าวัตถุดิบล่าช้าออกไปโดยแลกกับการสั่งซื้อในจำนวนที่เพิ่มขึ้นทดแทนโดยการเซ็นสัญญาซื้อล่วงหน้าแต่อาจให้ทางผู้จำหน่ายวัตถุดิบเป็นผู้เก็บวัตถุดิบไว้แทน ซึ่งกรณีนี้จะใช้กับวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้แน่นอนและไม่หมดอายุ

กระบวนการการดำเนินธุรกิจทางการค้า การซื้อการขาย การผลิตการบริการให้ไปในทิศทางเดียวกันกับกระบวนการทางการเงิน การเก็บเงิน การจ่ายเงิน (Curtis, 2011) มีกระบวนการติดตามและบริหารเงินสดที่มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ผลการดำเนินงาน และสภาพคล่องดีขึ้น (Jay and Alex, 2011) การบริหารเงินทุนหมุนเวียน เช่น การบริหารสต็อกสินค้า ส่งผลให้ธุรกิจมีความสามารถในการทำกำไรและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของกิจการ (David, 2010) การบริหารแบบ Lean ในระบบสต็อกสินค้า ส่งผลดีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ (Isaac et al., 2017) จากวิกฤตการณ์ทางการเงิน ธุรกิจต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงินชะลอหรือลดการสนับสนุนด้านวงเงินสนเชื่อ ดังนั้นกิจการที่มีสภาพคล่องที่ดี ต้องพัฒนาระบบปฏิบัติการด้านการเงินให้สอดคล้องและทันกับการพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าทั้งระบบด้วย (Zericho and Deepa, 2019) การพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าทางการเงิน ต้องให้สอดคล้องและช่วยผลักดันห่วงโซ่คุณค่าทางการค้าให้

สุภัทร (2563) ได้กล่าวว่า การสำรองเงินสดให้อยู่ในระดับที่เพียงพอ โดยแบ่งการสำรองเงินตามความเร่งด่วนของการใช้เงินในแต่ละวัตถุประสงค์ เช่น สำหรับเงินสดที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินธุรกิจประจำวันนั้น แม้ว่าปริมาณการสำรองเงินสดที่เหมาะสมจะแตกต่างกันไปตามขนาด และปัจจัยเฉพาะแต่ละธุรกิจ แต่โดยทั่วไปแล้วการประเมินปริมาณเงินสดสำรองที่เหมาะสมด้วยวิธีที่ง่ายที่สุด ก็คือ การนำข้อมูลการจ่ายเงินสดรายเดือนย้อนหลังมาคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยต่อวัน จากนั้นจึงนำไปใช้ในการประเมินระดับเงินสดสำรองเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายไตรมาส ตามนโยบายของธุรกิจ และสำหรับเงินสดที่ยังไม่ต้องการใช้ในทันทีหรือในอนาคตอันใกล้ ธุรกิจอาจนำเงินดังกล่าวไปลงทุนเพื่อให้เกิดดอกผลหรือมีอัตราผลตอบแทนสูงขึ้น

อภิชา (2564) ได้กล่าวว่า งบกระแสเงินสด เป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อผู้ใช้งบการเงินเป็นอย่างมากในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดทั้งในอดีต และส่งผลมาถึงอนาคต เพราะนอกจากจะสามารถจัดการกระแสเงินสดรับเข้าและจ่ายออก

ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นได้แล้วนั้น ยังสามารถใช้ในการประเมินความสามารถในการชำระหนี้สินของกิจการ ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายเงินปันผล การจ่ายชำระดอกเบี้ยเงินกู้ยืม เป็นต้น

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง งบกระแสเงินสด กำหนดให้ กิจการต้องจัดทำงบกระแสเงินสดเพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดและความตองการใช้กระแสเงินสดของกิจการ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน และให้กิจการนำเสนอรายการพร้อมจำแนกกระแสเงินสดในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ผ่านการจำแนกประเภทกระแสเงินสดเป็นเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมลงทุน และกิจกรรมจัดหาเงิน ให้เหมาะสมกับกิจการให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถที่จะประเมินผลกระทบที่มีต่อโครงสร้างทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ และความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ ข้อมูลในอดีตของกระแสเงินสด มักใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต และยังเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องของการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตที่ได้จัดทำไว้ในอดีต และใช้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการกับกระแสเงินสดสุทธิและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาได้อีกด้วย

2.1.3.3.2 ด้านความสามารถในการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt Management & Receivables Management) หมายถึง การการวางแผน ควบคุมการชำระหนี้สิน โดยการจัดการอัตราดอกเบี้ยและเงื่อนไขการชำระหนี้ ซึ่งช่วยสามารถลดต้นทุนทางการเงิน และการบริหารเงินที่ลูกค้าค้างชำระให้กับธุรกิจ เพื่อเพิ่มกระแสเงินสดและลดความเสี่ยงในการสูญเสียเงิน และส่งเสริมให้ธุรกิจมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ลดความเสี่ยงด้านการเงิน และสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น

ธมลวรรณ (2563) ได้นิยามคำว่า การบริหารจัดการหนี้และลูกหนี้ หมายถึง กระบวนการบริหารและจัดการหนี้ ไม่ให้เกิดหนี้ค้างชำระ และแก้ไขหนี้ค้างชำระอย่างเป็นระบบทำให้ลูกหนี้ชำระหนี้คืนได้

ชนินทร์ อ้างใน ณัฐกานต์ (2564) แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุแห่งการค้างชำระหนี้ โดย กล่าวว่า การค้างชำระหนี้ของลูกหนี้เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากในการดำเนินงานของธนาคาร ถึงแม้ว่าได้ทำการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้กู้แล้วก็ตาม แต่ยังคงมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นเหตุให้ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ตามกำหนดที่ระบุไว้ในสัญญา ซึ่งธนาคารเองก็มีระบบการตรวจสอบติดตามหนี้ภายหลังจากการอนุมัติสินเชื่อแล้ว แต่อย่างไรก็ตามธนาคารยังต้องหาวิธีการหรือมาตรการในการควบคุมการเกิดหนี้ค้างชำระให้อยู่ในระดับที่ไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานที่ธนาคารกำหนด ซึ่งสามารถแบ่งปัจจัยที่มีผลต่อมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ได้ 3 ประเภท ดังนี้ 1) มูลเหตุอันเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ หากปัจจัยดังกล่าว เปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อตัวลูกหนี้ได้ ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ สภาวะเศรษฐกิจ สถานการณ์ ทางการเมือง นโยบายของรัฐ ค่านิยมและเทคโนโลยี

และภัยธรรมชาติหรือเหตุการณ์ไม่คาดคิด เป็นต้น 2) มูลเหตุอันเกิดจากปัจจัยภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดจากสถาบันการเงิน เจ้าหนี้ หรือผู้ให้กู้ยืม สามารถควบคุมหรือกำหนดแนวทางที่ต้องการให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งปัจจัยดังกล่าว ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย ขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์สินเชื่อ ความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์การทำงานของ พนักงานวิเคราะห์สินเชื่อผู้พิจารณาคุณสมบัติของลูกหนี้ และระบบการติดตามและควบคุมลูกหนี้ เป็นต้น 3) มูลเหตุอันเกิดจากปัจจัยจากตัวลูกหนี้ เป็นพฤติกรรมส่วนตัวเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ ของลูกหนี้ ได้แก่ การนำเงินกู้ที่ได้รับไปใช้ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ในการขอกู้ เช่น การนำเงินกู้ที่ได้รับ ไปเก็งกำไรหรือเล่นการพนัน การใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย การเปลี่ยนงานหรือถูกเลิกจ้างงาน การนำสินทรัพย์ที่มีไปชำระคืนหนี้นอกระบบก่อนการชำระคืนแก่ธนาคาร เป็นต้น

การใช้เครื่องมือจากผู้ขาย จะทำให้ธุรกิจมีต้นทุนที่ต่ำและคล่องตัวกว่าใช้เครื่องมือทางการเงินจากสถาบันการเงิน (Jing, 2014) การใช้เครื่องมือจากผู้ขาย เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ มีกระบวนการควบคุม ติดตามให้คู่สัญญาปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ตกลงกัน การให้เครดิตทางการค้า จะทำให้ธุรกิจป้องกันความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องทางการเงิน (Asad, et al., 2013) สำหรับลูกหนี้การค้า การให้เครดิตทางการค้ามีความสำคัญต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ เครดิตที่มีเพียงพอ จะทำให้ได้ลูกหนี้การค้าที่มีคุณภาพ โดยสามารถชำระหนี้ได้ตรงตามกำหนดเวลา เพิ่มยอดขายและทำกำไรให้ธุรกิจได้ (Siekelova, et al., 2017)

ศิลปะพร (2565) ได้กล่าวถึง หลักการวางแผนเกี่ยวกับเจ้าหนี้การค้า มีดังนี้ 1) การประมาณการจำนวนเงินสดที่ได้รับและเงินสดจ่ายที่ต้องใช้ในการชำระหนี้ ให้แก่เจ้าหนี้เพื่อใช้ในการวางแผนการจ่าย ชำระเงินให้แก่เจ้าหนี้ 2) การศึกษาเงื่อนไขในการชำระหนี้ เพื่อให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด เช่น การจ่ายชำระเจ้าหนี้ภายในระยะเวลา 30 วันจะได้รับส่วนลด 10% เป็นต้น 3) การจัดทำข้อมูลการจ่ายชำระหนี้ตาม ระยะเวลาที่กิจการต้องจ่ายชำระหนี้ รวมทั้ง แหล่งของเงินที่จะนำมาจ่ายชำระหนี้ กิจการควรจัดทำงบวิเคราะห์อายุหนี้ (Aging Analysis) ทุกสัปดาห์ เพื่อจะได้ทราบถึงจำนวนหนี้ที่จะต้องชำระหากกิจการไม่มีเงินสดชำระหนี้ กิจการจะต้องหาแหล่งเงินกู้เพื่อชำระหนี้ให้ทันตามกำหนดเวลา 4) จดบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหนี้ให้ถูกต้อง รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ และต้องเก็บเอกสารหลักฐานประกอบรายการไว้ให้ครบถ้วนและสอบทานข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหนี้ เช่น วันถึงกำหนดชำระ จำนวนหนี้ งบวิเคราะห์อายุหนี้ อย่างสม่ำเสมอ

สุภัสสรา (2566) ได้กล่าวถึง เทคนิคการบริหารหนี้จากลูกค้าจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางด้านลูกหนี้เป็นหลัก แต่การใช้ความรู้ในด้านของทฤษฎีอย่างเดียวนั้น อาจจะทำให้ทำงานได้ไม่เต็มที่ ดังนั้นหน้าที่การบริหารหนี้สินนี้จะต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานอีกส่วนหนึ่งด้วย เนื่องจากจะต้องใช้การเจรจาต่อรองในบางกรณี เพื่อพูดคุยให้กับลูกค้าได้จ่ายเงินชำระหนี้ที่ค้างไว้ หากไม่ชำระในช่วงวันเวลาที่กำหนด อาจส่งผลต่อเครดิตและความน่าเชื่อถือของลูกค้าที่มีต่อบริษัทได้ โดยเทคนิค

7 ประการที่สามารถใช้กับงานบริหารลูกหนี้มีดังนี้ 1) กำหนดมาตรฐานคุณภาพลูกหนี้สูง อาจทำให้ต้นทุนต่าง ๆ เกี่ยวกับลูกหนี้ลด แต่ยอดขายเชื่อจะต้องลดลงด้วย หากกิจการไม่ต้องการลดยอดขายเชื่อก็สามารถเพิ่มยอดขายเชื่อได้ 2) การลดมาตรฐานคุณภาพลูกหนี้ อาจทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้น ราคาเพิ่มขึ้น แต่จะต้องคำนึงถึงหนี้สูญที่จะเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากคุณภาพทางเครดิตของลูกหนี้ต่ำลง 3) การให้เงื่อนไขเครดิต เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้ลูกหนี้และสร้างแรงจูงใจให้ลูกหนี้บริโภคสินค้าหรือบริการในองค์กรได้ 4) กำหนดของระยะเวลาการให้สินเชื่อ โดยเสนอเงื่อนไขการให้ส่วนลดเงินสด ซึ่งจะทำให้ลดการลงทุนในลูกหนี้ลง 5) การคำนึงถึงนโยบายการเรียกเก็บหนี้ในหลักการทำงานเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติงาน เพื่อให้องค์กรได้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ 6) การเก็บข้อมูลรวบรวมของลูกค้าจะต้องเก็บข้อมูลทั้งของลูกค้าเก่าและลูกค้าใหม่ โดยเก็บให้มากเพียงพอแก่การวิเคราะห์ฐานะทางเครดิต 7) การตัดสินใจให้เครดิตที่มีความรวดเร็ว จะช่วยลดต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการขาย แต่จะต้องผ่านผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือผู้บริหารที่สามารถตัดสินใจได้

2.1.3.3.3 ความสามารถในการลงทุนและขยายกิจการ (Investment and Business Expansion Capabilities) หมายถึง ความสามารถของกิจการในการใช้ทรัพยากรที่มี เช่น เงินทุน กำลังการผลิต บุคลากร และเทคโนโลยี เพื่อขยายขอบเขตการดำเนินธุรกิจ เพิ่มกำลังการผลิต พัฒนาสินค้า หรือขยายตลาด โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงทางการเงิน

จรินทร์ (2564) ได้ให้คำนิยามของ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน (Financial Access) หมายถึง โอกาส และความไว้ใจในด้านต่าง ๆ รวมถึงข้อจำกัดในการแสวงหาแหล่งเงินทุนเพื่อการลงทุนใหม่ การขยายกิจการ หรือเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการดำเนินการ

ปฏิมา (2567) ได้กล่าวว่า การเขียนแผนธุรกิจ คือ บันไดขั้นแรกที่จะแสดงให้เห็นถึงโอกาสของธุรกิจ แผนธุรกิจจะทำให้ทราบถึงกลุ่มลูกค้าหรือตลาดเป้าหมาย ประมาณการผลกำไร การหมุนเวียนของกระแสเงินสด อีกทั้งยังช่วยเพิ่มโอกาสให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและการขยายกิจการ แผนธุรกิจที่ดียังต้องมีการวางกลยุทธ์ทางการเงินที่ดี นั่นคือ การจัดเตรียมแผนทางการเงิน ผู้ประกอบการต้องวางแผนการใช้จ่ายควบคู่ไปกับแผนการออมเงิน เช่น การจัดทำงบประมาณ ซึ่งจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงตัวเลข ยอดขาย รายได้ และผลกำไรที่คาดว่าจะได้รับ ประมาณการต้นทุนธุรกิจ ซึ่งจะสามารถประมาณการได้จากยอดขายและผลกำไร ซึ่งต้องมีความแม่นยำ หากมีการจัดทำแผนธุรกิจที่ชัดเจน และปฏิบัติอย่างเคร่งครัด นอกจากจะหาแหล่งเงินทุนมาเพิ่มพัฒนาธุรกิจได้แล้ว ยังสามารถต่อรองเพื่อให้ได้เงินทุนมาต่อยอดหรือขยายธุรกิจได้ด้วยในวันข้างหน้า หรือสามารถต่อรองเพื่อให้ได้ระยะเวลาในการชำระหนี้ที่ยาวนานขึ้นด้วยเช่นกัน

แหล่งเงินทุนสำหรับธุรกิจถือเป็นเรื่องสำคัญมาก ธุรกิจจึงต้องมีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เนื่องจากการใช้เงินทุนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับธุรกิจไม่ว่าจะเป็นการเริ่มต้นกิจการ การขยายกิจการ หรือการแก้ปัญหาในการดำเนินธุรกิจ (ยุภารัตน์, 2564) โดยเฉพาะแหล่งเงินทุนที่ได้

ภายนอก ซึ่งความร่วมมือทางธุรกิจจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากภายนอก และการขยายกิจการ ทั้งนี้ ธุรกิจจะได้รับผลประโยชน์จาการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ การติดต่อค้าขายกับธุรกิจที่เป็นระดับองค์กรระหว่างประเทศ ช่วยเพิ่มโอกาสให้กิจการได้รับความรู้ที่ทันสมัยและนำมาพัฒนาองค์กร การใช้บริการผู้รับเหมาช่วงที่มีความชำนาญ ทักษะและประสบการณ์ในเชิงลึกในด้านนั้น ๆ จะเพิ่มประสิทธิภาพและควบคุมต้นทุนได้ การสนับสนุนด้านการเงินจากสถาบันการเงิน จะส่งเสริมให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ ภายใต้การแข่งขันที่รุนแรงและอาจจะอยู่ในสถานการณ์วิกฤติทางการเงิน ช่วยทำให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบหรือสินค้าที่มีคุณภาพแต่ต้นทุนต่ำกว่า (สุภัทร, 2562) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เพียงพอและเหมาะสม ช่วยให้ธุรกิจสามารถขยายกิจการ เพิ่มกำลังการผลิต พัฒนาสินค้า รวมถึงเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แหล่งเงินทุนในการสนับสนุนต่อผู้ประกอบการมีหลายรูปแบบแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ประกอบการควรเลือกแหล่งทุนที่เหมาะสมกับตนเองหรือมีความเป็นไปได้ในการสนับสนุน โดยการตรวจสอบรายละเอียดหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อจะได้ไม่เป็นการเสียเวลาและค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น (ยุภารัตน์, 2564)

การจัดการเงินทุนที่ดี มีการประสานงานร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานในองค์กร การใช้บริการจากผู้ให้บริการภายนอกที่มีความชำนาญและมีองค์ความรู้มากกว่า ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในระบบปฏิบัติการ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในจุดแข็งของธุรกิจได้อย่างดี ทั้งด้านการให้บริการที่ดีมีคุณภาพ ต้นทุนต่ำ และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีต่อคู่ค้าในระยะยาวได้ การสร้างพันธมิตรระหว่างประเทศที่มีความพร้อม จะทำให้ธุรกิจปรับปรุงกระบวนการดำเนินธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การรักษาเครดิตทางการค้ากับคู่ค้าจะทำให้สถาบันการเงินให้การสนับสนุนทางการเงินต่อธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ได้รับต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม ความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ซื้อ ผู้ขาย สถาบันการเงิน และผู้ให้บริการ ทำให้มีประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจดีขึ้น และมีผลกระทบในด้านบวกอย่างมากกับสถานการณ์ทางการเงิน ทั้งในเรื่องการเจรจาต่อรอง การบริหารต้นทุนสินค้า และการสร้างสภาพคล่องทางการเงินให้แก่ธุรกิจได้อย่างมาก ซึ่งส่งผลให้เกิดความสามารถในการทำกำไร (สุภัทร, 2562)

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและ อุปสรรค (SWOT) เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการประเมิน วิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆ ว่าส่งผลกระทบและมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานขององค์กรอย่างไรบ้าง ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้มาจะทำให้ทราบถึงปัญหาสำคัญขององค์กรที่อาจทำให้องค์กรไม่สามารถดำเนินงานตามเป้าหมายที่ต้องการได้ในอนาคต อันจะนำมาซึ่งการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและทำให้องค์กรมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยสามารถอธิบายทั้ง 4 มุมมอง ได้ดังนี้ (ธนภณ, 2565) 1) จุดแข็ง (Strength) คือ ความสามารถและสถานการณ์ที่ดีภายในองค์กร โดยเป็น

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรว่าสิ่งใดเป็นจุดแข็งหรือข้อได้เปรียบขององค์กร ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นความสามารถในการแข่งขันได้ 2) จุดอ่อน (Weakness) คือ ความสามารถและสถานการณ์ที่เป็นข้อด้อยขององค์กร โดยเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กรว่าสิ่งใดเป็นจุดด้อยหรือข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป 3) โอกาส (Opportunity) คือ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กรว่าปัจจัยใดที่จะทำให้องค์กรได้รับประโยชน์และประสบความสำเร็จได้ 4) อุปสรรค (Threat) คือ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกองค์กรว่าปัจจัยใดที่อาจส่งผลกระทบต่อองค์กรในด้านลบหรือเป็นปัจจัยที่ขัดขวางการดำเนินงานขององค์กรไปสู่เป้าหมาย

ตามหลักของการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) กลยุทธ์การเติบโต (Growth Strategy) เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ที่ถือปฏิบัติในระดับองค์การ (Corporate Level Strategy) ซึ่งกลยุทธ์การเติบโต คือ แผนการดำเนินธุรกิจให้เติบโตด้วยวิสัยทัศน์ แนวทาง และ วิธีต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การลดต้นทุน เพิ่มกำไร เป็นต้น เพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันและมุ่งสู่การเติบโตภายในองค์กร อีกทั้งยังเน้นการขยายธุรกิจไปในตลาดใหม่หรือกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อขยายฐานการผลิตและเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดในอนาคต ซึ่งธุรกิจหาโอกาสต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการควบรวมกิจการ หรือ กิจการร่วมค้า หรือหาพันธมิตรทางธุรกิจกับบริษัทอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ (ภาณุเมศวร์, 2559)

Kaplan and Norton (1992) กล่าวว่า ในระบบการวัดผลความสำเร็จทางธุรกิจมุ่งเน้นการวัดด้านการเงิน เมื่อธุรกิจก้าวเข้าสู่ยุคเทคโนโลยี ธุรกิจจำเป็นต้องสร้างคุณค่าในอนาคตโดยผ่านการลงทุนด้านลูกค้า พนักงาน กระบวนการธุรกิจเทคโนโลยี และนวัตกรรม ดังนั้น การที่จะวัดผลสำเร็จขององค์กรนั้น นอกจากจะวัดผลความสำเร็จทางด้านการเงินแล้วยังจะวัดความสำเร็จในด้านลูกค้า กระบวนการภายในธุรกิจ และด้านการเรียนรู้กับการเติบโต หรือด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม

2.1.3.4 ทฤษฎีของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signalling Theory) ถูกนำมาใช้ในทางการเงินโดยRoss (1977) กล่าวว่า การที่บริษัทสามารถจัดการลูกหนี้ได้ดี เก็บเงินไว มีหนี้เสียน้อย เป็นการ "ส่งสัญญาณ" ให้ตลาดและนักลงทุนเห็นว่าบริษัทมีคุณภาพการดำเนินงานสูงและมีสภาพคล่องที่แข็งแกร่ง

Opler et al. (1999) ได้กล่าวถึงทฤษฎีทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Trade-off Theory) บริษัทกำหนดระดับของเงินสดโดยการพิจารณาต้นทุน และผลประโยชน์จากการการถือครองเงินสด โดยมีข้อสมมติว่าผู้ลงทุนและผู้บริหารมีข้อมูลเหมือนกัน ซึ่งผลประโยชน์ในการถือครองเงินสด คือ ช่วยลดความเสี่ยงที่จะเกิดความเครียดทางการเงินจากการมีเงินสดเพื่อรองรับความเสียหาย ความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นหรือข้อจำกัดในการจัดหาเงินทุนจากภายนอกและต้นทุน คือ ต้นทุนเสียโอกาสจากผลตอบแทนที่ต่ำของสินทรัพย์หมุนเวียน

Myers (1984) เสนอทฤษฎีความไม่สมมาตรของข้อมูล (Information Asymmetry Theory) ผู้บริหารมีข้อมูลภายในมากกว่านักลงทุนภายนอก ซึ่งส่งผลต่อการขยายการลงทุน เมื่อข้อมูลไม่เท่ากัน การระดมทุนจากภายนอกจะมีต้นทุนสูง (Premium) ทำให้บริษัทพลาดโอกาสลงทุนในโครงการที่สร้างการเติบโตได้ (Under-investment)

สรุปความหมายของประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่อง หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการวางแผนกระแสเงินสด การบริหารสินทรัพย์หมุนเวียน การจัดหาเงินทุน และมีการจัดทำแผนธุรกิจที่น่าสนใจเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับคู่ค้าและนักลงทุนในการทำธุรกิจร่วมกัน ช่วยให้ธุรกิจมีความมั่นคงทางการเงิน ลดความเสี่ยงที่จะเผชิญกับปัญหาขาดแคลนเงินสด เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และส่งเสริมการเติบโตที่ยั่งยืนขององค์กรในระยะยาว ประกอบด้วย ความสามารถในการบริหารเงินสด ความสามารถในการจัดการหนี้และลูกหนี้ ความสามารถในการจัดหาเงินทุน

2.1.4 แนวคิดที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทย

ประเทศไทยได้มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมาอย่างต่อเนื่องโดยในระยะแรก เน้นการขับเคลื่อนประเทศด้วยเกษตรกรรม จากความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ และความ หลากหลายทางชีวภาพ ต่อมาจึงพัฒนาอุตสาหกรรมเบาเพื่อทดแทนการนำเข้า ตามด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักที่เน้นการผลิตเพื่อการส่งออก เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมี ยานยนต์ และชิ้นส่วน ต่าง ๆ มาเป็นลำดับ ในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไทย ซึ่งเป็นเครื่องยนต์สำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ในระยะ 20 ปีข้างหน้า ตามกรอบการพัฒนาประเทศไทย 4.0 กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ขึ้น ภายใต้วิสัยทัศน์ “มุ่งสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยปัญญาและ เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก” โดยตั้งเป้าหมายในระยะ 20 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2560 – 2579) ให้ภาคอุตสาหกรรมไทย มีอัตราการเติบโตของ GDP เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปีการลงทุนเติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี มูลค่าการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปี และ TFP เติบโตเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2.0 ต่อปี ซึ่งเป็น อัตราการขยายตัวที่จะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถขยับสู่การเป็นประเทศรายได้สูงภายในปี 2579 ตาม เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2559)

2.1.4.1 รูปแบบการดำเนินงานของอุตสาหกรรมไทย

อุตสาหกรรม (Industry) หมายถึง เป็นคำจำกัดความที่ใช้กับกิจกรรมที่ใช้ทุนและแรงงานเพื่อที่จะผลิตสิ่งของ หรือ จัดให้มีบริการ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยมีการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม ประเทศไทย ได้แก่ หมวด A เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง หมวด B การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน หมวด C การผลิต หมวด D ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ หมวด E

การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล หมวด F การก่อสร้าง หมวด G การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ หมวด H การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า หมวด I ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร หมวด J ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร หมวด K กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยหมวด L กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ หมวด M กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค หมวด N กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน หมวด O การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับหมวด P การศึกษา หมวด Q กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ หมวด R ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ หมวด S กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ หมวด T กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน หมวด U กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2566)

ดังนั้น คำว่า อุตสาหกรรม (Industry) จึงหมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า บริการ หรือการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยใช้องค์ประกอบ ต่าง ๆ เช่น เครื่องจักร เทคโนโลยี แรงงาน และทรัพยากรธรรมชาติ

2.1.4.2 ประเภทของอุตสาหกรรมไทย

สำหรับอุตสาหกรรมไทย แบ่งประเภทของอุตสาหกรรมตามวิธีการดำเนินงาน ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1) อุตสาหกรรมสกัดจากธรรมชาติ หรือ อุตสาหกรรมเชิงสกัด (Extractive Industry) หมายถึง การสกัดเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์และให้มูลค่าของทรัพยากรชนิดนั้นเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสกัดน้ำมันจากปาล์มน้ำมัน การหมักอ้อยและมันสำปะหลังเพื่อนำมาผลิตเป็นเอธานอลใช้ในการผลิตก๊าซโซฮอล์ การประมง การป่าไม้ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมประเภทนี้จัดเป็นอุตสาหกรรมขั้นปฐมภูมิ

2) อุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Industry) หมายถึง การนำเอาวัตถุดิบจากอุตสาหกรรมเชิงสกัดมาผลิตเพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ เช่น การนำสินแร่เหล็กมาใช้ในการก่อสร้าง การผลิตกระดาษ การทอผ้าเป็นต้น

3) อุตสาหกรรมการขนส่ง (Transporting Industry) หมายถึง การดำเนินการเพื่อเป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตส่งไปยังผู้บริโภค เช่น การรถไฟ การเดินเรือ การเดินอากาศ เป็นต้น

4) อุตสาหกรรมการบริการ (Service Industry) หมายถึง การประกอบธุรกิจ ด้านการให้บริการหรืออำนวยความสะดวก เช่น อุตสาหกรรมการโรงแรม การท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภค (Infrastructure) ต่าง ๆ เป็นต้น และธุรกิจอุตสาหกรรมยังสามารถแยกประเภทอุตสาหกรรมได้ตามลักษณะและขนาดของกิจการ โดยมีเกณฑ์การแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

คือ 4.1) อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ คือ อุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ และเงินลงทุนจำนวนมาก ได้แก่ อุตสาหกรรมถลุงเหล็ก อุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน เป็นต้น 4.2) อุตสาหกรรมขนาดย่อม คือ อุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ และเงินทุนน้อยกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น อุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาล อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น 4.3) อุตสาหกรรมในครัวเรือน คือ อุตสาหกรรมที่ทำกันเองภายในครอบครัว ในบ้านพักที่อยู่อาศัยเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ฝีมือแรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ โดยสินค้าที่ผลิตต้องใช้ความรู้ ความชำนาญทางด้านฝีมือเป็นหลัก ได้แก่ อุตสาหกรรมผ้าทอ อุตสาหกรรมงานจักรสาน เป็นต้น

2.1.4.3 บทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมไทย

ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมาก เนื่องจากสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ถึงเกือบหนึ่งในสามของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ และมีผลิตภาพแรงงานสูงสุดเมื่อเทียบกับภาคเกษตรและภาคบริการ อีกทั้งมีสัดส่วนในมูลค่าการส่งออกไทยมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ 80 ของ มูลค่าการส่งออกทั้งหมด รวมทั้งสำคัญในแง่ของการจ้างงาน โดยหนึ่งในสี่ของแรงงานทั้งหมดมีแหล่งรายได้หลักจากการทำงานในภาคอุตสาหกรรม (ชุติกา พรชนก และวัชรินทร์ 2563)

แนวคิดในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรม สำหรับประเทศไทยได้มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนากลไกเพื่อการขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศมาตลอด ในระยะแรกมีการใช้โมเดลประเทศไทย 1.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนประเทศด้วยเกษตรกรรม เนื่องจากประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ การขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคนี้จึงมีการพึ่งพาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก โดยมีการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังต่างประเทศ ระยะต่อมาเมื่อประเทศไทยเข้าสู่ยุคของอุตสาหกรรม จึงมีการใช้โมเดลประเทศไทย 2.0 ซึ่งเน้นในด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเบา เริ่มจากอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า ตามด้วยโมเดลประเทศไทย 3.0 ที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหนัก เน้นการผลิตเพื่อการส่งออกมากขึ้น เช่น สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมี ยานยนต์ และชิ้นส่วนต่าง ๆ และกับดักสำคัญที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน อันประกอบด้วย กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) ถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างโมเดลใหม่ในการพัฒนาประเทศขึ้นมา คือ โมเดลประเทศไทย 4.0 ซึ่งจะสามารถพัฒนาประเทศไทยให้หลุดพ้นทั้ง 3 กับดัก พร้อมกับการนาประเทศมุ่งสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนอย่างเป็นรูปธรรมได้ โดยโมเดลประเทศไทย 4.0 จะประกอบด้วยกลไกในการขับเคลื่อนความมั่งคั่ง (Engines of Growth) เพื่อสามารถพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่งคั่งได้ ดังต่อไปนี้ 1) กลไกการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

2) กลไกการขับเคลื่อนด้วยการสรางการมีส่วนร่วม 3) กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้ง 3 กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 จะปรับเปลี่ยนประเทศไทย ให้ก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจำยความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง ตลอดจนเป็นระบบเศรษฐกิจสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม อันเป็นคุณลักษณ์สำคัญของการเป็น “ประเทศโลกที่หนึ่ง" ในศตวรรษที่ 21 นี้ โดยอุตสาหกรรม เป็นการผลิตสิ่งของหรือจัดให้มีบริการที่ใช้ทุนและแรงงาน อีกทั้งเป็นแหล่งรวมของเทคโนโลยีและการ สรรค์สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เป็นสถานที่สร้างงาน พัฒนาทักษะฝีมือให้กับผู้คนที่เป็นผู้ใช้แรงงาน เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดรายได้และส่งผลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งในประเทศไทยนั้น อุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกัน ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมได้ ซึ่งสามารถบ่งบอกลักษณะโครงสร้าง เศรษฐกิจและศักยภาพการเติบโตของประเทศ วิจัยกรุงศรีจึงสร้างดัชนีศักยภาพอุตสาหกรรมเพื่อ สะท้อนความสามารถที่แท้จริงจาก 4 ปัจจัย คือ ผลิตภาพแรงงาน สัดส่วนการส่งออก มูลค่าเพิ่ม ภายในอุตสาหกรรม และมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในประเทศ พบว่าประเทศไทยมีศักยภาพในเชิง อุตสาหกรรมเป็นอันดับที่ 35 ของโลกจาก 64 ประเทศ โดยอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้ดี ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์จากการกลั่นปิโตรเลียม (อันดับ 9 ของโลก) อุตสาหกรรมยาง และพลาสติก (9) อุตสาหกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม (11) และกิจการให้บริการทางสุขภาพ (11) อย่างไรก็ตาม เมื่อมองไปยังในรายละเอียด แม้ไทยจะมีทรัพยากรและมีบทบาทในตลาดโลกมาก แต่กลับไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากเท่าที่ควร ซึ่งจำกัดการเติบโตของศักยภาพอุตสาหกรรมกรรม ไทยในอนาคต นอกจากนั้น การแข่งขันในอุตสาหกรรมมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทุกอุตสาหกรรมจึงต้อง ยกระดับขีดความสามารถของตนเองอยู่เสมอ (กระทรวงอุตสาหกรรม, 2559)

2.1.4.4 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ขนาดขององค์กร รูปแบบการ ดำเนินงาน การจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน และประสิทธิภาพในการบริหารสภาพ คล่องของภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

ชมภูนุช (2560) พบว่า การบริหารการเงินมีผลต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในส่วนการบริหารการเงินที่มีผล ต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุน ด้านความสามารถในการทำกำไร และด้านความเสี่ยงทาง ธุรกิจ ส่วนด้านบริหารการเงินที่มีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านสภาพคล่อง

มยุรี (2558) พบว่า 1) การบริหารลูกหนี้ ด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม และ 2) การบริหารลูกหนี้ ด้านการกำหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม ด้านผลการดำเนินงาน ด้านต้นทุน และด้านเวลา โดยสรุปการบริหารลูกหนี้ของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

สฤษดิ (2550) พบว่า นโยบายที่ภาครัฐควรให้การสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ด้านการเงิน คือ การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเพิ่มสภาพคล่องผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ (2545) พบว่า ผู้ประกอบการ SMEs ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินจากการขาดแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงินเอกชนอันเนื่องจากการขาดระบบบัญชีการเงินที่ถูกต้องและขั้นตอนการกู้ของธนาคารที่มีมากจนทำให้ผู้ประกอบการ SMEs จำเป็นต้องกู้จากนอกระบบทำให้มีต้นทุนดอกเบี้ยที่สูง

จรินทร์ (2564) พบว่า 1) เทคโนโลยีทางการทำธุรกรรมทางการเงินมีอิทธิพลต่อสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินจะส่งผ่านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและส่งต่อไปยังสมรรถนะผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเรื่องของระบบข้อมูลที่มีคุณภาพส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนองค์การให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยสอดคล้องกับงานวิจัย Boyatzis (1982) ในเรื่องของการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์การในการนำมาใช้และมีผลต่อระดับของสมรรถนะของผู้ประกอบการที่ทำให้ทุกองค์การต่างก็พยายามปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ 2) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีอิทธิพลต่อสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในด้านข้อมูลในการขอสินเชื่อจากแหล่งเงินทุนส่งผลให้องค์การบริหารจัดการได้มีประสิทธิภาพ

สรฑัต (2563) พบว่า การบริหารสภาพคล่องอัน ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนส่งผลต่อความเติบโตของกิจการ นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุมากกว่า 30- 35 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียน ที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ ได้แก่ด้านบริหารเงินสด ด้านการบริหารเงินทุน ด้านยอดขาย และด้านกำไรสุทธิ อยู่ในระดับมาก ส่งผลต่อการบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ

กาญจนา (2566) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเงินและการใช้เทคโนโลยีของธุรกิจแร่อุสาหกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณฐา (2565) ศึกษาเรื่อง พบว่า ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรม และประสิทธิภาพการบริหารการเงิน ด้านปัจจัยความเสี่ยงทางธุรกิจและด้านความสามารถในการทำกำไร ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

2.1.4.4.1 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับการจัดการเงินทุน

ในโลกของการทำธุรกิจที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วการจัดการเงินทุน ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงและมีประสิทธิภาพ เงินทุนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในทุกขั้นตอนของธุรกิจ ตั้งแต่การเริ่มต้น การดำเนินงาน ไปจนถึงการขยายกิจการ ซึ่งการจัดการเงินทุนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ธุรกิจสามารถประเมินโอกาสและความเสี่ยงได้อย่างถูกต้อง และสามารถใช้เงินทุนในกิจกรรมที่สร้างผลตอบแทนสูงสุด และการจัดการเงินทุนอย่างเหมาะสมสามารถเปลี่ยนแปลงทิศทางของธุรกิจได้อย่างมหาศาล ดังนั้น เพื่อให้ธุรกิจสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า กิจการต้องมีการวางแผนและตัดสินใจในการลงทุน ด้วยกัน 3 ด้าน ได้แก่

(1) ด้านการจัดการเงินทุนระยะสั้น กิจการที่มีการจัดการเงินทุนระยะสั้นที่ดีจะเป็นพื้นฐานของความสำเร็จในระยะยาวสำหรับทุกธุรกิจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานในชีวิตประจำวันได้อย่างราบรื่นและมีเสถียรภาพ การจัดการเงินทุนในระยะสั้นมุ่งเน้นที่การดูแลกระแสเงินสด สินทรัพย์หมุนเวียน และหนี้สินหมุนเวียน ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ เพื่อให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อความต้องการทางการเงินในระยะสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) ด้านการจัดการเงินทุนระยะปานกลาง เป็นการเชื่อมโยงระหว่างแผนงานระยะสั้นและระยะยาวของธุรกิจ เช่น การจัดสรรเงินทุนสำหรับการซื้อหรือบำรุงรักษาสินทรัพย์ที่จำเป็น หากดำเนินการอย่างรอบคอบ จะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางการเงินและขับเคลื่อนธุรกิจให้เติบโตในทิศทางที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ด้านการจัดการเงินทุนระยะยาว คือ กระบวนการวางแผนและบริหารทรัพยากรทางการเงินในช่วงเวลามากกว่า 5 ปีขึ้นไป เพื่อรองรับเป้าหมายทางการเงินที่สำคัญในอนาคต เช่น การขยายธุรกิจ การลงทุนในสินทรัพย์ถาวร หรือการเตรียมตัวสำหรับการเกษียณอายุ การจัดการเงินทุนระยะยาวจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงทั้งในระดับบุคคลและองค์กร

ดังนั้น ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยกับการจัดการเงินทุน มีความสัมพันธ์กันยากมาก เนื่องจากการจัดการเงินทุนเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ เงินทุนเป็นทรัพยากรหลักที่ช่วยขับเคลื่อนธุรกิจ ทั้งในด้านการผลิตการบริหารจัดการ และการลงทุนเพื่อการเติบโตในอนาคต โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น ระยะสั้น ระยะปานกลาง

และระยะยาว ซึ่งมีลักษณะและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน แต่ล้วนมีบทบาทสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อความมั่นคงและการเติบโตของธุรกิจ

2.1.2.4.2 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีขับเคลื่อนให้โลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลมากขึ้น มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของระบบการเงินไทย ซึ่งเป็นกลไกหนึ่งที่สำคัญในการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ในการปฏิรูประบบรองรับนวัตกรรมทางการเงินของประเทศไทยตามนโยบายภาครัฐในการเดินหน้าประเทศไทย 4.0 ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ตลอดจนภาครัฐได้เร่งดำเนินการออกกฎหมายดิจิทัลมารองรับการพัฒนานวัตกรรมทางการเงินและการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจในการดำเนินธุรกิจด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ (สิราภรณ์, 2561) ซึ่งภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยนำระบบเทคโนโลยีทางการเงินมาปรับใช้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และสนับสนุนการเติบโตของธุรกิจในระยะยาว อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีทางการเงินผู้ประกอบการต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และคำนึงถึงคุณภาพของระบบ โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน เนื่องจากธุรกรรมทางการเงินและข้อมูลสำคัญต่าง ๆ ถูกจัดเก็บและดำเนินการผ่านช่องทางดิจิทัล ด้านการตอบสนองและยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองและพร้อมปรับเปลี่ยนเมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน และด้านการกำกับดูแล ภาครัฐมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลเพื่อป้องกันความเสี่ยง สร้างความเชื่อมั่น และส่งเสริมการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินให้ความสำคัญต่อด้านความปลอดภัย ด้านการตอบสนองและยืดหยุ่น และด้านการกำกับดูแลเป็นอย่างมาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทยสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

2.1.2.4.3 ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรมไทยกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทย เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในด้านการผลิต การส่งออก และการจ้างงาน ในการดำเนินงานต้องมีการวิเคราะห์กระแสเงินสด การจัดการสินทรัพย์หมุนเวียน การจัดการหนี้สินหมุนเวียน การพัฒนาและการลงทุนในนวัตกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการในการบริหารสภาพคล่อง เพื่อให้ธุรกิจดำเนินงานได้ราบรื่นและมีความสามารถในการตอบสนองความต้องการทางการเงินทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นในการดำเนินงาน ซึ่งภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทย นั้นได้ให้ความสำคัญ ด้านการบริหารเงินสด ด้านความสามารถในการจัดการหนี้และลูกหนี้ และด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

เพื่อสร้างโอกาสสำหรับการเติบโตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดังนั้น ความสัมพันธ์ของการดำเนินงานของภาคอุตสาหกรรม ประเทศไทยกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องเป็นอย่างมาก เพื่อสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมในเศรษฐกิจที่มีความผันผวน ให้มีการวางแผนทางการเงินอย่างเหมาะสม ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรมไทยในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการแข่งขันสูงอีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มยุรี (2558) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการบริหารลูกหนี้ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารลูกหนี้ของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารลูกหนี้กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 4) เพื่อทดสอบผลกระทบของการบริหารลูกหนี้ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 5) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารลูกหนี้ของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยที่มีรูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้เฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน 6) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยที่มีรูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน ทุนดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้เฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจลีสซิ่ง ในประเทศไทย จำนวน 147 คน โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการบริหารลูกหนี้โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์ลูกหนี้ และด้านการกำหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้ และผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความสามารถในการทำกำไร ด้านต้นทุน และด้านเวลา ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการบริหารลูกหนี้โดยรวม และด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อแตกต่างกัน และผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพการดำเนินงาน ด้านเวลา แตกต่างกัน จากการศึกษาผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) การบริหารลูกหนี้ ด้านการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม และ 2) การบริหารลูกหนี้ ด้านการกำหนดนโยบายในการจัดเก็บหนี้ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับ

ประสิทธิภาพการดำเนินงานโดยรวม ด้านผลการดำเนินงาน ด้านต้นทุน และด้านเวลา โดยสรุปการบริหารลูกหนี้ของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์มีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ชมภูนุช (2560) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของการบริหารการเงินที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารการเงินด้านการจัดการทุนหมุนเวียนที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารการเงินด้านสภาพคล่องที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารการเงินด้านการจัดหาเงินทุนที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 4) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารการเงินด้านความสามารถในการทำกำไรที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย 5) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารการเงินด้านความเสี่ยงทางธุรกิจที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายบัญชี ผู้จัดการทั่วไป และหัวหน้าฝ่ายบัญชีของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย จำนวน 227 ราย โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การบริหารการเงินมีผลต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในส่วนการบริหารการเงินที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุน ด้านความสามารถในการทำกำไร และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่วนด้านบริหารการเงินที่มีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านสภาพคล่อง

จีรนันท์ (2561) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย 3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย 4) เพื่อทดสอบผลกระทบของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย 5) เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทยที่มีรูปแบบธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้เฉลี่ยต่อปี แตกต่างกัน 6) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทยที่มีรูปแบบธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้เฉลี่ยต่อปี

แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย จำนวน 107 คน โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการจัดการทรัพยากรข้อมูล ด้านการวางแผนและพัฒนาระบบ และด้านการสนับสนุนการตัดสินใจ และมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านการเงิน ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารที่มีรูปแบบธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้เฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$) ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารที่มีรูปแบบธุรกิจ ประเภทธุรกิจ ทุนในการดำเนินงานระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน รายได้เฉลี่ยต่อปีแตกต่างกัน มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$) จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า การมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ด้านการสนับสนุนการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเงิน โดยสรุปการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย

ทัศนัย ละเมียด และทิพวรรณ (2561) ศึกษาเรื่อง ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออก จังหวัดสระแก้วและจันทบุรี การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และประเมินแนวทางการจัดการความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและศักยภาพการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการในเขตการค้าชายแดนจังหวัดจันทบุรี อยู่ที่ 313 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพและศักยภาพของผลการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs มีความสัมพันธ์ ทิศทางเดียวกัน (มีค่าเป็นบวก) ในระดับสูงมาก (.913) กับปัจจัยความเสี่ยงของผลการดำเนินงานด้านสภาพคล่อง ผลการวิจัยยังพบว่า ค่าความสัมพันธ์ประสิทธิภาพและศักยภาพของผลการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน (มีค่าเป็นบวก) ในระดับสูง (0.763-0.891) กับปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้ 1) ความเสี่ยงต่อความขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน 2) ความเสี่ยงของการได้มาและใช้ไปของเงินสด/เงินทุนหมุนเวียน 3) ความเสี่ยงในการบริหารสภาพคล่อง 4) ความเสี่ยงของแหล่งเงินกู้ในการให้กู้ยืมระยะสั้นและแหล่งเงินทุนอื่นๆ และ 5) ความเสี่ยงของการบริหารเงินกู้ระยะสั้นและแหล่งเงินทุนอื่นที่นำมาลงทุนในสินทรัพย์ตามลำดับอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกเหนือจากนี้ ผลการวิจัยยังตรวจสอบพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและ ศักยภาพการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัดจันทบุรี ได้ถึงร้อยละ 90.7 คือ ปัจจัยด้าน 1) ความเสี่ยงของผลการดำเนินงานด้านสภาพคล่อง 2) ความเสี่ยงของแหล่งเงินกู้ในการให้กู้ยืมระยะสั้นและแหล่งเงินทุนอื่นๆ 3) ความเสี่ยงในการบริหารสภาพคล่อง 4) ความเสี่ยงของการบริหารเงินกู้ระยะสั้นและแหล่งเงินทุนอื่นนำมาลงทุนในสินทรัพย์ 5) ความเสี่ยงต่อความขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน

สุภัทร (2562) ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการดำเนินงานการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย 3) เพื่อพัฒนาแบบจำลองสมการโครงสร้างแนวทางการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้บริหารที่รับผิดชอบกำกับดูแลด้านการเงิน จำนวน 500 ราย โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า องค์ประกอบในการพัฒนาแนวทางการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย จำแนกได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการมีเสถียรภาพ ด้านการเพิ่มพูนความรู้และยกระดับ ด้านกระบวนการ ด้านความร่วมมือและประสานงาน และด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม และระดับความสำคัญของปัจจัยในการพัฒนาแนวทางการบริหารสภาพคล่องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย ทั้งภาพรวม และรายด้านมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกตามขนาดของธุรกิจ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์ตัวแบบจำลองสมการโครงสร้างพบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติประเมินความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้าง ค่าความน่าจะเป็นของไคสแควร์ (Chi-Square Probability Level) เท่ากับ 0.079 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square) เท่ากับ 1.143 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit Index) เท่ากับ 0.959 และค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation) เท่ากับ 0.017

สรฑัต (2563) ศึกษาเรื่อง การบริหารสภาพคล่องที่ส่งผลต่อความเติบโตของกิจการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์การบริหารสภาพคล่อง 2) เพื่อวิเคราะห์การเติบโตของกิจการ 3) เพื่อศึกษาผลกระทบของการบริหารสภาพคล่องที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย จำนวน 400 ชุด โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การบริหารสภาพคล่องอัน ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการ

บริหารเงินทุนหมุนเวียนส่งผลต่อความเติบโตของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักบัญชีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุมากกว่า 30- 35 ปี มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี และ มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ ได้แก่ด้านบริหารเงินสด ด้านการบริหารเงินทุน ด้านยอดขาย และด้านกำไรสุทธิ อยู่ในระดับมาก ส่งผลต่อการบริหารสภาพคล่อง ได้แก่ ด้านการบริหารเงินสด และการบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

จรินทร์ (2564) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินที่มีผลต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจค้าปลีกในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต จำนวน ทั้งสิ้น 400 ราย โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า เทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์ 0.677, P-value 0.000 เทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์เข้าใกล้ 0=0.072, P-value 0.811 ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนส่งผลกระทบเชิงบวกต่อสมรรถนะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์ 0.677, P-value 0.006

ศศินันท์ และกอบชัย (2564) ศึกษาเรื่อง การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแหล่งที่มาปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแนวทางแก้ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งที่มาของเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามแหล่งที่มาของแหล่งเงินทุน 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ วิสาหกิจชุมชน 232 กลุ่ม หน่วยงานภาครัฐและสถาบันการเงิน 4 ท่าน โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า 1) ปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน คือ การขาดความรู้และความเข้าใจในเงื่อนไขของการให้กู้จาก

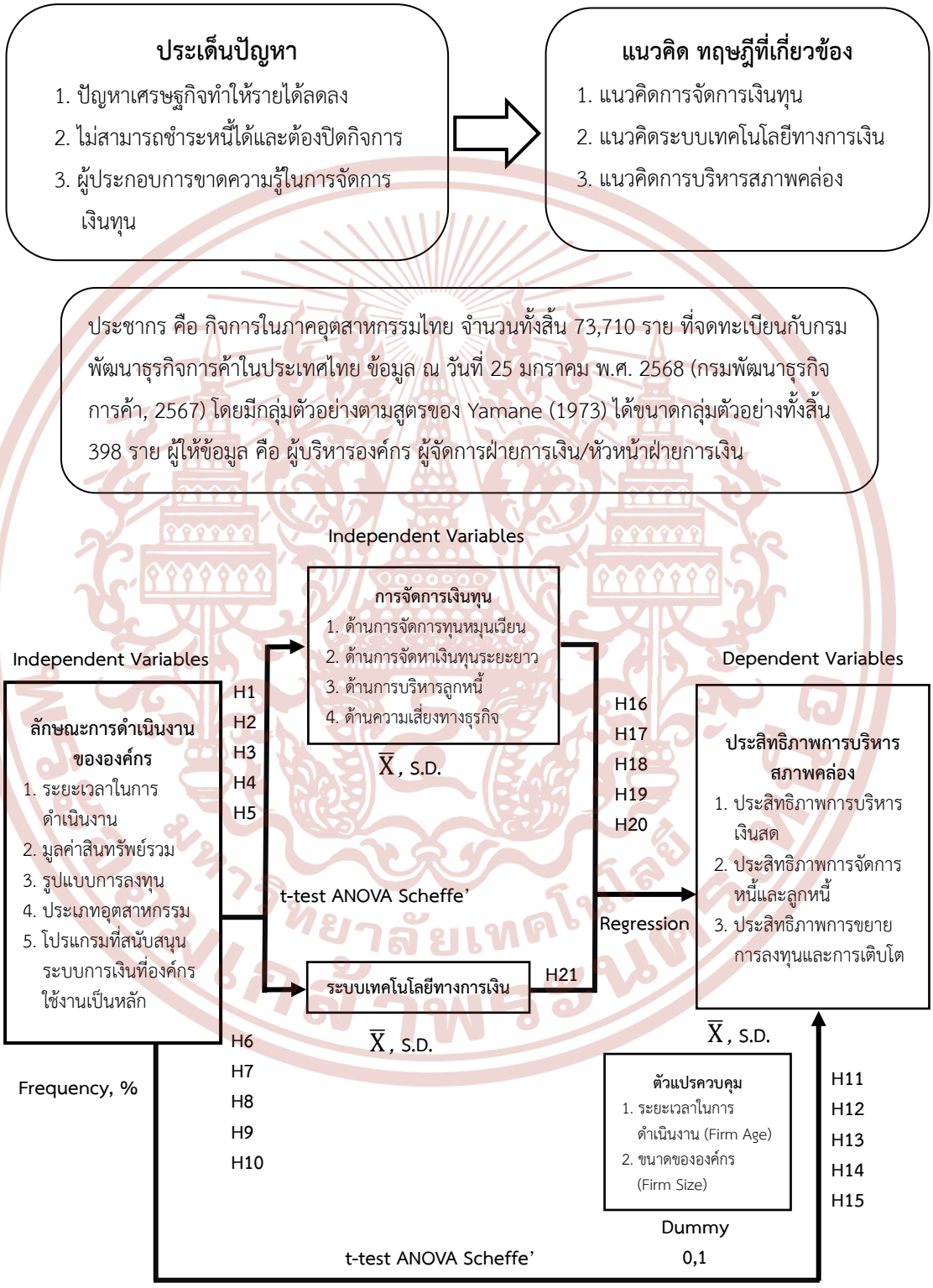
สถาบันการเงิน การทำระบบบัญชีไม่ชัดเจน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการขอกู้ไม่ชัดเจน แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือ การสร้างความเข้าใจในเงื่อนไขการให้กู้ การเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการการเขียนแผนธุรกิจ เพื่อให้สามารถเข้าเงื่อนไขการขอสินเชื่อจากแหล่งเงินทุน 2) การเปรียบเทียบปัจจัยปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกรณีใช้ทุนตนเองในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เงินกู้จากแหล่งต่างๆ ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน มีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ประกอบการที่เคยกู้เงินนอกระบบกับผู้ไม่เคยกู้เงินนอกระบบมีปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนกับแนวทางแก้ไขปัญหา พบว่า ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีความสัมพันธ์กันแนวทางแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

ณฐา (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยองค์กรและประสิทธิภาพการบริหารการเงินที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กร กรณีศึกษา ธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อศึกษาปัจจัยองค์กรและประสิทธิภาพการบริหารการเงินที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 378 บริษัท โดยใช้แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยองค์กรมีค่านัยสำคัญร่วม ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรม มีค่า $R^2 = 0.856$ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 85.6 ของการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการได้อย่างมีนัยสำคัญ ปัจจัยองค์กรทางด้านผู้นำร่วม ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ และประสิทธิภาพการบริหารการเงิน ด้านปัจจัยความเสี่ยงทางธุรกิจและด้านความสามารถในการทำกำไร ส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

กาญจนา (2566) ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินและการใช้เทคโนโลยีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของบุคลากรฝ่ายการเงินและบัญชี ของธุรกิจแร่อุตสาหกรรมในประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการเงินและการใช้เทคโนโลยีและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายการเงินและบัญชี ของธุรกิจแร่อุตสาหกรรมในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 273 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรงานการเงินและบัญชีของธุรกิจแร่อุตสาหกรรมในประเทศไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารการเงินและการใช้เทคโนโลยีของธุรกิจแร่อุสาหกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) การบริหารการเงินด้านการตรวจสอบเอกสารทางการเงินและด้านทักษะความรู้ของบุคลากรมีผล

ต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความละเอียดรอบคอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 2) การบริหารการเงินด้านการรับ-จ่ายเงิน และด้านระเบียบบังคับใช้มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเสร็จตรงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) การบริหารการเงินด้านการตรวจสอบเอกสารทางการเงินและด้านทักษะความรู้ของบุคลากรมีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านสามารถตรวจสอบความถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 4) การใช้เทคโนโลยีด้านการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านกระบวนการทำงานแบบอัตโนมัติ และด้านArtificial Intelligence มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านความละเอียดรอบคอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01และ 0.05 5) การใช้เทคโนโลยีด้านกระบวนการทำงานแบบอัตโนมัติ มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านเสร็จตรงตามระยะเวลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01และ 0.05 6) การใช้เทคโนโลยีด้านการเก็บข้อมูลบน Cloud and การใช้ Software as a Service และด้าน Artificial Intelligence มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านสามารถตรวจสอบความถูกต้องที่ระดับ 0.01และ 0.05

2.3 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 2-2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องของภาคอุตสาหกรรมไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ กิจการในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวนทั้งสิ้น 73,710 ราย ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในประเทศไทย ข้อมูล ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2568 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2567) โดยมีกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 เลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือมีความรู้เกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน และการบริหารสภาพคล่องขององค์กร คือ ผู้บริหารองค์กร ผู้จัดการฝ่ายการเงิน หัวหน้าฝ่ายการเงิน พนักงานบัญชี

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างกำหนดโดยใช้สูตรตามวิธีของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) สำหรับในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร โดยมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ ไม่เกินร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของประชากรที่ยอมรับได้

ดังนั้นจึงสามารถคำนวณขนาดประชากร จากการใช้สูตรข้างต้นได้ดังนี้

$$n = \frac{73{,}710}{1 + 73{,}710(0.05)^2}$$

$$n = 398$$

แบบสอบถามถูกแจกไปยังกลุ่มเป้าหมายจากองค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวน 2,000 ราย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมปิโตรเคมี จำนวน 144 ชุด อุตสาหกรรมชิ้นส่วน

และยานยนต์ จำนวน 84 ชุด อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 63 ชุด และอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า จำนวน 107 ชุด และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับทั้งสิ้น 398 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 19.90 ของแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ 100 ของขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่กำหนดไว้ ระยะเวลาในการรวบรวมแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ.2568 วันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2568 ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ชุด ในการวิเคราะห์แปลผลในบทที่ 4 ต่อไป ดังนั้น บริษัทที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check – List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ได้ดังนี้ (ธานินทร์, 2563)

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามประกอบไปด้วย 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและตำแหน่งงาน

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 32 ข้อ โดยแบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรโดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 15 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ

คือ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต

ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended)

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งเป็น 8 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัยและกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.2.2.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ตำรา บทความและผลงานที่วิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน และประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องเพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถาม

3.2.2.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

3.2.2.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านที่จะทำการศึกษาพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 5 ท่าน โดยเป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านงานวิจัย 5 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรง ครอบคลุมและความสอดคล้องของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ของการวิจัย

การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทั้งทางด้านความเหมาะสมของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ (Item Objective Congruence : IOC) โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคะแนนความสอดคล้องของแบบสอบถาม แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้อง โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินในข้อคำถามนั้นจากผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 หรือ 0 หรือ -1 ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องในแต่ละด้าน

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องในแต่ละด้าน

-1 = แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องในแต่ละด้าน

เกณฑ์การตัดสินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ IOC

ถ้า IOC > 0.5 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ สอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์
ถ้า IOC ≤ 0.5 ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านสำหรับแบบสอบถามในเรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องของภาคอุตสาหกรรมไทย มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแบบประเมินแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำแบบประเมินไปทำการคำนวณหาค่าความเที่ยงตรง ความครอบคลุม และความสอดคล้องของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ได้เท่ากับ 0.95 จากค่าเฉลี่ยเต็ม 1.00 คะแนน ผลที่ได้หลังจากได้คำนวณหาค่าความเที่ยงตรง ความครอบคลุม และความสอดคล้องของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ ดังนั้น สรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้สามารถวัดได้และสอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ของการวิจัย (ดังภาคผนวก ค)

3.2.2.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการประเมินจากผู้ที่เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try – Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 30 ชุด (ดังภาคผนวก ค)

3.2.2.7 นำแบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try - Out) มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) พบว่า การจัดการเงินทุนโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach’s Alpha) เท่ากับ 0.98 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.48–0.89 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.45-0.92 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 จากจำนวน 12 ข้อ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านการบริหารลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 จากจำนวน 4 ข้อ

ระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach’s Alpha) เท่ากับ 0.91 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.56-0.78 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.42-0.88 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach’s Alpha) เท่ากับ 0.91 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.59-0.81 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.36-0.93 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 จากจำนวน 4 ข้อ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 จากจำนวน

4 ข้อ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 จากจำนวน 7 ข้อ (ดังภาคผนวก ง)

3.2.2.8 ปรับปรุงแก้ไขแบบถามตามผลจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

3.2.3 การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมจริง

ภายหลังการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 398 ชุด มาตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า การจัดการเงินทุนโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.97 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 จากจำนวน 12 ข้อ ด้านด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านการบริหารลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 จากจำนวน 4 ข้อ ระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.92 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.93 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 จากจำนวน 4 ข้อ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 จากจำนวน 4 ข้อ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 จากจำนวน 7 ข้อ (ดังภาคผนวก ง)

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยได้ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ Google Forms โดยตั้งค่าระบบให้ผู้ตอบแบบสอบถามต้องตอบข้อมูลให้ครบถ้วนทุกข้อก่อนจึงจะสามารถส่งแบบสอบถามกลับคืนมาได้ เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหายและลดปัญหาแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ในกระบวนการเก็บข้อมูล จำนวน 2,000 ราย โดยส่ง ติดตามประสานงานอย่างต่อเนื่องทุกสัปดาห์ จนได้รับแบบสอบถามที่ตอบกลับและมีความสมบูรณ์ตรงตามเกณฑ์การคัดเลือก

3.3.2 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า มีแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับและผ่านการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 398 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 19.90 ของแบบสอบถามที่จัดส่งทั้งหมด และครบตามขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่กำหนดไว้ เมื่อจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมปิโตรเคมี จำนวน

144 ชุด อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ จำนวน 84 ชุด อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 63 ชุด และอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า จำนวน 107 ชุด ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งและได้รับตอบกลับ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม	จำนวนประกร (ราย)	กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด (ราย)	จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่ง (ชุด)	จำนวนตอบกลับ และใช้วิเคราะห์ได้ (ชุด)	สัดส่วนของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์ (ร้อยละ)
อุตสาหกรรมปิโตรเคมี	26,670	144	724	144	36.18
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์	15,560	84	422	84	21.11
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	11,670	63	317	63	15.83
อื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	19,810	107	537	107	26.88
รวม	**73,710**	**398**	**2,000**	**398**	**100.00**

3.3.3 นำผลที่ได้มาคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งสรุปและอภิปรายผลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาจะนำข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS โดยแบ่งการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

3.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งงาน ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบ

การเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.3 การจัดการเงินทุน จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.)

3.4.4 ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จากแบบสอบถามตอนที่ 4 ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.)

3.4.5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรจากแบบสอบถาม ตอนที่ 5 ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.)

ซึ่งตอนที่ 3 - 5 มีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ได้ดังนั้น (ธานินทร์, 2563)

ระดับความสำคัญ	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความสำคัญ กำหนดเป็นช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	แปลความว่า ระดับความสำคัญ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	แปลความว่า ระดับความสำคัญ มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	แปลความว่า ระดับความสำคัญ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	แปลความว่า ระดับความสำคัญ น้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	แปลความว่า ระดับความสำคัญ น้อยที่สุด

3.4.6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 3 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.4 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 4 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.5 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 5 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.6 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 6 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.7 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 7 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.8 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 8 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.9 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 9 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน แตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.10 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 10 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.11 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 11 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.12 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 12 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.13 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 13 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

3.5.14 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 14 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.15 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 15 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe)

3.5.16 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 16 คือ การจัดการเงินทุน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

3.5.17 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 17 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

3.5.18 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 18 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

3.5.19 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 19 คือ การจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

3.5.20 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 20 คือ การจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

3.5.21 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 21 คือ ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Regression Analysis)

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ในบทนี้จะอธิบายผลของการศึกษา เรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 ชุด ผู้วิจัยได้นำมา วิเคราะห์ข้อมูล และสามารถสรุปผลการศึกษาในครั้งนี้ โดยนำเสนอประเด็นการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

4.1 สัญลักษณ์การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1-21

4.1 สัญลักษณ์การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t - value	แทน ค่าการแจกแจงแบบที
p - value	แทน ค่าความน่าจะเป็น
SS	แทน ผลรวมกำลัง 2 ภายในกลุ่ม และผลรวมกำลัง 2 ระหว่างกลุ่ม
df	แทน ชั้นความเป็นอิสระภายในกลุ่ม และชั้นความเป็นอิสระระหว่างกลุ่ม
MS	แทน ผลรวมกำลัง 2 เฉลี่ยภายในกลุ่ม และผลรวมกำลัง 2 เฉลี่ยระหว่างกลุ่ม
F	แทน ค่าความแตกต่างของความแปรปรวนของข้อมูล
*	แทน มีนัยสำคัญสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน มีนัยสำคัญสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศชาย	120	30.15
2. เพศหญิง	278	69.85
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 69.85 ที่เหลือเป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 30.15

ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 30 ปี	59	14.82
2. 30–50 ปี	293	73.62
3. มากกว่า 50 ปี	46	11.56
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-2 พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อายุ 30 –50 ปี คิดเป็นร้อยละ 73.62 รองลงมา ได้แก่ อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.82 และน้อยที่สุด ได้แก่ มากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.56

ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	339	85.18
2. สูงกว่าปริญญาตรี	59	14.82
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 85.18 ที่เหลือเป็น ระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 14.82

ตารางที่ 4-4 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านประสบการณ์ในการทำงาน

ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 5 ปี	30	7.54
2. 5-10 ปี	109	27.39
3. มากกว่า 10 ปี	259	65.07
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ประสบการณ์ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.07 รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.39 และน้อยที่สุด ได้แก่ ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.54

ตารางที่ 4-5 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 50,000 บาท	240	60.30
2. 50,000 บาท ขึ้นไป	158	39.70
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-5 พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.30 ที่เหลือเป็น 50,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.70

ตารางที่ 4-6 จำนวนและค่าร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านตำแหน่งงาน

ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้บริหารองค์กร	51	12.81
2. ผู้จัดการฝ่ายการเงิน/หัวหน้าฝ่ายการเงิน	253	63.57
3. อื่น ๆ เช่น พนักงานบัญชี	94	23.62
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ตำแหน่งงานของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการเงิน/หัวหน้าฝ่ายการเงิน คิดเป็นร้อยละ 63.57 รองลงมา ได้แก่ ตำแหน่งงานอื่น ๆ เช่น พนักงานบัญชี คิดเป็นร้อยละ 23.62 และน้อยที่สุด ได้แก่ ตำแหน่งผู้บริหารองค์กร คิดเป็นร้อยละ 12.81

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

ตารางที่ 4-7 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 10 ปี	62	15.57
2. 10 ปี ขึ้นไป	336	84.43
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงาน มากที่สุด ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 84.43 ที่เหลือเป็น ระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.57

ตารางที่ 4-8 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านมูลค่าสินทรัพย์รวม

มูลค่าสินทรัพย์รวม	จำนวน	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 200 ล้านบาท	142	35.68
2. 200 ล้านบาท ขึ้นไป	256	64.32
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-8 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวม มากที่สุด ได้แก่มูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 64.32 ที่เหลือเป็นต่ำกว่า 200 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.68

ตารางที่ 4-9 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านรูปแบบการลงทุน

รูปแบบการลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
1. บริษัทลงทุนโดยคนไทยมากกว่า 50%	152	38.19
2. บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติมากกว่า 50%	246	61.81
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-9 พบว่า รูปแบบการลงทุนขององค์กรมากที่สุด ได้แก่ บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติมากกว่า 50% คิดเป็นร้อยละ 61.81 ที่เหลือเป็น บริษัทลงทุนโดยคนไทยมากกว่า 50% คิดเป็นร้อยละ 38.19

ตารางที่ 4-10 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กรในด้านประเภทอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี	144	36.18
2. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์	84	21.11
3. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	63	15.82
4. อื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	107	26.89
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี คิดเป็นร้อยละ 36.18 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ

26.89 อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 21.11 และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 15.82 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	จำนวน	ร้อยละ
1. โปรแกรม SAP	290	72.87
2. โปรแกรม Express	57	14.32
3. โปรแกรม Formula	19	4.77
4. โปรแกรม Excel	6	1.51
5. อื่น ๆ เช่น Oracle	26	6.53
รวม	398	100.00

จากตารางที่ 4-11 พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก มากที่สุด ได้แก่ โปรแกรม SAP คิดเป็นร้อยละ 72.87 รองลงมา ได้แก่ โปรแกรม Express คิดเป็นร้อยละ 14.32 โปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle คิดเป็นร้อยละ 6.53 โปรแกรม Formula คิดเป็นร้อยละ 4.77 และโปรแกรม Excel คิดเป็นร้อยละ 1.51 ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับจัดการเงินทุน

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญของจัดการเงินทุน

การจัดการเงินทุน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
โดยรวม	**4.26**	**0.56**	**มาก**
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.23**	**0.55**	**มาก**
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	4.25	0.61	มาก
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	4.22	0.60	มาก

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)			
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.27	0.65	มาก
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรมโดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	4.26	0.67	มาก
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	4.32	0.64	มาก
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.28	0.62	มาก
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.24	0.61	มาก
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิตและปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	4.24	0.68	มาก
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	4.16	0.69	มาก
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	4.22	0.71	มาก
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	4.15	0.73	มาก
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	4.19	0.77	มาก
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**4.25**	**0.75**	**มาก**
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าและจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	4.28	0.77	มาก

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)			
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	4.25	0.78	มาก
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.24	0.78	มาก
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	4.26	0.78	มาก
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	4.25	0.79	มาก
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	4.27	0.77	มาก
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	4.26	0.77	มาก
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	4.22	0.80	มาก
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.27**	**0.68**	**มาก**
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	4.24	0.81	มาก
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	4.23	0.81	มาก
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	4.26	0.81	มาก
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	4.28	0.77	มาก

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)			
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ	4.30	0.76	มาก
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	4.29	0.77	มาก
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.29	0.76	มาก
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	4.24	0.62	มาก
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.30**	**0.63**	**มาก**
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	4.29	0.63	มาก
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	4.28	0.76	มาก
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	4.31	0.74	มาก
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.30	0.75	มาก

จากตารางที่ 4-12 พบว่าการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 - 4.30 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ตามลำดับ

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.15 – 4.32 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้

ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 4.32) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.31) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุล ทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.75) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.76) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.63) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.76) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.77) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซมทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.62) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมาย การลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.76) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมเดิม ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.76) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการรับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.77) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอนที่มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.65) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุน นำไปขยายกิจการลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.766) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.67) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.77) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.78) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.81) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.61) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.78) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.79) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณ

ที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.61) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.62) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.68) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.78) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.81) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 4.23) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.22, S.D. = 0.60) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.22, S.D. = 0.71) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 4.22, S.D. = 0.80) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.16, S.D. = 0.69) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.15)

ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ใน เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ตารางที่ 4-13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญ ของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
โดยรวม	**4.28**	**0.44**	**มาก**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	4.25	0.62	มาก
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	4.24	0.65	มาก
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด1 .,3,53,54	4.29	0.57	มาก
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.30	0.58	มาก

ตารางที่ 4-13 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	4.33	0.58	มาก
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.31	0.58	มาก
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	4.28	0.59	มาก
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.32	0.57	มาก
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	4.29	0.60	มาก
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	4.25	0.65	มาก
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	4.22	0.71	มาก
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.25	0.78	มาก
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	4.24	0.76	มาก
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	4.30	0.77	มาก
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.24	0.77	มาก

จากตารางที่ 4-13 พบว่าระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22 – 4.33 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{x}$ =4.33) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{x}$ =4.32) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS)

ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.58) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.77) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด1 .,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.57) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.60) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{X}$ = 4.28) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.62) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.65) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.78) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.65) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้ายอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$= 4.24, S.D. = 0.76) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$= 4.24, S.D. = 0.77) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$= 4.22)

ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ตารางที่ 4-14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
โดยรวม	**4.27**	**0.47**	**มาก**
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.23**	**0.56**	**มาก**
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.22	0.65	มาก
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.24	0.66	มาก

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{x}$	S.D.	แปลผล
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (ต่อ)			
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	4.25	0.77	มาก
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.20	0.75	มาก
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.30**	**0.54**	**มาก**
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	4.33	0.59	มาก
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐานพร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	4.27	0.75	มาก
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	4.34	0.59	มาก
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	4.29	0.73	มาก
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**4.28**	**0.49**	**มาก**
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.28	0.73	มาก
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.32	0.64	มาก
11. มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	4.26	0.73	มาก
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	4.29	0.73	มาก
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.22	0.71	มาก

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ระดับความสำคัญ		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (ต่อ)			
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	4.25	0.77	มาก
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	4.33	0.58	มาก

จากตารางที่ 4-14 พบว่าประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.23 – 4.30 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20 – 4.34 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องพิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{X}$ =4.34) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.58) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{X}$= 4.33, S.D. = 0.59) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$= 4.32) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{X}$= 4.29, S.D. = 0.73) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$= 4.29, S.D. = 0.73) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{X}$= 4.28) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{X}$= 4.27) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{X}$= 4.26) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$= 4.25, S.D. = 0.768) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยาย

การผลิต ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.772) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{X}$ = 4.24) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.22, S.D. = 0.65) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$= 4.22, S.D. = 0.71) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$= 4.20)

ระดับความสำคัญของสิทธิประโยชน์สูงสุดทางภาษีพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

4.7 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1-21

4.7.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
โดยรวม	**4.13**	**0.51**	**4.36**	**0.57**	**-3.21**	**0.01***
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.21**	**0.78**	**4.33**	**0.62**	**-1.05**	**0.22**
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	4.11	0.58	4.27	0.61	-1.89	0.09
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	4.03	0.62	4.51	0.59	-3.07	0.02*
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.19	0.72	4.28	0.64	-3.71	0.01*

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	4.08	0.82	4.31	0.64	-1.62	0.10
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	3.84	0.67	4.35	0.62	-2.33	0.02*
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวัน จำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.15	0.67	4.30	0.61	-1.85	0.66
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.09	0.58	4.29	0.61	-1.93	0.58
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	4.15	0.77	4.32	0.67	-2.53	0.05*
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการหมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	4.18	0.71	4.38	0.59	-1.56	0.34
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	3.98	0.60	4.24	0.72	-2.82	0.01*
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสิน ทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	4.13	0.61	4.55	0.75	-2.45	0.05*

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	4.03	0.65	4.22	0.79	-1.48	0.18
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**4.07**	**0.85**	**4.32**	**0.78**	**-2.86**	**0.02***
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	3.91	0.70	4.18	0.77	-3.47	0.00*
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากรความเชี่ยว ชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	4.16	0.63	4.26	0.82	-0.96	0.34
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.05	0.65	4.28	0.81	-2.78	0.00*
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	3.95	0.66	4.34	0.77	-1.51	0.35
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	4.14	0.67	4.39	0.81	-2.28	0.05*
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	4.17	0.69	4.29	0.78	-1.17	0.24
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	4.52	0.78	4.78	0.54	-3.00	0.00*

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)						
20.เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	3.63	1.09	4.08	0.95	-2.58	0.01*
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.16**	**0.57**	**4.37**	**0.60**	**-3.36**	**0.01***
21.ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	4.15	0.72	4.25	0.82	-0.96	0.34
22.กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวง เงินที่ได้รับอนุมัติ	4.12	0.67	4.24	0.54	-1.98	0.05*
23.กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	4.51	0.66	4.75	0.58	-2.60	0.01*
24.กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	4.07	0.65	4.37	0.64	-3.52	0.00*
25.ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	3.92	0.67	3.95	0.78	-1.15	0.25
26.เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	4.32	0.67	4.48	0.78	2.00	0.04*
27.กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.01	0.69	4.53	0.77	-3.80	0.01*
28.ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตาม การชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	4.20	0.62	4.40	0.62	-1.16	0.25

ตารางที่ 4-15 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.19**	**0.54**	**4.43**	**0.64**	**-3.59**	**0.00***
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	4.09	0.60	4.33	0.81	-2.60	0.01*
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	4.21	0.64	4.50	0.77	-1.98	0.05*
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	4.10	0.67	4.46	0.74	-2.60	0.01*
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.36	0.64	4.42	0.76	-1.61	0.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-15 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.13 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.07 – 4.19 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.63 - 4.52 โดยสามารถเรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{x}$ = 4.52) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า

($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{X}$ = 4.36) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.32) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ ยอมรับได้ ($\overline{X}$ = 4.21) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 4.20) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.19) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{X}$ = 4.18) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.17) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.16) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 0.67) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 0.72) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 0.77) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.14) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.13) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 4.12) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.11) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.10) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.58) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.60) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.07) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.05) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.03, S.D. = 62) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.03, S.D. = 65) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.01) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้าน

คุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 3.98) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($\overline{X}$ = 3.95) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.92) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 3.91) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 3.84) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 3.63) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.32 – 4.43 โดยสามารถ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.95 - 4.78 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$= 4.78) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$= 4.75) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.55) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$= 4.53) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$= 4.51) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ($\overline{X}$ = 4.50) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาใน การดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$= 4.48) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.46) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป

($\overline{X}$ = 4.42) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 4.40) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.39) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{X}$ = 4.38) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.37) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 4.35) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.34) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.33)สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 4.32) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.31) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$= 4.30) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.61) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.78) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.64) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.81) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.27) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.26) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.25) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.54) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.72) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.22) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.18) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 4.08) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.95) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการ

ดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-15 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานขององค์กรที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 19 ข้อ ได้แก่ นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย กำหนด

ระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อที่นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคาความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าและจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 13 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรมโดยสั่ง

จ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.10**	**0.61**	**4.42**	**0.45**	**-3.68**	**0.00***
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.19**	**0.72**	**4.44**	**0.62**	**-3.12**	**0.00***
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	4.19	0.71	4.24	0.61	-3.44	0.00*
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	4.31	0.78	4.64	0.67	-2.61	0.01*
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.18	0.78	4.41	0.50	-2.24	0.02*

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	4.39	0.72	4.51	0.77	-1.38	0.19
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	4.17	0.83	4.28	0.72	-1.33	0.20
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.22	0.74	4.32	0.52	-0.48	0.52
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.15	0.88	4.49	0.71	-3.11	0.00*
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	3.95	0.83	4.29	0.46	-3.47	0.00*
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่องและป้องกันเงินสดขาดมือ	4.41	0.56	4.58	0.47	-1.61	0.12

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	4.31	0.68	4.42	0.58	-2.60	0.01*
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	4.36	0.59	4.43	0.51	-2.62	0.01*
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	3.99	0.71	4.66	0.48	-3.19	0.00*
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**4.06**	**0.72**	**4.35**	**0.41**	**-2.34**	**0.02***
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	4.03	0.86	4.48	0.53	-3.55	0.00*
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	3.78	0.77	4.27	0.46	-2.69	0.01*
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.11	0.88	4.34	0.48	-2.34	0.02*
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	4.17	0.80	4.35	0.48	-1.78	0.06

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)						
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	4.27	0.75	4.39	0.49	-1.30	0.19
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	4.01	0.72	4.18	0.51	-1.58	0.14
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	4.24	0.75	4.42	0.61	-3.19	0.00*
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	4.13	0.78	4.33	0.49	-2.44	0.02*
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.09**	**0.77**	**4.37**	**0.51**	**-3.22**	**0.00***
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	4.08	0.88	4.44	0.49	-3.65	0.00*
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	3.84	0.75	4.29	0.46	-3.69	0.00*
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	4.25	0.66	4.47	0.52	-1.97	0.05*
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	4.31	0.73	4.57	0.61	-3.20	0.00*

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)						
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	3.96	0.62	4.22	0.59	-2.99	0.00*
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	4.38	0.59	4.59	0.60	-1.60	0.17
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.29	0.73	4.31	0.47	-0.11	1.29
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	3.89	0.76	4.05	0.48	-1.58	0.25
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.07**	**0.73**	**4.50**	**0.57**	**-3.34**	**0.00***
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	4.46	0.81	4.52	0.47	-0.55	0.59
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	4.02	0.67	4.40	0.46	-2.78	0.01*
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	3.83	0.77	4.37	0.45	-3.96	0.00*

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ(ต่อ)						
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสม ดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.50	0.80	4.74	0.50	-3.16	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-16 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม ต่ำกว่า 200 ล้านบาท ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.06 – 4.19 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 - 4.50 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม ต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{x}$ = 4.50) การจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{x}$ = 4.46) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{x}$ = 4.41) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{x}$ = 4.38) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการ

ทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.39) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.36) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.35) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.68) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.78) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.29) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพและสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.27) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.25) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสดนำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$ = 4.24) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย($\overline{X}$ = 4.22) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.19) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.18) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.17, S.D. = 0.80) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 4.17, S.D. = 0.83) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.15) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรกทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 4.13) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.11) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.08) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$= 4.03) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ($\overline{X}$= 4.02) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.01) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 3.99) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.96) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิตและปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 3.95) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 3.84) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 3.83) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 3.78)

ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 3.68) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม ต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.35 – 4.50 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.05 - 4.74 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{X}$ = 4.74) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.66) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.64) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.59) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{X}$ = 4.58) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.57) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.52) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.49) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.47) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.48) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.44) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร

($\overline{X}$ = 4.43) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.58) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.61) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.41) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ($\overline{X}$ = 4.40) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.39) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.37) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.35) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.34) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 4.33) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$ = 4.32) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.31) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.46) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.52) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 4.28) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.27) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.24) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้าเพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.22) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.18) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 4.05) ระดับความสำคัญขององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาทขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-16 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับ

การจัดการเงินทุนโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 21 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้นสำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.3 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุน รูปแบบการลงทุน

การจัดการเงินทุน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.05**	**0.74**	**4.41**	**0.63**	**-3.83**	**0.00***
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.08**	**0.73**	**4.42**	**0.67**	**-3.15**	**0.00***
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	3.92	0.72	4.24	0.71	-2.34	0.02*
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	4.06	0.71	4.42	0.56	-2.61	0.01*
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.01	0.68	4.38	0.78	-2.34	0.02*
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	3.97	0.67	4.47	0.54	-1.13	0.28

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	3.98	0.71	4.26	0.69	-1.76	0.08
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.21	0.74	4.69	0.61	-2.63	0.01*
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.18	0.85	4.46	0.72	-3.14	0.00*
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	3.82	0.71	4.31	0.63	-3.28	0.00*
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่องและป้องกันเงินสดขาดมือ	4.15	0.82	4.29	0.77	-1.20	0.23
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	3.87	0.82	4.18	0.61	-1.21	0.17
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	4.42	0.71	4.71	0.59	-2.28	0.03*

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
11. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	4.31	0.57	4.65	0.48	-2.97	0.00*
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**3.96**	**0.41**	**4.36**	**0.72**	**-4.41**	**0.00***
12. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	3.85	0.72	4.48	0.68	-2.64	0.01*
13. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	4.17	0.77	4.28	0.46	-0.28	0.84
14. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.12	0.88	4.23	0.48	-0.03	0.99
15. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	3.99	0.81	4.42	0.43	-3.52	0.01*
16. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	3.81	0.78	4.31	0.49	-2.68	0.01*
17. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	4.07	0.72	4.41	0.51	-3.00	0.03*

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)						
18. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	3.67	0.75	4.30	0.64	-2.17	0.04*
19. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	4.02	0.78	4.59	0.49	-2.44	0.02*
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.02**	**0.51**	**4.34**	**0.77**	**-3.00**	**0.00***
20. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	3.95	0.88	4.59	0.49	-2.65	0.00*
21. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	3.88	0.75	4.11	0.46	-2.39	0.04*
22. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	4.51	0.66	4.72	0.52	-1.95	0.23
23. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	3.68	0.73	4.09	0.61	-3.60	0.00*
24. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	3.79	0.62	4.04	0.59	-2.72	0.04*

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)						
25. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	4.05	0.59	4.43	0.60	-3.67	0.00*
26. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.25	0.73	4.44	0.47	-1.52	0.12
27. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	4.01	0.76	4.27	0.48	-1.25	0.24
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.13**	**0.73**	**4.53**	**0.52**	**-5.22**	**0.00***
28. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	4.18	0.81	4.58	0.47	-2.21	0.05*
29. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	3.97	0.69	4.63	0.67	-2.52	0.01*
30. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	4.15	0.77	4.30	0.66	-2.96	0.00*
31. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.59	0.80	4.61	0.50	-1.02	0.53

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-17 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.96 – 4.13 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับ

มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.67 - 4.51 โดยสามารถเรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของ การจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{X}$ = 4.59) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.51) การจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไปพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.42) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.31) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.25) กำหนดเงินสดย่อย สำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$ = 4.21) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.18, S.D. = 0.81) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.18, S.D. = 0.85) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.17) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.15, S.D. = 0.77) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่องและป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{X}$ = 4.29) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.12) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.07) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.06) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.05) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 3.82) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 3.87) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 3.85) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 3.81) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.79) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้

รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 3.68) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสดนำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$ = 3.67) การจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไปพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.34 – 4.53 โดยสามารถ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.04 - 4.72 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.72) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ($\overline{X}$ = 4.71) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย ($\overline{X}$ = 4.69) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ($\overline{X}$ = 4.65) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ($\overline{X}$ = 4.63) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ($\overline{X}$ = 4.61) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.59) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ($\overline{X}$ = 4.58) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไปพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.48) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวันเพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง ($\overline{X}$ = 4.47) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม ($\overline{X}$ = 4.46) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.44) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ($\overline{X}$ = 4.43) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.41) ให้ความสำคัญกับ

ผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจาก การลงทุน ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.43) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น ($\overline{X}$ = 4.42, S.D. = 0.56) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ($\overline{X}$ = 4.41) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.38) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ($\overline{X}$ = 4.32) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.63) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.73) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.64) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.66) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการหมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ ($\overline{X}$ = 4.29) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ($\overline{X}$ = 4.28) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ($\overline{X}$ = 4.27) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ($\overline{X}$ = 4.26) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ($\overline{X}$ = 4.24) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ($\overline{X}$ = 4.23) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคาความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น ($\overline{X}$ = 4.18) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ($\overline{X}$ = 4.11) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.09) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ ($\overline{X}$ = 4.04) ระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุนองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-17

จากตารางที่ 4-17 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 22 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น กำหนดเงินสดย่อย สำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมายประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อวิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้อง

ทำทันที เป็นต้น กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพและสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสดไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมายประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวังโดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 10 ข้อ ได้แก่ เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.4 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 4 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
โดยรวม	**4.32**	**0.73**	**4.28**	**0.73**	**4.29**	**0.76**	**4.35**	**0.71**
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.35**	**0.69**	**4.33**	**0.71**	**4.34**	**0.70**	**4.40**	**0.67**
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	4.25	0.64	4.20	0.68	4.23	0.65	4.28	0.63
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	3.95	0.65	3.94	0.68	3.98	0.62	4.01	0.60
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูป แบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.03	00.68	4.01	0.70	4.00	0.71	4.05	0.62
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรมโดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	4.74	0.68	4.75	0.65	4.73	0.69	4.71	0.79
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	4.35	0.72	4.30	0.80	4.29	0.82	4.31	0.75
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.44	0.63	4.39	0.68	4.41	0.64	4.58	0.61

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)								
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.21	0.85	4.23	0.81	4.24	0.75	4.28	0.74
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	3.99	0.66	3.94	0.67	4.00	0.65	4.16	0.60
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	4.28	0.61	4.31	0.59	4.24	0.69	4.27	0.65
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	4.61	0.83	4.65	0.81	4.59	0.85	4.69	0.79
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	4.75	0.60	4.70	0.64	4.79	0.59	4.80	0.57
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 วัน ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	4.60	0.71	4.51	0.79	4.51	0.79	4.61	0.73

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**4.50**	**0.69**	**4.44**	**0.72**	**4.44**	**0.72**	**4.48**	**0.69**
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	4.49	0.80	4.39	0.85	4.44	0.82	4.54	0.79
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากรความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	4.58	0.69	4.60	0.67	4.54	0.72	4.65	0.65
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.55	0.71	4.36	0.80	4.36	0.77	4.39	0.72
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	4.32	0.65	4.36	0.63	4.39	0.60	4.40	0.58
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพและสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	4.41	0.64	4.37	0.68	4.39	0.65	4.26	0.69
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	4.14	0.80	4.09	0.81	4.06	0.85	4.19	0.78

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว(ต่อ)								
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขายเมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	4.82	0.65	4.74	0.70	4.77	0.68	4.71	0.73
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	4.65	061	4.62	0.63	4.58	0.67	4.70	0.59
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.33**	**0.79**	**4.28**	**0.84**	**4.32**	**0.83**	**4.33**	**0.79**
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	4.38	0.88	4.40	0.80	4.41	0.75	4.38	0.82
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	4.55	0.80	4.50	0.85	4.49	0.87	4.52	0.82
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนว ทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	3.91	1.06	3.74	1.15	4.06	1.01	4.12	0.89
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	4.38	0.68	4.25	0.79	4.31	0.87	4.10	0.90

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการบริหารลูกหนี้(ต่อ)								
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	3.86	0.91	4.08	0.80	4.02	0.87	4.11	0.77
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนิน การตามกฎหมาย	4.49	0.62	4.33	0.82	4.51	0.66	4.41	0.69
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.49	0.75	4.42	0.80	4.39	0.85	4.51	0.71
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	4.56	0.65	4.49	0.69	4.35	0.79	4.46	0.71
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.10**	**0.74**	**4.05**	**0.65**	**4.05**	**0.79**	**4.21**	**0.69**
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบ แทนจากการดำเนิน งานอย่างสม่ำเสมอ	4.25	0.77	4.23	0.83	4.23	0.80	4.28	0.75
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะ สมกับเป้าหมายการลง ทุนในระดับที่ยอมรับได้	4.10	0.79	4.00	0.93	4.05	0.87	4.25	0.73
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	3.85	0.57	3.81	0.60	3.80	0.64	4.08	0.56

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ(ต่อ)								
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.19	0.81	4.16	0.78	4.12	0.85	4.22	0.75

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.32 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.50) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.35) ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.33) และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.10) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.82) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.75) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.74) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.65) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.61) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.60) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยงเพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.58) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้

กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.56) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55, S.D. = 0.71) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55, S.D. = 0.80) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49, S.D. = 0.62) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49, S.D. = 0.75) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49, S.D. = 0.80) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.68) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.88) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.64) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.14) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.03) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้ามีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.99) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับ

ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.95) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายเป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.91) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.86) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.85)

ประเภทอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33) ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรงมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.75) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.74) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.70) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.65) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.60) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงินมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.68) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.85) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่

ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.63) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36, S.D. = 0.80) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่องและป้องกันเงินสดขาดมือมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23, S.D. = 0.81) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23, S.D. = 0.83) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.16) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่นต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.01) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = 0.67) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.94, S.D. = 0.68) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.81) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.74)

ประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.34) ด้านการ

บริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.79) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.77) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.73) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.59) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยงเพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51, S.D. = 0.66) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51, S.D. = 0.79) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49)ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.64) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.75) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.60) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.65) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.85) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.29) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย

($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.69) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24, S.D. = 0.75) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.12) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.06, S.D. = 0.85) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.06, S.D. = 1.01) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.02) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.65) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.00, S.D. = 0.71) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.80)

ประเภทอุตสาหกรรมไทย อื่น ๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.48) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33) และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.80) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.73) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.71, S.D. = 0.79) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.70) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.69) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.65) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.61) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.46) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.74) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28, S.D. = 0.75) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.16) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.12) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.11) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$= 4.10) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.08) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.05) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.01)

ตารางที่ 4-19 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**0.84**	**3**	**0.28**	**1.21**	**0.35**
	ภายในกลุ่ม	**107.42**	**394**	**0.27**		
	รวม	**108.26**	**397**	**0.55**		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.55**	**3**	**0.52**	**1.36**	**0.31**
	ภายในกลุ่ม	**138.62**	**394**	**0.35**		
	รวม	**140.17**	**397**	**0.87**		
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	1.51	3	0.50	1.52	0.20
	ภายในกลุ่ม	129.72	394	0.33		
	รวม	131.23	397	0.83		
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	1.60	3	0.53	1.60	0.17
	ภายในกลุ่ม	128.85	394	0.33		
	รวม	130.45	397	0.86		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	0.85	3	0.28	0.86	0.43
	ภายในกลุ่ม	140.19	394	0.36		
	รวม	141.04	397	0.64		
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	ระหว่างกลุ่ม	1.95	3	0.65	0.44	0.73
	ภายในกลุ่ม	132.10	394	0.34		
	รวม	134.05	397	0.99		
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	ระหว่างกลุ่ม	4.55	3	1.52	2.30	0.06
	ภายในกลุ่ม	272.52	394	0.69		
	รวม	277.07	397	2.21		
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4.87	3	1.62	2.14	0.09
	ภายในกลุ่ม	262.72	394	0.66		
	รวม	267.59	397	0.67		
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	2.61	3	0.87	1.44	0.13
	ภายในกลุ่ม	220.59	394	0.56		
	รวม	223.20	397	1.43		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	ระหว่างกลุ่ม	1.74	3	0.58	1.68	0.16
	ภายในกลุ่ม	120.32	394	0.31		
	รวม	122.06	397	0.89		
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	ระหว่างกลุ่ม	0.86	3	0.29	0.85	0.44
	ภายในกลุ่ม	139.10	394	0.35		
	รวม	139.96	397	0.64		
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	1.79	3	0.60	1.42	0.29
	ภายในกลุ่ม	162.77	394	0.41		
	รวม	164.56	397	1.01		
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	ระหว่างกลุ่ม	1.55	3	0.52	1.80	0.12
	ภายในกลุ่ม	129.12	394	0.33		
	รวม	130.67	397	0.85		
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	ระหว่างกลุ่ม	0.52	3	0.17	0.25	0.86
	ภายในกลุ่ม	253.88	394	0.64		
	รวม	254.40	397	0.81		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.94**	**3**	**0.65**	**1.39**	**0.25**
	ภายในกลุ่ม	**179.15**	**394**	**0.45**		
	รวม	**181.09**	**397**	**1.10**		
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าและจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	1.55	3	0.52	1.49	0.21
	ภายในกลุ่ม	135.11	394	0.34		
	รวม	136.66	397	0.86		
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	ระหว่างกลุ่ม	1.59	3	0.53	1.69	0.16
	ภายในกลุ่ม	108.22	394	0.27		
	รวม	109.81	397	0.80		
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหาร งานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	1.72	3	0.57	0.72	0.55
	ภายในกลุ่ม	193.04	394	0.49		
	รวม	194.76	397	1.06		
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบ แทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3.32	3	1.11	1.39	0.25
	ภายในกลุ่ม	225.69	394	0.83		
	รวม	229.01	397	1.94		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)						
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อ มั่นกับสถาบันการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.99	3	0.66	1.33	0.26
	ภายในกลุ่ม	170.42	394	0.43		
	รวม	172.41	397	1.09		
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	ระหว่างกลุ่ม	4.44	3	1.48	2.49	0.07
	ภายในกลุ่ม	254.10	394	0.65		
	รวม	258.54	397	2.13		
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสดนำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	2.50	3	0.83	1.40	0.28
	ภายในกลุ่ม	215.62	394	0.55		
	รวม	218.12	397	1.38		
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรกทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	ระหว่างกลุ่ม	0.79	3	0.26	0.62	0.59
	ภายในกลุ่ม	175.84	394	0.45		
	รวม	176.63	397	0.71		
ด้านการบริหารลูกหนี้	**ระหว่างกลุ่ม**	**2.24**	**3**	**0.75**	**1.28**	**0.35**
	ภายในกลุ่ม	**205.19**	**394**	**0.52**		
	รวม	**207.43**	**397**	**1.72**		
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนดเพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.59	3	0.53	1.65	0.22
	ภายในกลุ่ม	110.29	394	0.28		
	รวม	111.88	397	0.81		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)						
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	ระหว่างกลุ่ม	0.67	3	0.22	0.32	0.83
	ภายในกลุ่ม	205.14	394	0.52		
	รวม	205.81	397	0.74		
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	0.62	3	0.21	0.47	0.70
	ภายในกลุ่ม	150.34	394	0.38		
	รวม	150.96	397	0.59		
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.85	3	0.62	1.39	0.24
	ภายในกลุ่ม	163.74	394	0.42		
	รวม	165.59	397	1.04		
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	4.21	3	1.40	2.00	0.13
	ภายในกลุ่ม	242.62	394	0.62		
	รวม	246.83	397	2.02		
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	1.29	3	0.43	0.97	0.37
	ภายในกลุ่ม	178.04	394	0.45		
	รวม	179.33	397	0.88		
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	ระหว่างกลุ่ม	1.28	3	0.43	1.49	0.23
	ภายในกลุ่ม	148.19	394	0.38		
	รวม	149.47	397	0.81		

ตารางที่ 4-19 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)						
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษา ลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	1.62	3	0.54	1.96	0.08
	ภายในกลุ่ม	120.17	394	0.31		
	รวม	121.79	397	0.85		
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.63**	**3**	**0.54**	**0.77**	**0.50**
	ภายในกลุ่ม	**185.74**	**394**	**0.47**		
	รวม	**187.37**	**397**	**1.01**		
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	0.52	3	0.17	0.24	1.13
	ภายในกลุ่ม	78.95	394	0.20		
	รวม	79.47	397	0.37		
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	ระหว่างกลุ่ม	0.38	3	0.13	0.45	0.74
	ภายในกลุ่ม	109.67	394	0.28		
	รวม	110.05	397	0.41		
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	0.75	3	0.25	0.58	0.61
	ภายในกลุ่ม	174.13	394	0.44		
	รวม	174.91	397	0.69		
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการ เงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	1.49	3	0.50	1.79	0.15
	ภายในกลุ่ม	111.42	394	0.28		
	รวม	112.91	397	0.78		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-19 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน รายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน รายข้อ จำนวน 32 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการหมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้

สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.5 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการเงินทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
โดยรวม	**4.27**	**0.69**	**4.23**	**0.70**	**4.21**	**0.68**	**4.15**	**0.70**	**3.94**	**0.78**
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**4.27**	**0.66**	**4.24**	**0.69**	**4.24**	**0.64**	**4.20**	**0.53**	**4.08**	**0.72**
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	4.54	0.59	4.38	0.65	4.44	0.63	4.35	0.68	3.60	0.71
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	4.38	0.67	4.30	0.71	4.32	0.69	4.29	0.73	4.15	0.72

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)										
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	4.58	0.81	4.54	0.85	4.51	0.84	4.49	0.88	4.50	0.83
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	4.15	0.69	4.17	0.72	4.20	0.68	4.10	0.74	4.19	0.70
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	4.28	0.68	4.27	0.69	4.27	0.69	4.19	0.73	4.20	0.72
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	4.61	0.62	4.60	0.65	4.59	0.66	4.55	0.69	4.54	0.70
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	4.18	0.78	4.15	0.78	4.13	0.79	4.10	0.83	3.89	0.88
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขายเพื่อกันเงินจมในสินค้า	3.88	0.66	3.83	0.68	3.82	0.69	3.84	0.70	3.81	0.70

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)										
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการหมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	4.41	0.67	4.40	0.69	4.38	0.71	4.34	0.73	4.12	0.70
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	4.09	0.59	4.05	0.65	4.08	0.60	4.00	0.68	3.87	0.60
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	3.74	0.65	3.75	0.64	3.73	0.66	3.71	0.70	3.79	0.68
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	4.50	0.58	4.48	0.60	4.45	0.63	4.43	0.64	4.34	0.65
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**4.28**	**0.73**	**4.25**	**0.74**	**4.23**	**0.74**	**4.17**	**0.77**	**4.25**	**0.71**
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	4.63	0.61	4.61	0.63	4.58	0.65	4.27	0.67	4.68	0.57

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)										
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชา และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	4.22	0.71	4.20	0.72	4.19	0.73	4.15	0.78	4.25	0.68
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	4.30	0.73	4.30	0.74	4.25	0.71	4.26	0.68	4.22	0.64
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	4.13	0.85	4.08	0.82	4.05	0.80	4.04	0.79	4.06	0.77
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัด เพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	4.33	0.72	4.30	0.76	4.31	0.75	4.25	0.79	4.35	0.74
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	3.77	0.72	3.78	0.74	3.72	0.76	3.70	0.77	3.77	0.70
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	4.53	0.81	4.45	0.83	4.41	0.85	4.39	0.88	4.41	0.85
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	4.33	0.69	4.31	0.72	4.32	0.71	4.26	0.76	4.28	0.75

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านการบริหารลูกหนี้	**4.10**	**0.75**	**4.04**	**0.72**	**4.04**	**0.69**	**3.99**	**0.74**	**3.50**	**0.73**
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	3.99	0.77	3.91	0.95	3.90	0.81	3.90	0.81	3.93	0.79
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	3.93	0.58	3.85	0.57	3.84	0.56	3.83	0.59	3.94	0.57
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	4.25	0.70	4.21	0.74	4.21	0.73	4.17	0.81	4.18	0.78
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	4.09	0.61	4.07	0.65	4.05	0.67	4.00	0.71	3.98	0.75
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	3.98	0.62	3.96	0.64	3.96	0.64	3.68	0.71	3.72	0.59
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนิน การตามกฎหมาย	4.49	0.69	4.43	0.74	4.46	0.72	4.42	0.77	4.41	0.78
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	4.11	0.71	3.96	0.85	3.98	0.72	3.95	0.90	3.80	0.83

ตารางที่ 4-20 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**4.43**	**0.63**	**4.37**	**0.65**	**4.33**	**0.66**	**4.22**	**0.75**	**4.12**	**0.75**
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	4.00	0.64	3.96	0.65	3.94	0.66	3.92	0.68	3.97	0.65
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	4.39	0.67	4.25	0.73	4.24	0.72	4.21	0.75	4.08	0.82
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	4.59	0.54	4.50	0.55	4.49	0.52	4.27	0.68	4.29	0.70
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	4.46	0.68	4.46	0.69	4.40	0.72	4.41	0.80	4.49	0.65
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	4.29	0.63	4.28	0.64	4.16	0.69	3.99	0.75	3.60	0.81

จากตารางที่ 4-20 พบว่า โปรแกรม SAP ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.43) ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.28) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.27) และ

ด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.63) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.61) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.59) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.46) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.69) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33, S.D. = 0.72) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) กำหนด

วงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.18) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.13) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.11) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคาความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.59) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09, S.D. = 0.69) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.99) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้าเพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.93) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.88) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.77) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.74)

โปรแกรม Express ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) และด้านการบริหารลูกหนี้

มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.04) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.61) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.60) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.46) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.45) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.43) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่องและป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.71) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.74) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.76) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย

เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตรา ผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) กำหนด นโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับ สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.07) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายราย เพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมิน ความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96, S.D. = 0.64) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษา ลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96, S.D. = 0.65) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96, S.D. = 0.85) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้าง แรงจูงใจในการชำระเงิน ต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.91) กำหนด ระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.85) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสม กับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.83) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการ ใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.78) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการ ทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.75)

โปรแกรม Formula ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับ ความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.21 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความ เสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33) ด้านการจัดการทุน หมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) ด้านการจัดหาเงินทุนระยะ ยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23) และด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.04) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน

ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.59) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.46) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.45) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.44) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.32, S.D. = 0.69) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32, S.D. = 0.71) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.24) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการ

ขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.19) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.16) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.13) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05, S.D. = 0.67) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05, S.D. = 0.80) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.94) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.90) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.84) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.82) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไรมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.73) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.72)

โปรแกรม Excel ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) และด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.99) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน

ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.43) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขายเมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.34) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าและจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.67) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.68) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.68) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26, S.D. = 0.76) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) เปิดบัญชีเงินฝากกระแส

รายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10, S.D. = 0.74) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10, S.D. = 0.83) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.04) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.68) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00, S.D. = 0.71) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.99) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.95) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.92) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.90) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.84) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.83) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.71) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.70) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.68)

โปรแกรม อื่นๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.94 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.12) ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) และด้านการบริหารลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.50) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่

ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.68) กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.78) ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.85) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.34) นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.18) แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงิน

สดขาดมือ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.12) ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.06) กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98) ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.97) กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.94) ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.93) รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.89) สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.87) สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.81) กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.80) สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.79) ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.77) ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.72) ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.60)

ตารางที่ 4-21 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของการจัดการเงินทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
รวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**2.03**	**4**	**0.51**	**2.73**	**0.04***
	ภายในกลุ่ม	**104.75**	**393**	**0.27**		
	รวม	**106.78**	**397**	**0.78**		
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.42**	**4**	**0.36**	**1.53**	**0.21**
	ภายในกลุ่ม	**98.83**	**393**	**0.25**		
	รวม	**100.25**	**397**	**0.61**		
1. วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	13.53	4	3.38	5.18	0.00*
	ภายในกลุ่ม	268.49	393	0.68		
	รวม	282.32	397	4.06		
2. นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	ระหว่างกลุ่ม	4.82	4	1.21	2.39	0.07
	ภายในกลุ่ม	281.77	393	0.72		
	รวม	286.59	397	1.93		
3. สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	4.85	4	1.21	2.59	0.06
	ภายในกลุ่ม	249.23	393	0.63		
	รวม	254.08	397	1.84		
4. เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	ระหว่างกลุ่ม	2.55	4	0.64	1.45	0.28
	ภายในกลุ่ม	210.54	393	0.54		
	รวม	213.09	397	1.18		
5. เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	ระหว่างกลุ่ม	1.30	4	0.33	0.78	0.52
	ภายในกลุ่ม	189.75	393	0.48		
	รวม	191.05	397	0.81		

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
6. กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	0.47	4	0.12	0.29	0.85
	ภายในกลุ่ม	200.19	393	0.51		
	รวม	200.66	397	0.63		
7. รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	4.69	4	1.17	2.25	0.08
	ภายในกลุ่ม	244.86	393	0.62		
	รวม	249.55	397	1.79		
8. สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	ระหว่างกลุ่ม	1.17	4	0.29	0.58	0.60
	ภายในกลุ่ม	256.74	393	0.65		
	รวม	257.91	397	0.94		
9. ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	ระหว่างกลุ่ม	2.21	4	0.55	1.42	0.25
	ภายในกลุ่ม	220.52	393	0.56		
	รวม	222.73	397	1.11		
10. สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	ระหว่างกลุ่ม	0.28	4	0.07	0.15	0.93
	ภายในกลุ่ม	198.04	393	0.50		
	รวม	198.32	397	0.57		
11. สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการทำกำไร	ระหว่างกลุ่ม	1.22	4	0.31	0.52	0.65
	ภายในกลุ่ม	250.74	393	0.64		
	รวม	251.96	397	0.95		

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (ต่อ)						
12. เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	ระหว่างกลุ่ม	1.77	4	0.44	0.81	0.49
	ภายในกลุ่ม	291.99	393	0.74		
	รวม	293.76	397	1.18		
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว	**ระหว่างกลุ่ม**	**4.11**	**4**	**1.03**	**1.87**	**0.18**
	ภายในกลุ่ม	**205.28**	**393**	**0.52**		
	รวม	**209.39**	**397**	**1.55**		
13. ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	16.42	4	4.12	7.55	0.00*
	ภายในกลุ่ม	201.16	393	0.51		
	รวม	217.58	397	4.63		
14. แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	ระหว่างกลุ่ม	4.85	4	1.21	2.62	0.06
	ภายในกลุ่ม	251.17	393	0.64		
	รวม	256.02	397	1.85		
15. จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	4.18	4	1.05	2.11	0.10
	ภายในกลุ่ม	249.65	393	0.64		
	รวม	253.83	397	1.69		
16. ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	0.21	4	0.05	0.11	0.98
	ภายในกลุ่ม	177.08	393	0.45		
	รวม	177.29	397	0.50		
17. ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.29	4	0.32	0.92	0.44
	ภายในกลุ่ม	194.05	393	0.49		
	รวม	195.34	397	0.81		
18. ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	ระหว่างกลุ่ม	3.41	4	0.85	1.36	0.27
	ภายในกลุ่ม	297.26	393	0.76		
	รวม	300.67	397	1.61		

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (ต่อ)						
19. ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขายเมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	0.58	4	0.15	0.31	0.85
	ภายในกลุ่ม	217.15	393	0.55		
	รวม	217.73	397	0.70		
20. เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	ระหว่างกลุ่ม	0.09	4	0.02	0.05	0.98
	ภายในกลุ่ม	157.68	393	0.40		
	รวม	157.77	397	0.42		
ด้านการบริหารลูกหนี้	**ระหว่างกลุ่ม**	**5.27**	**4**	**1.32**	**2.67**	**0.05***
	ภายในกลุ่ม	**228.14**	**393**	**0.58**		
	รวม	**233.41**	**397**	**1.90**		
21. ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	5.76	4	1.44	2.35	0.08
	ภายในกลุ่ม	253.70	393	0.65		
	รวม	259.46	397	2.09		
22. กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	ระหว่างกลุ่ม	2.35	4	0.59	1.31	0.27
	ภายในกลุ่ม	229.15	393	0.58		
	รวม	231.50	397	1.17		
23. กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	1.62	4	0.41	0.66	0.59
	ภายในกลุ่ม	283.14	393	0.72		
	รวม	284.76	397	1.13		
24. กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.29	4	0.32	0.74	0.48
	ภายในกลุ่ม	197.08	393	0.50		
	รวม	198.37	397	0.82		

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ต่อ)						
25. ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้าเพื่อนำมาประเมินความ สามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	ระหว่างกลุ่ม	13.52	4	3.38	8.54	0.00*
	ภายในกลุ่ม	289.04	393	0.74		
	รวม	302.56	397			
26. เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	ระหว่างกลุ่ม	4.79	4	1.20	2.23	0.08
	ภายในกลุ่ม	283.54	393	0.72		
	รวม	288.33	397	1.92		
27. กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	ระหว่างกลุ่ม	8.98	4	2.25	4.79	0.01*
	ภายในกลุ่ม	205.72	393	0.52		
	รวม	214.70	397	2.77		
28. ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	ระหว่างกลุ่ม	1.32	4	0.33	0.71	0.55
	ภายในกลุ่ม	201.32	393	0.51		
	รวม	202.64	397	0.84		
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	**ระหว่างกลุ่ม**	**7.51**	**4**	**1.88**	**6.10**	**0.00***
	ภายในกลุ่ม	**179.08**	**393**	**0.46**		
	รวม	**186.59**	**397**	**2.34**		
29. ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนิน งานอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	14.72	4	3.68	4.69	0.01*
	ภายในกลุ่ม	203.77	393	0.52		
	รวม	218.49	397	4.20		
30. กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	ระหว่างกลุ่ม	1.73	4	0.43	1.48	0.19
	ภายในกลุ่ม	112.28	393	0.29		
	รวม	114.01	397	0.72		
31. กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	ระหว่างกลุ่ม	9.82	4	4.96	7.58	0.00*
	ภายในกลุ่ม	255.13	393	0.65		
	รวม	264.95	397	5.61		

ตารางที่ 4-21 (ต่อ)

การจัดการเงินทุน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ(ต่อ)						
32. ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	19.67	4	4.92	9.55	0.00*
	ภายในกลุ่ม	212.43	393	0.54		
	รวม	232.10	397	5.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวมโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23 และตารางที่ 4-24

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 25 ข้อ ได้แก่ นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า ทำข้อตกลงหรือ

สัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25 ถึง 4-31

ตารางที่ 4-22 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.27	4.23	4.21	4.15	3.94
โปรแกรม SAP	4.27	-	0.04	0.06	0.12	0.33*
โปรแกรม Express	4.23		-	0.02	0.08	0.27
โปรแกรม Formula	4.21			-	0.06	0.21
โปรแกรม Excel	4.15				-	0.22
อื่น ๆ เช่น Oracle	3.94					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่าโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนโดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก โดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่นๆ

ตารางที่ 4-23 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านการบริหารลูกหนี้	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.10	4.04	4.04	3.99	3.50
โปรแกรม SAP	4.10	-	0.06	0.06	0.11	0.60*
โปรแกรม Express	4.04		-	-	0.05	0.54*
โปรแกรม Formula	4.04			-	0.05	0.54*
โปรแกรม Excel	3.99				-	0.49*
อื่น ๆ เช่น Oracle	3.50					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ จำแนกตามตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-24 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่นๆ เช่น Oracle
		4.43	4.37	4.33	4.22	4.12
โปรแกรม SAP	4.43	-	0.06	0.10	0.21	0.31*
โปรแกรม Express	4.37		-	0.04	0.15	0.25
โปรแกรม Formula	4.33			-	0.11	0.21
โปรแกรม Excel	4.22				-	0.10
อื่นๆ เช่น Oracle	4.12					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ จำแนกตามตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-25 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียนข้อที่วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ข้อที่วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่นๆ เช่น Oracle
		4.54	4.38	4.44	4.35	3.60
โปรแกรม SAP	4.54	-	0.16	0.10	0.19	0.94*
โปรแกรม Express	4.38		-	0.60	0.03	0.78*
โปรแกรม Formula	4.44			-	0.09	0.84*
โปรแกรม Excel	4.35				-	0.75*
อื่นๆ เช่น Oracle	3.60					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-25 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ข้อที่วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่พบว่าโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ข้อที่วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-26 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ข้อที่ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ข้อที่ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่นๆ เช่น Oracle
		4.62	4.61	4.60	4.27	4.68
โปรแกรม SAP	4.62	-	0.02	0.02	0.35*	0.06
โปรแกรม Express	4..61		-	-	0.34*	0.07
โปรแกรม Formula	4.60			-	0.33*	0.08
โปรแกรม Excel	4.27				-	0.41*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.68					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-26 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ข้อที่ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express

โปรแกรม Formula และอื่น ๆ เช่น Oracle ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ข้อที่ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-27 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		3.98	3.96	3.96	3.68	4.01
โปรแกรม SAP	3.98	-	0.02	0.02	0.30*	0.26
โปรแกรม Express	3.96		-		0.28	0.24
โปรแกรม Formula	3.96			-	0.28	0.24
โปรแกรม Excel	3.68				-	0.04
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.01					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ก่อนจะให้สินเชื่อ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-28 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.11	3.96	3.98	3.95	3.80
โปรแกรม SAP	4.11	-	0.15	0.13	0.16	0.31*
โปรแกรม Express	3.96		-		0.01	0.16
โปรแกรม Formula	3.98			-	0.03	0.18
โปรแกรม Excel	3.95				-	0.15
อื่น ๆ เช่น Oracle	3.80					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-28 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1

คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ข้อที่กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-29 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.39	4.25	4.24	4.21	4.08
โปรแกรม SAP	4.39	-	0.14	0.15	0.18	0.31*
โปรแกรม Express	4.25		-	0.01	0.04	0.17
โปรแกรม Formula	4.24			-	0.03	0.16
โปรแกรม Excel	4.21				-	0.13
อื่นๆ เช่น Oracle	4.08					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-29 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ

ข้อที่ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-30 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.58	4.50	4.49	4.27	4.29
โปรแกรม SAP	4.58	-	0.08	0.09	0.31*	0.29
โปรแกรม Express	4.50		-	0.09	0.23	0.21
โปรแกรม Formula	4.49			-	0.22	0.20
โปรแกรม Excel	4.27				-	0.02
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.29					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-30 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-31 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.29	4.28	4.16	3.99	3.60
โปรแกรม SAP	4.29	-	0.01	0.13	0.30*	0.69*
โปรแกรม Express	4.28		-	0.12	0.29	0.68*
โปรแกรม Formula	4.16			-	0.17	0.56*
โปรแกรม Excel	3.99				-	0.39*
อื่น ๆ เช่น Oracle	3.60					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-31 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ และ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ข้อที่ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

4.7.6 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.37**	**0.68**	**4.40**	**0.64**	**-0.58**	**0.61**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	4.81	0.47	4.79	0.53	0.28	0.85
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	4.48	0.63	4.57	0.58	-1.29	0.21
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	4.44	0.67	4.46	0.70	-0.42	0.43
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.12	0.64	4.28	0.59	-0.31	0.66
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	4.03	0.72	4.08	0.65	-0.12	0.92

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.28	0.53	4.34	0.68	-0.43	0.52
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	3.98	0.73	4.29	0.61	-1.18	0.22
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.68	0.65	4.64	0.69	-0.35	0.74
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	4.32	0.69	4.21	0.70	1.46	0.15
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	4.23	0.65	4.15	0.68	1.65	0.11
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	4.76	0.66	4.67	0.69	1.58	0.12
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.38	0.68	4.36	0.71	0.19	0.86
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	4.48	0.57	4.39	0.64	1.62	0.10
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	4.08	0.63	4.25	0.54	-1.22	0.28
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.49	0.78	4.50	0.75	-0.07	0.85

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-32 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.37 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

3.98 - 4.81 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของ ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 4.81) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติเพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$ = 4.76) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.68) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.48, S.D. = 0.57) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 4.48, S.D. = 0.63) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.49) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบภงด. 1,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.44) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{X}$ = 4.38) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.32) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.28) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 4.23) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.12) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 4.08) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.03) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{X}$ = 3.98) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.40 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.08 - 4.79 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้น ไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 4.79) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$ = 4.67) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ

($\overline{X}$ = 4.64) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 4.57) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.50) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาใน การดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.46) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.39) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{X}$ = 4.36) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.34) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 4.25) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{X}$ = 4.29) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.28) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.21) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 4.15) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.08) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-32 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานขององค์กรที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินรายข้อ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อ

ป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงินติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.7 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาทขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.35**	**0.69**	**4.37**	**0.67**	**-0.62**	**0.51**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	4.38	0.67	4.40	0.53	-1.29	0.25
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	4.64	0.59	4.53	0.60	0.93	0.40
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	4.12	0.69	4.25	0.65	-1.49	0.16
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.58	0.71	4.43	0.75	1.03	0.20
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	4.60	0.57	4.55	0.64	0.88	0.42
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.37	0.63	4.42	0.60	-1.33	0.18
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	4.06	0.55	4.19	0.50	-1.83	0.05
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.72	0.73	4.75	0.69	-1.59	0.12

ตารางที่ 4-33 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาทขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	3.97	0.69	4.12	0.65	-1.54	0.15
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	4.35	0.59	4.27	0.69	1.31	0.19
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	3.99	0.73	3.94	0.68	0.39	0.64
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.36	0.70	4.41	0.67	-0.03	0.87
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	4.52	0.53	4.48	0.57	1.47	0.11
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	4.17	0.66	4.29	0.58	-0.09	0.94
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.55	0.70	4.51	0.74	1.68	0.09

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-33 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 - 4.72 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของ ระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{x}$ = 4.72) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{x}$ = 4.64) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{x}$ = 4.60) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ

e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.58) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.55) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.52) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 4.38) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.37) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{X}$ = 4.36) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 4.35) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 4.17) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.12) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{X}$ = 4.06) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$ = 3.99) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{X}$ = 3.97) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.37 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.94 - 4.75 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.75) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.55) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 4.53) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.48) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.43) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค

($\overline{x}$ = 4.42) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{x}$ = 4.41) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{x}$ = 4.40) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{x}$ = 4.29) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{x}$ = 4.27) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ($\overline{x}$ = 4.25) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{x}$ = 4.19) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{x}$ = 4.12) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{x}$ = 3.94) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 7 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-33 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินรายข้อ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.8 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามรูปแบบการลงทุน

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.23**	**0.67**	**4.28**	**0.65**	**-0.70**	**0.54**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	3.71	0.69	3.85	0.63	-0.81	0.42
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	3.98	0.71	4.03	0.66	-1.70	0.08
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	4.26	0.67	4.28	0.62	-1.04	0.29
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.21	0.76	4.14	0.68	0.90	0.27
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	4.43	0.84	4.51	0.67	-0.03	0.97
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.46	0.62	4.47	0.55	-0.34	0.68
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	4.27	0.59	4.32	0.54	-1.23	0.15
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.33	0.68	4.38	0.72	-1.35	0.40
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	4.52	0.65	4.42	0.68	0.35	0.78

ตารางที่ 4-34 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	3.89	0.72	3.90	0.69	0.10	0.90
11. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.54	0.71	4.69	0.66	-0.21	0.81
12. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	4.12	0.75	4.20	0.68	-0.31	0.76
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	4.49	0.64	4.58	0.59	-1.28	0.20
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	3.93	0.62	4.01	0.60	-1.15	0.26
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.40	0.69	4.38	0.71	0.66	0.99

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-34 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.71 - 4.54 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของ ระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{x}$ = 4.54) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{x}$ = 4.52) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีระบบการเช็ค

ยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.49) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.46) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.43) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทาง การเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.40) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.33) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ($\overline{X}$ = 4.27) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.26) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.21) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$ = 4.12) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 3.98) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูล ทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 3.93) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 3.89) มีระบบ Payroll ควบคุม การจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 3.71) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญ เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.85 - 4.69 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ ($\overline{X}$ = 4.69) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ($\overline{X}$ = 4.58) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ($\overline{X}$ = 4.47) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ($\overline{X}$ = 4.42) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.71) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.72) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code

($\overline{X}$ = 4.32) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ($\overline{X}$ = 4.28) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติเพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ($\overline{X}$ = 4.20) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ($\overline{X}$ = 4.14) ใช้ระบบ e-donation ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ($\overline{X}$ = 4.01) บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ($\overline{X}$ = 4.03) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า ($\overline{X}$ = 3.90) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ($\overline{X}$ = 3.85)ระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงินองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 8 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-34 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่ แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินรายข้อ ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระมีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.9 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 9 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
โดยรวม	**4.33**	**0.65**	**4.24**	**0.70**	**4.30**	**0.68**	**4.31**	**0.67**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	4.58	0.60	4.48	0.68	4.52	0.65	4.31	0.78
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	4.11	0.70	4.25	0.63	4.18	0.65	4.29	0.61
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	3.98	0.63	3.60	0.71	3.72	0.68	3.79	0.65
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.50	0.78	4.43	0.75	4.41	0.71	4.55	0.69
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและ รับชำระเงิน	4.53	0.66	4.25	0.82	4.38	0.79	4.47	0.68
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.51	0.53	4.35	0.60	4.42	0.58	4.47	0.54
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	4.54	0.59	4.28	0.71	4.35	0.69	4.38	0.62
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.35	0.85	4.29	0.82	4.39	0.78	4.40	0.75
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	4.60	0.69	4.52	0.73	4.61	0.66	4.62	0.65

ตารางที่ 4-35 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	4.41	0.72	4.54	0.61	4.53	0.63	4.49	0.68
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติเพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	3.98	0.72	3.93	0.78	3.96	0.75	3.82	0.81
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.32	0.64	4.37	0.59	4.48	0.55	4.50	0.53
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	4.27	0.74	4.22	0.81	4.28	0.75	4.31	0.69
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	3.68	0.62	3.72	0.60	3.81	0.55	3.78	0.58
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.62	0.62	4.48	0.68	4.51	0.64	4.42	0.72

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.62) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.60) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.58) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.54) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.53) ใช้ระบบ

เคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.11) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหายมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98, S.D. = 0.62) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด 1,3,53,54 .มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98, S.D. = 0.63) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.68)

ประเภทอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.24 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.54) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.43) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็น

ระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.29) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.63) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.25, S.D. = 0.82) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.22) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.93) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.72) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.60)

ประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.61) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.53) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.52) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.51) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.48) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.42) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.41) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.38) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.35) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.39) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.28) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.18) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ

เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.96) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.81) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.72)

ประเภทอุตสาหกรรมอื่นๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.31 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49)ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = 0.54) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47, S.D. = 0.68) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.69) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.78) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.82) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.79) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.78)

ตารางที่ 4-36 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**2.03**	**3**	**0.67**	**1.60**	**0.20**
	ภายในกลุ่ม	**201.40**	**394**	**0.51**		
	รวม	**203.43**	**397**	**1.18**		
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	4.59	3	1.53	2.58	0.06
	ภายในกลุ่ม	254.10	394	0.65		
	รวม	258.69	397	2.18		
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	ระหว่างกลุ่ม	1.42	3	0.47	1.82	0.16
	ภายในกลุ่ม	218.55	394	0.55		
	รวม	219.97	397	1.02		
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	ระหว่างกลุ่ม	2.49	3	0.83	1.74	0.29
	ภายในกลุ่ม	231.45	394	0.59		
	รวม	233.94	397	1.42		
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	ระหว่างกลุ่ม	3.97	3	1.32	2.19	0.08
	ภายในกลุ่ม	249.62	394	0.63		
	รวม	253.59	397	1.95		
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.44	3	0.48	0.97	0.40
	ภายในกลุ่ม	195.74	394	0.50		
	รวม	197.18	397	0.98		
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	ระหว่างกลุ่ม	5.68	3	1.89	2.18	0.09
	ภายในกลุ่ม	254.11	394	0.64		
	รวม	259.79	397	2.53		

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	ระหว่างกลุ่ม	1.68	3	0.56	1.97	0.14
	ภายในกลุ่ม	221.47	394	0.56		
	รวม	223.15	397	1.12		
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	ระหว่างกลุ่ม	2.51	3	0.84	1.74	0.23
	ภายในกลุ่ม	225.17	394	0.57		
	รวม	227.68	397	1.41		
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	1.39	3	0.46	0.92	0.44
	ภายในกลุ่ม	194.28	394	0.49		
	รวม	195.67	397	0.95		
10. มีระบบควบคุมสต๊อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	ระหว่างกลุ่ม	2.25	3	0.75	1.65	0.20
	ภายในกลุ่ม	214.34	394	0.54		
	รวม	216.59	397	1.29		
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	ระหว่างกลุ่ม	1.04	3	0.35	0.74	0.58
	ภายในกลุ่ม	188.15	394	0.48		
	รวม	189.19	397	0.83		
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	ระหว่างกลุ่ม	1.21	3	0.40	0.85	0.55
	ภายในกลุ่ม	199.48	394	0.51		
	รวม	200.69	397	0.91		
13. มีระบบบัญชีลูกหนี้ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	ระหว่างกลุ่ม	1.21	3	0.40	0.85	0.55
	ภายในกลุ่ม	199.48	394	0.51		
	รวม	200.69	397	0.91		

ตารางที่ 4-36 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	5.74	3	1.91	2.29	0.07
	ภายในกลุ่ม	268.42	394	0.68		
	รวม	271.16	397	2.59		
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	ระหว่างกลุ่ม	1.48	3	0.49	0.84	0.53
	ภายในกลุ่ม	202.51	394	0.51		
	รวม	203.99	397	1.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-36 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายข้อ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่ายสินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก

ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.10 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 10 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-37 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
โดยรวม	**4.27**	**0.64**	**4.26**	**0.69**	**4.24**	**0.70**	**4.06**	**0.77**	**4.23**	**0.72**
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	4.35	0.68	4.28	0.73	4.20	0.78	3.91	0.88	3.98	0.79
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	4.22	0.64	4.21	0.68	4.25	0.78	3.94	0.81	4.31	0.71
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด1,3,53,54 .	4.08	0.58	4.00	0.63	4.05	0.62	4.20	0.71	4.11	0.79
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	4.14	0.69	4.18	0.66	4.28	0.68	4.07	0.59	4.03	0.69
5. ใช้Internet Bankingโอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	3.97	0.68	3.72	0.70	3.78	0.62	4.00	0.72	4.29	0.58
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	4.19	0.72	4.04	0.71	4.17	0.75	3.70	0.77	3.81	0.72

ตารางที่ 4-37 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่น ๆ	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	4.81	0.67	4.50	0.75	4.41	0.75	4.02	0.78	4.25	0.68
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	4.74	0.54	4.65	0.59	4.41	0.77	4.20	0.81	4.52	0.74
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	4.83	0.58	4.65	0.62	4.64	0.65	4.22	0.78	4.63	0.62
10. มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	4.29	0.61	4.15	0.69	4.11	0.64	4.31	0.79	4.48	0.72
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	4.78	0.67	4.61	0.73	4.65	0.72	4.19	0.65	4.10	0.78
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	4.59	0.53	4.47	0.68	4.37	0.70	4.17	0.81	4.66	0.69
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	3.74	0.64	3.78	0.59	3.75	0.72	4.06	0.85	4.41	0.65

ตารางที่ 4-37 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่น ๆ	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	4.62	0.69	4.48	0.76	4.52	0.62	3.69	0.68	3.66	0.69
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	4.61	0.69	4.46	0.76	4.52	0.72	4.26	0.91	4.29	0.89

จากตารางที่ 4-37 พบว่า โปรแกรม SAP ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$= 4.83) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.81) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.78) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.74) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.62) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.61) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.59) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.35) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้ารับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.29) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับ

กรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.14) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.97) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.74)

โปรแกรม Express ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.65, S.D. = 0.59) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.65, S.D. = 0.62) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.61) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.46) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.18) มีระบบควบคุมสต๊อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.04) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อ

และพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.78) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.72)

โปรแกรม Formula ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.24 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.65) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.64) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.62) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52, S.D. = 0.72) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.75) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41, S.D. = 0.77) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.11)ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด.1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.05) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.78) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.75)

โปรแกรม Excel ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.06 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20, S.D. = 0.71) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20, S.D. = 0.81) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติเพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.07) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.06) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.02) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.94) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.91) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลา การเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.70) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.69)

โปรแกรมอื่น ๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.23 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.66) ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.63) ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52) มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก

โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.58) ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.89) ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54 มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.11) มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10) ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.03) มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98) ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.81) ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.66)

ตารางที่ 4-38 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**7.92**	**4**	**1.98**	**4.05**	**0.01***
	ภายในกลุ่ม	**152.75**	**393**	**0.64**		
	รวม	**260.77**	**397**	**2.62**		
1. มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	ระหว่างกลุ่ม	3.59	4	0.90	2.15	0.09
	ภายในกลุ่ม	198.74	393	0.51		
	รวม	202.33	397	1.41		

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
2. ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อม ต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	ระหว่างกลุ่ม	2.05	4	0.51	1.17	0.31
	ภายในกลุ่ม	211.82	393	0.54		
	รวม	213.87	397	1.15		
3. ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54	ระหว่างกลุ่ม	1.27	4	0.32	0.81	0.47
	ภายในกลุ่ม	174.19	393	0.44		
	รวม	175.46	397	0.76		
4. ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	ระหว่างกลุ่ม	2.29	4	0.57	1.38	0.27
	ภายในกลุ่ม	215.44	393	0.55		
	รวม	217.73	397	1.12		
5. ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.15	4	0.56	1.55	0.19
	ภายในกลุ่ม	177.38	393	0.45		
	รวม	179.63	397	1.01		
6. ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	ระหว่างกลุ่ม	1.74	4	0.44	0.90	0.48
	ภายในกลุ่ม	258.15	393	0.66		
	รวม	259.99	397	1.10		
7. ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	ระหว่างกลุ่ม	0.27	4	0.07	0.21	0.89
	ภายในกลุ่ม	195.22	393	0.50		
	รวม	195.49	397	0.57		
8. ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	ระหว่างกลุ่ม	15.71	4	3.93	9.25	0.00*
	ภายในกลุ่ม	217.58	393	0.55		
	รวม	233.29	397	1.48		
9. ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8.75	4	2.19	6.59	0.01*
	ภายในกลุ่ม	248.47	393	0.63		
	รวม	257.22	397	2.82		

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
10. มีระบบควบคุมสต๊อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	ระหว่างกลุ่ม	13.43	4	3.36	8.09	0.00*
	ภายในกลุ่ม	219.66	393	0.56		
	รวม	233.09	397	3.92		
11. มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	ระหว่างกลุ่ม	4.55	4	1.14	2.51	0.06
	ภายในกลุ่ม	219.19	393	0.63		
	รวม	253.74	397	1.77		
12. มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	ระหว่างกลุ่ม	17.62	4	4.41	14.27	0.00*
	ภายในกลุ่ม	214.29	393	0.55		
	รวม	231.91	397	4.96		
13. มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	ระหว่างกลุ่ม	10.30	4	2.58	7.44	0.00*
	ภายในกลุ่ม	274.11	393	0.70		
	รวม	284.41	397	3.28		
14. ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	ระหว่างกลุ่ม	2.73	4	0.68	1.24	0.25
	ภายในกลุ่ม	214.58	393	0.55		
	รวม	217.31	397	1.23		
15. ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	ระหว่างกลุ่ม	6.17	4	1.54	3.11	0.03*
	ภายในกลุ่ม	282.63	393	0.72		
	รวม	288.80	397	2.26		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-38 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมโดย

เฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-39

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายข้อ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54 ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายข้อ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-40 ถึง 4-45

ตารางที่ 4-39 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยโดยรวมระบบเทคโนโลยีทางการเงิน	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.37	4.26	4.24	4.06	4.23
โปรแกรม SAP	4.37	-	0.11	0.13	0.31*	0.14
โปรแกรม Express	4.26		-	0.02	0.20	0.03
โปรแกรม Formula	4.24			-	0.18	0.01
โปรแกรม Excel	4.06				-	0.17
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.23					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-39 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-40 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
	4.81	4.50	4.41	4.20	4.52	
โปรแกรม SAP	4.81	-	0.31*	0.40*	0.61*	0.29
โปรแกรม Express	4.50		-	0.09	0.11	0.02
โปรแกรม Formula	4.41			-	0.21	0.11
โปรแกรม Excel	4.20				-	0.32*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.52					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-40 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-41 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก เป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.74	4.65	4.41	4.22	4.63
โปรแกรม SAP	4.74	-	0.09	0.33*	0.52*	0.11
โปรแกรม Express	4.65		-	0.24	0.43*	0.02
โปรแกรม Formula	4.41			-	0.19	0.22
โปรแกรม Excel	4.22				-	0.41*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.63					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-41 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP และโปรแกรม Express ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน โดย

เฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุนโดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-42 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.83	4.65	4.64	4.31	4.48
โปรแกรม SAP	4.83	-	0.18	0.19	0.52*	0.35*
โปรแกรม Express	4.65		-	0.01	0.34*	0.17
โปรแกรม Formula	4.64			-	0.33*	0.16
โปรแกรม Excel	4.31				-	0.17
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.48					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-42 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express และโปรแกรม Formula ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า

โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-43 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
	4.78	4.61	4.65	4.17	4.66	
โปรแกรม SAP	4.78	-	0.17	0.13	0.61*	0.12
โปรแกรม Express	4.61		-	0.04	0.44*	0.05
โปรแกรม Formula	4.65			-	0.48*	0.01
โปรแกรม Excel	4.17				-	0.49*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.66					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-43 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express และโปรแกรม Formula ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทาง

การเงิน ข้อที่มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-44 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงินจำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.59	4.47	4.37	4.07	4.41
โปรแกรม SAP	4.59	-	0.12	0.22	0.52*	0.18
โปรแกรม Express	4.47		-	0.10	0.40*	0.06
โปรแกรม Formula	4.37			-	0.30*	0.04
โปรแกรม Excel	4.07				-	0.34*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.41					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-44 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express และโปรแกรม Formula ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-45 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่มีใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยข้อที่ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.61	4.48	4.52	4.26	4.29
โปรแกรม SAP	4.61	-	0.13	0.09	0.35*	0.32*
โปรแกรม Express	4.48		-	0.04	0.22	0.19
โปรแกรม Formula	4.52			-	0.26	0.23
โปรแกรม Excel	4.26				-	0.03
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.29					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-45 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ จำแนกตาม

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ข้อที่ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

4.7.11 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 11 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-46

ตารางที่ 4-46 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.09**	**0.81**	**4.33**	**0.75**	**-2.34**	**0.02***
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.11**	**0.88**	**4.34**	**0.79**	**-2.34**	**0.02***
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.19	0.84	4.38	0.77	-2.35	0.02*
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.42	0.79	4.51	0.68	-1.00	0.21
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	3.98	0.98	4.30	0.82	-3.69	0.00*
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.08	0.69	4.18	0.67	-2.17	0.03*
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.13**	**0.74**	**4.41**	**0.69**	**-3.05**	**0.00***
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	4.04	0.70	4.29	0.68	-1.81	0.06

ตารางที่ 4-46 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (ต่อ)						
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	4.28	0.73	4.56	0.67	-3.10	0.00*
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	4.51	0.66	4.78	0.61	-2.60	0.01*
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	3.72	0.75	3.99	0.73	-3.15	0.00*
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**4.03**	**0.81**	**4.24**	**0.77**	**-2.67**	**0.01***
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.11	0.81	4.42	0.75	-2.57	0.01*
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.09	0.78	4.37	0.72	0.09	0.05*
11. มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	3.90	0.87	4.25	0.80	-3.21	0.00*
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	3.75	0.78	3.96	0.83	-2.53	0.01*
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.13	0.88	4.33	0.79	-2.09	0.04*
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	3.91	0.74	3.98	0.67	-0.15	0.43

ตารางที่ 4-46 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 10 ปี		10 ปีขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต(ต่อ)						
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	4.23	0.79	4.38	0.81	-1.29	0.12

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-46 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.03 – 4.11 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.72 - 4.51 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{x}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{x}$ = 4.42) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{x}$ = 4.28) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{x}$ = 4.23) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{x}$ = 4.19) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{x}$ = 4.13) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{x}$ = 4.11) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{x}$ = 4.09) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการ

จ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{x}$ = 4.08) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{x}$ = 4.04) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ($\overline{x}$ = 3.98) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{x}$ = 3.91) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{x}$ = 3.90) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{x}$ = 3.75) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{x}$ = 3.72) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.24 – 4.41 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.95 - 4.78 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้น ไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{x}$ = 4.78) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{x}$ = 4.56) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{x}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทย ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{x}$ = 4.42) มีแผนรองรับวางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออกให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{x}$ = 4.38, S.D. = 0.77) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.38, S.D. = 0.81) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.37) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$ = 4.33) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต ($\overline{X}$ = 4.30) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{X}$ = 4.29) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.25) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$ = 4.18) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 3.99) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$ = 3.98) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$ = 3.90) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 11 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-46 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานขององค์กรที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายข้อ จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายข้อ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ปรับกลยุทธ์ด้านราคาเพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีแผนรองรับคาดการณ์

ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.12 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 12 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-47

ตารางที่ 4-47 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามมูลค่าสินทรัพย์รวม

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาทขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.21**	**0.75**	**4.44**	**0.66**	**-3.75**	**0.00***
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.10**	**0.70**	**4.30**	**0.63**	**-2.68**	**0.01***
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.02	0.69	4.25	0.63	-1.63	0.11
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.38	0.73	4.52	0.68	-2.15	0.03*
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต	3.72	0.58	3.97	0.54	-1.97	0.05*
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉิน โดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.28	0.79	4.46	0.66	-3.28	0.00*
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.26**	**0.74**	**4.48**	**0.68**	**-3.56**	**0.00***
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	4.34	0.76	4.43	0.72	-1.53	0.12

ตารางที่ 4-47 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาท ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (ต่อ)						
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	3.98	0.67	4.20	0.58	-1.84	0.07
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	4.35	0.74	4.58	0.69	-2.97	0.00*
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	4.37	0.78	4.71	0.73	-3.18	0.00*
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**4.27**	**0.82**	**4.53**	**0.66**	**-4.28**	**0.00***
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.54	0.77	4.79	0.71	-3.56	0.00*
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.01	0.71	4.33	0.64	-2.48	0.02*
11. มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	4.29	0.69	4.51	0.61	-2.69	0.01*
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	4.24	0.75	4.58	0.71	-2.71	0.00*
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.53	0.65	4.85	0.59	-3.81	0.00*
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	4.18	0.67	4.28	0.65	-1.85	0.06

ตารางที่ 4-47 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	ต่ำกว่า 200 ล้านบาท		200 ล้านบาทขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (ต่อ)						
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	4.21	0.73	4.34	0.68	-1.71	0.09

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-47 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท ให้ระดับความสำคัญ เกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10– 4.27 โดยสามารถ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.68 - 4.50 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ได้ดังนี้ ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{x}$ = 4.54) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{x}$ = 4.53) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{x}$ = 4.38) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{x}$ = 4.37) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{x}$ = 4.35) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{x}$ = 4.34) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาดขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{x}$ = 4.29) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการ

จ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$ = 4.28) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$ = 4.24) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.21) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$ = 4.18) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.02) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.01) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 3.98) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ($\overline{X}$ = 3.72) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.30 – 4.53 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับ ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97 - 4.85 โดยสามารถเรียงตามลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$ = 4.85) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน ($\overline{X}$ = 4.79) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.71) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{X}$ = 4.58, S.D. = 0.69) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$ = 4.58, S.D. = 0.71) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{X}$ = 4.52) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญ

ของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$ = 4.46) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{X}$ = 4.43) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.34) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.33) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.25) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.20) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$ = 4.28) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ($\overline{X}$ = 3.97) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 12 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-47 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายข้อ จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน โดยเฉลี่ย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.13 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 13 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-48

ตารางที่ 4-48 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รูปแบบการลงทุน

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
โดยรวม	**4.28**	**0.71**	**4.41**	**0.65**	**-2.60**	**0.01***
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.24**	**0.68**	**4.32**	**0.63**	**-1.14**	**0.29**
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.20	0.69	4.23	0.63	-0.30	0.77
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.05	0.61	4.08	0.53	-0.77	0.44
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	4.37	0.77	4.62	0.70	-2.53	0.01*
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.11	0.68	4.35	0.64	-2.16	0.04*
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.20**	**0.73**	**4.46**	**0.66**	**-2.64**	**0.01***
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	4.35	0.64	4.65	0.59	-2.44	0.01*
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	4.49	0.71	4.78	0.64	-3.10	0.00*
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	3.88	0.73	3.97	0.67	-0.83	0.43

ตารางที่ 4-48 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป		บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป		t-value	p-value
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.		
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	4.12	0.82	4.44	0.73	-3.85	0.00*
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**4.08**	**0.73**	**4.44**	**0.67**	**-3.72**	**0.00***
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.19	0.79	4.21	0.65	-1.30	0.18
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.23	0.67	4.41	0.62	-2.68	0.01*
11. มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	4.52	0.73	4.81	0.65	-3.26	0.00*
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	4.38	0.71	4.51	0.64	-2.19	0.03*
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.51	0.82	4.73	0.77	-3.08	0.00*
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	3.98	0.72	4.05	0.70	-0.41	0.68
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	4.33	0.69	4.38	0.64	-1.27	0.25

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-48 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

4.08 – 4.32 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสดมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโตมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 - 4.65 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ ดังนี้ ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$ = 4.51) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.52) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไปพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ($\overline{X}$ = 4.49, S.D. = 0.77) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$ = 4.38) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.37) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{X}$ = 4.35) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.33) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.23) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.20) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{X}$ = 4.19) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.12) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$ = 4.11) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{X}$ = 4.05) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$ = 3.98) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{X}$ = 3.88) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุน โดยคนไทย 50% ขึ้นไปพิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.34 – 4.53 โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโตมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 สำหรับผลการพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.62 - 4.81 โดยสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป น้อย ตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ($\overline{X}$ = 4.81) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ($\overline{X}$ = 4.78) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ($\overline{X}$ = 4.73) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ($\overline{X}$ = 4.65) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ($\overline{X}$ = 4.62) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ($\overline{X}$ = 4.51) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ($\overline{X}$ = 4.44) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.41)ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ($\overline{X}$ = 4.35) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ($\overline{X}$ = 4.38) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออกให้มีสภาพคล่องเพียงพอ ($\overline{X}$ = 4.23) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ($\overline{X}$ = 4.21) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ($\overline{X}$ = 4.08) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน ($\overline{X}$ = 4.05) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ($\overline{X}$ = 3.97) ระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่ององค์กร

ภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป พิจารณาเป็นรายข้อ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผลของการวิจัยไม่พบรายการใดที่อยู่ในเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในระดับนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 13 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4-48 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายข้อ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญรายข้อ ได้แก่

นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.14 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 14 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-49

ตารางที่ 4-49 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
โดยรวม	**4.36**	**0.66**	**4.30**	**0.68**	**4.25**	**0.71**	**4.25**	**0.72**
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.41**	**0.66**	**4.49**	**0.64**	**4.40**	**0.68**	**4.41**	**0.69**

ตารางที่ 4-49 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (ต่อ)								
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.35	0.75	4.53	0.68	4.51	0.70	4.41	0.72
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.65	0.66	4.63	0.68	4.43	0.73	4.49	0.71
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	4.50	0.54	4.40	0.59	4.39	0.64	4.37	0.68
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.15	0.69	4.39	0.61	4.28	0.67	4.37	0.65
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.35**	**0.66**	**4.22**	**0.68**	**4.16**	**0.73**	**4.19**	**0.71**
5. ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	3.98	0.52	3.77	0.58	3.69	0.59	3.81	0.54
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	4.28	0.72	4.39	0.64	4.25	0.78	4.32	0.68
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	4.55	0.77	4.37	0.79	4.32	0.85	4.35	0.82
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	4.58	0.61	4.33	0.72	4.39	0.68	4.29	0.79
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการ เติบโต	**4.33**	**0.67**	**4.20**	**0.71**	**4.18**	**0.73**	**4.14**	**0.75**
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.17	0.70	4.00	0.77	4.01	0.75	4.12	0.72

ตารางที่ 4-49 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี		อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์		อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์		อื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (ต่อ)								
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.08	0.69	3.89	0.74	3.86	0.78	3.80	0.82
11. การลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	4.29	0.73	4.07	0.65	4.15	0.62	4.00	0.68
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	4.39	0.69	4.41	0.69	4.24	0.77	4.27	0.75
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.62	0.77	4.55	0.74	4.50	0.83	4.51	0.79
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	4.27	0.52	4.25	0.79	4.21	0.82	4.10	0.89
15. คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	4.47	0.67	4.26	0.59	4.28	0.55	4.20	0.61

จากตารางที่ 4-49 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.36 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.41) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.35) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.33) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.65) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 4.62) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.58) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) การลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.08) ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98)

ประเภทอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.49) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.63) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.55) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและ

ออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.53) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.61) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39, S.D. = 0.64) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.33) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25) การลงทุนในสายการผลิตใหม่หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.07) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.89) ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.77)

ประเภทอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.18) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.16) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.51) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับ

สถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.43) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.64) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.68) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.32) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.55) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.67) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.25) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.24) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.21) การลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.15) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.01) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.86) ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.69)

ประเภทอื่นๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.41) ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.19) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.14) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.51) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.49) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ

มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37,S.D. = 0.65) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37,S.D. = 0.68) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35)ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) ความพร้อมด้านเงินทุนสินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.12) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10) การลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.81) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.80)

ตารางที่ 4-50 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.20**	**3**	**0.40**	**0.79**	**0.49**
	ภายในกลุ่ม	**93.74**	**394**	**0.24**		
	รวม	**94.94**	**397**	**0.64**		

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**ระหว่างกลุ่ม**	**0.45**	**3**	**0.15**	**0.73**	**0.60**
	ภายในกลุ่ม	**211.30**	**394**	**0.54**		
	รวม	**211.75**	**397**	**0.69**		
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	0.51	3	0.17	042	0.81
	ภายในกลุ่ม	192.73	394	0.49		
	รวม	193.24	397	0.70		
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	1.17	3	0.39	0.82	0.59
	ภายในกลุ่ม	192.53	394	0.49		
	รวม	193.70	397	0.88		
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักร หรือเทคโนโลยีเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	0.73	3	0.24	0.53	0.72
	ภายในกลุ่ม	201.65	394	0.51		
	รวม	202.38	397	0.75		
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความ สำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2.32	3	0.77	1.81	0.29
	ภายในกลุ่ม	228.35	394	0.58		
	รวม	230.67	397	1.35		
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ หรือเกินกำหนดชำระหนี้มาชำระหนี้ได้	ระหว่างกลุ่ม	1.15	3	0.38	0.80	0.46
	ภายในกลุ่ม	192.07	394	0.49		
	รวม	193.22	397	0.87		

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.27**	**3**	**0.42**	**0.89**	**0.46**
	ภายในกลุ่ม	**189.62**	**394**	**0.48**		
	รวม	**190.89**	**397**	**0.90**		
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจ สอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์ แวร์ติดตามการชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	5.91	3	1.97	2.49	0.06
	ภายในกลุ่ม	271.82	394	0.69		
	รวม	277.73	397	2.66		
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	0.30	3	0.10	0.27	0.84
	ภายในกลุ่ม	191.25	394	0.49		
	รวม	191.55	397	0.59		
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	ระหว่างกลุ่ม	1.25	3	0.42	0.81	0.48
	ภายในกลุ่ม	181.58	394	0.46		
	รวม	182.83	397	0.88		
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**ระหว่างกลุ่ม**	**1.25**	**3**	**0.42**	**0.88**	**0.45**
	ภายในกลุ่ม	**177.43**	**394**	**0.45**		
	รวม	**178.68**	**397**	**0.87**		
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	ระหว่างกลุ่ม	4.59	3	0.53	2.25	0.09
	ภายในกลุ่ม	224.53	394	0.57		
	รวม	229.12	397	1.10		
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่าง ๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบ แทนได้อย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	1.97	3	0.67	1.55	0.29
	ภายในกลุ่ม	198.27	394	0.50		
	รวม	200.24	397	1.17		
11. มีการลงทุนในสายการ ผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	1.52	3	0.51	0.96	0.41
	ภายในกลุ่ม	198.32	394	0.50		
	รวม	199.84	397	1.01		

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (ต่อ)						
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	ระหว่างกลุ่ม	1.43	3	0.48	0.93	0.49
	ภายในกลุ่ม	195.21	394	0.50		
	รวม	196.64	397	0.98		
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	1.21	3	0.40	0.85	0.54
	ภายในกลุ่ม	193.58	394	0.49		
	รวม	194.79	397	0.89		
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	0.28	3	0.09	0.22	0.87
	ภายในกลุ่ม	183.75	394	0.47		
	รวม	184.03	397	0.56		
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยน แปลงของอัตราดอก เบี้ยเงินลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	1.50	3	0.50	0.95	0.43
	ภายในกลุ่ม	197.41	394	0.50		
	รวม	198.91	397	1.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-50 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ จำนวน 15 ข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้

เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีมาตรการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้มาชำระหนี้ได้ ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4.7.15 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 15 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน ดังตารางที่ 4-51

ตารางที่ 4-51 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
รวม	**4.50**	**0.62**	**4.31**	**0.69**	**4.29**	**0.70**	**4.13**	**0.76**	**4.27**	**0.70**
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**4.52**	**0.62**	**4.32**	**0.68**	**4.24**	**0.69**	**4.07**	**0.77**	**4.23**	**0.71**
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	4.72	0.59	4.38	0.70	4.29	0.65	4.14	0.75	4.60	0.63

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (ต่อ)										
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.39	0.63	4.29	0.64	4.17	0.69	3.98	0.75	3.63	0.81
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	4.36	0.68	4.30	0.70	4.27	0.75	4.20	0.82	4.21	0.78
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	4.62	0.59	4.32	0.69	4.23	0.68	4.04	0.75	4.50	0.63
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**4.50**	**0.62**	**4.24**	**0.70**	**4.26**	**0.72**	**4.03**	**0.77**	**4.20**	**0.68**
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	4.26	0.71	4.09	0.78	4.24	0.75	4.00	0.83	4.30	0.68
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	4.81	0.47	4.36	0.70	4.38	0.65	4.31	0.75	4.69	0.55
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	4.25	0.65	4.20	0.71	4.14	0.79	4.18	0.76	4.22	0.68
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	4.66	0.63	4.31	0.60	4.29	0.69	4.12	0.75	4.18	0.71

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	โปรแกรม SAP		โปรแกรม Express		โปรแกรม Formula		โปรแกรม Excel		อื่นๆ เช่น Oracle	
	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.	$\overline{x}$	S.D.
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**4.47**	**0.63**	**4.36**	**0.70**	**4.36**	**0.70**	**4.28**	**0.74**	**4.37**	**0.70**
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	4.81	0.54	4.52	0.64	4.56	0.59	4.15	0.69	4.68	0.57
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	4.47	0.62	4.40	0.68	4.35	0.74	4.27	0.79	4.31	0.76
11. มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	4.38	0.57	4.10	0.71	4.27	0.66	4.32	0.63	4.19	0.70
12. ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	4.39	0.74	4.37	0.79	4.32	0.82	4.38	0.76	4.41	0.72
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	4.48	0.66	4.42	0.68	4.40	0.70	4.35	0.76	4.38	0.74
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาด และสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	4.42	0.59	4.37	0.63	4.31	0.67	4.28	0.74	4.28	0.69
15. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาด และสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	4.42	0.59	4.37	0.63	4.31	0.67	4.28	0.74	4.28	0.69

จากตารางที่ 4-51 พบว่า โปรแกรม SAP ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่

ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.81) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.72) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.71) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.66) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.48) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.47) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39,S.D.=0.63) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.39 ,S.D.=0.74) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.25)

โปรแกรม Express ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.52) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.42) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.63) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37, S.D. = 0.79) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉิน โดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.30) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.10) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.09)

โปรแกรม Formula ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.56) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด เงินมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.40) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.65) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.69) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.66) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27, S.D. = 0.75) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.23) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.17) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.14)

โปรแกรม Excel ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.36) ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.24) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.35) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.32) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.27) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20, S.D. = 0.82) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.20, S.D. = 0.83) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.18) นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.15) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.14) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.12) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.04) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.00) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับ

ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 3.98)

โปรแกรม อื่น ๆ ให้ระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.30 สำหรับการพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.37) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.26) สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.68) ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.62) วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.60) ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.50) ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.41) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.38) มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$= 4.30) มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.73) เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.31, S.D. = 0.76) ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.28) เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.22) นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.21) มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$ = 4.19) ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย

($\overline{x}$ = 4.18) วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$ = 3.63)

ตารางที่ 4-52 ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
โดยรวม	**ระหว่างกลุ่ม**	**8.98**	**4**	**2.25**	**5.36**	**0.01***
	ภายในกลุ่ม	**215.72**	**393**	**0.42**		
	รวม	**224.70**	**397**	**2.67**		
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	**ระหว่างกลุ่ม**	**13.51**	**4**	**4.01**	**6.27**	**0.00***
	ภายในกลุ่ม	**289.04**	**393**	**0.64**		
	รวม	**302.5**	**397**	**4.65**		
1. วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	16.42	4	4.12	8.07	0.00*
	ภายในกลุ่ม	201.14	393	0.51		
	รวม	217.56	397	4.63		
2. วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	14.42	4	4.38	6.84	0.00*
	ภายในกลุ่ม	211.14	393	0.64		
	รวม	225.56	397	5.02		
3. นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	0.27	4	0.07	0.21	0.89
	ภายในกลุ่ม	198.74	393	0.52		
	รวม	199.01	397	0.59		
4. ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	15.43	4	4.22	6.69	0.00*
	ภายในกลุ่ม	221.14	393	0.63		
	รวม	236.57	397	4.85		

ตารางที่ 4-52 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	**ระหว่างกลุ่ม**	**9.27**	**4**	**4.32**	**4.23**	**0.02***
	ภายในกลุ่ม	**228.14**	**393**	**1.02**		
	รวม	**237.41**	**397**	**5.34**		
5. มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้	ระหว่างกลุ่ม	3.55	4	0.89	2.28	0.08
	ภายในกลุ่ม	231.20	363	0.39		
	รวม	234.75	397	1.18		
6. ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6.24	4	4.68	5.25	0.00*
	ภายในกลุ่ม	271.73	393	0.89		
	รวม	277.97	397	5.57		
7. เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	1.32	4	0.33	0.83	0.47
	ภายในกลุ่ม	192.11	363	0.49		
	รวม	193.43	397	0.82		
8. ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วน ลดการค้าที่คุ้มค่า	ระหว่างกลุ่ม	17.42	4	5.12	6.82	0.00*
	ภายในกลุ่ม	199.58	393	0.75		
	รวม	226.90	397	5.87		
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต	**ระหว่างกลุ่ม**	**0.33**	**4**	**0.08**	**0.65**	**0.61**
	ภายในกลุ่ม	**209.68**	**363**	**0.53**		
	รวม	**210.01**	**397**	**0.61**		
9. นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	ระหว่างกลุ่ม	4.83	4	2.01	3.65	0.02*
	ภายในกลุ่ม	217.09	393	0.55		
	รวม	221.92	397	2.56		
10. เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	3.81	4	0.95	2.59	0.07
	ภายในกลุ่ม	243.17	363	0.62		
	รวม	246.98	397	1.57		

ตารางที่ 4-52 (ต่อ)

ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	p-value
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (ต่อ)						
11. มีการลงทุนในสายการ ผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	1.98	4	0.50	0.94	0.35
	ภายในกลุ่ม	207.78	393	0.53		
	รวม	209.76	397	1.03		
12. ความพร้อมด้านเงินทุนสินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	ระหว่างกลุ่ม	0.17	4	0.04	0.14	0.99
	ภายในกลุ่ม	182.53	363	0.46		
	รวม	182.70	397	0.50		
13. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	0.29	4	0.07	0.16	0.97
	ภายในกลุ่ม	197.43	393	0.50		
	รวม	197.72	397	0.57		
14. ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	0.30	4	0.08	0.15	0.96
	ภายในกลุ่ม	199.35	393	0.51		
	รวม	199.65	397	0.59		
15. มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	0.35	4	0.09	0.23	0.89
	ภายในกลุ่ม	189.77	363	0.48		
	รวม	190.12	397	0.57		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-52 พบว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวมโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-53

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผล ดังตารางที่ 4-54 และตารางที่ 4-55

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนในสินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้มาชำระหนี้ได้ เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน

นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4-56 ถึง 4-61

ตารางที่ 4-53 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยโดยรวม	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.50	4.31	4.29	4.13	4.27
โปรแกรม SAP	4.50	-	0.19	0.21	0.37*	0.23
โปรแกรม Express	4.31		-	0.02	0.18	0.04
โปรแกรม Formula	4.29			-	0.08	0.02
โปรแกรม Excel	4.13				-	0.14
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.27					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-53 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-54 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.52	4.32	4.24	4.07	4.23
โปรแกรม SAP	4.52	-	0.20	0.28	0.45*	0.29
โปรแกรม Express	4.32		-	0.08	0.25	0.09
โปรแกรม Formula	4.24			-	0.17	0.01
โปรแกรม Excel	4.07				-	0.16
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.23					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-54 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-55 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
	4.50	4.24	4.26	4.03	4.20	
โปรแกรม SAP	4.50	-	0.26	0.24	0.47*	0.30*
โปรแกรม Express	4.24		-	0.02	0.21	0.04
โปรแกรม Formula	4.26			-	0.23	0.06
โปรแกรม Excel	4.03				-	0.17
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.20					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-55 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-56 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออกให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.72	4.38	4.29	4.14	4.60
โปรแกรม SAP	4.72	-	0.34*	0.43*	0.67*	0.12
โปรแกรม Express	4.38		-	0.09	0.22	0.22
โปรแกรม Formula	4.29			-	0.24	0.31*
โปรแกรม Excel	4.14				-	0.55*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.60					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-56 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle และโปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-57 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.39	4.29	4.17	3.98	3.63
โปรแกรม SAP	4.39	-	0.10	0.22	0.41*	0.76*
โปรแกรม Express	4.29		-	0.12	0.31*	0.66*
โปรแกรม Formula	4.17			-	0.19	0.54*
โปรแกรม Excel	3.98				-	0.35*
อื่น ๆ เช่น Oracle	3.63					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-57 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle และโปรแกรม SAP และโปรแกรม Express ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel

ตารางที่ 4-58 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.62	4.32	4.23	4.04	4.50
โปรแกรม SAP	4.62	-	0.30	0.39	0.58*	0.12
โปรแกรม Express	4.32		-	0.09	0.28	0.18
โปรแกรม Formula	4.23			-	0.19	0.27
โปรแกรม Excel	4.04				-	0.46*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.50					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-58 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน

2 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excelแ ละ โปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ข้อที่ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-59 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.81	4.36	4.38	4.31	4.69
โปรแกรม SAP	4.81	-	0.45*	0.43*	0.50*	0.12
โปรแกรม Express	4.36		-	0.02	0.05	0.26
โปรแกรม Formula	4.38			-	0.07	0.24
โปรแกรม Excel	4.31				-	0.68*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.69					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-59 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ตารางที่ 4-60 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.66	4.31	4.29	4.12	4.18
โปรแกรม SAP	4.66	-	0.35*	0.37*	0.54*	0.48*
โปรแกรม Express	4.31		-	0.02	0.19	0.13
โปรแกรม Formula	4.29			-	0.17	0.11
โปรแกรม Excel	4.12				-	0.06
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.18					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-60 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP ให้ความสำคัญ

เกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ข้อที่ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel โปรแกรม Express โปรแกรม Formula และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

ตารางที่ 4-61 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักเป็นรายคู่

โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	โปรแกรม SAP	โปรแกรม Express	โปรแกรม Formula	โปรแกรม Excel	อื่น ๆ เช่น Oracle
		4.81	4.52	4.56	4.15	4.68
โปรแกรม SAP	4.81	-	0.29	0.25	0.66*	0.13
โปรแกรม Express	4.52		-	0.04	0.37*	0.16
โปรแกรม Formula	4.56			-	0.41*	0.12
โปรแกรม Excel	4.15				-	0.53*
อื่น ๆ เช่น Oracle	4.68					-

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-61 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน จำแนกตามโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

เป็นรายคู่ พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ โปรแกรม SAP โปรแกรม Express และโปรแกรม Formula ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรม Excel และโปรแกรม Excel ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ข้อที่นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน โดยเฉลี่ยมากกว่าโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

4.7.16 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 16-21

4.7.16.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมและรายด้าน

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ในรูปของเมตริกซ์ ในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีมากน้อยเพียงใดด้วยการพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เป็นค่าวัดความสัมพันธ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะใช้สัญลักษณ์ r แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง และ P แทนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของประชากร ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ใช้วัดขนาดของความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร คือ $-1 \leq r \leq 1$ การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์ จะพิจารณาจากตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า เข้าใกล้ -1 หรือ 1 จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในระดับสูง แต่ถ้าหากค่ามีค่าเข้าใกล้ 0 จะแสดงถึงความสัมพันธ์ในระดับน้อยจนถึงไม่มีความสัมพันธ์ และค่าเครื่องหมาย (+,-) หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ บอกทิศทางของความสัมพันธ์ ดังนี้

r เป็นเครื่องหมาย + หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

r เป็นเครื่องหมาย – หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

การนำค่าสัมประสิทธิ์มาใช้ได้อย่างเหมาะสมจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นเท่านั้น ดังนั้นก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) จึงมีการตรวจสอบว่าตัวแปรต่าง ๆ เป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุหรือไม่ และเงื่อนไขที่จะยอมรับได้ว่ามีความสำคัญมากคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาต้องเป็นอิสระต่อกันหรือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันมากเกินไป สาเหตุเพราะการมีตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ระหว่างกันมากเกินไปอาจก่อให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรง (Multicollinearity) ซึ่งจะทำมีผลทำให้การวิเคราะห์ความถดถอยผิดพลาดจากข้อเท็จจริงได้ งานวิจัยนี้เลือกใช้ตรวจสอบดังนี้ การใช้ Pearson Correlation และ Variance Inflation Factors (VIF)

จากตารางที่ 4-62 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องและการจัดการเงินทุน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) (r = 0.551) ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องและระบบเทคโนโลยีทางการเงินมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) (r = 0.527)

จากตารางที่ 4-63 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายด้านของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.311 - 0.527 โดยการสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าไม่เกิน 0.80 พิจารณา Variance Inflation Factors (VIF) ประกอบพบว่า Maximum VIF มีค่าเท่ากับ 1.184 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า < 10 (Hair et al., 2010) ดังนั้น ปัญหา Multicollinearity จึงไม่มีความเกี่ยวเนื่องในการทดสอบสมการนี้

จากตารางที่ 4-63 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายด้านของการจัดการเงินทุน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.234 – 0.781 โดยการสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรไม่เกิน 0.80 พิจารณา Variance Inflation Factors (VIF) ประกอบพบว่า Maximum VIF มีค่าเท่ากับ 3.536 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า < 10 (Hair et al., 2010) ดังนั้น ปัญหา Multicollinearity จึงไม่มีความเกี่ยวเนื่องในการทดสอบสมการนี้

ตารางที่ 4-62 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	การจัดการเงินทุน (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ขนาดของกิจการ (FS)
$\overline{x}$	4.23	4.01	4.21	n/a	n/a
S.D.	0.46	0.68	0.48	n/a	n/a
ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	1				
การจัดการเงินทุน (CM)	0.551**	1			
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	0.527**	0.281**	1		
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	0.063	-0.086	0.252**	1	
ขนาดของกิจการ (FS)	-0.119*	-0. 067	-0.003	0.031	1

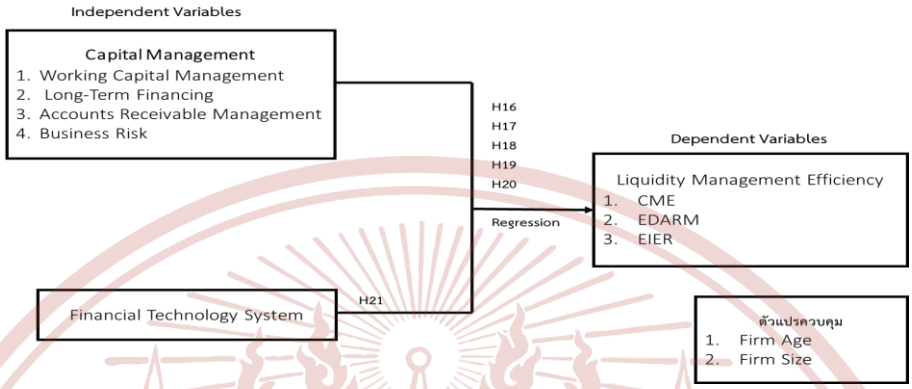
** มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-63 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปร ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายด้าน

ตัวแปร	ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ขนาดของกิจการ (FS)
$\overline{x}$	4.23	4.23	3.88	3.94	3.96	4.22	n/a	n/a
S.D.	0.46	0.55	0.73	0.72	0.72	0.48	n/a	n/a
ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	1							
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (WCM)	0.561**	1						
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (LTF)	0.452**	0.234**	1					
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	0.526**	0.317**	0.702**	1				
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	0.487**	0.376**	0.551**	0.781**	1			
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	0.527**	0.431**	0.311**	0.426**	0.502**	1		
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	0.063	0.073	0.008	0.048	0.111*	0.252**	1	
ขนาดของกิจการ (FS)	-0.119*	-0.050	-0.005	0.033	0.062	-0.003	0.031	1

** มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.7.16.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ภาพที่ 4-1 กรอบแนวคิดสมมติฐานที่ 16-21

4.7.16.3 สมการหลักในการทดสอบสมมติฐานที่ 16 และ 21 (Model 1)

Equation 1: $LME = \alpha_1 + \beta_1 CM + \beta_2 FTS + \beta_3 FA + \beta_4 FS + \varepsilon_1$

4.7.16.4 สมการย่อยในการทดสอบสมมติฐานที่ 17, 18, 19, 20 และ 21 (Model 2)

Equation 2: $LME = \alpha_2 + \beta_5 WCM + \beta_6 LTF + \beta_7 ARM + \beta_8 BR + \beta_9 FTS + \beta_{10} FA + \beta_{11} FS + \varepsilon_2$

โดยกำหนดให้

LME = ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (Liquidity Management Efficiency)

CM = การจัดการเงินทุน (Capital Management)

WCM = ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital Management)

LTF = ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Long-Term Financing)

ARM = ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management)

BR = ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk)

FTS = ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (Financial Technology System)

FA = ระยะเวลาในการดำเนินงาน (Firm Age) วัดค่าจากลักษณะการดำเนินงานขององค์กรในด้านระยะเวลาในการดำเนินงานขององค์กร โดยปรับเป็นค่า dummy (0 = องกรค์ภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี และ 1 = องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป)

FS = ขนาดของกิจการ (Firm Size) วัดค่าจากลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ในด้านมูลค่าสินทรัพย์รวมขององค์กร โดยปรับเป็นค่า dummy (0 = องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท และ 1 องกรค์ภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาทขึ้นไป)

ตารางที่ 4-64 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมและรายด้าน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	
	ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (สมการ 1)	ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (สมการ 2)
ค่าคงที่	**1.582****	**1.341****
	(0.179)	**(0.178)**
การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	**0.287****	
	(0.026)	
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)		**0.292****
		(0.033)
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)		**0.089****
		(0.031)
ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)		**0.143****
		(0.042)
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)		-0.009
		(0.038)
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	**0.383****	**0.238****
	(0.038)	(0.042)
ตัวแปรควบคุม		
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	0.001	-0.042
	(0.049)	(0.046)
ขนาดของกิจการ (FS)	-0.085*	-0.101**
	(0.035)	(0.034)
F	**84.446**	**59.252**
R^2	**0.462**	**0.515**
Adjusted R^2	**0.457**	**0.507**
Maximum VIF	**1.184**	**3.536**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยอยู่ในรูปแบบคะแนนดิบ (beta coefficients) และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard errors) แสดงอยู่ในวงเล็บ

จากตารางที่ 4-64 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมและรายด้าน พบว่า การจัดการเงินทุนส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta 1 = 0.287$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 16 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่าการจัดการเงินทุน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital Management) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta 5 = 0.292$, $p < 0.01$) ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Long-Term Financing) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta 6 = 0.089$, $p < 0.01$) และด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management) ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta 7 = 0.143$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 17 สมมติฐานที่ 18 และสมมติฐานที่ 19 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว และด้านการบริหารลูกหนี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ส่วนสมมติฐานที่ 20 ไม่ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta 2 = 0.383$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 21 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ว่าระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

นอกจากนั้นยัง พบว่า ขนาดกิจการส่งผลทางลบต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรแสดงให้เห็นว่าองค์กรที่มีขนาดใหญ่มีสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงและมีจำนวนมาก จะมีความยุ่งยากซับซ้อน ในการจัดการและส่งผลทำให้การบริหารจัดการสภาพคล่องมีประสิทธิภาพลดน้อยลง

ตารางที่ 4-65 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของการจัดการเงินทุน และระบบระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายด้าน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม			ตัวแปรตาม		
	ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (สมการ 1)			ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (สมการ 2)		
	ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด	ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้	ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและ	ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (CME)	ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (EDARM)	ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (EIER)
ค่าคงที่	1.060**	1.234**	1.251**	0.817**	0.874**	0.506**
	(0.229)	(0.216)	(0.195)	(0.239)	(0.211)	(0.158)
การจัดการเงินทุน H16 (FM)	0.307**	0.273**	0.238**			
	(0.034)	(0.032)	(0.028)			
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน H17 (WCM)				0.306**	0.256**	0.499**
				(0.045)	(0.039)	(0.030)
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว H18 (LTF)				0.168**	0.188**	0.048
				(0.042)	(0.037)	(0.028)
ด้านการบริหารลูกหนี้ H19 (ARM)				0.106	0.132**	0.143**
				(0.056)	(0.050)	(0.037)
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ H20 (BR)				0.138**	-0.046	-0.044
				(0.051)	(0.045)	(0.034)
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน H21 (FTS)	0.464**	0.524**	0.504**	0.402**	0.377**	0.280**
	(0.049)	(0.046)	(0.041)	(0.056)	(0.049)	(0.037)
ตัวแปรควบคุม						
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	0.051	-0.052	0.018	0.005	-0.079	-0.005
	(0.063)	(0.059)	(0.053)	(0.062)	(0.054)	0.041
ขนาดของกิจการ (FS)	-0.082**	-0.104**	-0.067**	-0.084**	-0.117**	-0.064**
	(0.045)	(0.043)	(0.038)	(0.045)	(0.040)	0.030
F	**66.663**	**77.003**	**81.893**	**39.569**	**59.775**	**114.819**
R^2	**0.404**	**0.439**	**0.455**	**0.415**	**0.518**	**0.673**
Adjusted R^2	**0.398**	**0.434**	**0.449**	**0.405**	**0.509**	**0.667**
Maximum VIF	**1.184**	**1.184**	**1.184**	**3.536**	**3.536**	**3.536**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยอยู่ในรูปแบบคะแนนดิบ (beta coefficients) และค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard errors) แสดงอยู่ในวงเล็บ

จากตารางที่ 4-65 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน พบว่า การจัดการเงินทุน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 1 = 0.307$, $p < 0.01$) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 1 = 0.273$, $p < 0.01$) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ($\beta 1 = 0.238$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 16 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 2 = 0.464$, $p < 0.01$) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 2 = 0.524$, $p < 0.01$) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ($\beta 2 = 0.504$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 21 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน รายด้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน พบว่า การจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 5 = 0.306$, $p < 0.01$) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 5 = 0.256$, $p < 0.01$) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ($\beta 5 = 0.499$, $p < 0.01$) สมมติฐานที่ 17 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 6 = 0.168$, $p < 0.01$) และประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 6 = 0.188$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 18 จึงได้รับการสนับสนุนบางส่วน ด้านการบริหารลูกหนี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 7 = 0.132$, $p < 0.01$) และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ($\beta 7 = 0.143$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 19 จึงได้รับการสนับสนุนบางส่วน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 8 = 0.138$, $p < 0.01$) ดังนั้น สมมติฐานที่ 20 จึงได้รับการสนับสนุนบางส่วน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ของระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ($\beta 9 = 0.402$, $p < 0.01$) ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ ($\beta 9 = 0.377$, $p < 0.01$)และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ($\beta 9 = 0.280$, $p < 0.01$) สมมติฐานที่ 21 ได้รับการสนับสนุนเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้

นอกจากนั้นยัง พบว่า ขนาดกิจการส่งผลทางลบต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรแสดงให้เห็นว่าองค์กรที่มีขนาดใหญ่มีสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงและมีจำนวนมากจะมีความยุ่งยากซับซ้อน ในการจัดการและส่งผลทำให้การบริหารจัดการสภาพคล่องมีประสิทธิภาพลดน้อยลง

เพื่อให้เห็นภาพรวมของผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1–21 ผู้วิจัยจึงสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ดังแสดงในตารางที่ 4-66

ตารางที่ 4-66 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1–21

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H1	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี	แตกต่างกัน
H2	มูลค่าสินทรัพย์รวม (FS)	มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท	แตกต่างกัน
H3	รูปแบบการลงทุน	รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป	แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H4	ประเภทอุตสาหกรรม	ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม และรายด้าน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H5	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle	แตกต่างกัน
H6	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H7	มูลค่าสินทรัพย์รวม (FS)	มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H8	รูปแบบการลงทุน	รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H8	รูปแบบการลงทุน	รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H9	ประเภทอุตสาหกรรม	ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H10	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle	แตกต่างกัน
H11	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี	แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H12	มูลค่าสินทรัพย์รวม (FS)	มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท	แตกต่างกัน
H13	รูปแบบการลงทุน	รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่รูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป	แตกต่างกัน
H14	ประเภทอุตสาหกรรม	ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม รายด้าน โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน	ไม่แตกต่างกัน
H15	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle	แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

สมมติฐาน	ตัวแปรอิสระ	รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
H16	การจัดการเงินทุนโดยรวม (CM)	การจัดการเงินทุนโดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ด้านการบริหารเงินสด ด้านการจัดการหนี้และลูกหนี้ และด้านการขยายการลงทุนและการเติบโต	ได้รับการสนับสนุน
H17	การจัดการทุนหมุนเวียน (WCM)	การจัดการทุนหมุนเวียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ด้านการบริหารเงินสด ด้านการจัดการหนี้และลูกหนี้ และด้านการขยายการลงทุนและการเติบโต	ได้รับการสนับสนุน
H18	การจัดหาเงินทุนระยะยาว (LTF)	การจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ด้านการบริหารเงินสด และด้านการจัดการหนี้และลูกหนี้	ได้รับการสนับสนุนบางส่วน
H19	การบริหารลูกหนี้ (ARM)	การบริหารลูกหนี้ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ด้านการจัดการหนี้และลูกหนี และด้านการขยายการลงทุนและการเติบโต	ได้รับการสนับสนุนบางส่วน
H20	ความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	ความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องด้านการบริหารเงินสด	ได้รับการสนับสนุนบางส่วน
H21	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ด้านการบริหารเงินสด ด้านการจัดการหนี้และลูกหนี้ และด้านการขยายการลงทุนและการเติบโต	ได้รับการสนับสนุน

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาเรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ 4 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานขององค์กรภาคอุตสาหกรรม 2) เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรภาคอุตสาหกรรม 3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการเงินทุน ระบบเทคโนโลยีทางการเงินและประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก 4) เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรม

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ กิจการในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวนทั้งสิ้น 73,710 ราย ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าในประเทศไทย โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ Yamane (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 ราย ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารองค์กร ผู้จัดการฝ่ายการเงิน หัวหน้าฝ่ายการเงิน พนักงานบัญชี แบบสอบถามถูกแจกไปยังกลุ่มเป้าหมายจากองค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย จำนวน 2,000 ราย และรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ ทั้งสิ้น 398 ชุด คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 19.90 ของแบบสอบถามที่ส่งทั้งหมด โดยจำแนกเป็นจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมปิโตรเคมี จำนวน 144 ชุด อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ จำนวน 84 ชุด อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 63 ชุด และอื่น ๆ เช่น อุตสาหกรรมไฟฟ้า จำนวน 107 ชุด ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาต่อไป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะ การดำเนินงานขององค์กร จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน จำนวน 32 ข้อ ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำนวน 15 ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยรายละเอียดของเครื่องมือและข้อคำถามปรากฏใน บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านสำหรับแบบสอบถามในเรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องของภาคอุตสาหกรรมไทย มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผู้วิจัยจึงได้นำแบบประเมินไปทำการคำนวณหาค่าความเที่ยงตรง ความครอบคลุม และความสอดคล้องของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ได้เท่ากับ 0.95 จากค่าเฉลี่ยเต็ม 1.00 คะแนน จึงสรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้สามารถวัดได้และสอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของแบบสอบถามภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try - Out) จำนวน 30 ชุด พบว่า ตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.98 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.48–0.89 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.45-0.92 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ ตอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.91 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีคาเท่ากับ 0.56-0.78 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.42-0.88 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ตอนที่ 5 ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.91 ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation) มีค่าเท่ากับ 0.59-0.81 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มีอยู่ระหว่าง 0.36-0.93 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

ภายหลังการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 398 ชุด มาตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า การจัดการเงินทุนโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.97 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 32 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 จากจำนวน 12 ข้อ ด้านด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านการบริหารลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 จากจำนวน 8 ข้อ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 จากจำนวน 4 ข้อ ระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวม มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.92 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.93 จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 จากจำนวน 4 ข้อ ประสิทธิภาพ

การจัดการหนี้และลูกหนี้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 จากจำนวน 4 ข้อ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 จากจำนวน 7 ข้อ

จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยข้อคำถามที่เกี่ยวกับ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและตำแหน่งงานที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) 2) ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินงาน มูลค่าสินทรัพย์รวม รูปแบบการลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม และโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ที่มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) 3) การจัดการเงินทุน ประกอบไปด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาวด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ 4) ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน 5) ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประกอบไปด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation : S.D.) ซึ่งตอนที่ 3 - 5 มีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 6) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-Ended) โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 - 21 คือ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 3 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐานที่ 4 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 5 คือ โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยการ

วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 6 คือ ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 7 คือ มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน แตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 8 คือ รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐานที่ 9 คือ ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 10 โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 11 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 12 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 13 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 14 ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 15 โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ (Scheffe) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 16 การจัดการเงินทุนโดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 17 การจัดการเงินทุน ด้านการจัดการเงินทุนหมุนเวียน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 18 การจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 19 การจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพ

คล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 20 การจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 21 ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยขอนำเสนอเป็นภาพรวม และข้อสรุปผลการวิจัยที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ตามลำดับ ดังนี้

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง อายุ 30 - 50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 50,000 บาท และตำแหน่งงานผู้จัดการฝ่ายการเงิน/หัวหน้าฝ่ายการเงิน

5.1.2 ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร พบว่า ส่วนใหญ่กิจการมีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป มูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป รูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติมากกว่า 50% ประเภทอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และโปรแกรม SAP ที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว และด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ตามลำดับ โดยรายข้อที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ

5.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยรายข้อที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงินใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก

5.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต และประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ตามลำดับ โดยรายข้อที่มีระดับความสำคัญสูงที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า

5.1.6 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาดำเนินงาน 10 ปี ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ ได้แก่ นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ เจรจา

สำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

5.1.7 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการจัดการเงินทุนโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้

ก่อนจะให้สินเชื่อ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

5.1.8 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนรายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิในการได้รับสินเชื่อ ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม

กฎหมายประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป

5.1.9 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกันให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม รายด้านและรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.10 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 5 พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารลูกหนี้ ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน รายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับเงินสดจ่ายทุกไตรมาส ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่นๆ

5.1.11 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 6 พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม และรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.12 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 7 พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม และรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.13 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 8 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยมีรูปแบบการลงทุนที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมและรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.14 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 9 ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม และรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.15 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 10 โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม และรายข้อ ได้แก่ ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม Express โปรแกรม Formula โปรแกรม Excel และโปรแกรมอื่น ๆ เช่น Oracle

5.1.16 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 11 ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ให้ความสำคัญกับการประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องรายข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนและขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับ

เจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานต่ำกว่า 10 ปี

5.1.17 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 12 มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่า 200 ล้านบาท

5.1.18 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 13 รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด

ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต โดยเฉลี่ยมากกว่าองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายข้อ ได้แก่ นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้ ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.1.19 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 14 ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีประเภทอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวมรายด้านและรายข้อ โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

5.1.20 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 15 โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีโปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักที่แตกต่างกัน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม โดยเฉลี่ยแตกต่างกัน รายด้านได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ รายข้อ ได้แก่ วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน

5.1.21 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 16 17 18 19 และ 20 พบว่า การจัดการเงินทุน โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

5.1.22 จากการทดสอบสมมติฐานที่ 21 พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการวิจัยในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือขัดแย้ง

5.2.1 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเงินทุน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐา (2565) ที่พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารการเงินด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ และด้านความสามารถในการทำกำไรส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ David (2010) ได้กล่าวว่า การบริหารเงินทุนหมุนเวียน โดยกระบวนการธุรกิจ เชน การบริหารเครดิตเทอมทั้งด้านซื้อและขาย การบริหารสต็อกสินคา จะสงผลใหธุรกิจมีการจัดการเงินทุนที่ดี มีความสามารถในการทำกำไรและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของกิจการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาพร (2560) พบว่า การบริหารลูกค้ามีผลกระทบเชิงบวกกับประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งหากองค์กรมีระบบการกำหนดนโยบายลูกหนี้ให้เหมาะสม กำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บอย่างชัดเจน เพื่อเป็นการบริหารลูกหนี้ให้เกิดประสิทธิภาพ ส่งผลให้องค์กรมีการบริหารจัดการลูกหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมเกียรติ (2563) พบว่า สินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินรวม ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการเงินทุนในทิศทางเดียวกัน แต่หนี้สินหมุนเวียนส่งผลในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นการบริหารช่วงระยะเวลาวงจรเงินสดให้มีระยะเวลาสั้นที่สุด และการลดขนาดของหนี้สินหมุนเวียน ตลอดจนการจัดหาเงินลงทุนระยะยาวที่เหมาะสม จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การการจัดการเงินทุนช่วยรักษาความต่อเนื่องของการดำเนินงาน การจัดหาเงินทุนระยะยาวช่วยรองรับการลงทุน การบริหารลูกหนี้ช่วยให้เงินสดไหลกลับเข้าสู่องค์กรตามกำหนด และการบริหารความเสี่ยงช่วยลดผลกระทบจากความไม่

แน่นอนทางธุรกิจ การบริหารทั้ง 4 ด้านอย่างสมดุลจึงช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรอย่างยั่งยืน

5.2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Libor, Pavel ,Adéla (2021) พบว่า การนำซอฟต์แวร์วางแผนทรัพยากรองค์กร (ERP) สามารถรวมข้อมูลทั้งหมดเข้าสู่ระบบเดียวกัน ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่การทำงานของพนักงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Harun (2023) พบว่า ระบบ ERP ช่วยให้องค์กรดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งระบบ ERP จะเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ภายในองค์กร ช่วยวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลทางการเงินได้อย่างแม่นยำ และวิเคราะห์แนวโน้มการลงทุนของธุรกิจเพื่อปรับกลยุทธ์จึงเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gunasekaran (2016) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทำให้เกิดการเชื่อมตอข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และการบริหารฐานข้อมูลขนาดใหญ่ Big Data จะสงผลให้เกิดประสิทธิภาพใน การตัดสินใจของผู้บริหาร ระบบปฏิบัติการที่มีประสิทธิผลและผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Esben, Wencke (2018) พบว่า เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงิน ทำให้การดำเนินงานของธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืน และเป็นฐานในการพัฒนาองคกรอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สฤณี (2560) พบว่า การนำระบบเทคโนโลยีการเงินมาใช้ในกิจการสามารถลดต้นทุนและเพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการทำธุรกรรม ระบบเทคโนโลยีการเงินจึงเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพสูงมากในการขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินให้กับธุรกิจ ความรวดเร็วในการให้บริการ ความปลอดภัยและความโปร่งใสในการทำธุรกรรม ทำให้ธุรกิจเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย การบริหารเงินสดได้แม่นยำ และระบบบัญชีอัตโนมัตินำเสนอรายงานทางการเงินได้ถูกต้องรวดเร็ว จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงินช่วยเชื่อมโยงข้อมูล การประมวลผลที่ถูกต้องและรวดเร็ว รวมถึงการนำข้อมูลมาใช้สนับสนุนการตัดสินใจ ระบบเทคโนโลยีทางการเงินจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยลดขั้นตอนการทำงาน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร และสนับสนุนการตัดสินใจได้อย่างทันท่วงที

5.2.3 จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ และประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปลวัชร (2557) พบว่า ประสิทธิภาพกลยุทธ์การบริหารสภาพคล่อง มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานด้านการเงิน โดยรวม เนื่องจากผู้บริหารระดับสูงทางการเงินจะมีการกำกับดูแลการประเมินมูลค่าของศักยภาพในสินทรัพย์ที่ธุรกิจมีอยู่ การกำหนดการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน นโยบายเงินทุนหมุนเวียน การบริหารเงินสด

และการบริหารลูกหนี้การค้า รวมทั้งการบริหารสินค้าคงคลัง เพื่อให้ต้นทุนการเสียโอกาสต่ำสุด และให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมภูนุช (2560) พบว่า การบริหารการเงินด้านสภาพคล่อง มีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบริหารกระแสเงินสดอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับการติดตามและวิเคราะห์ความเคลื่อนไหวของกระแสรายรับ-รายจ่าย จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การบริหารเงินสดช่วยให้องค์กรมีเงินเพียงพอต่อการดำเนินงาน การจัดการหนี้และลูกหนี้ช่วยรักษาความสมดุลระหว่างเงินรับและภาระชำระเงิน ขณะที่การบริหารการลงทุนและการเติบโตช่วยให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่สร้างผลตอบแทนและรองรับการขยายตัวได้อย่างเหมาะสม จึงสะท้อนว่าการบริหารทั้ง 3 ด้านร่วมกันเป็นพื้นฐานสำคัญของความมั่นคงทางการเงินและความต่อเนื่องในการดำเนินงานขององค์กร

5.2.4 จากผลการวิจัย พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมภูนุช (2560) พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน และด้านการจัดหาเงินทุน กล่าวคือ องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาการดำเนินงานมากกว่า จะมีข้อมูลเชิงสถิติย้อนหลังเพียงพอในการวิเคราะห์กระแสเงินสด กำหนดนโยบายสินเชื่อแก่ลูกค้าและระยะเวลาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ได้เหมาะสม และมีงบการเงินย้อนหลังที่สร้างความเชื่อมั่นแก่สถาบันการเงิน จึงสามารถเข้าถึงสินเชื่อหรือแหล่งทุนต้นทุนต่ำได้ง่ายกว่า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsuruta (2023) ที่พบว่า เมื่อเผชิญภาวะขาดสภาพคล่อง กิจการที่ดำเนินงานมานานสามารถเข้าถึงสินเชื่อจากธนาคารได้มากกว่ากิจการอายุน้อย เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับสถาบันการเงินอย่างต่อเนื่องและมีข้อมูลเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือทางการเงินสะสมมากกว่าจากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ประสบการณ์จากการดำเนินงานระยะยาวช่วยให้องค์กรการวางแผนเงินทุน และเรียนรู้จากสถานการณ์ที่ผ่านมา สามารถพัฒนานโยบายการจัดการเงินทุนที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กรได้มากขึ้น

5.2.5 จากผลการวิจัย พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกันส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาทขึ้นไป ในทฤษฎีลำดับขั้นการจัดหาเงินทุน (Pecking Order Theory) ซึ่งอธิบายว่าบริษัทขนาดใหญ่ที่มีสินทรัพย์และกำไรสะสมสูง จะมีการวางแผนการใช้เงินทุนภายในก่อนการกู้ยืม ทำให้โครงสร้างทางการเงินมีความเสถียรมากกว่า และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภวรรณ (2564) พบว่าขนาดสินทรัพย์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการจัดการเงินทุนหมุนเวียน โดยองค์กรที่มีสินทรัพย์สูงจะมีประสิทธิภาพในการ

จัดการวงจรเงินสดได้ดีกว่า ส่งผลให้ความสามารถในการทำกำไร (ROA) สูงขึ้น จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า องค์กรที่มีสินทรัพย์จำนวนมากย่อมมีทรัพยากร เครื่องมือ และอำนาจต่อรองทางการเงินสูงกว่า จึงสามารถวางแผนและจัดสรรเงินทุนได้หลากหลาย แต่ยังต้องควบคุมการใช้สินทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.2.6 จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของภัคจิรา (2565) พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างชาติยส่งผลกระทบล้นไหลในทางบวกแก่ประเทศเป้าหมายในแง่ของการพัฒนาแรงงาน เทคโนโลยี ระบบการบริหาร โดยคนต่างชาติมักมีวินัยทางการเงินสูง โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำงบประมาณ ควบคุมต้นทุน การแยกค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน ออกจากค่าใช้จ่ายดำเนินงาน รวมถึงการประเมินความคุ้มค่าของโครงการ กิจการที่มีนักลงทุนต่างชาติถือหุ้นเป็นสัดส่วนหลักมักมีโครงสร้างธรรมาภิบาลที่เข้มแข็ง ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงในการใช้เงินทุนอย่างไม่มีประสิทธิภาพหรือการรั่วไหลของทรัพยากร ให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงและการจัดสรรเงินทุนอย่างรอบคอบ ถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shiva S. Makki (2004) พบว่า รูปแบบการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสร้างผลลัพธ์เชิงบวกในด้านของการเติบโตของเศรษฐกิจ โดยรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติจะให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการบนพื้นฐานของระบบมากกว่าการพึ่งพาบุคคล โดยมีการกำหนดโครงสร้างการบริหาร หน้าที่ความรับผิดชอบ และกระบวนการตัดสินใจอย่างชัดเจน การใช้ข้อมูลทางการเงิน ตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน และการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลัก ส่งผลให้การใช้เงินทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ความแตกต่างของการจัดการเงินทุนไม่ได้เกิดจากสัญชาติของผู้ลงทุนเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากรูปแบบการบริหาร มาตรฐานธรรมาภิบาล ระบบควบคุมภายในและการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูล ซึ่งมักได้รับการนำมาใช้อย่างเป็นระบบในองค์กรที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ส่งผลให้องค์กรสามารถจัดสรรเงินทุน ควบคุมต้นทุน และบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.2.7 จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พนิตสุภา (2567) พบว่า ประเภทธุรกิจหลักไม่มีความแตกต่างกัน จึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานทางการเงิน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ประเภทอุตสาหกรรมเพียงอย่างเดียวอาจไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่กำหนดความแตกต่างของการจัดการเงินทุน เนื่องจากประสิทธิภาพในการจัดการเงินทุนขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเงิน ระบบควบคุมภายใน และความสามารถของผู้บริหารเป็นสำคัญ

5.2.8 จากผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อการจัดการเงินทุนแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาริสา (2564) พบว่า การนำระบบ SAP เข้ามาใช้งานสามารถคาดการณ์กระแสเงินสดล่วงหน้า ลดการถือเงินสดเกินจำเป็น และเพิ่มผลตอบแทนจากสภาพคล่องส่วนเกิน ช่วยติดตามกำหนดชำระของลูกหนี้และเจ้าหนี้ได้ทันเวลา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรัชญาวุฒิ, ชัชวัฒน์ (2561) พบว่า ระบบ SAP สามารถเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อวางแผนและจัดการงบประมาณได้อย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารสามารถวิเคราะห์แนวโน้มทางการเงินขององค์กรได้อย่างแม่นยำ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจด้านการบริหารเงินทุน การจัดสรรทรัพยากร และการกำหนดกลยุทธ์ทางการเงิน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าโปรแกรมที่เชื่อมโยงข้อมูลแบบบูรณาการช่วยลดช่องว่างของข้อมูลและเพิ่มความแม่นยำในการวางแผนเงินทุน อย่างไรก็ตาม ประสิทธิผลของระบบยังขึ้นอยู่กับคุณภาพข้อมูล กระบวนการทำงานและความสามารถของผู้ใช้งาน

5.2.9 จากผลการวิจัย พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา (2559) พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจเครื่องดื่มที่มีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระบบสารสนเทศทางการบัญชีเชิงกลยุทธ์โดยรวม ไม่แตกต่างกัน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพร้อมในปัจจุบันมากกว่าอายุขององค์กร เพราะทั้งองค์กรใหม่และองค์กรที่ดำเนินงานมานานต่างต้องปรับตัวให้ทันต่อ สภาพแวดล้อมดิจิทัล

5.2.10 จากผลการวิจัย พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชษรา (2568) พบว่า ทุนจดทะเบียนและมูลค่าสินทรัพย์ของกิจการไม่มีผลต่อปัจจัยในการเลือกใช้โปรแกรมบัญชีทุกด้าน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงินในปัจจุบันมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับขนาดได้ จึงเปิดโอกาสให้องค์กรที่มีมูลค่าสินทรัพย์แตกต่างกันเข้าถึง และประยุกต์ใช้ระบบได้ตามความเหมาะสม

5.2.11 จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณิศา (2566) พบว่า การใช้เทคโนโลยีทางการเงินขององค์กรไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการลงทุนเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความพร้อม กระบวนการบริหาร และความจำเป็นในการดำเนินงานขององค์กรเป็นสำคัญ จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ความต้องการด้านความถูกต้อง ความรวดเร็ว ความปลอดภัย และการปฏิบัติตาม

กฎระเบียบเป็นความจำเป็นร่วมของทุกองค์กร จึงทำให้รูปแบบการลงทุนมิใช่ปัจจัยหลักที่กำหนดระดับการใช้เทคโนโลยีทางการเงิน

5.2.12 จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Gessa, A. (2023) พบว่า ระบบบัญชีอัตโนมัติถูกออกแบบให้เป็น ระบบมาตรฐานสากลที่สามารถใช้งานได้กับองค์กรทุกขนาดและทุกอุตสาหกรรม โดยมีโครงสร้างโมดูลที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับแต่งให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจการ จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า กระบวนการทางการเงินพื้นฐานขององค์กรมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน และระบบที่มีโครงสร้างแบบโมดูลสามารถปรับใช้ได้กับหลายอุตสาหกรรม จึงทำให้ระดับความสำคัญของเทคโนโลยีทางการเงินไม่แตกต่างกัน

5.2.13 จากผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อระบบเทคโนโลยีทางการเงินแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย Latha (2023) พบว่า โปรแกรม SAP ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในกระบวนการบัญชีบริหารขององค์กร โดยเฉพาะการไหลของข้อมูลที่มีความเป็นระบบมากขึ้น เช่น ระบบบัญชีลูกหนี้และเจ้าหนี้ ระบบการขายสินค้า ระบบสินค้าคงคลัง มีความแม่นยำของรายงานทางการเงินที่สูงขึ้น และประสิทธิภาพในการติดตามต้นทุนที่ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจที่มีคุณภาพและมีข้อมูลรองรับมากกว่าเดิม ทั้งนี้ การที่กลุ่มตัวอย่างใช้โปรแกรม SAP เป็นโปรแกรมหลักในสัดส่วนสูง อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกิจการที่มีขนาดสินทรัพย์สูง มีการลงทุนจากต่างประเทศ และดำเนินงานในอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการด้านการผลิต การจัดซื้อ การขาย สินค้าคงคลัง บัญชี และการเงินเชื่อมโยงกันหลายส่วน จึงจำเป็นต้องใช้โปรแกรมที่สามารถรวบรวมและประมวลผลข้อมูลจากส่วนงานต่าง ๆ ภายในระบบเดียวกัน โดยกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีการเปิดเผยการใช้ระบบ SAP ต่อสาธารณะสามารถนำมาใช้เป็นตัวอย่างประกอบได้ ตัวอย่างดังกล่าวมิได้หมายความว่าเป็นองค์กรที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ตัวอย่างบริษัทในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยต่อสาธารณะเกี่ยวกับการใช้ระบบ SAP ได้แก่ บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) ซึ่งดำเนินธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ครบวงจร และนำระบบ SAP S/4HANA มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการธุรกิจและเชื่อมโยงกระบวนการทำงานของกลุ่มบริษัท บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ผลิตปิโตรเคมีระดับโลก ได้นำ SAP S/4HANA มาใช้เชื่อมโยงข้อมูลและกระบวนการทำงานจากหลายประเทศ รวมทั้งใช้โซลูชัน Taulia ของ SAP เพื่อสนับสนุนการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและกระแสเงินสด และบริษัท เหรียญไทย อินเตอร์พลาส จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์ ได้นำ SAP S/4HANA Cloud มาใช้ลดความซับซ้อนและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

จัดการองค์กร จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การที่กลุ่มตัวอย่างใช้โปรแกรม SAP ในสัดส่วนสูง สัมพันธ์กับความสามารถของระบบในการรองรับโครงสร้างองค์กรและกระบวนการดำเนินงานที่มีความซับซ้อน โดยการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างส่วนงานและการประมวลผลแบบอัตโนมัติช่วยให้ข้อมูลทางการเงินมีความครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน จึงสนับสนุนการบริหารจัดการและการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าโปรแกรมที่มีขอบเขตการทำงานจำกัด

5.2.14 จากผลการวิจัย พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงาน 10 ปีขึ้นไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรพัต (2563) พบว่า ระยะเวลาในการประกอบการแตกต่างกัน มีผลต่อการบริหารสภาพคล่อง ด้านการบริหารเงินสด กล่าวคือ องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากถือได้ว่ามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านการจัดการกระแสเงินสด ทั้งในภาวะเศรษฐกิจดีและไม่ดี จึงเข้าใจรอบการเงินของธุรกิจได้ดีมากกว่า องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่เริ่มดำเนินกิจการ รวมถึงองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่าจะพัฒนาระบบบัญชีและการเงินที่เป็นมาตรฐาน ในการตรวจสอบยอดเงินสดและสถานะทางการเงินได้แบบเรียลไทม์ และมีความน่าเชื่อถือทางการเงินสูง ได้รับความไว้วางใจจากสถาบันการเงินและคู่ค้า ทำให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย ต่อรองเงื่อนไขการชำระเงินกับลูกค้าหรือซัพพลายเออร์ได้ดี ลดต้นทุนทางการเงินและความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังสนา, ขจรวรรณ (2551) พบว่า สภาพธุรกิจในปัจจุบันมีการแข่งขันค่อนข้างสูงส่วนใหญ่ ธุรกิจขนาดเล็กมักจะประสบปัญหาทางด้านการเงิน การขาดสภาพคล่องและขาดแหล่งเงินทุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nabhjeet (2025) พบว่า สภาพคล่องขององค์กรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอายุของบริษัท ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์กรที่มีระยะเวลาการดำเนินงานมากจะมีประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องได้ดีกว่า และมักสะสมความมั่งคั่ง มีเงินสำรองมากขึ้น จัดสรรทรัพยากรที่ดีขึ้น จัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการลงทุนที่ตรงเป้าหมาย จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ระยะเวลาในการดำเนินงานช่วยให้องค์กรสะสมประสบการณ์ ข้อมูลทางการเงินย้อนหลัง และความน่าเชื่อถือทางธุรกิจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการคาดการณ์กระแสเงินสด วางแผนเงินสดสำรอง บริหารการรับชำระหนี้และการจ่ายชำระหนี้ ตลอดจนเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างเหมาะสม องค์กรที่ดำเนินงานมานานจึงมีความพร้อมในการรักษาระดับสภาพคล่องและรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าองค์กรที่เริ่มดำเนินงาน

5.2.15 จากผลการวิจัย พบว่า มูลค่าสินทรัพย์รวมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวม 200 ล้านบาท ขึ้นไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัย ของทิพวรรณ และคณะ (2562) พบว่า ขนาด

ของกิจการที่วัดจากมูลค่าสินทรัพย์มีผลเชิงบวกต่อการจัดการหนี้และการบริหารเงินทุน โดยองค์กรขนาดใหญ่มีศักยภาพในการใช้แหล่งเงินทุนภายนอกหรือเงินทุนจากผู้อื่นมาสนับสนุนการดำเนินงานได้ดีกว่า จึงช่วยเพิ่มความคล่องตัวในการบริหารสภาพคล่อง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินทุนหมุนเวียนของตนเองทั้งหมด จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ฐานสินทรัพย์ที่สูงช่วยเพิ่มเงินสำรองหลักประกัน และโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน ทำให้องค์กรมีความยืดหยุ่นในการรักษาสภาพคล่อง ทั้งนี้องค์กรต้องสามารถเปลี่ยนสินทรัพย์ให้ก่อเกิดกระแสเงินสดได้อย่างเหมาะสม

5.2.16 จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการลงทุนแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่มีรูปแบบการลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yordying (2020) พบว่า องค์กรที่มีสัดส่วนการถือครองหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ จะมีปริมาณเงินสดสำรองมากกว่า และมีอิทธิพลสำคัญต่อการตัดสินใจถือเงินสดของบริษัทไทย โดยนักลงทุนต่างชาติยังมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมให้ผู้บริหารขององค์กรถือเงินสดสำรองในระดับที่เพียงพอ เพื่อใช้เป็นเงินทุนสำหรับการลงทุนในอนาคต ลดความสูญเสียจากการพลาดโอกาสลงทุนที่มีมูลค่าสูง และป้องกันความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องในอนาคต และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mitton T. (2002) พบว่า บริษัทที่มีโครงสร้างผู้ถือหุ้นต่างชาติสูง มีประสิทธิภาพด้านการเงินดีกว่าในช่วงวิกฤตเอเชีย เนื่องจากมีการบริหารสภาพคล่องและธรรมาภิบาลที่แข็งแรง จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า องค์กรที่มีการลงทุนจากต่างประเทศมักได้รับการสนับสนุนด้านมาตรฐานการบริหาร เงินสำรอง และเครือข่ายแหล่งทุน จึงช่วยเสริมความสามารถในการรับมือกับความผันผวนของกระแสเงินสดและโอกาสการลงทุน

5.2.17 จากผลการวิจัย พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องไม่แตกต่างกัน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jahan (2020) พบว่า ประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องขึ้นอยู่กับนโยบายและความสามารถของฝ่ายบริหารในระดับองค์กรเป็นสำคัญ มากกว่าลักษณะของอุตสาหกรรม และการรักษาความสามารถในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและลดความเสี่ยงทางการเงิน ส่งผลให้กิจการในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มีแนวทางการบริหารสภาพคล่องที่ใกล้เคียงกัน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า องค์กรในทุกอุตสาหกรรมต่างต้องบริหารกระแสเงินสด ลูกหนี้ เจ้าหนี้ และเงินทุนหมุนเวียนตามหลักการทางการเงินที่ใกล้เคียงกัน ความแตกต่างด้านสภาพคล่องจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการบริหารและนโยบายภายในของแต่ละองค์กรมากกว่าประเภทอุตสาหกรรม

5.2.18 จากผลการวิจัย พบว่า โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลักแตกต่างกัน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยที่ใช้โปรแกรม SAP ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ และฐิตา

ภรณ์ (2568) ที่พบว่า การเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ERP ด้านความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความทันต่อเวลา และความเข้าใจได้ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีของกลุ่มบริษัทในธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมเขตภาคกลาง จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า โปรแกรมที่เชื่อมโยงข้อมูล เงินสด ลูกหนี้ และเจ้าหนี้แบบทันเวลาช่วยให้ผู้บริหารตรวจ พบปัญหาและปรับแผนสภาพคล่องได้รวดเร็ว จึงทำให้ประสิทธิภาพแตกต่างจากการใช้โปรแกรมที่มีการ เชื่อมโยงข้อมูลจำกัด

5.2.19 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเงินทุน โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ด้านการบริหารลูกหนี้ และด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรฑัต (2563) พบว่า เงินทุนหมุนเวียนเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงอยู่และการเติบโตขององค์กร การจัดการเงินทุน จะมีผลต่อความเสี่ยงและความสามารถในการทำกำไรขององค์กร การจัดหาเงินทุนระยะสั้นและระยะยาวอย่างเหมาะสม มีการบริหารลูกหนี้โดยคำนึงถึงยอดขายและสภาวะการแข่งขันของตลาด ตลอดจนสอดคล้องกับนโยบายการดำเนินงานและความสามารถในการจัดการเงินทุน ทั้งด้านการจัดการทุนหมุนเวียน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว ช่วยส่งเสริมสภาพคล่องขององค์กร เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร และลดต้นทุนทางการเงิน จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดการเงินทุนทุกด้านมีบทบาทเชื่อมโยงและสนับสนุนประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กร โดยการจัดการทุนหมุนเวียนช่วยรักษาสมดุลระหว่างเงินรับและเงินจ่าย การจัดหาเงินทุนระยะยาวช่วยลดภาระการใช้เงินทุนระยะสั้น การบริหารลูกหนี้ช่วยเร่งการเปลี่ยนยอดขายเป็นเงินสด และการบริหารความเสี่ยงทางธุรกิจช่วยให้องค์กรเตรียมพร้อมรับความผันผวนทางการเงิน ดังนั้น การบริหารทั้ง 4 ด้านอย่างเป็นระบบจึงช่วยให้องค์กรมีเงินทุนเพียงพอสำหรับชำระภาระผูกพัน ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง และรักษาสภาพคล่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.20 จากผลการวิจัย พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวมส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Escobar (2004) พบว่า ระบบ ERP ช่วยให้มองเห็นภาพรวมของเงินสดทั้งองค์กร ลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล และเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนเงินสด ระบบสามารถติดตามสถานะบัญชีธนาคาร กระแสเงินสดที่คาดการณ์ได้ใกล้เคียงกับปัจจุบัน ทำให้ผู้บริหารนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจ เช่น การโยกเงินภายใน การใช้เงินกู้ระยะสั้นหรือการลงทุนชั่วคราวได้อย่างแม่นยำ ซึ่งระบบ ERP เป็นองค์ประกอบสำคัญของการบริหารสภาพคล่องขององค์กร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Olusegun (2025) พบว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงินได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านสภาพคล่องทางการเงิน โดยระบบการทำงานอัตโนมัติสามารถจัดการกระแสเงินสด คาดการณ์ค่าใช้จ่ายได้อย่างแม่นยำ และจัดสรร

เงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยเพิ่มความโปร่งใส และยกระดับประสิทธิภาพในการดำเนินงานทางการเงินขององค์กร จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า ระบบเทคโนโลยีทางการเงินโดยรวมเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง เนื่องจากสามารถเชื่อมโยงข้อมูลด้านเงินสด ลูกหนี้ เจ้าหนี้ และบัญชีธนาคารให้เป็นปัจจุบัน ลดความล่าช้าและความผิดพลาดในการประมวลผลข้อมูล ส่งผลให้องค์กรมีเงินทุนเพียงพอต่อการชำระภาระผูกพัน สามารถใช้ประโยชน์จากเงินสดส่วนเกินได้อย่างเหมาะสม และรักษาสภาพคล่องเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

5.3.1.1 องค์กรภาคอุตสาหกรรมไทยควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเงินทุนในด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ

5.3.1.2 ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน องค์กรควรให้ความสำคัญกับการมีเงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย และองค์กรควรมุ่งเน้นการสร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร

5.3.1.3 ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว องค์กรควรให้ความสำคัญกับการประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และองค์กรควรมุ่งเน้นการเลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรกทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย

5.3.1.4 ด้านการบริหารลูกหนี้ องค์กรควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ และองค์กรควรมุ่งเน้นการกำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ

5.3.1.5 ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ องค์กรควรให้ความสำคัญกับการควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป และควรมุ่งเน้นการกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้

5.3.1.6 องค์กรให้ความสำคัญเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน การใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน การใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ และควรสนับสนุนการเลือกใช้โปรแกรมที่เหมาะสมกับขนาด ลักษณะการดำเนินงาน และความพร้อมขององค์กร เช่น โปรแกรม SAP เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินมีความครบถ้วน ถูกต้อง และทันต่อการตัดสินใจ และการชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี

และควรมุ่งเน้นการจัดเตรียมข้อมูลและเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ให้ครบถ้วน รวมทั้งติดตามสถานะการยื่นและการชำระเงิน เพื่อเพิ่มความสะดวก และป้องกันความผิดพลาดในการปฏิบัติงานด้านภาษี

5.3.1.7 องค์กรควรให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องในด้านประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้

5.3.1.8 ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด กิจการควรให้ความสำคัญกับการนำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต และกิจการควรมุ่งเน้นการควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร

5.3.1.9 ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ กิจการควรให้ความสำคัญกับการเจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา และกิจการควรมุ่งเน้นการชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า

5.3.1.10 ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต กิจการควรให้ความสำคัญกับการมีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน และกิจการควรมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด

5.3.2 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

5.3.2.1 กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ควรจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาด้านการวางแผนกระแสเงินสด การบริหารทุนหมุนเวียน การบริหารลูกหนี้ และการบริหารความเสี่ยงทางธุรกิจ รวมทั้งส่งเสริมการนำระบบเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

5.3.2.2 สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ควรส่งเสริมการนำระบบ ERP หรือระบบเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เชื่อมโยงข้อมูลด้านบัญชี การเงิน การผลิต การจัดซื้อ การขาย และสินค้าคงคลัง รวมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการ แหล่งเงินทุน และผู้ให้บริการเทคโนโลยี

5.3.2.3 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ควรกำหนดมาตรการจูงใจด้านภาษีและสิทธิประโยชน์สำหรับองค์กรที่ลงทุนพัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ระบบ ERP เช่น SAP หรือหรือโปรแกรมอื่นที่เหมาะสมกับขนาด งบประมาณ และลักษณะการดำเนินงานขององค์กร ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาทักษะของบุคลากรในการใช้งานระบบ

5.3.2.4 สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ควรพัฒนาสินเชื่อสำหรับเงินทุนหมุนเวียน เงินทุนระยะยาว และการลงทุนด้านเทคโนโลยี โดยกำหนดเงื่อนไขให้สอดคล้องกับวงจรเงินสดของกิจการ พร้อมให้คำปรึกษาด้านการบริหารหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ และการรักษาสภาพคล่อง

5.3.2.5 กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และสถาบันการศึกษา ควรร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาหลักสูตรและการฝึกอบรมด้านการบริหารเงินทุน การวิเคราะห์กระแสเงินสด การใช้ระบบ ERP การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงิน และความปลอดภัยทางไซเบอร์ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้มีการวิจัย ดังนี้

5.3.3.1 ศึกษาการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน เพื่อลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่องและความผันผวนของกระแสเงินสด

5.3.3.2 ศึกษาเกี่ยวกับการประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อสร้างความคุ้มค่าและสนับสนุนการตัดสินใจลงทุนที่ถูกต้อง

5.3.3.3 ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสมเพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สิน

5.3.3.4 ควรเพิ่มตัวแปร เช่น วงจรเงินสด ความสามารถในการทำกำไร ขนาดของกิจการ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ภาวะเศรษฐกิจ และความผันผวนของตลาด เพื่อให้สามารถอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรกมล จำรัส. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการธุรกรรมทาง การเงินผ่าน E-Banking ของลูกค้าธนาคารกรุงเทพ สาขาพิษณุโลก อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก. การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2567). [ออนไลน์] ข้อมูลนิติบุคคลรายจังหวัด. [สืบค้นวันที่ 25 มกราคม 2568]. จาก https://www.dbd.go.th/common-article/category/16

กรมสรรพากร. (2567). [ออนไลน์]. บริการสื่อความรู้ในการยื่นแบบและนำส่งข้อมูลการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้งานสามารถเรียนรู้ได้จากสื่อในรูปแบบต่างๆ. [สืบค้นวันที่ 27 มีนาคม 2568] จาก https://efiling.rd.go.th/rd-cms/knowledge

กรมสรรพากร. (2564). [ออนไลน์]. ระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ (e-Donation). [สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568] จาก https://www.rd.go.th/fileadmin/download/v32049.pdf

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2566). [ออนไลน์]. รายงานแสดงสถิติจำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ ปี พ.ศ. 2562 – 2566. [สืบค้นวันที่ 12 พฤศจิกายน 2567]. จาก https://www.diw.go.th/webdiw/static-fac/?utm_source=chatgpt.com

กระทรวงอุตสาหกรรม. (2559). [ออนไลน์]. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560–2579). [สืบค้นวันที่ 25 มีนาคม 2568] จากhttps://waa.inter.nstda.or.th/stks/pub/2017/20171207-MinistryofIndustry.pdf

กาญจนา พันเทียน. (2566). การบริหารการเงินและการใช้เทคโนโลยีที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของบุคลากรฝ่ายการเงินและบัญชี ของธุรกิจแร่อุตสาหกรรมในประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

โกลัญญา ตายะ และพิมพ์รภัส งามสันติวงศ์. (2565). “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการแบ่งปันและการจัดการความรู้ในองค์กร.” วารสารวิชาการเทคโนโลยีป้องกันประเทศ. ปีที่ 3 ฉบับที่ 9 : 1-15

คณิต แสงศิริ. (2563). การจัดการโครงการพัฒนาซอฟต์แวร์ด้วยแนวทางกระบวนการซอฟต์แวร์สมัยใหม่. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

จรินทร์ จารุเสน. (2564). “อิทธิพลของเทคโนโลยีการทำธุรกรรมทางการเงินที่มีผลต่อสมรรถนะของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.” วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 : 162-173.

จันจิรา ดีเลิศ และ สุวรรณา สิทธนาวิวัฒน์. (2564). “ระบบบริหารทรัพยากรองค์กร : เครื่องมือสู่ความสำเร็จอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย.” วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์. ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 : 247-256.

จินตนา สิงจานุสงค์. (2559). ผลกระทบของระบบสารสนเทศทางการบัญชีเชิงกลยุทธ์ที่มีต่อความสำเร็จขององค์กรของธุรกิจเครื่องดื่มในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิรัญญา ตาวงษ์ และจิรพงษ์ จันทร์งาม. (2565). “ผลกระทบของการจัดการเงินทุนหมุนเวียนที่มีต่อความสามารถในการทำกำไร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร”. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2565 : 159 – 171.

จีรนันท์ พรหมมา, อุทิศ พงษ์จิรวัฒนา และนิติพงษ์ ส่งศรีโรจน์. (2561). [ออนไลน์]. ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่กับประสิทธิภาพการดำเนินงานของธุรกิจอุตสาหกรรมอาหารในประเทศไทย. [สืบค้นวันที่ 20 เมษายน 2568] จาก https://so02.tci-thaijo.org/index.php/mbs/article/view/210095

ชมภูนุช ไชยชมภู. (2560). ผลกระทบการบริหารการเงินที่มีผลต่อการดำเนินงานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ชลธิชา กระแสศิล. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ชนินทร์ พิทยาวิวิธ. (2534). แนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุแห่งการค้างชำระหนี้. อ้างถึงใน ณัฐกานต์ พันตา. (2564). แนวทางการแก้ปัญหาลูกหนี้ค้างชำระสินเชื่อเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับผู้มีอาชีพอิสระ/ผู้มีรายได้ประจำที่ได้รับผลกระทบจากไวรัสโคโรนา (COVID-19). วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ชัชฎาภรณ์ ประยูรวงษ์. (2562). “กฎหมายฟินเทคในประเทศไทย.” ร้อยเรื่องเมืองไทย : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักวิชาการ.

ชุติกา เกียรติเรื่องไกร พรชนก เทพชาม และวัชรินทร์ ชินวรวัฒนา. (2563). 10 ปี อุตสาหกรรมมาไกลแค่ไหน. สายนโยบายการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.

โชติกา ภิรมย์สด. (2564). การบริหารเงินทุนหมุนเวียนและโครงสร้างทางการเงิน ที่ส่งผลต่อมูลค่าของกิจการ กลุ่ม อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยในสถานการณ์โรค COVID-19. สารนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

โชษิตา เปสตันยี (2561). ผลกระทบของการบริหารเงินทุนหมุนเวียนต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ญาณิศา เผื่อนเพาะ. (2562). “การจัดการความเสี่ยงในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.” วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์. ปีที่ 21 ฉบับที่ 1 : 191-200

ฐิตารีย์ นามสมมติ. (2559). การบริหารความเสี่ยงขององค์กรในภาคธุรกิจบริการ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณฐา ธรเจริญกุล. (2565). “ปัจจัยองค์กรและประสิทธิภาพการบริหารการเงินที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กร กรณีศึกษา ธุรกิจอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ.” วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กรุงเทพมหานคร. คณะบัญชีและวิทยาการจัดการ วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก. ปีที่ 8 : 98-113

ณภาภัช นันทะน้อย. (2565). ผลกระทบของสภาพคล่องและผลการดำเนินงานทางการเงินที่ส่งผลต่อมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ณัฐวุฒิ แปงคำ. (2564). ความสัมพันธ์ของความเสี่ยงทางด้านการเงิน และความเสี่ยงทางด้านการดำเนินงาน ที่มีต่อความเสี่ยงที่เป็นระบบ กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการเงิน มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ณัฐสุดา มโนรักษ์. (2561). [ออนไลน์]. ระบบเงินสดย่อย (Petty Cash System) (สหกิจศึกษา). [สืบค้นวันที่ 22 มกราคม 2568] จาก https://e-research.siam.edu/kb/petty-cash-system/?utm_source=chatgpt.com#dflip-df_32376/3/

ดารินทร์ แซ่จัง. (2565). ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ สภาพคล่องทางการเงิน และความสามารถในการชำระหนี้สินที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรและผลตอบแทนจากเงินปันผลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ. (2562). นโยบายการบริหารเงินทุนหมุนเวียน การจัดการเงินทุนหมุนเวียน และความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. วิทยานิพนธ์ปรัชญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ทวีศักดิ์ ฐานบัญชา. (2545). บทบาทของภาครัฐในการสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ทัศนัย ขัตติยวงษ์, ละเมียด ควรประสงค์ และทิพวรรณ์ นิยมวงศ์. (2561). ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มี ผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ SMEs ในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัด สระแก้วและจันทบุรี. จันทบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ทัศนัย ขัตติยวงษ์ ละเมียด ควรประสงค์ และทิพวรรณ์ นิยมวงศ์. (2562). “ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องทางการเงินที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและศักยภาพของธุรกิจ SMEsในเขตเศรษฐกิจการค้าชายแดนภาคตะวันออกจังหวัดจันทบุรี.” วารสารวิชาการคอมพิวเตอร์รำไพพรรณี ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 : 130-139.

ทิพวรรณ กาศสมบูรณ์, วรศักดิ์ ทุมมานันท์, และ ณัฐพงษ์ พันธะโชติ. (2562). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค”. วารสารการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปี 11 ฉบับที่ 3 : 125-138.

ธนภณ นิธิเชาวกุล. (2565). “การวิเคราะห์ SWOT Analysis กับสถิติ.” วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย. ปี 18 ฉบับที่ 1 : 108-120.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2561). [ออนไลน์]. [สืบค้นวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2568]. จาก https://www.bot.or.th/th/financial-innovation/digital-finance/fintech-in-thailand.html

ธนานันท์ มาติลี. (2561). ความเสี่ยงและความสามารถของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อการตลาดขยะรีไซเคิลของนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยสยาม.

ธมลวรรณ ชะเต. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ข้องลูกหนี้ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับผลกระทบ จากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จังหวัดสมุทรปราการ. โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธีรพันธ์ สุริวรรณ. (2559). การพยากรณ์ความต้องการและปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดของวัตถุดิบหลักในอุตสาหกรรมประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธานินทร ศิลปจารุ. (2563). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : เอส. อาร พริ้นติ้ง แมสโปรดักส.

นัดพลพิชัย ดุลยวาทิต และมนตทนา คงแก้ว. (2562). “การศึกษาแนวโน้มของเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ที่สงผลตอ ไลฟสไตลของผูใชบริการทางการเงินในยุคดิจิทัล.” รายงานการการวิจัยรับทุนสนับสนุน : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.

นันทนา คินิมาน. (2546). ความต้องการพัฒนาศักยภาพในการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏราชนครินทร์.

นิภาพร หาญยิ่ง. (2565). การจัดการเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

นุชษรา พึ่งวิริยะ. (2568). “ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้โปรแกรมบัญชีของสถานประกอบการขนาดเล็ก.” วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 : 127–142

นฤพนธ์ สุขสมยา. (2560). ผลกระทบของโครงสร้างเงินทุนที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียน ในกลุ่มธุรกิจการแพทย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระสาขาวิชาการเงิน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

บุญศิริ สุวรรณัง. (2559). ปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อโครงการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขนาดใหญ่ ในมุมมองของเจ้าของโครงการ. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการจัดการงานก่อสร้างและงานโครงสร้างพื้นฐาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปฏิมา จีระแพทย์. (2567). [ออนไลน์]. วิธีง่ายๆ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนผู้ประกอบการรายใหม่. [สืบค้นวันที่ 15 มีนาคม 2568] จาก https://www.krungsri.com/th/plearn-plearn/business/management/easy-ways-to-find-capital

ปฐมพร ทรงสุโรจน์. (2559). การศึกษาพฤติกรรมการกู้เงินของผู้ประกอบการ SMEs. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรัชญ์ ตรีจาตุรันต์ และปรีชญาณ์ นักฟ้อน. (2561). “สังคมไร้เงินสด ตัวแบบและแนวทาง CASHLESS SOCIETY : MODEL AND GUIDELINES.” วารสารวิชาการรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 : 52-71.

ปรัชญาวุฒิ ขันติโชติ และชัยรัตน์ สุริยะอาภา. (2561). “การนำระบบ SAP เข้ามาใช้งานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน.” วารสารเกษมบัณฑิต. ปีที่ 19 ฉบับพิเศษ : 47-62

ปาจรีย์ จันทร์ศิริ. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อโครงสร้างเงินทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ปีเตอร์ รักธรรม. (2559). เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ผุสชา วัฒนเขจร. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและต้นทุนของเงินทุน. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พนิตสุภา อยู่เย็น. (2567). การบริหารสภาพคล่องทางการเงินและความสามารถในการบริหารหนี้สินระยะสั้นส่งผลต่อผลการดำเนินงานทางการเงินที่มีประสิทธิภาพของโรงงานนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง [สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น].

พระศุภกร มหาวีโร และบุญฑวรรณ วิงวอน. (2566). “อิทธิพลของการรับรู้คุณภาพบริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ความไว้วางใจทางเล็กทรอนิกส์ และการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการตัดสินใจในการบริจาคเงินให้ วัดของประชาชน ผ่านระบบบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง.” วารสาร วิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 : 114-128.

พัชรพล ศรีเพชร. (2566). การบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียนบัญชีมหาบัณฑิต. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พัชรินทร์ โสภา, และกฤษฎา นามศรี. (2560). ระบบสารสนเทศทางการบัญชีและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการทางบัญชี. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พิรญาณ์ เฉลยบุญ. (2559). การจัดการปัญหาธุรกิจและคุณภาพรายงานทางการเงิน ของธุรกิจ SMEs ในเขตภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์นิพนธ์นี้บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชีบริหาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

พิมพ์วิภา หวังสันติธรรม. (2568). “ประสิทธิผลของการใช้ระบบบริหารจัดการเงินเดือนบุคลากรมหาวิทยาลัยพะเยา (Up-Payroll) ในมุมมองของผู้บริหารและบุคลากรของมหาวิทยาลัยพะเยา Effectiveness of Payroll System (Up-Payroll) to Executive and Personnel Perspectives in University of Phayao.” วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ที่ 15 ฉบับที่ 1 : 229-241.

พีรณัฏฐ์ ยาทิพย์. (2561). “การพัฒนาแผนบริหารการเงินของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ SMEs.” งบประมาณกองทุนส่งเสริมงานวิจัย ประจำปี ๒๕๖๑. วิชาการเงินและเศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

ภรวิสาร์ กลัดแก้ว. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการชำระเงินรูปแบบรหัสคิวอาร์ ผ่านระบบโมบายแบงก์กิ้งและโมบายเพย์เม้นต์ กรณีศึกษากรุงเทพมหานครและปริมณฑล. การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ) สาขาวิชาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภัคจิรา นักบรรเลง. (2565). การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ : การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทย และ การหลีกหนีจากกับดักรายได้ระดับกลางของประเทศ. รายวิจัยฉบับสมบูรณ์ สนับสนุนโดยงบปบประมาณรายได้มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภัทราวดี สิงห์สุพรรณ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงด้านโครงสร้างทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต_สาขาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี (CIBA) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ภานุรุจ เหลืองไชยรัตน์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาณุเมศวร์ บรรจง. (2559). การศึกษาการจัดการเชิงกลยุทธ์ เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของ บริษัท แผ่นดินทอง พร็อพเพอร์ตี้ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน). การศึกษาค้นคว้าอิสระวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และการจัดการเชิงธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภูริวัจน์ โอวกุสุมสิริสกุล, วิสุทธร จิตอารี และชัยวุฒิ ตั้งสมชัย. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัทกับการถือครองเงินสดภายใต้วงจรชีวิตธุรกิจที่แตกต่างกันของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. อ้างถึงใน ชนากานต์ ปฐมรัตนภิบาล. (2563). การศึกษาความสัมพันธ์ของวงจรเงินสดและการถือครองเงินสด

การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบัญชีและการบริหารการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2567). บัณฑิตวิทยาลัย คู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกลาพระนครเหนือ.

มยุรี กำจร. (2558). ผลกระทบของการบริหารลูกหนี้ที่มีต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของธุรกิจลีสซิ่งในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รุ่งทิวา เลาวิลาศ. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารความเสี่ยงตามแนวคิด COSO ERM 2017 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai). การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต สาขาบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รุ่งนภา ทาธิวัน. (2563). การวิเคราะห์สภาพคล่องและความสามารถทำกำไรของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เริงรักษ์ กิจวานิชย์. (2544). การบริหารการเงินสมัยใหม่ (Modern Financial Manageme. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณัฐรุจา เดชจินดา. (2561). ฟินเทค (FinTech) ในมุมมองของสถาบันการเงินและผู้ประกอบการ FinTech Startup ในประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วนิดา วังเฮงยะฤทธ์. (2557). การประเมินประสิทธิผลการควบคุมภายในด้านการบริหารลูกหนี้ บริษัท AAA จำกัด (มหาชน). การศึกษาค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

วรรณรพี บานชื่นวิจิตร และบดินทร์ ธาดากิจวรคุณ. (2563). “ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดหาเงินทุนจากการกู้ยืมของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการรับเหมาก่อสร้าง”. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 : 310-331.

วรรณิศา ทิพย์ปัญญาไชย. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนด้านเทคโนโลยี และการขอรับสนับสนุนจากภาครัฐของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดอุตรดิตถ์และจังหวัดแพร่ . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรรณศร แสนเพ็ชร. (2560). “เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech).” วารสารการเงินและการธนาคาร. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 : 45–58.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2567). [ออนไลน์]. สภาพคล่อง. [สืบค้นวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2568] จาก https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87

วิภาพร วีรฤทธิชัย. (2549). ผลกระทบของการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการทำงาน ความพึงพอใจในการให้บริการและผลการดำเนินงานของสำนักงานบัญชีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรัญญา สิงห์ชะราช. (2562). อิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่ม SET 100. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ศศินันท์ ศาสตร์สาระ และกอบชัย เมฆดี. (2564). การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 : 298-313.

ศิรประภา ศรีวิโรจน์. (2561). ““โครงสร้างเงินทุน” หนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการสร้างมูลค่าของธุรกิจ.” วารสารคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 : 91-102

ศิริกุล ตุลาสมบัติ, ฉัตร ชูชื่น และรัชนียา บังเมฆ. (2559). “เรื่อง การจัดการทางการเงินของธุรกิจเกษตรอินทรีย์ขนาดกลางและขนาดย่อมในเชียงใหม่.” รายงานการการวิจัยรับทุนสนับสนุน : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศิลปพร ศรีจั่นเพชร. (2564). ข้อมูลทางการบัญชีกับการบริหารธุรกิจ. https://www.sanpakornsarn.com/magazinefile/file162931199816293119986505.pdf

ศุกลวัฒน์ นิธิกุลธนาโรจน์ (2552). การศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท อินเดโลร์ เลนส์ (ไทยแลนด์) จำกัด. อ้างถึงใน สันติ ไชยสีทาและ ธรรมวิมล สุขเสริม. (2564) “การศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของส่วนงานด้านบำรุงรักษา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 2 (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) จังหวัดอุบลราชธานี.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ปีที่ 7 ฉบับที่ 5 : 65-82.

ศุภวรรณ สุจารี. (2564). “ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 : 45-58.

ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น และธันยกร จันทร์สาส์น. (2565). “ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพคล่องและความสามารถในการทำากำไรของธุรกิจโรงแรม ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.”วารสารปัญญาภิวัฒน์. ปีที่ 14 ฉบับที่ 2 : 57-73

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา. (2554). “คำนิยามการคำนวณแบบคลาวด์ (The NIST Definition of Cloud Computing).” แปลจาก Mell, P., & Grance, T. (2011). Gaithersburg, MD : National Institute of Standards and Technology (NIST Special Publication : 800-145.

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2561). [ออนไลน์]. มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง งบกระแสเงินสด. [สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568] จาก chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.tfac.or.th/upload/9414/OTtYqnyEg8.pdf

สมเกียรติ วรประสิทธิคุณ. (2553). ผลกระทบของการจัดการเงินทุนหมุนเวียนที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สรทัต ศรีวิชชุพงษ์. (2563). การบริหารสภาพคล่องที่ส่งผลต่อความเติบโตของกิจการ ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). [ออนไลน์]. โครงสร้างของการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (ประเทศไทย) (TSIC NSO Revised Version 2009). [สืบค้นวันที่ 25 มีนาคม 2568] จาก https://statstd.nso.go.th/classification/structure.aspx?id=17&tree=01269&utm_source=chatgpt.com

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2562). [ออนไลน์]. "e-Payment" การชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์. [สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568] จาก https://www.etda.or.th/th/Our-Service/Standard-(1)/Certifications/Example-1/content-certification-service-register.aspx

_____. (2563). [ออนไลน์]. e-Filing and e-Reporting การยื่นคำร้องขอหนังสือหรือเอกสารทาง อิเล็กทรอนิกส์. [สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568] จาก https://www.etda.or.th/th//บริการ ของเรา/Statistic-e-Transactions/Thailand-E-Transactions-Statistics-Report/Example/eFiling-and-e-Reporting การยื่นคำร้องขอหนังสือหรือเอกสารทางอิเล็กทรอนิกส์.aspx

_____. (2564). [ออนไลน์]. Government e-Service ยกระดับ ขีดความสามารถภาครัฐ เพื่อให้บริการประชาชน. [สืบค้นวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2568] จาก https://www.etda.or.th/th/Useful-Resource/Digital-Service/The-Power-and-Development-ofGovernment-e-Services.aspx

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). [ออนไลน์]. ภาพรวมเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย รายไตรมาส ในไตรมาสที่ 4 ปี 2566. [สืบค้นวันที่ 12 พฤศจิกายน 2567]. จาก https://www.nesdc.go.th/wordpress/wpcontent/uploads/2025/04/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%A7%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%A8%E0%B8%A3%E0%B8%A9%E0%B8%90%E0%B8%81%E0%B8%B4%E0%B8%88%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A1-%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%94%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%84-%E0%B9%84%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%AA-4-%E0%B8%9B%E0%B8%B5-2566.pdf

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล. (2567). [ออนไลน์]. ผลสำรวจข้อมูลและประเมินสถานภาพอุตสาหกรรมดิจิทัลคอนเทนต์ ประจำปี 2567 คาดการณ์แนวโน้ม 3 ปี. [สืบค้นวันที่ 8 พฤศจิกายน 2567]. จาก https://www.depa.or.th/th/article-view/press-conference-digital-content-2024

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2567). [ออนไลน์]. รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ไตรมาสที่ 2/2567 แนวโน้มไตรมาสที่ 3/2567. [สืบค้นวันที่ 7 พฤศจิกายน 2567]. จาก https://www.oie.go.th/assets/portals/1/fileups/2/files/Industry%20conditions/Q2_2567forQ3_2567.pdf

สาริศา ปิติผานนท์. (2564). การยอมรับเทคโนโลยีและปัจจัยความสำเร็จของระบบ SAP ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานของพนักงานบริษัท เกษตรอุตสาหกรรมและอาหารแบบครบวงจรแห่งหนึ่ง. การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานในยุคดิจิทัล วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สิราภรณ์ จรุงศรีอภิสิทธิ์. (2561). “รายงานการศึกษาทางวิชาการ เรื่อง FinTech.” นวัตกรรมทางการเงินในยุคดิจิทัล : กลุ่มงานคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน สำนักกรรมาธิการ 1 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สุดารัตน์ คงชัยยะ, และฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์. (2568). “ปัจจัยของการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศทางการบัญชีและการเลือกใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี ERP ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดทำบัญชีของกลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจนิคมอุตสาหกรรมเขตภาคกลาง.” วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, ปีที่ 5 ฉบับที่ 4 หน้า 1773–1787.

สุภัทร ธุระธรรมานนท์. (2562). แนวทางการบริหารสภาพคล องทางการเงินในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกลาพระนครเหนือ.

สุภัสสรา ยามะเทวัน. (2566). [ออนไลน์]. 7 เทคนิคการบริหารลูกหนี้. [สืบค้นวันที่ 15 มีนาคม 2568] จาก https://www2.spu.ac.th/award/28585/academic

สุระชัย หัวไผ่ และเทพฤทธิ์ บัณฑิตวัฒนาวงศ์. (2559). “ขั้นตอนวิธีการเลือกบริการโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์แบบหลายแพลตฟอร์มด้วย แบบจำลองเวกเตอร์สเปซ.” วารสารวิชาการปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 : 12-29

สฤณี อาชวานันทกุล. (2560). “การเติบโตของ Fintech กับโอกาสการสร้างเศรษฐกิจที่พัฒนาอย่างทั่วถึง.” รายงานโครงการการจัดทำและเผยแพร่ชุดงานวิจัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการธนาคารที่ยั่งยืน : มูลนิธิมั่นพัฒนา.

สฤษดิ์ มนัสสกุล. (2550).). [ออนไลน์]. นโยบายรัฐบาล เพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม [SMEs]. [สืบค้นวันที่ 12 เมษายน 2568] จาก https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=10.14457/RU.the.2007.355

อภิชา วัลลิโภดม. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการบัญชี วิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

อภิสิทธิ์ เมืองมูล. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเงินทุนหมุนเวียนและต้นทุนของเงินทุนต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การบัญชีและการบริหารการเงิน) สาขาวิชาการบัญชีและการบริหารการเงิน คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อริชภัสร์ จิระปราสิทธิ์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำส่งงบการเงินผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ (DBD e-Filing) รูปแบบ XBRL in Excel เวอร์ชั่น 2 สำหรับผู้ทำบัญชี. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต สาขาบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

อรุณรุ่ง วงศ์กังวาน. (2559). [ออนไลน์]. บทที่ 6 การจัดการเงินทุนหมุนเวียน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2568 จาก http://www.elfms.ssru.ac.th/arunroong_wo/file.php/1/2559-2/2/unit6.pdf

อังสนา ประสีและขจรวรรณ อิฐรัตน์. (2562). [ออนไลน์]. ปัญหาการดำเนินงานและความต้องการการสนับสนุนของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครสวรรค์. [สืบค้นวันที่ 1 เมษายน 2568] จาก https://explore.nrct.go.th/search_detail/result/7286?utm_source=chatgpt.com

อัญชิสา นิลพันธ์. (2562). การทดสอบทฤษฎีการจัดหาเงินทุนตามลำดับขั้นของโครงสร้างเงินทุน (PECKING ORDER THEORY) กรณีศึกษาบริษัทจำกัดมหาชนของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2545 – 2559 จากเงินทุนที่ต้องจัดหาจากแหล่งภายนอก (FINANCIAL DEFICIT). สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.

อัมรินทร์ สิทธิโค่ง. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของธุรกิจกับการจัดการเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อาภรณ์ คุระเอียด. (2561). “การประยุกต์ใช้รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการให้บริการภาครัฐ.” บทความวิชาการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อินทร์ทิรา ภู่ระหงษ์. (2565). อิทธิพลของสภาพคล่องและความสามารถในการทำกำไรที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนหลักทรัพย์ ของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การศึกษาค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ภาษาอังกฤษ

Adebayo, O., Singh, D., Attionu, G. & Mensah, N. (2025). "Impact of Digital Transformation on Liquidity Management Among U.S. Multinational Corporations." International Journal For Multidisciplinary Research. Vol.7 No.3 : 1-13.

Afza, T., & Nazir, M. S. (2009). "Impact of aggressive working capital management policy on firms' profitability." The IUP Journal of Applied Finance. Vol.15 No.8 : 20–30.

Aggelidis, P., & Chatzoglou, D. (2016). "Using a modified technology acceptance model in hospitals." International Journal of Medical Informatics : 78.

Ajzen, I. (1985). From intentions to actions: A theory of planned behavior. In J. Kuhl & J. Beckman (Eds.). Action-control : From cognition to behavior. New York: Springer-Verlag.

Al-Mamary, Y. H., Shamsuddin, A., & Aziati, N. (2014). "The relationship between system quality, information quality, and organizational performance." International Journal of Knowledge and Research in Management & E-Commerce. Vol.4 No.3 : 7-10.

Arena, M., Arnaboldi, M., & Azzone, G. (2010). "The organizational dynamics of Enterprise Risk Management." Accounting, Organizations and Society. Vol.35 No.7 : 659–675.

Asad Ata, et al. (2013). [serial online]. "Financing the SME Value Chains." Swift Institute Working Paper No. 2012-002. [cited 15 March 2025]. Availiable from : https://ssrn.com/abstract=2351334

Bank of Thailand. (2019). The Overview of FinTech and Thai financial system. RetrievedSeptember15th,2021,fromhttps://www.bot.or.th/Thai/BOTMagazine/Documents//PhraSiam0362/CoverStory_FinTech.pdf. อ้างถึงใน คีตภัทร ฉวีวงศ์. (2565) "การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีทางการเงินของสมาชิกสหกรณออมทรัพย์ XYZ จำกัด." วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 : 65 – 82.

Boyatzis, R. E. (1982). The Competent Manager: A Model for Effective Performance. New York : John Wiley & Sons.

Curtis Webley. (2011). Cash Management, Liquidity, and Longevity. n.p. : Walden University.

Dang, C., Li, Z., & Yang, C. (2018). "Measuring firm size in empirical corporate finance." Journal of Banking & Finance. Vol.86 (n.d.) : 159-176.

Mathuva, D. M. (2010). "The influence of working capital management components on corporate profitability : Asurvey on Kenyan listed firms." Reserch Journal of Business Management. Vol.4 No.1 : 1-11.

Davis, F. (1989). Perceived Usefulness, Perceived Ease of Use, and User Acceptance of Information Technology. MIS Quarterly : 319-339.

DeLone, W. H., & McLean, E. R. (2003). "The DeLone and McLean model of information systems success: A ten-year update." Journal of Management Information Systems. Vol.19 No.4 : 9-30.

Dobler, D. W., Burt, D. N., & Lee, L. L. (1984). Purchasing and Materials Management : Text and Cases. New York : McGraw-Hill.

Hofmann, E., & Belin, O. (2011). Supply Chain Finance Solutions: Relevance. Propositions – Market Value. Characteristics of SCF : 13-15.

Pedersen, E. R. G., Gwozdz, W., & Hvass, K. K. (2018). "Exploring the Relationship Between Business Model Innovation, Corporate Sustainability, and Organisational Values within the Fashion Industry." Journal of Business Ethics. Vol. 149 (n.d.) : 267-284.

Escobar, B. (2004). "Impacts of the implementation of ERP systems on cash management: The redesign of treasury processes." International Journal of Digital Accounting Research. Vol.4 No.7 : 31-55.

Fishbein, M., & Ajzen, I. (1975). Belief, attitude, intentions and behavior: An introduction to theory and research : Boston. MA : Addison-Wesley.

Gessa, A. (2023). Exploring ERP systems adoption in challenging times. ScienceDirect.

Gordon, R. (2001). Financial management: Principles and applications. Pearson Education.

Gunasekaran, et al. (2016). "Big Data and Predictive Analytics for Supply Chain and Organizational Performance." Journal of Business Research. Vol.70 (n.d.) : 308-317.

Harun, S., Dorasamy, M., Ahmad, A. A. B., Yap, C. S., & Harguem, S. (2023). [serial online]. Enterprise resource planning implementation within science and technology park (STP) organisations: An avenue for future research. A systematic review. [cited 27 August 2025]. Availiable from https://doi.org/10.12688/f1000research.73347.3

Ehung, I., et al. (2017). "Financial Dependence, Lean Inventory Strategy, and Firm Performance." Journal of Supply Chain Management. Vol.53 No.2 : 22-38.

Jampangoen, P. (2019). Fintech Stream to Techfin: Financial Regulatory Challenges Driven with Big Data of Thai Financial Industry. Ph.D. in Social Sciences Journal, 9(3), 573-583.อ้างถึงใน คีตภัทร ฉวีวงศ์. (2565) “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีทางการเงินของสมาชิกสหกรณออมทรัพย์ XYZ จำกัด.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 : 65 – 82.

Jahan, N. (2020). [serial online]. An empirical investigation of cash conversion cycle of manufacturing firms and its association with firm size and profitability. [cited 30 August 2025]. Availiable from https://doi.org/10.48550/arXiv.2005.09482

Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1976). “Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs and Ownership Structure.” Journal of Financial Economics. Vol.3 No.4. : 305–360.

Jing, B., & Seidmann, A. (2014). Finance sourcing in a supply chain. Decision Support Systems. Vol.58 : 15–20.

Johnson, R., & Soenen, L. (2003). “Indicators of Successful Companies”. European Management Journal. Vol.21 No.3 : 364–369.

Kalimullah, K., & Sushmitha, D. (2017). “Influence of Design Elements in Mobile Applications on User Experience of Elderly People.” Procedia Computer Science. ปีที่ 113 ฉบับ 1 : 352-359.

Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1992). “The Balanced Scorecard.” Measures that drive performance. Harvard Business Review. Vol.70 No1 : 71–80.

Kaur, N., & Rizvi, S. (2025). “Age of the firm and financial stability: Does experience matter. Journal of Informatics Education and Research.” Vol.5 No.2 : 1774-1789

Keynes, J. M. (1936). “The supply of gold.” The Economic Journal. Vol.46 No.183 : 412-418.

Kraus, A., & Litzenberger, R. H. (1973). “A State-Preference Model of Optimal Financial Leverage.” The Journal of Finance. Vol.28 No.4 : 911–922.

Makki, S. S., & Somwaru, A. (2004). “Impact of foreign direct investment and trade on economic growth: Evidence from developing countries.” American Journal of Agricultural Economics. Vol.86 No.3 : 795-801.

Modigliani, F., & Miller, M. H. (1958). “The Cost of Capital, Corporation Finance and the Theory of Investment.” The American Economic Review. Vol.48 No.3 : 261–297.

Myers, S.C., & Majluf, N.S. (1984). "Corporate financing and investment decisions when firm have information that investors do not have." Journal of Financial Economics. Vol.13 No.2 : 187–221.

Naruanard Sarapaivanich & Bernice Kotey. (2006). "The Effect Of Financial Information Quality On Ability To Access External Funds And Performance Of SMEs In Thailand." Journal of Enterprising Culture. Vol.14 No.3 : 219-239.

Opler, T., Pinkowitz, L., Stulz, R., & Williamson, R. (1999). "The determinants and implications of corporate cash holdings." Journal of Financial Economics, Vol.52 No.1 : 3-46.

Phaiboonvessawat, W., & Thanatawee, Y. (2020). "Foreign institutional ownership and cash holdings in Thai capital market." Development Economic Review. Vol.14 No.1 : 37-56.

Porter, M. E., & Kramer, M. R. (2011). "Creating shared value: How to reinvent capitalism and unleash a wave of innovation and growth." Harvard Business Review. Vol.89 No.2 : 62–77.

Reddi, L. T. (2023). "Transforming management accounting: Analyzing the impacts of integrated SAP implementation." International Research Journal of Modernization in Engineering Technology and Science Vol.5 No.8 : 1-8.

Rogers, E. M. (1983). Diffusion of innovations (3rd ed.). A Division of Macmillan Publishing.

Rogers, E. M. (2003). Diffusion of innovations (5th ed.). Free Press.

Smith, D. (2006). Exploring Innovation. McGraw-Hill Education. Berkshire.

Yamane, T. (1973). Statistics: an introductory analysis. New York: New York : arper & Row.

Thurstone, L. L. (1974). The Measurement of Values. Chicago. The University of Chicago Press.

Valaei, N., & Baroto, M.B. (2017). "Modelling continuance intention of citizens in government Facebook page : A complementary PLS approach." Computers in Human Behavior. Vol. 73 : 224-237.

Venkatesh, V., Morris, M.G., Davis, G.B., & Davis, F.D. (2003). "User acceptance of information technology: Toward a unified view." MIS quarterly : 425-478.

Zhang, Y., Deng, J., & Xu, Y. (2017). "The Effect of Different Price Promotion Ways on Consumers' Purchasing Intention." American Journal of Industrial and Business Management. ปีที่ 7 ฉบับที่ 10 : 1192.

Zeng, S. X., & Skibniewski, M. J. (2012). "Enterprise resource planning systems for project-based firms: Benefits, costs, and implementation issues." Journal for the Advancement of Performance Information and Value. Vol. 4 No. 1 : 85-96.

Marak, Z. R., & Pillai, D. (2019) "Factors, Outcome, and the Solutions of Supply Chain Finance: Review and the Future Directions." Journal of Risk and Financial Management. Vol.12 No.3 : doi:10.3390/jrfm12010003

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาคผนวก ก.

- รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- แบบประเมินตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC)

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

เรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา แจ้งสว่าง
   ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
   รักษาราชการตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง
   อาจารย์สาขาวิชาการจัดการ ระดับบัณฑิตศึกษา
   คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา พรมทอง
   ผู้สอบบัญชีภาษีอากร
   ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริหารวิชาการ ภาควิชาการเงินและการบัญชี
   คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ
   มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันวิภา ปานศุภวัชช์
   ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
   ผู้สอบบัญชีภาษี
   อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชี สาขาการบัญชี
   คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

4. นางธิวาลักษณ์ อินจันทร์
   ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป ฝ่ายการเงินและบัญชี
   บริษัท โปรเทเรียล (ประเทศไทย) จำกัด

5. นายเต็มวิทย์ เจติยานุวัตร
   รองประธานฝ่ายบัญชีบริหารและงบประมาณ
   บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)

ที่ อว ๗๑๒๕/

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
๑๕๑๘ ถนนประชาราษฎร์ ๑ บางซื่อ กทม.

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความสอดคล้องของคำถาม (Item Objective Congruence: IOC)

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างงานวิจัย ๑ ชุด
๒. แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบฟอร์มประเมินแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

ด้วย นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง “การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย”

คณะบริหารธุรกิจ ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของคำถาม (Item Objective Congruence: IOC) จากแบบสอบถาม ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย แล้วส่งกลับคืนมาที่คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หรือสามารถติดต่อนักศึกษาที่เป็นผู้จัดทำเพื่อให้มารับคืน ตามเบอร์โทรศัพท์ที่อยู่ข้างท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ วรรธนโกมล)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

คณะบริหารธุรกิจ
โทร. ๐-๒๕๕๕-๒๐๐๐ ต่อ ๓๒๓๖
นักศึกษา นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี โทร. ๐๘๖-๓๗๘๖๔๕๐

แบบประเมินตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์
(Item Objective Congruence: IOC)

เรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้อยู่ในขั้นตอนวิจัยเรื่อง การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

2. แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ของแบบสอบถามและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 6 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

4. ขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิหรือท่านผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาร่างแบบสอบถามว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรของการวิจัยในเรื่องนี้หรือไม่ด้วยการให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามในระบบ IOC โดยการทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่าง เกณฑ์การให้คะแนนในระบบ IOC มีทั้งหมด 3 คะแนน

1) ให้ 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

5. ผู้วิจัยขอความกรุณาผู้ทรงคุณวุฒิหรือท่านผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้น ๆ

ผู้วิจัยขอขอบคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี
ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง				
2.	อายุ ☐ 1. ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2. 30-50 ปี ☐ 3. มากกว่า 50 ปี				
3.	ระดับการศึกษา ☐ 1. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 2. สูงกว่าปริญญาตรี				
4.	ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ 1. ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 2. 5 – 10 ปี ☐ 3. มากกว่า 10 ปี				
5.	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ☐ 1. ต่ำกว่า 50,000 บาท ☐ 2. 50,000 บาท ขึ้นไป				
6.	ตำแหน่งงาน ☐ 1. ผู้บริหารองค์กร ☐ 2. ผู้จัดการฝ่ายบัญชี/หัวหน้าฝ่ายบัญชี ☐ 3. อื่น ๆ โปรดระบุ.....				

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กรเหมาะสมหรือไม่อย่างไร กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	ระยะเวลาในการดำเนินงาน ☐1. ต่ำกว่า 10 ปี ☐2. 10 ปี ขึ้นไป				
2.	มูลค่าสินทรัพย์รวม ☐1. ต่ำกว่า 200 ล้านบาท ☐2. 200 ล้านบาท ขึ้นไป				
3.	รูปแบบการลงทุน ☐1. บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป ☐2. บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป				
4.	ประเภทอุตสาหกรรม ☐1. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ☐2. อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์ ☐3. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ☐4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				
5.	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก ☐1. โปรแกรม SAP ☐2. โปรแกรม Express ☐3. โปรแกรม Formula ☐4. โปรแกรม Excel ☐5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....				

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับ**การจัดการเงินทุน**สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่โปรดตอบโดยใส่เครื่องหมาย✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน					
1	วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส				
2	นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น				
3	เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง				
4	รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม				
5	เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย				
6	กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย				
7	สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า				
8	กู้เงินแบบเบิกเงินเกินบัญชีสำรองในการหมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
9	สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น				
10	สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น				
11	สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร				
12	เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน				
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว					
13	ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม				
14	แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่				
15	จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด				
16	ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน				
17	รักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
18	ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม				
19	ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสดนำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ				
20	เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย				
ด้านการบริหารลูกหนี้					
21	ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน				
22	กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ				
23	กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า				
24	กำหนดมาตรฐานการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิ์ในการได้รับสินเชื่อ				
25	ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ				
26	เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย				
27	กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
28	ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ				
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ					
29	ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ				
30	กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้				
31	กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง				
32	ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป				

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับ**ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน** สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โปรดตอบโดยใส่เครื่องหมาย ✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1	มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน				
2	ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร				
3	ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด. 1,3,53,54				
4	ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี				
5	ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน				
6	ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค				
7	ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code				
8	ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ				
9	ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน				
10	มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า				
11	มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
12	มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ				
13	มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน				
14	ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก				
15	ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ				

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับ**ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง** สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โปรดตอบโดยใส่เครื่องหมาย✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด					
1	วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออก ให้มีสภาพคล่องเพียงพอ				
2	วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น				
3	นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต				
4	ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร				
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้					
5	ติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้ มาชำระหนี้ได้				
6	ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้าใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน				

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
7	เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา				
8	ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า				
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต					
9	นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพและลดต้นทุน				
10	เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนไปสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง				
11	การลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า				
12	ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี				
13	ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด				
14	ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขายและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน				
15	คาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน				

ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทยสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่โปรดตอบโดยใส่เครื่องหมาย✓ลงใน ❑ ช่องระดับความคิดเห็น

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย				

ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามของท่านไปใช้ในการสรุปภาพรวม โดยจะไม่ระบุคำตอบอ้างถึงท่านเป็นการเฉพาะ ข้อมูลที่สมบูรณ์และตรงกับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านจะมีคุณค่ายิ่งต่องานวิจัย ช่วยให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ท่านช่วยตอบแบบสอบถามฉบับนี้ และกรุณาส่งกลับภายในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 ได้ทั้งทางไปรษณีย์ (ตามที่อยู่บนซองที่แนบมาพร้อมกันนี้) หรือทางอีเมล์ที่ระบุไว้ด้านล่าง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน จำนวน 32 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี
ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตระยอง

แบบสอบถาม

เรื่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u> : โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงใน ❑ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง

2. อายุ

☐ 1)ต่ำกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 – 50 ปี

☐ 3) มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 2) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ทำงาน

☐ 1) ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 2) 5 – 10 ปี

☐ 3) มากกว่า 10 ปี

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1) ต่ำกว่า 50,000 บาท ☐ 2) 50,000 บาท ขึ้นไป

6. ตำแหน่งงาน

☐ 1) ผู้บริหารองค์กร ☐ 2) ผู้จัดการฝ่ายการเงิน / หัวหน้าฝ่ายการเงิน

☐ 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร

<u>คำชี้แจง</u> : โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงใน ❑ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

☐ 1) ต่ำกว่า 10 ปี ☐ 2) 10 ปี ขึ้นไป

2. มูลค่าสินทรัพย์รวม

☐ 1) ต่ำกว่า 200 ล้านบาท ☐ 2) 200 ล้านบาท ขึ้นไป

3. รูปแบบการลงทุน

☐ 1) บริษัทลงทุนโดยคนไทย 50% ขึ้นไป
☐ 2) บริษัทลงทุนโดยคนต่างชาติ 50% ขึ้นไป

4. ประเภทอุตสาหกรรม

☐ 1) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี
☐ 2) อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและยานยนต์
☐ 3) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
☐ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

5. โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก

☐ 1) โปรแกรม SAP
☐ 2) โปรแกรม Express
☐ 3) โปรแกรม Formula
☐ 4) โปรแกรม Excel
☐ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

<u>คำชี้แจง</u> : โปรดทำเครื่องหมาย ◯ ลงในช่องระดับความสำคัญที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน						
1	วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	5	4	3	2	1
2	นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลัก ทรัพย์ระยะสั้น	5	4	3	2	1
3	สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	5	4	3	2	1
4	เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	5	4	3	2	1
5	เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	5	4	3	2	1
6	กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	5	4	3	2	1
7	รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	5	4	3	2	1
8	สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
9	ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	5	4	3	2	1
10	สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	5	4	3	2	1
11	สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความ สามารถในการทำกำไร	5	4	3	2	1
12	เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	5	4	3	2	1
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว						
13	ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุนเพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	5	4	3	2	1
14	แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	5	4	3	2	1
15	จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	5	4	3	2	1
16	ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	5	4	3	2	1
17	ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
18	ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	5	4	3	2	1
19	ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อ การดำเนินงานหลักของกิจการ	5	4	3	2	1
20	เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	5	4	3	2	1
ด้านการบริหารลูกหนี้						
21	ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	5	4	3	2	1
22	กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละรายโดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	5	4	3	2	1
23	กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	5	4	3	2	1
24	กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิ์ในการได้รับสินเชื่อ	5	4	3	2	1
25	ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	5	4	3	2	1
26	เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	5	4	3	2	1
27	กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	5	4	3	2	1
28	ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ						
29	ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1
30	กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	5	4	3	2	1
31	กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	5	4	3	2	1
32	ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	5	4	3	2	1

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

<u>คำชี้แจง</u> : โปรดทำเครื่องหมาย ◯ ลงในช่องระดับความสำคัญที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน						
1	มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	5	4	3	2	1
2	ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	5	4	3	2	1
3	ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
4	ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	5	4	3	2	1
5	ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	5	4	3	2	1
6	ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	5	4	3	2	1
7	ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	5	4	3	2	1
8	ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	5	4	3	2	1
9	ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	5	4	3	2	1
10	มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้า และรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	5	4	3	2	1
11	มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	5	4	3	2	1
12	มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	5	4	3	2	1
13	มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	5	4	3	2	1
14	ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	5	4	3	2	1
15	ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	5	4	3	2	1

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

<u>คำชี้แจง</u> : โปรดทำเครื่องหมาย ◯ ลงในช่องระดับความสำคัญที่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด						
1	วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออกให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	5	4	3	2	1
2	วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	5	4	3	2	1
3	นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	5	4	3	2	1
4	ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	5	4	3	2	1
ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้						
5	มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้มาชำระหนี้ได้	5	4	3	2	1
6	ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	5	4	3	2	1
7	เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	5	4	3	2	1

ข้อ	รายการ	ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
8	ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	5	4	3	2	1
ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต						
9	นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	5	4	3	2	1
10	เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1
11	มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	5	4	3	2	1
12	ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	5	4	3	2	1
13	ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	5	4	3	2	1
14	ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	5	4	3	2	1
15	มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	5	4	3	2	1

ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค.

ผลการประเมินตามดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

หรือจุดประสงค์ (Item Objective Congruence : IOC)

และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตารางที่ ค-1 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (S.D.)
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม			
1.	เพศ	1.00	0.50
2.	อายุ	1.00	0.56
3.	ระดับการศึกษา	0.80	0.51
4.	ประสบการณ์ทำงาน	1.00	0.43
5.	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1.00	0.48
6.	ตำแหน่งงาน	1.00	0.70
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร			
1.	ระยะเวลาในการดำเนินงาน	1.00	0.12
2.	มูลค่าสินทรัพย์รวม	1.00	0.45
3.	รูปแบบการลงทุน	1.00	0.25
4.	ประเภทอุตสาหกรรม	0.80	1.07
5.	โปรแกรมที่สนับสนุนระบบการเงินที่องค์กรใช้งานเป็นหลัก	1.00	0.79

ตารางที่ ค-2 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามตอนที่ 3 ถึงตอนที่ 6

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน				
1	วิเคราะห์กระแสเงินสดเพื่อประเมินเงินสดรับ-เงินสดจ่ายทุกไตรมาส	1.00	0.63	0.60
2	นำเงินสดที่เกินความจำเป็นไปลงทุนในหลักทรัพย์ระยะสั้น	1.00	0.58	0.55
3	สำรองเงินทุนหมุนเวียนในรูปแบบเงินสดและเงินฝากพร้อมถอน เมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น ต้องนำเงินไปชำระหนี้ที่ต้องทำทันที เป็นต้น	1.00	0.48	0.45

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (ต่อ)				
4	เปิดบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน เพิ่มความสะดวกต่อการทำธุรกรรม โดยสั่งจ่ายเป็นเช็คในการชำระค่าสินค้าหรือบริการได้โดยตรง	0.80	0.50	0.48
5	เงินสดในมือและเงินทอนมีเท่าที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงในการสูญหาย	0.80	0.51	0.49
6	กำหนดเงินสดย่อยสำหรับค่าใช้จ่ายรายวันจำนวนไม่มาก เช่น ค่าไปรษณีย์ ค่าวัสดุสำนักงาน ค่าซ่อมแซม ทำให้สะดวกในการใช้จ่าย	0.60	0.60	0.58
7	รักษาระดับสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือไว้ในปริมาณที่เหมาะสม	1.00	0.62	0.60
8	สั่งซื้อวัตถุดิบและสินค้าในปริมาณที่เหมาะสมกับระดับการผลิต และปริมาณการขาย เพื่อกันเงินจมในสินค้า	1.00	0.53	0.51
9	ทำข้อตกลงหรือสัญญากับสถาบันการเงินเรื่องเงินเบิกเกินบัญชีสำรองในการ หมุนเวียนเงิน รักษาสภาพคล่อง และป้องกันเงินสดขาดมือ	1.00	0.68	0.68
10	สั่งซื้อสินค้าจากคู่ค้าหลายรายเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านราคา ความเสี่ยงด้านคุณภาพ เป็นต้น	1.00	0.69	0.68
11	สร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนเพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไร	0.80	0.69	0.69
12	เจรจาขอเงื่อนไขในการชำระเงินกับเจ้าหนี้การค้าให้นานขึ้น เช่น เครดิตเทอมจาก 30 ขอเพิ่มเป็น 45 วัน	0.80	0.75	0.75

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (ต่อ)				
13	ประมาณกระแสเงินสดของโครงการลงทุน เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่า และจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม	0.80	0.89	0.92
14	แสวงหาความร่วมมือกับพันธมิตรทางธุรกิจ แบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญ และความเสี่ยง เพื่อร่วมลงทุนในโครงการขนาดใหญ่	1.00	0.87	0.90
15	จัดหาเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เพื่อนำมาบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด	1.00	0.87	0.90
16	ให้ความสำคัญกับผลกระทบทางการเมืองและสังคมที่อาจส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน	0.80	0.87	0.90
17	ปฏิบัติตามข้อกำหนดอย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาสัมพันธภาพ และสร้างความเชื่อมั่นกับสถาบันการเงิน	0.80	0.88	0.91
18	ออกหุ้นเพิ่มทุนเป็นการระดมเงินทุนนำไปขยายกิจการ ลงทุนในโครงการใหม่ หรือชำระหนี้ที่มีอยู่เดิม	0.80	0.89	0.92
19	ลงทุนในตราสารทุนเผื่อขาย เมื่อต้องการเงินสด นำไปขายได้โดยไม่กระทบต่อการดำเนินงานหลักของกิจการ	0.80	0.89	0.92
20	เลือกแหล่งเงินกู้ที่มีต้นทุนต่ำเป็นอันดับแรก ทำให้ลดต้นทุนดอกเบี้ยจ่าย	1.00	0.85	0.88
21	ให้ส่วนลดกับลูกหนี้ที่ชำระเงินในเวลาที่กำหนด เพื่อสร้างแรงจูงใจในการชำระเงิน	1.00	0.82	0.86

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (ต่อ)				
22	กำหนดระยะเวลาในการให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย โดยพิจารณาจากวงเงินที่ได้รับอนุมัติ	1.00	0.80	0.84
23	กำหนดวงเงินให้สินเชื่อกับลูกหนี้แต่ละราย เป็นแนวทางในการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า	1.00	0.86	0.90
24	กำหนดนโยบายการให้สินเชื่อของลูกค้าเพื่อลดความเสี่ยงในการไม่ได้รับชำระหนี้คืน เช่น สิทธิ์ในการได้รับสินเชื่อ	1.00	0.89	0.92
25	ตรวจสอบฐานะการเงินของลูกค้า เพื่อนำมาประเมินความสามารถในการชำระหนี้ ก่อนจะให้สินเชื่อ	1.00	0.89	0.91
26	เจรจาสำหรับลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้ เพื่อลดขั้นตอนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามกฎหมาย	1.00	0.87	0.90
27	กำหนดขั้นตอนในการติดตามการชำระหนี้อย่างเป็นระบบ	1.00	0.87	0.89
28	ใช้วิธีการประนีประนอมในการติดตามการชำระหนี้จากลูกหนี้ เพื่อรักษาลูกหนี้ให้คงไว้กับกิจการ	1.00	0.62	0.60
29	ประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ	1.00	0.65	0.63
30	กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมกับเป้าหมายการลงทุนในระดับที่ยอมรับได้	1.00	0.88	0.91
31	กระจายการลงทุนและกำหนดการวัดความเสี่ยงจากผลตอบแทนที่คาดหวัง	1.00	0.85	0.88

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน (ต่อ)				
32	ควบคุมสัดส่วนระหว่างหนี้สินและทุนอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาสมดุลทางการเงิน และลดความเสี่ยงจากภาระหนี้สินที่สูงเกินไป	0.80	0.88	0.90

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน				
1	มีระบบ Payroll ควบคุมการจ่ายเงินเดือน	1.00	0.62	0.42
2	ใช้ระบบ e-donation บริจาคเงินผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์โดยเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมสรรพากร	0.80	0.65	0.42
3	ใช้ระบบ e-Filing ยื่นแบบ ภงด .1,3,53,54	1.00	0.57	0.87
4	ชำระอากรแสตมป์ผ่านระบบ e-Filing เพิ่มความสะดวกในการชำระภาษี	1.00	0.58	0.86
5	ใช้ Internet Banking โอนจ่ายเงินและรับชำระเงิน	1.00	0.58	0.83
6	ใช้ระบบเคลียริ่งเช็คด้วยภาพเช็ค (ICAS) ลดระยะเวลาการเคลียริ่งเช็ค	1.00	0.58	0.83
7	ยื่นประกันสังคมผ่านระบบออนไลน์และสแกนจ่ายเงินโดยใช้ QR Code	0.80	0.59	0.81
8	ใช้โปรแกรม ERP บริหารจัดการทุกแผนกในองค์กรอย่างเป็นระบบ	1.00	0.57	0.85
9	ใช้ระบบสารสนเทศทางการบัญชีวิเคราะห์ผลกำไรขาดทุน เพื่อวางแผนการลงทุน	1.00	0.56	0.88
10	มีระบบควบคุมสต็อกสินค้า รับ-จ่าย สินค้าและรายงานอายุเฉลี่ยสินค้า	1.00	0.65	0.57
11	มีระบบสำรองข้อมูลอัตโนมัติ เพื่อป้องกันข้อมูลทางการเงินเสียหาย	1.00	0.71	0.47
12	มีระบบบัญชีลูกหนี้ ออกรายงานอัตโนมัติในการติดตามยอดค้างชำระ	1.00	0.78	0.55

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (ต่อ)				
13	มีระบบการเช็คยอดขายสินค้า ยอดลูกหนี้คงเหลือ ในการควบคุมสินเชื่อและพิจารณาวงเงิน	1.00	0.76	0.59
14	ติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับแจ้งข้อมูลทางการเงินและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการค้าทั้งภายในและภายนอก	1.00	0.77	0.57
15	ใช้ระบบคำนวณประมวลผลอัตโนมัติข้อมูลทางการเงินได้แม่นยำ	1.00	0.77	0.56

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย				
1	วางแผนและจัดการกระแสเงินสดเข้าและออกให้มีสภาพคล่องเพียงพอ	1.00	0.65	0.41
2	วิเคราะห์ปัญหาและปรับปรุงแผนการบริหารเงินสดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	1.00	0.66	0.42
3	นำเงินสดส่วนเกินลงทุนใน สินทรัพย์สภาพคล่องสูง เช่น เครื่องจักรหรือเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และขยายการผลิต	1.00	0.77	0.83
4	ควบคุมการจ่ายเงินและวางแผนการจ่ายเงินตามความจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินโดยการจัดลำดับการจ่ายเงินตามความสำคัญและผลกระทบต่อองค์กร	1.00	0.75	0.84
5	มีมาตราการติดตามลูกหนี้การค้าที่ใกล้จะถึงกำหนดเวลาชำระหนี้หรือเกินกำหนดชำระหนี้มาชำระหนี้ได้	1.00	0.59	0.38
6	ป้องกันหนี้สูญโดยตรวจสอบเครดิตลูกค้า ใช้สัญญาและหลักฐาน พร้อมซอฟต์แวร์ติดตามการชำระเงิน	1.00	0.75	0.92
7	เจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้กับเจ้าหนี้ขยายเวลาเครดิตหรือแบ่งจ่ายเมื่อกระแสเงินสดมีปัญหา	1.00	0.59	0.36
8	ชำระหนี้และค่าใช้จ่ายต่างๆ ได้ตรงเวลาหรือก่อนกำหนดเพื่อรับส่วนลดการค้าที่คุ้มค่า	1.00	0.73	0.93
9	นำเทคโนโลยีใหม่เข้ามาใช้เพิ่มคุณภาพ และลดต้นทุน	1.00	0.73	0.92
10	เครื่องจักร อาคาร และระบบต่างๆ ที่กิจการลงทุนสร้างผลตอบแทนได้อย่างต่อเนื่อง	1.00	0.64	0.42
11	มีการลงทุนในสายการผลิตใหม่ หรือขยายตลาด ขยายสาขา ขยายช่องทางการขายและฐานลูกค้า	1.00	0.73	0.75

ลำดับที่	ข้อคำถาม/ตัวแปร	IOC	ค่าอำนาจจำแนก (Corrected Item-Total Correlation)	ค่าน้ำหนัก (Factor Loading)
ตอนที่ 5 ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย (ต่อ)				
12	ความพร้อมด้านเงินทุน สินทรัพย์ เพียงพอตั้งรับกับวิกฤตเศรษฐกิจหรือความเปลี่ยนแปลงได้ดี	1.00	0.73	0.76
13	ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น เงินลงทุน บุคลากร อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด	1.00	0.71	0.64
14	ปรับกลยุทธ์ด้านราคา เพื่อเพิ่มยอดขาย ส่วนแบ่งการตลาดและสร้างความแตกต่างเหนือคู่แข่งขัน	1.00	0.77	0.83
15	มีแผนรองรับคาดการณ์ล่วงหน้าถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินลงทุน	1.00	0.81	0.39
ตอนที่ 6 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย				
1	ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย	0.8		

ภาคผนวก ง.

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Statistics)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Statistics)

แบบสอบถามฉบับร่างภายหลังการนำไปทดลองใช้ (Try - Out)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเงินทุน

ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุนโดยรวม (All Variables)

ตารางที่ ง-1 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน โดยรวม (All Variables)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.98	32

ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุนเป็นรายด้าน (Dimension Variables)

ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital Management)

ตารางที่ ง-2 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (Working Capital Management)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.96	12

ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Financing)

ตารางที่ ง-3 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (Financing)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.99	8

ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management)

ตารางที่ ง-4 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านการบริหารลูกหนี้ (Accounts Receivable Management)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.96	8

ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk)

ตารางที่ ง-5 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรการจัดการเงินทุน ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ(Business Risk)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.90	4

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

ตารางที่ ง-6 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรระบบเทคโนโลยีทางการเงิน

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.91	15

ตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง

ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม (All Variables)

ตารางที่ ง-7 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม (All Variables)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.91	15

ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง เป็นรายด้าน (Dimension Variables)

ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency)

ตารางที่ ง-8 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.79	4

ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency)

ตารางที่ ง-9 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.85	4

ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency)

ตารางที่ ง-10 ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency)

Cronbach's Alpha	N Of Items
0.80	7

ภาคผนวก จ.

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlations)

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlations) ของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม

Correlations

		ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	การจัดการเงินทุน (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ขนาดของกิจการ (FS)
ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	Pearson Correlation	1	.551**	.527**	0.063	-.119*
	Sig. (2-tailed)		0.000	0.000	0.211	0.017
	N	398	398	398	398	398
การจัดการเงินทุน (CM)	Pearson Correlation	.551**	1	.281**	-0.086	-0.067
	Sig. (2-tailed)	0.000		0.000	0.086	0.180
	N	398	398	398	398	398
ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน (FTS)	Pearson Correlation	.527**	.281**	1	.252**	-0.003
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000		0.000	0.960
	N	398	398	398	398	398
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	Pearson Correlation	0.063	-0.086	.252**	1	0.031
	Sig. (2-tailed)	0.211	0.086	0.000		0.542
	N	398	398	398	398	398
ขนาดของกิจการ (FS)	Pearson Correlation	-.119*	-0.067	-0.003	0.031	1
	Sig. (2-tailed)	0.017	0.180	0.960	0.542	
	N	398	398	398	398	398

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlations) ของประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง การจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายด้าน

Correlations

		ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	ขนาดของกิจการ (FS)
ประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง (LME)	Pearson Correlation	1	.561**	.452**	.526**	.487**	.527**	0.063	-.119*
	Sig. (2-tailed)		0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.211	0.017
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน (WCM)	Pearson Correlation	.561**	1	.234**	.317**	.376**	.431**	0.073	-0.050
	Sig. (2-tailed)	0.000		0.000	0.000	0.000	0.000	0.146	0.323
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว (LTF)	Pearson Correlation	.452**	.234**	1	.702**	.551**	.311**	0.008	-0.005
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000		0.000	0.000	0.000	0.878	0.927
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	Pearson Correlation	.526**	.317**	.702**	1	.781**	.426**	0.048	0.033
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000		0.000	0.000	0.337	0.509
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ด้านการบริหารลูกหนี้ (ARM)	Pearson Correlation	.487**	.376**	.551**	.781**	1	.502**	.111*	0.062
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000	0.000		0.000	0.026	0.221
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ (BR)	Pearson Correlation	.527**	.431**	.311**	.426**	.502**	1	.252**	-0.003
	Sig. (2-tailed)	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000		0.000	0.960
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ระยะเวลาในการดำเนินงาน (FA)	Pearson Correlation	0.063	0.073	0.008	0.048	.111*	.252**	1	0.031
	Sig. (2-tailed)	0.211	0.146	0.878	0.337	0.026	0.000		0.542
	N	398	398	398	398	398	398	398	398
ขนาดของกิจการ (FS)	Pearson Correlation	-.119*	-0.050	-0.005	0.033	0.062	-0.003	0.031	1
	Sig. (2-tailed)	0.017	0.323	0.927	0.509	0.221	0.960	0.542	
	N	398	398	398	398	398	398	398	398

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง โดยรวม

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_C

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.680[a]	0.462	0.457	0.33623	0.462	84.446	4	393	0.000	0.510

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

b. Dependent Variable: VAG_C

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	38.186	4	9.547	84.446	.000[b]
	Residual	44.428	393	0.113		
	Total	82.614	397			

a. Dependent Variable: VAG_C

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	1.582	0.179		8.856	0.000					
	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	0.287	0.026	0.431	10.999	0.000	0.551	0.485	0.407	0.891	1.122
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.383	0.038	0.406	10.082	0.000	0.527	0.453	0.373	0.844	1.184
	ระยะเวลาดำเนินงาน	0.001	0.049	0.001	0.013	0.990	0.063	0.001	0.000	0.910	1.099
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.085	0.035	-0.089	-2.408	0.017	-0.119	-0.121	-0.089	0.995	1.005

a. Dependent Variable: VAG_C

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	4.850	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.096	7.114	0.00	0.02	0.01	0.02	0.92
	3	0.036	11.621	0.00	0.27	0.00	0.57	0.00
	4	0.012	19.978	0.11	0.68	0.34	0.40	0.03
	5	0.006	27.972	0.89	0.03	0.65	0.01	0.04

a. Dependent Variable: VAG_C

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_C	Predicted Value	Residual
37	3.386	4.93	3.7947	1.13859

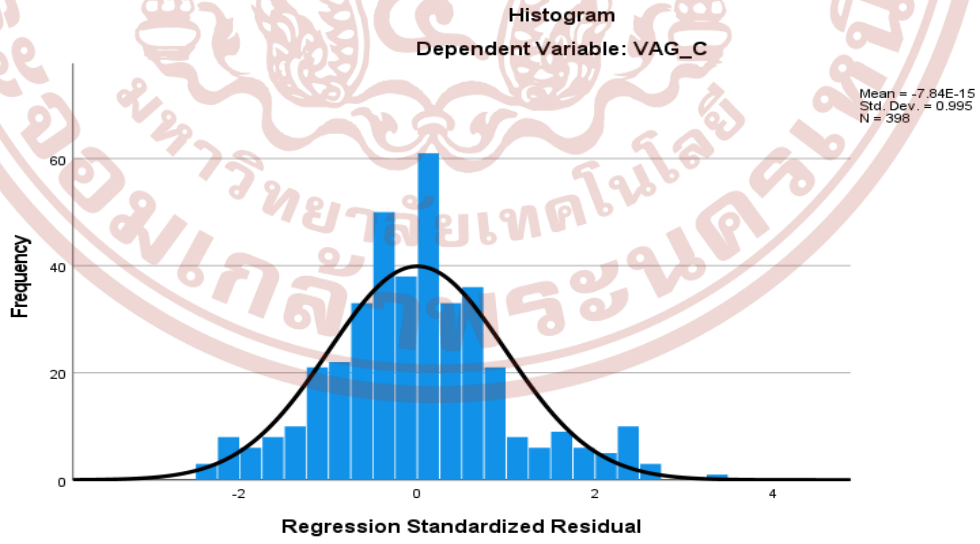
a. Dependent Variable: VAG_C

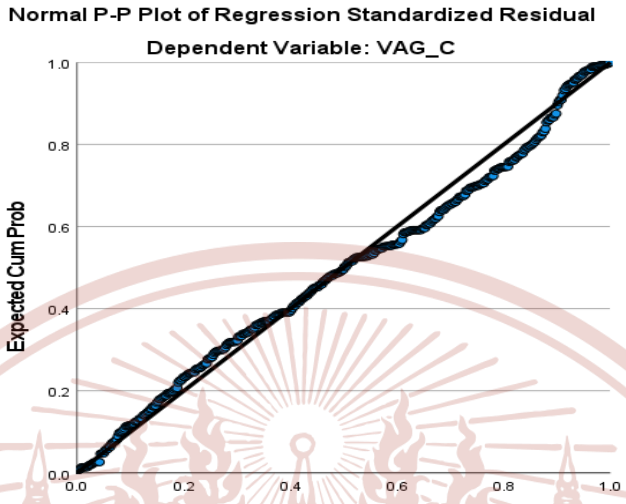
Residuals Statistics[a]

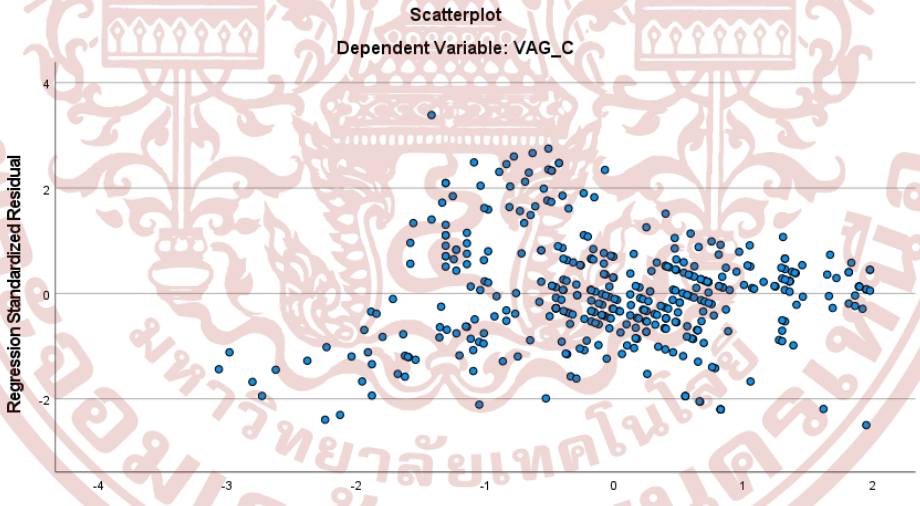
	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	3.2834	4.8489	4.2344	0.31014	398
Residual	-0.83989	1.13859	0.00000	0.33453	398
Std. Predicted Value	-3.066	1.981	0.000	1.000	398
Std. Residual	-2.498	3.386	0.000	0.995	398

a. Dependent Variable: VAG_C

Charts

Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_C
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0

Scatterplot
Dependent Variable: VAG_C
Regression Standardized Residual
Regression Standardized Predicted Value
4
2
0
-2
-4
-3
-1
1

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง รายด้าน

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_C

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.718[a]	0.515	0.507	0.32040	0.515	59.252	7	390	0.000	0.737

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

b. Dependent Variable: VAG_C

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	42.578	7	6.083	59.252	.000[b]
	Residual	40.036	390	0.103		
	Total	82.614	397			

a. Dependent Variable: VAG_C

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	1.341	0.178		7.525	0.000					
	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน: H17 (WCM)	0.292	0.033	0.350	8.753	0.000	0.561	0.405	0.309	0.775	1.290
	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	0.089	0.031	0.141	2.854	0.005	0.452	0.143	0.101	0.506	1.977
	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	0.143	0.042	0.225	3.402	0.001	0.526	0.170	0.120	0.283	3.536
	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	-0.009	0.038	-0.015	-0.245	0.807	0.487	-0.012	-0.009	0.346	2.888
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.238	0.042	0.252	5.719	0.000	0.527	0.278	0.202	0.641	1.561
	ระยะเวลาดำเนินงาน	-0.042	0.046	-0.033	-0.908	0.364	0.063	-0.046	-0.032	0.927	1.079
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.101	0.034	-0.106	-2.993	0.003	-0.119	-0.150	-0.106	0.987	1.013

a. Dependent Variable: VAG_C

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions							
				(Constant)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน: H17 (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	7.793	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.105	8.607	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.90
	3	0.046	13.024	0.01	0.00	0.05	0.03	0.02	0.00	0.43	0.03
	4	0.021	19.079	0.04	0.23	0.06	0.03	0.01	0.03	0.44	0.01
	5	0.015	22.471	0.03	0.00	0.56	0.02	0.29	0.00	0.00	0.00
	6	0.008	31.550	0.14	0.72	0.01	0.00	0.00	0.41	0.12	0.02
	7	0.006	35.703	0.30	0.01	0.29	0.63	0.22	0.17	0.00	0.01
	8	0.005	37.922	0.49	0.04	0.01	0.29	0.46	0.39	0.01	0.03

a. Dependent Variable: VAG_C

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_C	Predicted Value	Residual
361	3.215	4.73	3.7034	1.02998

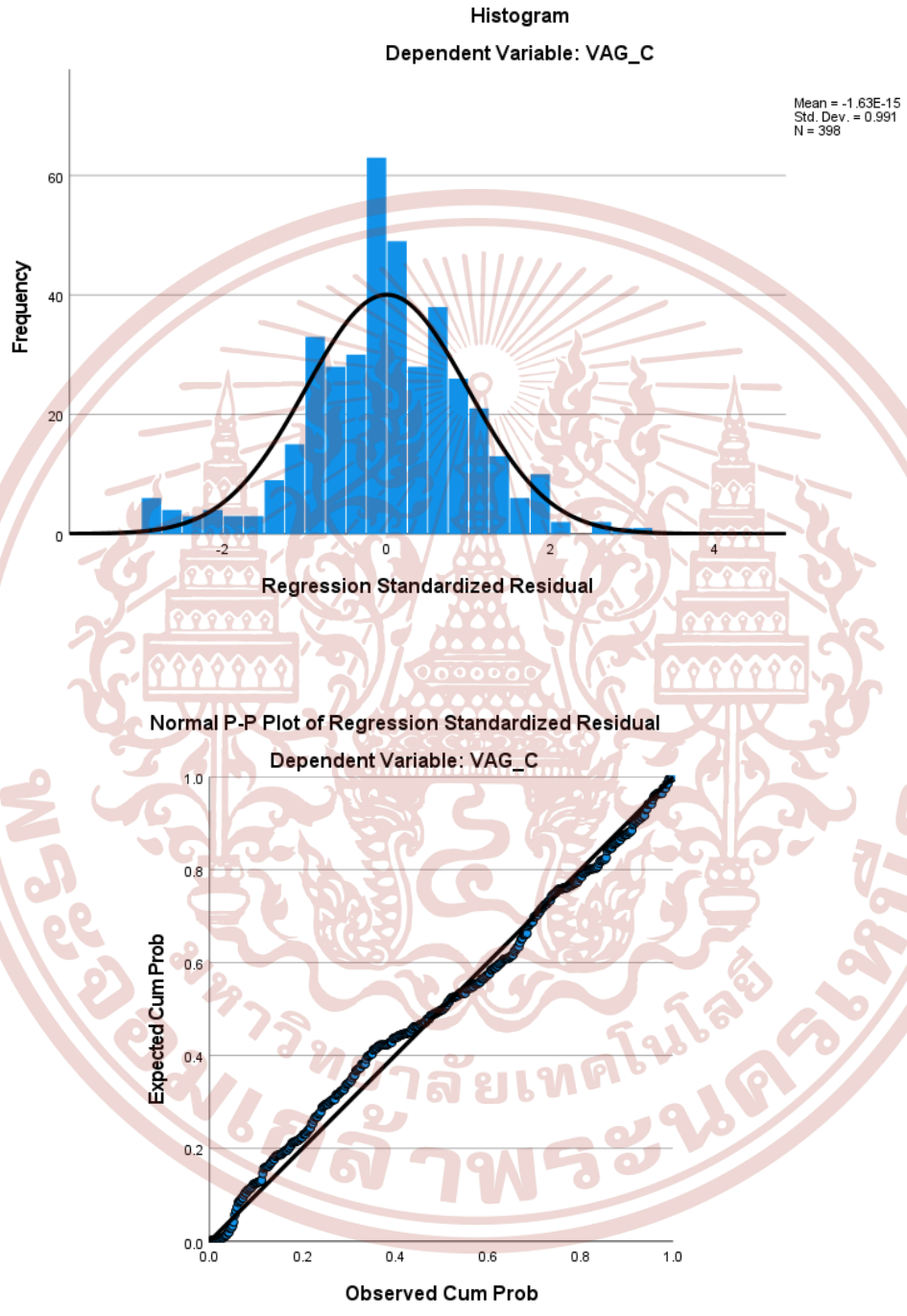
a. Dependent Variable: VAG_C

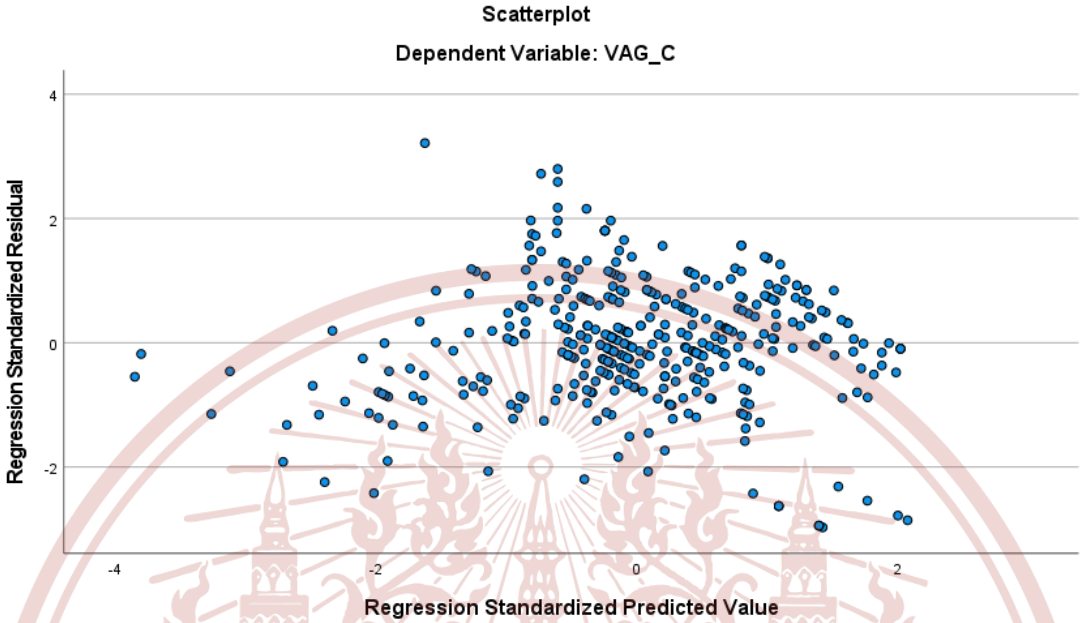
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.9751	4.9151	4.2344	0.32749	398
Residual	-0.95189	1.02998	0.00000	0.31756	398
Std. Predicted Value	-3.845	2.079	0.000	1.000	398
Std. Residual	-2.971	3.215	0.000	0.991	398

a. Dependent Variable: VAG_C

Charts

Histogram
Dependent Variable: VAG_C
Mean = -1.63E-15
Std. Dev. = 0.991
N = 398
Frequency
60
40
20
0
-2
0
2
4
Regression Standardized Residual
Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_C
Expected Cum Prob
1.0
0.8
0.6
0.4
0.2
0.0
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0
Observed Cum Prob

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_Ca

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.636[a]	0.404	0.398	0.43197	0.404	66.663	4	393	0.000	0.810

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

b. Dependent Variable: VAG_Ca

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	49.757	4	12.439	66.663	.000[b]
	Residual	73.333	393	0.187		
	Total	123.089	397			

a. Dependent Variable: VAG_Ca

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	1.060	0.229		4.621	0.000					
	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	0.307	0.034	0.377	9.151	0.000	0.492	0.419	0.356	0.891	1.122
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.464	0.049	0.403	9.505	0.000	0.517	0.432	0.370	0.844	1.184
	ระยะเวลาดำเนินงาน	0.051	0.063	0.033	0.808	0.420	0.100	0.041	0.031	0.910	1.099
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.082	0.045	-0.070	-1.800	0.073	-0.096	-0.090	-0.070	0.995	1.005

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	4.850	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.096	7.114	0.00	0.02	0.01	0.02	0.92
	3	0.036	11.621	0.00	0.27	0.00	0.57	0.00
	4	0.012	19.978	0.11	0.68	0.34	0.40	0.03
	5	0.006	27.972	0.89	0.03	0.65	0.01	0.04

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_Ca	Predicted Value	Residual
395	-5.140	2.25	4.4702	-2.22021
396	-5.051	2.25	4.4318	-2.18183
397	-3.226	3.00	4.3934	-1.39345

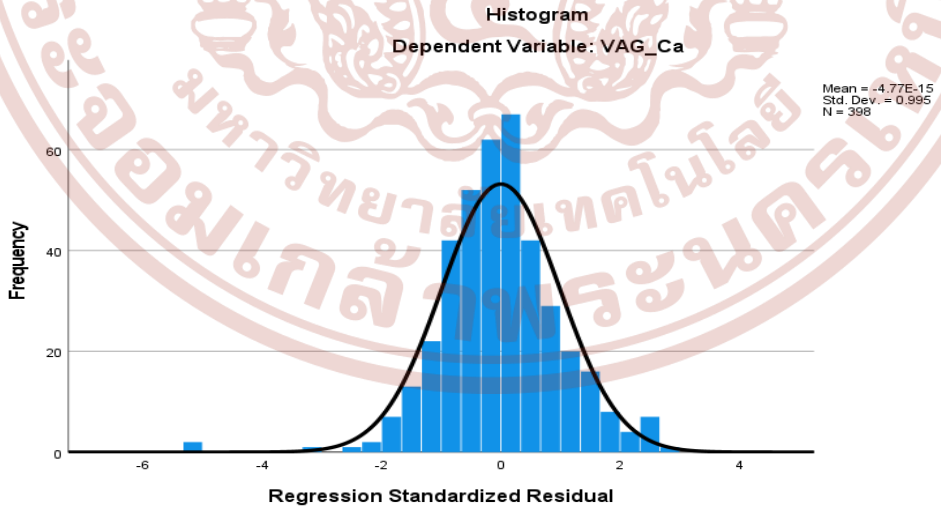
a. Dependent Variable: VAG_Ca

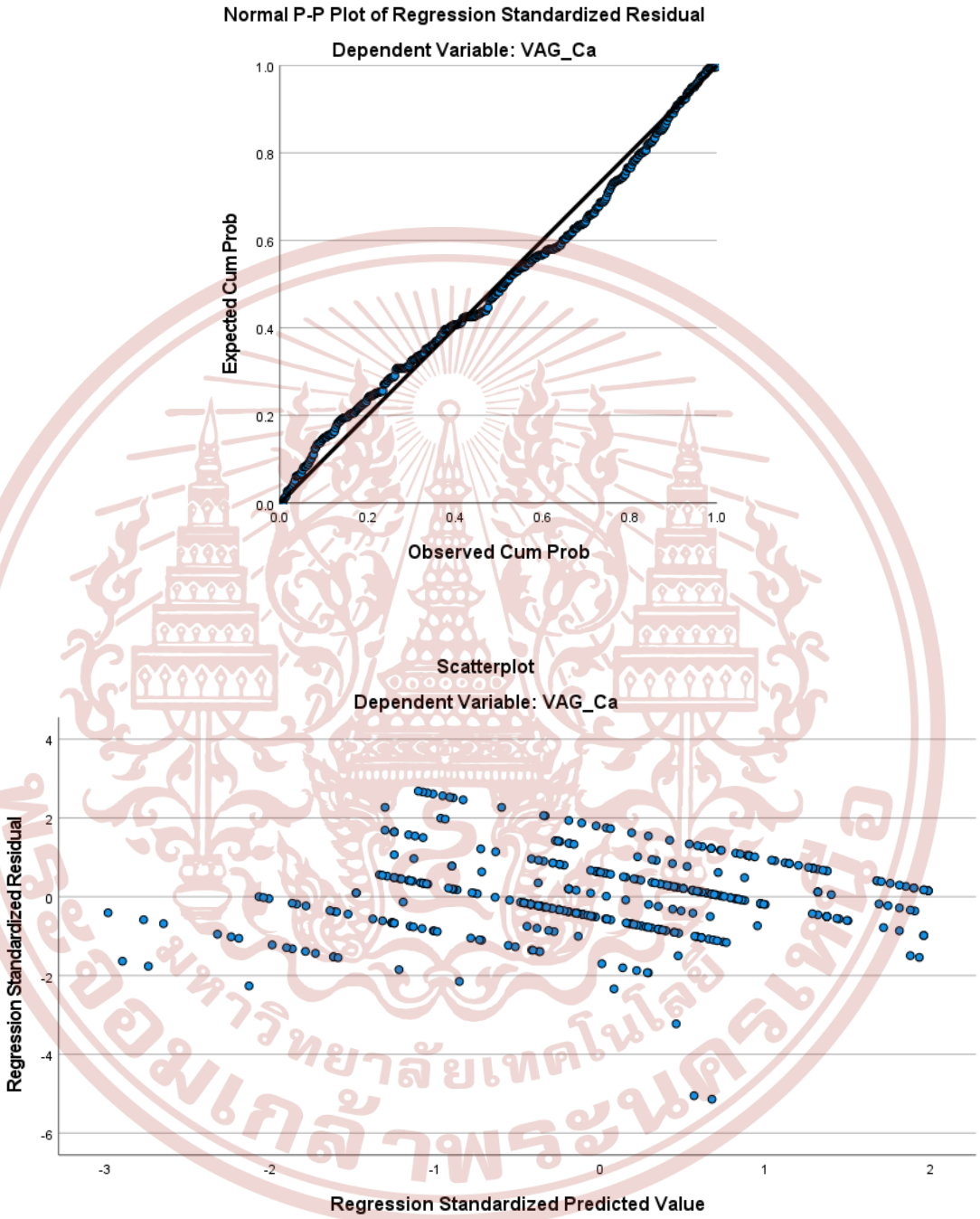
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	3.1753	4.9340	4.2299	0.35402	398
Residual	-2.22021	1.15931	0.00000	0.42979	398
Std. Predicted Value	-2.979	1.989	0.000	1.000	398
Std. Residual	-5.140	2.684	0.000	0.995	398

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Charts

Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_Ca
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0
Scatterplot
Dependent Variable: VAG_Ca
Regression Standardized Residual
Regression Standardized Predicted Value
4
2
0
-2
-4
-6
-3
-2
-1
0
1
2

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_DR

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.663[a]	0.439	0.434	0.40661	0.439	77.003	4	393	0.000	0.741

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

b. Dependent Variable: VAG_DR

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	50.923	4	12.731	77.003	.000[b]
	Residual	64.974	393	0.165		
	Total	115.897	397			

a. Dependent Variable: VAG_DR

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	1.234	0.216		5.712	0.000					
	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	0.273	0.032	0.346	8.641	0.000	0.487	0.400	0.326	0.891	1.122
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.524	0.046	0.469	11.419	0.000	0.558	0.499	0.431	0.844	1.184
	ระยะเวลาดำเนินงาน	-0.052	0.059	-0.035	-0.878	0.381	0.051	-0.044	-0.033	0.910	1.099
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.104	0.043	-0.093	-2.446	0.015	-0.118	-0.122	-0.092	0.995	1.005

a. Dependent Variable: VAG_DR

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	4.850	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.096	7.114	0.00	0.02	0.01	0.02	0.92
	3	0.036	11.621	0.00	0.27	0.00	0.57	0.00
	4	0.012	19.978	0.11	0.68	0.34	0.40	0.03
	5	0.006	27.972	0.89	0.03	0.65	0.01	0.04

a. Dependent Variable: VAG_DR

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_DR	Predicted Value	Residual
380	-3.022	2.40	3.6286	-1.22859

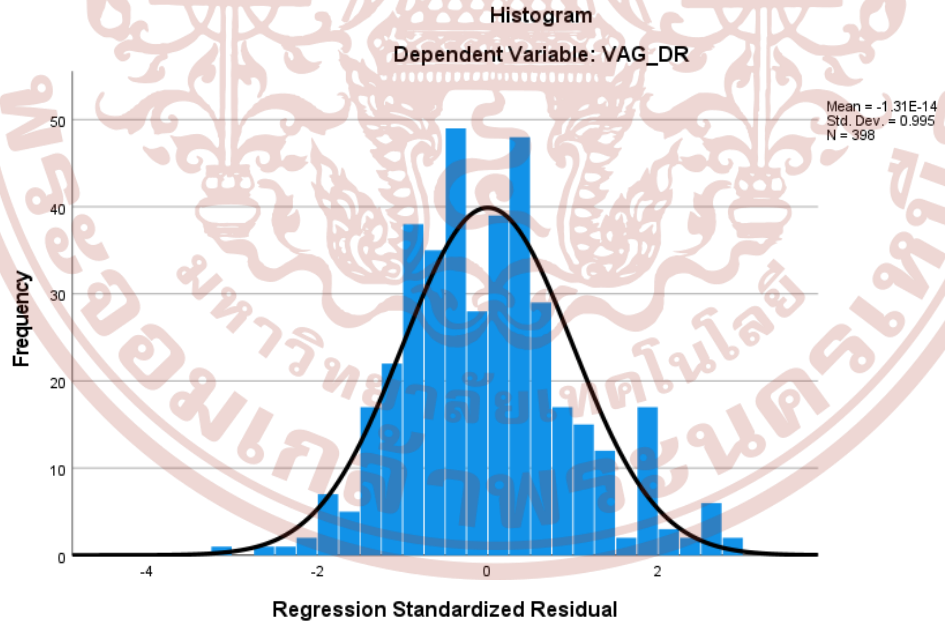
a. Dependent Variable: VAG_DR

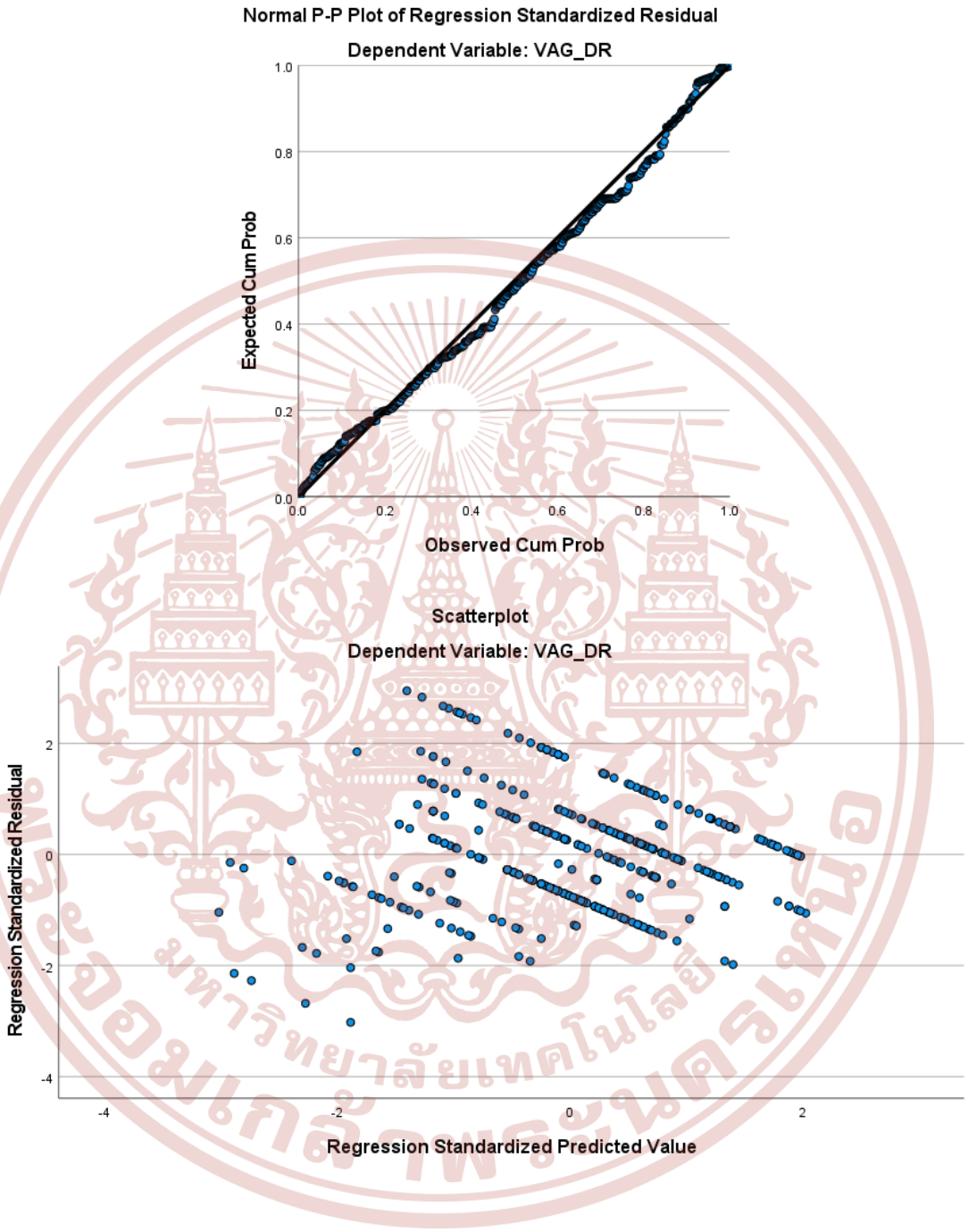
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	3.1753	4.9340	4.2299	0.35402	398
Residual	-2.22021	1.15931	0.00000	0.42979	398
Std. Predicted Value	-2.979	1.989	0.000	1.000	398
Std. Residual	-5.140	2.684	0.000	0.995	398

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Charts

Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_DR
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0
Scatterplot
Dependent Variable: VAG_DR
Regression Standardized Residual
Regression Standardized Predicted Value
2
0
-2
-4

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน โดยรวม ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_IG

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.674[a]	0.455	0.449	0.36656	0.455	81.893	4	393	0.000	0.914

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

b. Dependent Variable: VAG_IG

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	44.015	4	11.004	81.893	.000[b]
	Residual	52.806	393	0.134		
	Total	96.820	397			

a. Dependent Variable: VAG_IG

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_A

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	1.251	0.195		6.423	0.000					
	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	0.238	0.028	0.330	8.373	0.000	0.472	0.389	0.312	0.891	1.122
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.504	0.041	0.494	12.180	0.000	0.590	0.523	0.454	0.844	1.184
	ระยะเวลาดำเนินงาน	0.018	0.053	0.013	0.343	0.732	0.107	0.017	0.013	0.910	1.099
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.067	0.038	-0.065	-1.730	0.084	-0.088	-0.087	-0.064	0.995	1.005

a. Dependent Variable: VAG_IG

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	การจัดการเงินทุน : H16 (CM)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	4.850	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.096	7.114	0.00	0.02	0.01	0.02	0.92
	3	0.036	11.621	0.00	0.27	0.00	0.57	0.00
	4	0.012	19.978	0.11	0.68	0.34	0.40	0.03
	5	0.006	27.972	0.89	0.03	0.65	0.01	0.04

a. Dependent Variable: VAG_IG

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_IG	Predicted Value	Residual
37	2.997	5.00	3.9015	1.09846
182	-2.127	3.33	4.1129	-0.77952
185	-2.492	3.17	4.0799	-0.91328
192	-2.509	3.00	3.9199	-0.91988
195	-2.231	2.83	3.6511	-0.81776
200	-2.782	3.00	4.0198	-1.01983
220	-2.640	3.00	3.9679	-0.96787
236	2.450	4.83	3.9352	0.89817
237	2.359	4.83	3.9688	0.86455
238	2.177	4.83	4.0353	0.79802
345	2.081	5.00	4.2370	0.76296
360	2.931	5.00	3.9254	1.07456
361	2.307	4.67	3.8211	0.84552
362	2.843	4.83	3.7913	1.04199
364	2.628	4.83	3.8700	0.96335
365	2.275	4.67	3.8327	0.83393
369	2.194	4.67	3.8625	0.80413
370	2.526	4.83	3.9072	0.92610
371	2.408	4.67	3.7839	0.88277
372	2.319	4.50	3.6498	0.85020

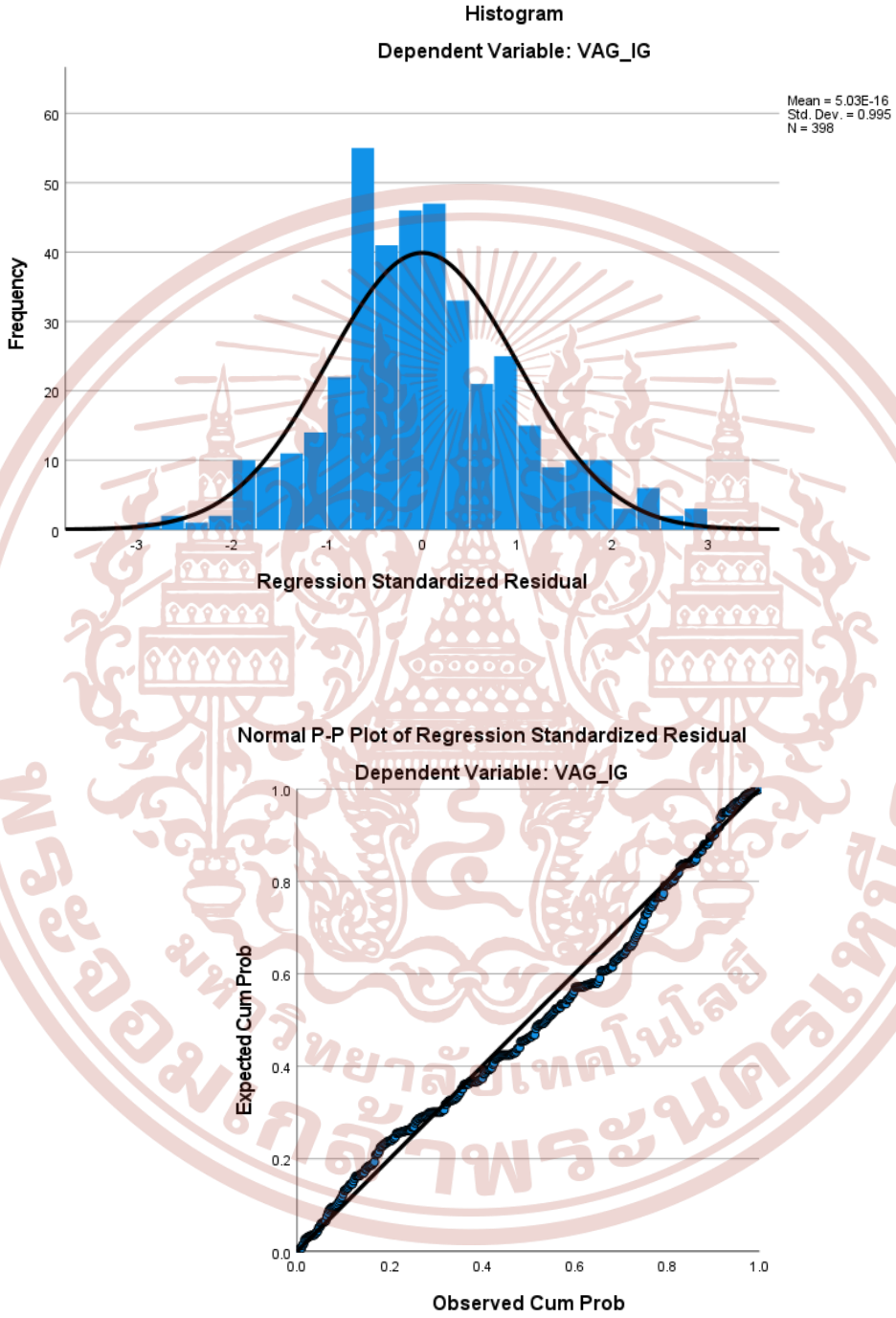
a. Dependent Variable: VAG_IG

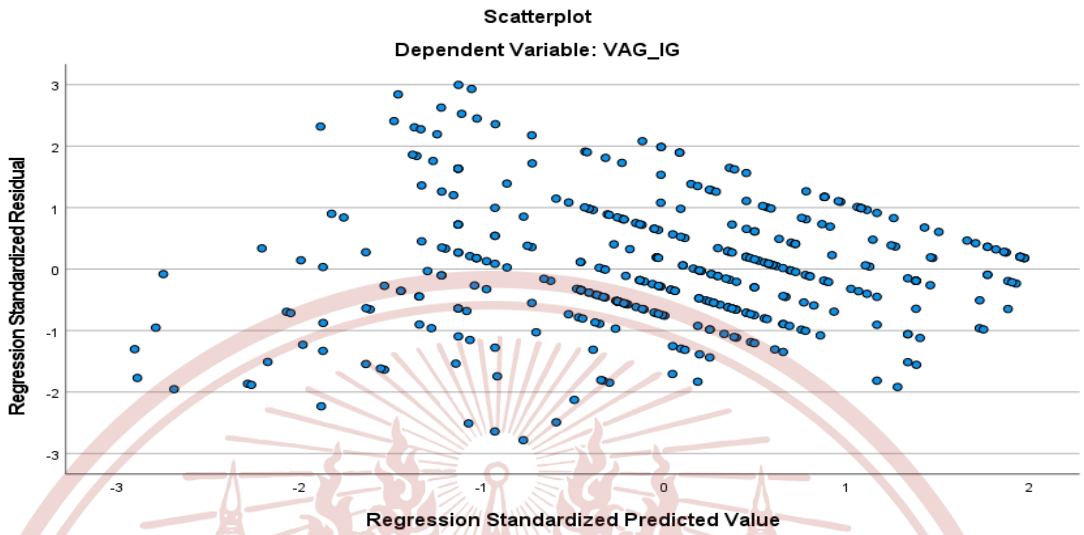
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	3.3105	4.9341	4.2764	0.33297	398
Residual	-1.01983	1.09846	0.00000	0.36471	398
Std. Predicted Value	-2.901	1.975	0.000	1.000	398
Std. Residual	-2.782	2.997	0.000	0.995	398

a. Dependent Variable: VAG_IG

Charts

Histogram
Dependent Variable: VAG_IG
Mean = 5.03E-16
Std. Dev. = 0.995
N = 398
Frequency
Regression Standardized Residual
Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_IG
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายด้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารเงินสด (Cash Management Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_Ca

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.644[a]	0.415	0.405	0.42959	0.415	39.569	7	390	0.000	1.008

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

b. Dependent Variable: VAG_Ca

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	51.116	7	7.302	39.569	.000[b]
	Residual	71.973	390	0.185		
	Total	123.089	397			

a. Dependent Variable: VAG_Ca

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	0.817	0.239		3.421	0.001					
	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	0.306	0.045	0.302	6.859	0.000	0.483	0.328	0.266	0.775	1.290
	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	0.168	0.042	0.220	4.034	0.000	0.397	0.200	0.156	0.506	1.977
	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	0.106	0.056	0.138	1.889	0.060	0.394	0.095	0.073	0.283	3.536
	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	-0.138	0.051	-0.179	-2.724	0.007	0.334	-0.137	-0.105	0.346	2.888
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.402	0.056	0.349	7.222	0.000	0.517	0.343	0.280	0.641	1.561
	ระยะเวลาดำเนินงาน	0.005	0.062	0.004	0.089	0.929	0.100	0.005	0.003	0.927	1.079
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.084	0.045	-0.072	-1.859	0.064	-0.096	-0.094	-0.072	0.987	1.013

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions							
				(Constant)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	7.793	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.105	8.607	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.90
	3	0.046	13.024	0.01	0.00	0.05	0.03	0.02	0.00	0.43	0.03
	4	0.021	19.079	0.04	0.23	0.06	0.03	0.01	0.03	0.44	0.01
	5	0.015	22.471	0.03	0.00	0.56	0.02	0.29	0.00	0.00	0.00
	6	0.008	31.550	0.14	0.72	0.01	0.00	0.00	0.41	0.12	0.02
	7	0.006	35.703	0.30	0.01	0.29	0.63	0.22	0.17	0.00	0.01
	8	0.005	37.922	0.49	0.04	0.01	0.29	0.46	0.39	0.01	0.03

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_Ca	Predicted Value	Residual
361	3.293	5.00	3.5855	1.41451
395	-4.655	2.25	4.2497	-1.99967
396	-4.467	2.25	4.1688	-1.91877

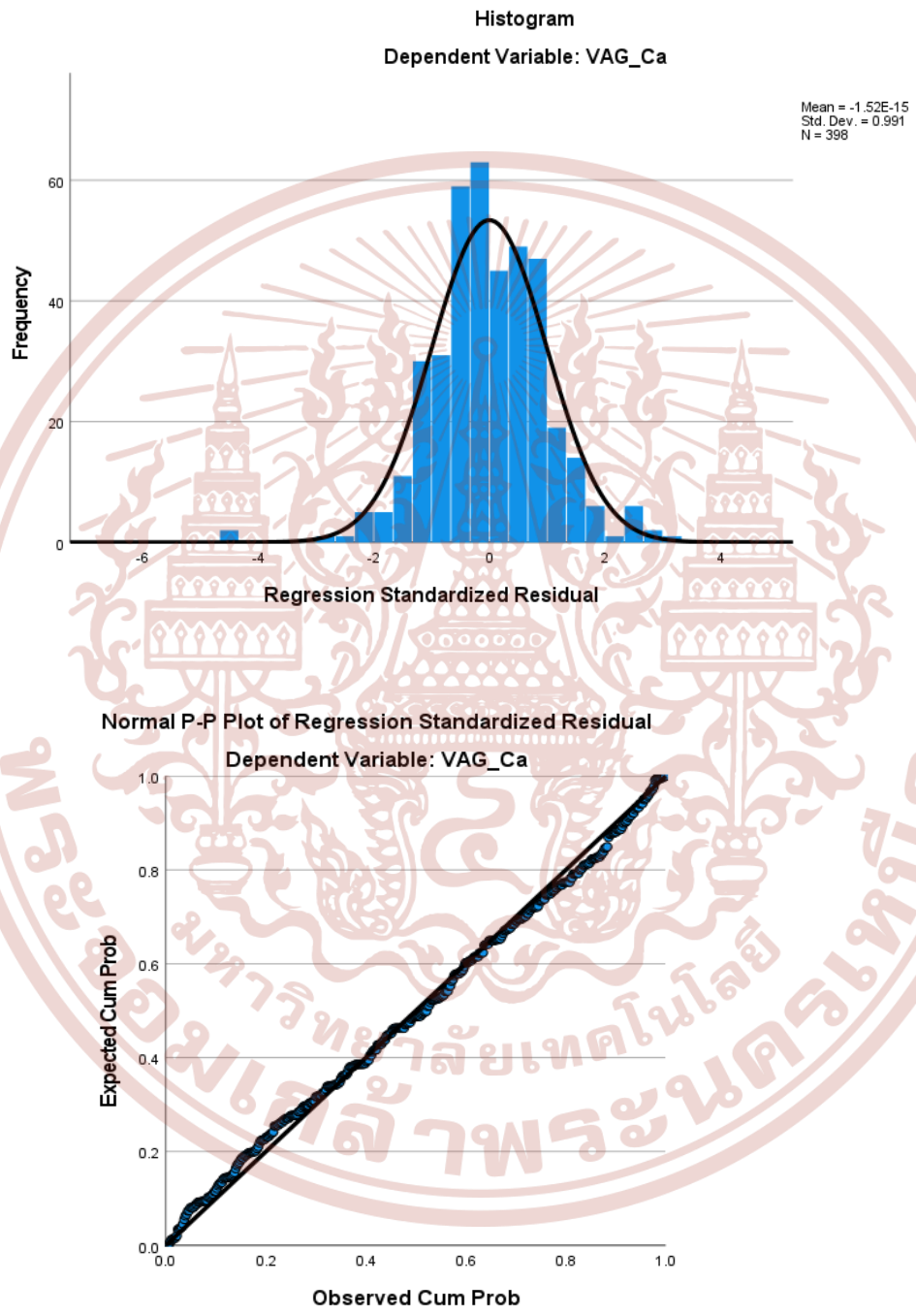
a. Dependent Variable: VAG_Ca

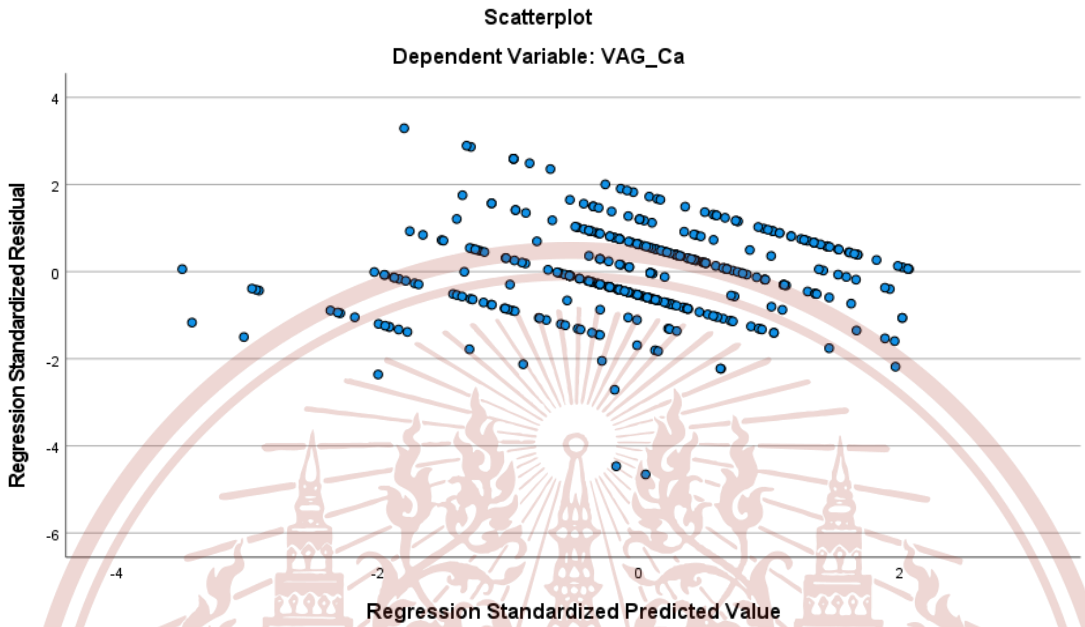
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.9751	4.9741	4.2299	0.35883	398
Residual	-1.99967	1.41451	0.00000	0.42578	398
Std. Predicted Value	-3.497	2.074	0.000	1.000	398
Std. Residual	-4.655	3.293	0.000	0.991	398

a. Dependent Variable: VAG_Ca

Charts

Histogram
Dependent Variable: VAG_Ca
Mean = -1.52E-15
Std. Dev. = 0.991
N = 398
Frequency
60
40
20
0
-6
-4
-2
0
2
4
Regression Standardized Residual
Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_Ca
Expected Cum Prob
1.0
0.8
0.6
0.4
0.2
0.0
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0
Observed Cum Prob

พระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายด้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการจัดการหนี้และลูกหนี้ (Debt and Accounts Receivable Management Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_DR

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.719[a]	0.518	0.509	0.37863	0.518	59.775	7	390	0.000	0.924

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

b. Dependent Variable: VAG_DR

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	59.986	7	8.569	59.775	.000[b]
	Residual	55.911	390	0.143		
	Total	115.897	397			

a. Dependent Variable: VAG_DR

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	0.874	0.211		4.148	0.000					
	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	0.256	0.039	0.259	6.491	0.000	0.497	0.312	0.228	0.775	1.290
	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	0.188	0.037	0.252	5.102	0.000	0.507	0.250	0.179	0.506	1.977
	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	0.132	0.050	0.176	2.655	0.008	0.524	0.133	0.093	0.283	3.536
	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	-0.046	0.045	-0.062	-1.034	0.302	0.469	-0.052	-0.036	0.346	2.888
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.377	0.049	0.337	7.675	0.000	0.558	0.362	0.270	0.641	1.561
	ระยะเวลาดำเนินงาน	-0.079	0.054	-0.053	-1.462	0.145	0.051	-0.074	-0.051	0.927	1.079
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.117	0.040	-0.104	-2.928	0.004	-0.118	-0.147	-0.103	0.987	1.013

a. Dependent Variable: VAG_DR

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions							
				(Constant)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	7.793	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.105	8.607	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.90
	3	0.046	13.024	0.01	0.00	0.05	0.03	0.02	0.00	0.43	0.03
	4	0.021	19.079	0.04	0.23	0.06	0.03	0.01	0.03	0.44	0.01
	5	0.015	22.471	0.03	0.00	0.56	0.02	0.29	0.00	0.00	0.00
	6	0.008	31.550	0.14	0.72	0.01	0.00	0.00	0.41	0.12	0.02
	7	0.006	35.703	0.30	0.01	0.29	0.63	0.22	0.17	0.00	0.01
	8	0.005	37.922	0.49	0.04	0.01	0.29	0.46	0.39	0.01	0.03

a. Dependent Variable: VAG_DR

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_DR	Predicted Value	Residual
360	3.102	5.00	3.8255	1.17446

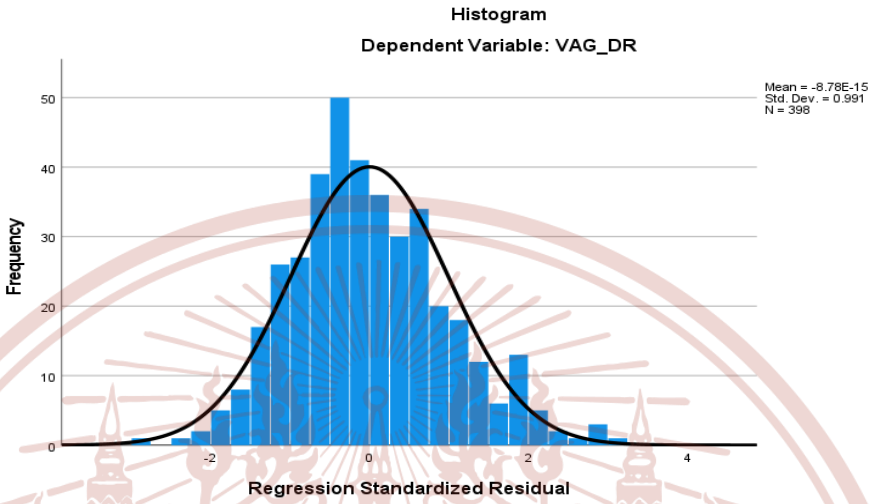
a. Dependent Variable: VAG_DR

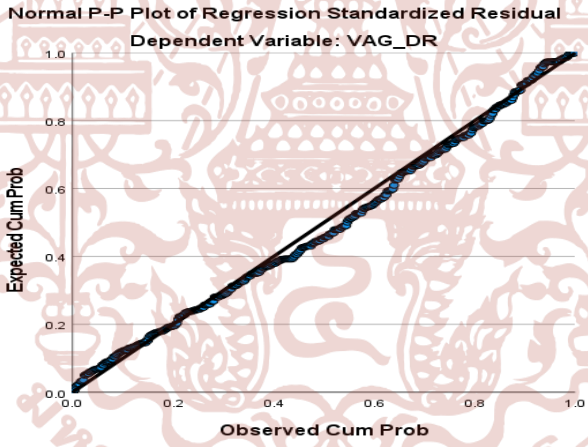
Residuals Statistics[a]

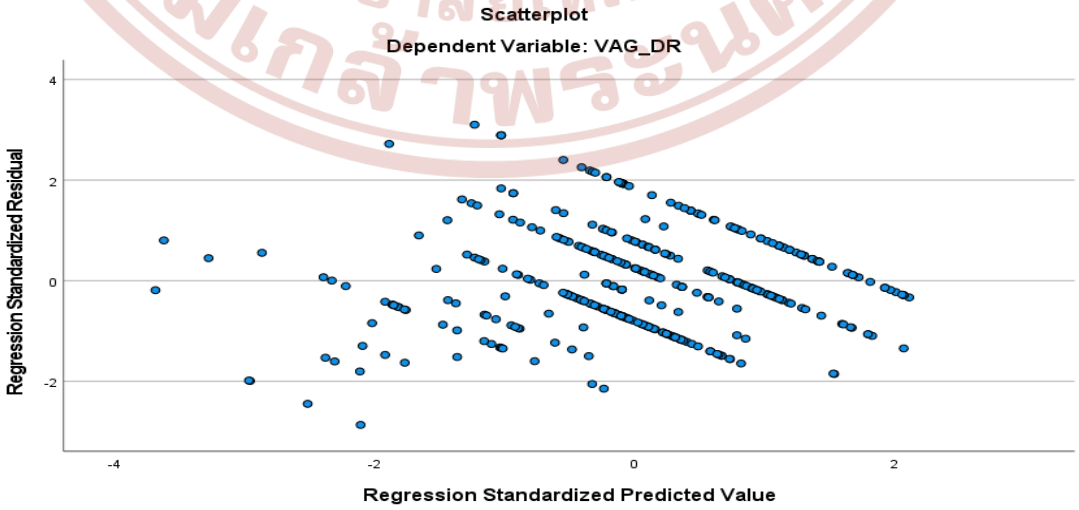
	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.8712	5.1255	4.3025	0.38872	398
Residual	-1.08466	1.17446	0.00000	0.37528	398
Std. Predicted Value	-3.682	2.117	0.000	1.000	398
Std. Residual	-2.865	3.102	0.000	0.991	398

a. Dependent Variable: VAG_DR

Charts

Histogram
Dependent Variable: VAG_DR
Mean = -8.78E-15
Std. Dev. = 0.991
N = 398
Frequency
Regression Standardized Residual

Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_DR
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob

Scatterplot
Dependent Variable: VAG_DR
Regression Standardized Residual
Regression Standardized Predicted Value

ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Regression Analysis) ของการจัดการเงินทุน และระบบเทคโนโลยีทางการเงิน รายด้าน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการขยายการลงทุนและการเติบโต (Investment and Growth Expansion Efficiency)

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei[b]		Enter

a. Dependent Variable: VAG_IG

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.821[a]	0.673	0.667	0.28479	0.673	114.819	7	390	0.000	1.240

a. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

b. Dependent Variable: VAG_IG

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	65.188	7	9.313	114.819	.000[b]
	Residual	31.632	390	0.081		
	Total	96.820	397			

a. Dependent Variable: VAG_IG

b. Predictors: (Constant), มูลค่าสินทรัพย์รวม, VAG_FT, ระยะเวลาดำเนินงาน, VAG_long, VAG_cap, VAG_risk, VAG_recei

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations			Collinearity Statistics	
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part	Tolerance	VIF
1	(Constant)	0.506	0.158		3.191	0.002					
	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	0.499	0.030	0.554	16.845	0.000	0.733	0.649	0.488	0.775	1.290
	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	0.048	0.028	0.070	1.726	0.085	0.396	0.087	0.050	0.506	1.977
	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	0.143	0.037	0.209	3.836	0.000	0.497	0.191	0.111	0.283	3.536
	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	-0.044	0.034	-0.065	-1.319	0.188	0.479	-0.067	-0.038	0.346	2.888
	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	0.280	0.037	0.274	7.587	0.000	0.590	0.359	0.220	0.641	1.561
	ระยะเวลาดำเนินงาน	-0.005	0.041	-0.004	-0.125	0.901	0.107	-0.006	-0.004	0.927	1.079
	มูลค่าสินทรัพย์รวม	-0.064	0.030	-0.062	-2.128	0.034	-0.088	-0.107	-0.062	0.987	1.013

a. Dependent Variable: VAG_IG

Collinearity Diagnostics[a]

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions							
				(Constant)	ด้านการจัดการทุนหมุนเวียน : H17 (WCM)	ด้านการจัดหาเงินทุนระยะยาว : H18 (LTF)	ด้านการบริหารลูกหนี้ : H19 (ARM)	ด้านความเสี่ยงทางธุรกิจ : H20 (BR)	ระบบเทคโนโลยีทางการเงิน : H21 (FTS)	ระยะเวลาดำเนินงาน	มูลค่าสินทรัพย์รวม
1	1	7.793	1.000	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	2	0.105	8.607	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.90
	3	0.046	13.024	0.01	0.00	0.05	0.03	0.02	0.00	0.43	0.03
	4	0.021	19.079	0.04	0.23	0.06	0.03	0.01	0.03	0.44	0.01
	5	0.015	22.471	0.03	0.00	0.56	0.02	0.29	0.00	0.00	0.00
	6	0.008	31.550	0.14	0.72	0.01	0.00	0.00	0.41	0.12	0.02
	7	0.006	35.703	0.30	0.01	0.29	0.63	0.22	0.17	0.00	0.01
	8	0.005	37.922	0.49	0.04	0.01	0.29	0.46	0.39	0.01	0.03

a. Dependent Variable: VAG_IG

Casewise Diagnostics[a]

Case Number	Std. Residual	VAG_IG	Predicted Value	Residual
182	-3.052	3.33	4.2024	-0.86908
185	-3.478	3.17	4.1573	-0.99060
220	-3.607	3.00	4.0272	-1.02718
221	-3.510	3.50	4.4995	-0.99952
361	3.370	4.67	3.7070	0.95970

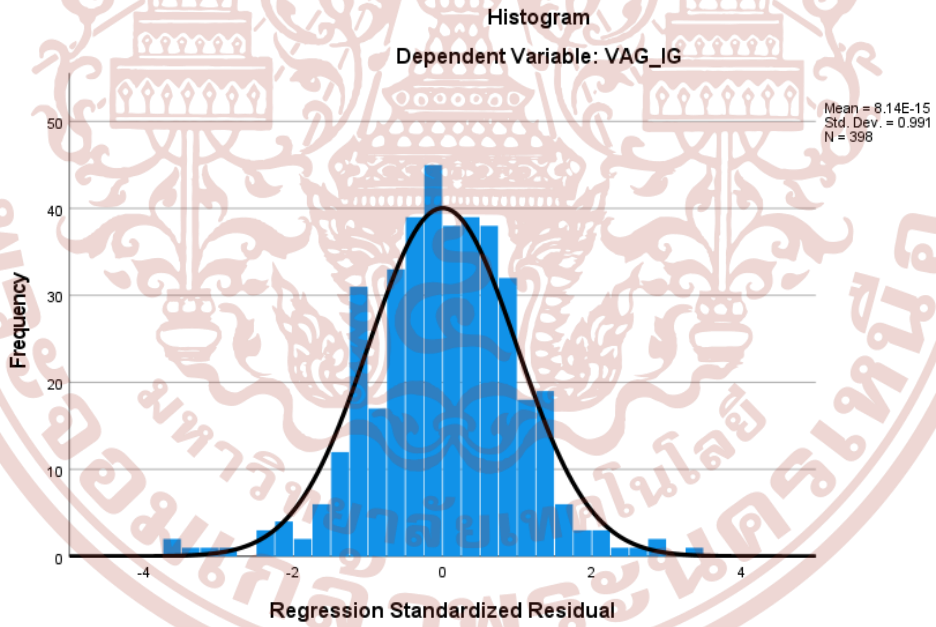
a. Dependent Variable: VAG_IG

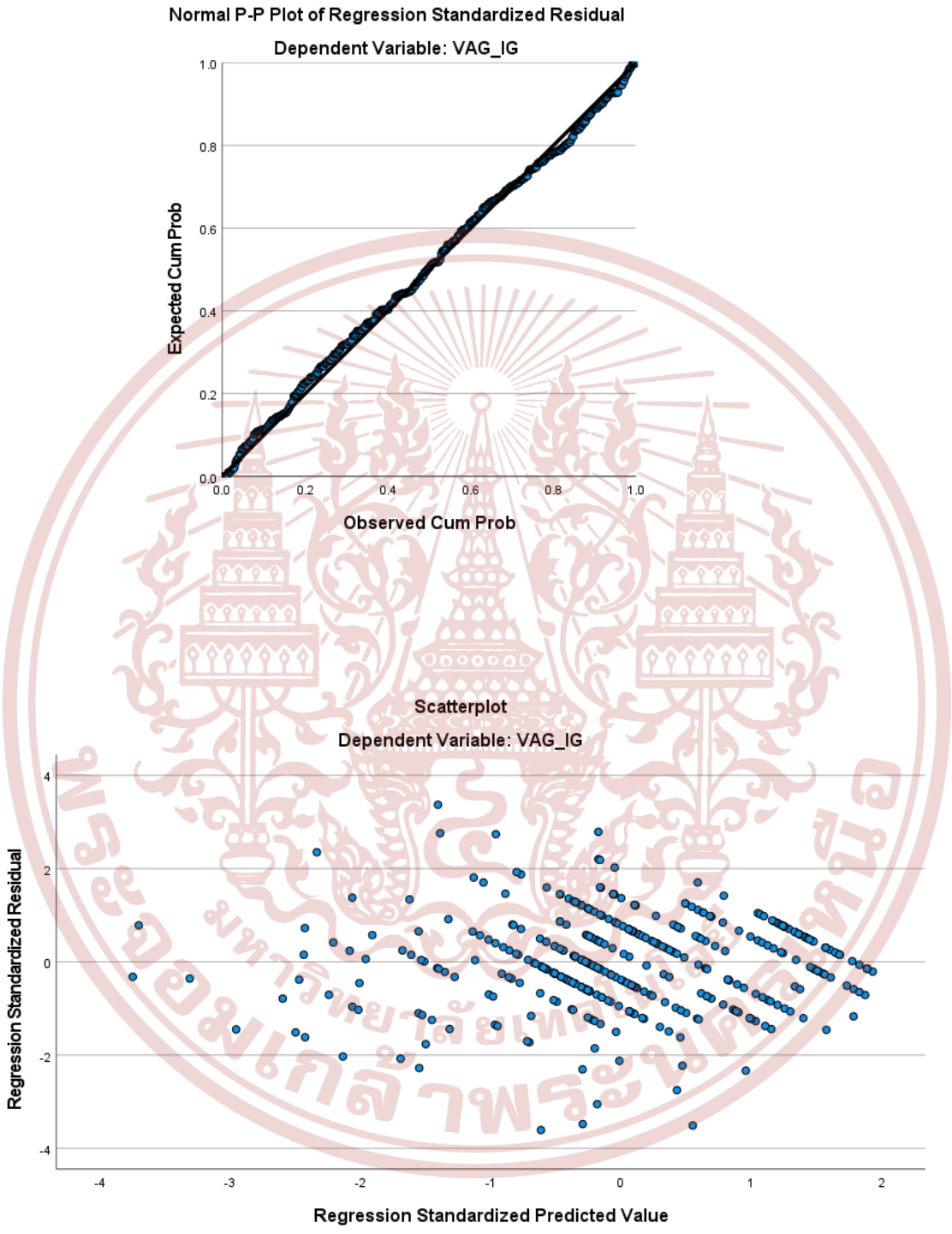
Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	2.7578	5.0593	4.2764	0.40522	398
Residual	-1.02718	0.95970	0.00000	0.28227	398
Std. Predicted Value	-3.747	1.932	0.000	1.000	398
Std. Residual	-3.607	3.370	0.000	0.991	398

a. Dependent Variable: VAG_IG

Charts

Normal P-P Plot of Regression Standardized Residual
Dependent Variable: VAG_IG
Expected Cum Prob
Observed Cum Prob
0.0
0.2
0.4
0.6
0.8
1.0
Scatterplot
Dependent Variable: VAG_IG
Regression Standardized Residual
Regression Standardized Predicted Value
4
2
0
-2
-4
-3
-1
1

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวณัฏฐวิกานต์ ปันถี
ชื่อวิทยานิพนธ์	การจัดการเงินทุนและระบบเทคโนโลยีทางการเงินที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารสภาพคล่องขององค์กรในภาคอุตสาหกรรมไทย
สาขาวิชา	การบัญชีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ประวัติ	ปริญญาตรี (การบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง พ.ศ.2564

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ